

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวในการดำเนินธุรกิจของ
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย

นางสาววิศรา ภูมณฑล

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาวิศวกรรมระบบอุตสาหกรรมและสิ่งแวดล้อม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
ปีการศึกษา 2563

**A STUDY OF FACTORS THAT AFFECT TO SMALL
AND MEDIUM ENTERPRISES (SMEs) FAILURE IN
NORTHEASTERN THAILAND**

**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Degree of Master of Engineering in Industrial Systems and
Environmental Engineering
Suranaree University of Technology
Academic Year 2020**

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวในการดำเนินธุรกิจของ
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี อนุมัติให้นำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาโทบริหารธุรกิจ

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

๒๕๖๖

(อ. ดร.นรา สมัตถภาพงศ์)

ประธานกรรมการ

(ผศ. ดร.ปภากร พิทยชวาล)

กรรมการ (อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์)

(รศ. ดร.พรศิริ จงกล)

กรรมการ

(รศ. ดร.นิเวศ เจริญใจ)

กรรมการ

(รศ. ดร.ฉัตรชัย โชติสมบูรณ์)

รักษาการแทนรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการและ
ประกันคุณภาพ

(รศ. ดร.พรศิริ จงกล)

คณบดีสำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์

วริศรา กุณมณาด : การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวในการดำเนินธุรกิจของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย (A STUDY OF FACTORS THAT AFFECT TO SMALL AND MEDIUM ENTERPRISES (SMEs) FAILURE IN NORTHEASTERN THAILAND) อาจารย์ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปภากร พิทยชวาล, 174 หน้า.

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมช่วยขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศไทย จากผลิตภัณฑ์มวลรวมประเทศที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น แต่ระยะหลังเกิดความผันผวนของเศรษฐกิจ และการแพร่ระบาดของเชื้อโคโรนาไวรัสที่นำมาสู่การปิดตัวลง โดยภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีการเลิกนิติบุคคลสูงถึงลำดับที่ 2 จาก 6 ภูมิภาคในประเทศไทย ตลอดจนมีการศึกษาเพียงปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จ แต่ยังไม่มีการพลิกมาศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลว จึงนำมาสู่การศึกษางานวิจัยนี้

งานวิจัยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลว นำไปสู่การวางมาตรการลดความเสี่ยงต่อการปิดกิจการ ศึกษาเฉพาะธุรกิจเกษตรและอาหารมี 2 กลุ่ม คือ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จและประสบความล้มเหลวและประสบความสำเร็จใน 4 จังหวัดที่มีผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดสูงสุดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ นครราชสีมา ขอนแก่น อุบลราชธานี และอุดรธานี มี 6 ปัจจัย คือ ด้านการวางแผนธุรกิจ ด้านการเงินและบัญชี ด้านภาวะการเป็นผู้นำองค์กร ด้านองค์ความรู้ทางธุรกิจ ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ และปัจจัยภายนอก ใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูล Quality Control ควบคุมข้อมูล F-Test และ T-Test เพื่อทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม การทดสอบสมมติฐานของปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวและจัดลำดับความสำคัญโดยสถิติ Multiple Regression Analysis

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัย 6 ด้าน มีผลต่อความล้มเหลวของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เรียงความสำคัญมากที่สุดไปน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านวางแผนธุรกิจ ($\beta = 0.30$) ด้านองค์ความรู้ทางธุรกิจ ($\beta = 0.26$) ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ($\beta = 0.21$) ด้านการเงินและบัญชี ($\beta = 0.12$) ด้านภาวะการเป็นผู้นำองค์กร ($\beta = 0.11$) โดยทั้ง 5 ปัจจัยมีความสัมพันธ์ระหว่างกัน ส่วนปัจจัยภายนอกเป็นปัจจัยแอบแฝง ซึ่งไม่อาจละเลยได้ หากวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรอด ส่งผลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมประเทศ และทำให้ประเทศของเราสามารถเติบโตได้มากยิ่งขึ้น

สาขาวิชา วิศวกรรมอุตสาหกรรม
ปีการศึกษา 2563

ลายมือชื่อนักศึกษา วริศรา กุณมณาด
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา ปภากร

WARITSARA PUTOMNAK : A STUDY OF FACTORS THAT AFFECT
TO SMALL AND MEDIUM ENTERPRISES (SMEs) FAILURE IN
NORTHEASTERN THAILAND. THESIS ADVISOR : ASST. PROF.
PAPHAKORN PITAYACHAVAL, Ph.D., 174 PP.

SMALL AND MEDIUM ENTERPRISES/BUSINESS DEVELOPMENT
FACTORS/ BUSINESS FAILURE/LEGAL ENTITY TERMINATION/CURRENT
SITUATION OF SMALL AND MEDIUM ENTERPRISES

Small and medium enterprises help drive Thailand's economy. Look at the increase in gross domestic product. Recently there has been economic volatility and the coronavirus epidemic that led to the shutdown. The northeastern region has the highest juristic person dissolution number 2 of 6 regions in Thailand, as well as, having studied only the factors that lead to success but there is no turning back to study the factors affecting the failure.

The objectives research are study and analyze factors affecting failure leading to the establishment of measures to reduce the risk of a business closure. Study only agribusiness and food business. There are 2 groups, SMEs failed and SMEs succeeded in 4 provinces with the highest gross provincial product in the Northeast, namely Nakhon Ratchasima, Khon Kaen, Ubon Ratchathani and Udon Thani. The study 6 factors as follows: business planning, finance and accounting, organizational leadership, business knowledge, product development and external factors. using the questionnaire, using quality control to control data, using F-test and T-test testing for variance and mean between 2 groups, testing the hypothesis of factors affecting failure and prioritized by Multiple Regression Analysis statistic.

The study found that all 6 factors affect the failure of small and medium enterprises. Which can be arranged in order of importance from most to least, namely, business planning factor ($\beta = 0.30$), business knowledge factor ($\beta = 0.26$), product development factor ($\beta = 0.21$), financial and accounting factors. ($\beta = 0.12$) organizational leadership ($\beta = 0.11$) where all 5 factors are related to each other The external factors are hidden factors that occur. Although there is no relationship with other factors But, it cannot be ignored. Therefore, the importance of doing business is, therefore, if small and medium-sized enterprises survive. It will affect the better gross national product. And enable our country to grow even more.

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

School of Industrial Engineering

Academic Year 2020

Student's Signature กฤษดา วัฒนชาติ

Advisor's Signature อ.ดร. อนุสรณ์

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยสามารถทำวิทยานิพนธ์เล่มนี้จนสำเร็จลุล่วงด้วยดี เนื่องจากได้รับความเมตตา ความกรุณา ความรัก ความเอาใจใส่จากกลุ่มบุคคลเหล่านี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบพระคุณ บิดา มารดา ครอบครัว ที่ให้ชีวิต ความรัก ความอบอุ่น การอุปการะ การอบรมเลี้ยงดู การสั่งสอน การสนับสนุนด้านการศึกษาและการใช้ชีวิต ตลอดจนเข้าใจและเป็นแรงผลักดันในการเรียนครั้งนี้

ขอกราบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปภากร พิทยชวล อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ให้คำปรึกษา คำแนะนำ ชี้แนะแนวทางในการศึกษาและการแก้ไขปัญหา ตลอดจนการอบรม สั่งสอนจนบทความวิชาการ วิทยานิพนธ์ของผู้วิจัยสามารถเสร็จสมบูรณ์และสร้างประโยชน์ต่อ หลายกลุ่มที่สนใจศึกษา

ขอกราบพระคุณ อาจารย์ ดร.นรา สมัตถภาพงศ์ ประธานกรรมการ รองศาสตราจารย์ ดร.พรศิริ จงกล และ รองศาสตราจารย์ ดร.นิวิท เจริญใจ คณะกรรมการ ที่ให้ความกรุณาสละเวลา มาเป็นคณะกรรมการสอบ อีกทั้งยังให้แนวทางและตรวจทานเนื้อหาวิทยานิพนธ์จนเสร็จสมบูรณ์

ขอกราบพระคุณ อาจารย์ประจำสาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหการ สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีทุกท่าน ที่ให้การอบรมสั่งสอน และองค์ความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาวินิพนธ์

ขอกราบพระคุณ อาจารย์ ดร.วรรณภา นามุรณะ คุณวัชรินทร์ วิทยวีรศักดิ์ และ คุณจิรพิสิษฐ์ รุจร์เจริญ ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบและประเมินแบบสอบถาม ที่สละเวลาในการแก้ไขแบบสอบถาม รวมถึงให้คำแนะนำในการลงพื้นที่เก็บข้อมูล

ขอกราบพระคุณกลุ่มองค์กรและเจ้าหน้าที่ที่ทำหน้าที่ดูแลผู้ประกอบการในเขตพื้นที่ จังหวัดนครราชสีมา ขอนแก่น อุบลราชธานี และอุดรธานี ได้แก่ เทคโนโลยีธานี มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีสุรนารี กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ภาคที่ 6 กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 4 อุทยานวิทยาศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น อุทยานวิทยาศาสตร์มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี กรมพัฒนาธุรกิจการค้า ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการรวบรวมข้อมูลสำหรับติดต่อผู้ประกอบการและ ให้สัมภาษณ์กระบวนการในการบ่มเพาะผู้ประกอบการ

ขอกราบพระคุณ ผู้ประกอบการในเขตพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา ขอนแก่น อุบลราชธานี และอุดรธานีทุกท่านที่ให้ความกรุณาในการตอบแบบสอบถามด้วยความจริงจัง ตลอดจนเป็นแรงผลักดันที่ทำให้ผู้วิจัยสามารถถ่ายทอดข้อมูล ข้อคิดออกมาให้ได้มากที่สุด

ขอกราบพระคุณ สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ที่ให้ทุนสนับสนุนในการศึกษาและการวิจัยวิทยานิพนธ์

ท้ายนี้ ขอกราบพระคุณ เพื่อน พี่ น้อง และทุกท่านที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ที่ให้กำลังใจและเตือนสติ ตลอดจนขอกราบพระคุณตนเองที่อดทนและทำให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้เสร็จสมบูรณ์

วิศรา ภูมณฑล

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ (ภาษาไทย).....	ก
บทคัดย่อ (ภาษาอังกฤษ).....	ข
กิตติกรรมประกาศ.....	ง
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญรูป.....	ต
คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ.....	ณ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย.....	6
1.3 สมมติฐานการวิจัย.....	7
1.4 ขอบเขตการวิจัย.....	8
1.4.1 ขอบเขตด้านประชากรศาสตร์.....	8
1.4.2 ขอบเขตด้านพื้นที่.....	8
1.4.3 ขอบเขตด้านตัวแปร.....	8
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	9
1.6 ส่วนประกอบของวิทยานิพนธ์.....	9
2 ปรัชญา วรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
2.1 ตัวชี้วัดระดับเศรษฐกิจในประเทศไทย.....	11
2.1.1 ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product: GDP).....	11
2.1.2 ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (Gross Provincial Products: GPP).....	11
2.2 การทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

2.2.1	ธุรกิจเกษตรและอาหาร.....	11
2.2.2	ปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม.....	12
2.2.3	สัญญาณเตือนภัยความล้มเหลวของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม.....	13
2.3	การเลือกและหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง.....	14
2.3.1	การเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	14
2.3.2	การหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสม.....	15
2.4	แผนภูมิควบคุม (Control Chart)	16
2.4.1	องค์ประกอบของแผนภูมิควบคุม.....	16
2.4.2	แผนภูมิควบคุมสำหรับการวัดแบบตัวแปร.....	17
2.5	การทดสอบสมมติฐานด้วย F-Test และ T-Test.....	18
2.6	การวิเคราะห์ด้วยสถิติ Multiple Regression Analysis: MRA.....	18
2.7	โปรแกรม SPSS (Statistical Package for the Social Science for Windows).....	19
3	วิธีการดำเนินการวิจัย.....	20
3.1	วิธีการดำเนินงานวิจัย.....	20
3.1.1	การศึกษาข้อมูลงานวิจัยและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	21
3.1.2	การหาขนาดกลุ่มตัวอย่างและกำหนดกลุ่มตัวอย่าง.....	22
3.1.3	การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	25
3.1.4	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	36
3.1.5	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
3.1.6	การสรุปผลการวิจัยและอภิปรายผลที่ได้จากการวิจัย.....	42
3.1.7	การระบุข้อเสนอแนะและจัดทำวิทยานิพนธ์.....	42
4	ผลการศึกษา และการวิเคราะห์ผล.....	43

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

4.1	การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวของวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม.....	43
4.1.1	การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวของวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดนครราชสีมา.....	44
4.1.2	การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวของวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดขอนแก่น.....	47
4.1.3	การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวของวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดอุบลราชธานี.....	50
4.1.4	การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวของวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดอุดรธานี.....	53
4.1.5	การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวของวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมแบบรวมจังหวัด.....	56
4.2	ผลการศึกษาและการวิเคราะห์ผลแบบแบ่งตามจังหวัด.....	59
4.2.1	ผลการศึกษาและการวิเคราะห์ผลแบบแบ่งตามจังหวัด นครราชสีมาของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ ประสบความสำเร็จ.....	59
4.2.2	ผลการศึกษาและการวิเคราะห์ผลแบบแบ่งตามจังหวัด ขอนแก่นของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ ประสบความสำเร็จ.....	64
4.2.3	ผลการศึกษาและการวิเคราะห์ผลแบบแบ่งตามจังหวัด อุบลราชธานีของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ ประสบความสำเร็จ.....	70

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

4.2.4	ผลการศึกษาและการวิเคราะห์ผลแบบแบ่งตามจังหวัด อุตสาหกรรมของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ ประสบความสำเร็จ.....	75
4.2.5	ผลการศึกษาและการวิเคราะห์ผลแบบรวมจังหวัด ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบ ความล้มเหลวและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่ประสบความสำเร็จ.....	81
4.3	การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเชิงคุณภาพ.....	87
4.3.1	การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร เชิงคุณภาพจังหวัดนครราชสีมา.....	87
4.3.2	การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร เชิงคุณภาพจังหวัดขอนแก่น.....	88
4.3.3	การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร เชิงคุณภาพจังหวัดอุบลราชธานี.....	89
4.3.4	การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร เชิงคุณภาพจังหวัดอุดรธานี.....	90
4.3.5	การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร เชิงคุณภาพแบบรวมจังหวัด.....	91
4.4	การวิเคราะห์ระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลว ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ด้วยสถิติ Multiple Regression Analysis: MRA.....	93
5	สรุปและข้อเสนอแนะ.....	100
5.1	สรุปผลงานวิจัย.....	100

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

5.1.1	ผลการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวในการดำเนินวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย.....	100
5.1.2	แนวทางในการวางมาตรการหรือสร้างนโยบายในการบริหารจัดการธุรกิจและเป็นการลดระดับความเสี่ยงจากปัจจัยดังกล่าวฯ ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย.....	103
5.2	ข้อเสนอแนะ.....	103
5.2.1	ด้านผู้ประกอบการ.....	103
5.2.2	ด้านภาครัฐ.....	105
5.2.3	ข้อเสนอแนะงานวิจัยต่อไป.....	106
	รายการอ้างอิง.....	107
	ภาคผนวก	
	ภาคผนวก ก บทความวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่.....	110
	ภาคผนวก ข ตัวอย่างแบบสอบถาม.....	117
	ภาคผนวก ค การเก็บข้อมูลผ่าน Google form.....	123
	ภาคผนวก ง กราฟ Quality Control.....	125
	ประวัติผู้เขียน.....	174

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1.1	มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ปี พ.ศ. 2557 – 2561 ของภาคเกษตร.....2
1.2	มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ปี พ.ศ. 2557 – 2561 จำแนกตามขนาดวิสาหกิจ.....3
1.3	จำนวนและมูลค่าทุนของนิติบุคคลที่จดทะเบียนจัดตั้งนิติบุคคลและยกเลิกนิติบุคคลปี พ.ศ. 2558-2562.....3
3.1	จำนวนตัวอย่างของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ต้องศึกษาทั้ง 4 จังหวัด.....24
3.2	ค่าสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ที่คำนวณได้จากผู้เชี่ยวชาญ.....31
3.3	การแปรผลค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม.....34
3.4	จำนวนตัวอย่างที่ใช้ทดสอบความน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม.....34
3.5	สรุปค่าความน่าเชื่อถือของแบบสอบถามของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จ.....35
3.6	สรุปค่าความน่าเชื่อถือของแบบสอบถามของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จ.....35
4.1	การทดสอบสมมติฐานปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั้ง 2 กลุ่ม ในจังหวัดนครราชสีมา.....44
4.2	การทดสอบสมมติฐานปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั้ง 2 กลุ่ม ในจังหวัดขอนแก่น.....47
4.3	การทดสอบสมมติฐานปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั้ง 2 กลุ่ม ในจังหวัดอุบลราชธานี.....50
4.4	การทดสอบสมมติฐานปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั้ง 2 กลุ่ม ในจังหวัดอุดรธานี.....53

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.5 การทดสอบสมมติฐานปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวของวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมทั้ง 2 กลุ่ม แบบรวมจังหวัด.....	56
4.6 ผลการศึกษาและการวิเคราะห์ผลแบบแบ่งตามจังหวัดนครราชสีมา ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จ ใน ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจ.....	60
4.7 ผลการศึกษาและการวิเคราะห์ผลแบบแบ่งตามจังหวัดนครราชสีมาของ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จ ในส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจ.....	62
4.8 ผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยที่มีต่อความล้มเหลวและการแปรผล ระดับความสำคัญในจังหวัดนครราชสีมา.....	64
4.9 ผลการศึกษาและการวิเคราะห์ผลแบบแบ่งตามจังหวัดขอนแก่นของ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จ ในส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจ.....	65
4.10 ผลการศึกษาและการวิเคราะห์ผลแบบแบ่งตามจังหวัดขอนแก่นของ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จ ในส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจ.....	67
4.11 ผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยที่มีต่อความล้มเหลวและการแปรผล ระดับความสำคัญในจังหวัดขอนแก่น.....	69
4.12 ผลการศึกษาและการวิเคราะห์ผลแบบแบ่งตามจังหวัดอุบลราชธานี ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จ ใน ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจ.....	71
4.13 ผลการศึกษาและการวิเคราะห์ผลแบบแบ่งตามจังหวัดอุบลราชธานี ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จ ใน ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจ.....	73
4.14 ผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยที่มีต่อความล้มเหลวและการแปรผล ระดับความสำคัญในจังหวัดอุบลราชธานี.....	75

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.15 ผลการศึกษาและการวิเคราะห์ผลแบบแบ่งตามจังหวัดอุดรธานีของ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จ ในส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจ.....	76
4.16 ผลการศึกษาและการวิเคราะห์ผลแบบแบ่งตามจังหวัดอุดรธานีของ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จ ในส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจ.....	78
4.17 ผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยที่มีต่อความสำเร็จและการแปรผล ระดับความสำคัญในจังหวัดอุดรธานี.....	80
4.18 ผลการศึกษาและการวิเคราะห์ผลแบบรวมจังหวัดของวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จ ในส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจ.....	82
4.19 ผลการศึกษาและการวิเคราะห์ผลแบบรวมจังหวัดของวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จ ในส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจ.....	84
4.20 ผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยที่มีต่อความสำเร็จและการแปรผล ระดับความสำคัญแบบรวมจังหวัด.....	86
4.21 แสดงค่า Chi-Square Test ความสัมพันธ์ของการทำ ธุรกิจประเภทอื่น มาก่อนทำธุรกิจในปัจจุบัน (มีประสบการณ์) กับ ปัจจัยทั้ง 6 ด้าน ของจังหวัดนครราชสีมา.....	87
4.22 แสดงค่า Chi-Square Test ความสัมพันธ์ของการทำ ธุรกิจประเภทอื่น มาก่อนทำธุรกิจในปัจจุบัน (มีประสบการณ์) กับ ปัจจัยทั้ง 6 ด้าน ของจังหวัดขอนแก่น.....	88
4.23 แสดงค่า Chi-Square Test ความสัมพันธ์ของการทำ ธุรกิจประเภทอื่น มาก่อนทำธุรกิจในปัจจุบัน (มีประสบการณ์) กับ ปัจจัยทั้ง 6 ด้าน ของจังหวัดอุบลราชธานี.....	89

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.24 แสดงค่า Chi-Square Test ความสัมพันธ์ของการทำ ธุรกิจประเภทอื่น มาก่อนทำธุรกิจในปัจจุบัน (มีประสบการณ์) กับ ปัจจัยทั้ง 6 ด้าน ของจังหวัดอุดรธานี.....	90
4.25 แสดงค่า Chi-Square Test ความสัมพันธ์ของการทำ ธุรกิจประเภทอื่น มาก่อนทำธุรกิจในปัจจุบัน (มีประสบการณ์) กับ ปัจจัยทั้ง 6 ด้าน แบบรวมจังหวัด.....	91
4.26 การวิเคราะห์ค่าความเบ้และความโด่งของกราฟ.....	93
4.27 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร (Correlations).....	94
4.28 การตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ-ตัวแปรตาม ด้วยความสัมพันธ์.....	94
4.29 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร (Coefficients) ครั้งที่ 1.....	95
4.30 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร (Coefficients) ครั้งที่ 2.....	96

สารบัญรูป

รูปที่		หน้า
1.1	จำนวนจัดตั้งนิติบุคคล ปี พ.ศ. 2562.....	4
1.2	จำนวนเลิกนิติบุคคล ปี พ.ศ. 2562.....	5
1.3	สมมติฐานการวิจัย.....	7
2.1	กราฟแสดงกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมกับความคลาดเคลื่อน.....	15
2.2	กราฟแสดงองค์ประกอบของแผนภูมิควบคุม.....	17
3.1	วิธีการดำเนินงานวิจัย.....	21
3.2	การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	25
3.3	บรรยากาศการตรวจแบบสอบถามรอบที่ 1.....	30
3.4	บรรยากาศการตรวจแบบสอบถามรอบที่ 2 และการประเมินค่าสอดคล้อง ระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of item objective congruence : IOC).....	30
3.5	กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	36
3.6	รูปแบบการสัมภาษณ์.....	37
3.7	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	38

คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ

Small and Medium Enterprises (SMEs)	=	วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
Gross Domestic Product (GDP)	=	ผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศไทย
Gross Provincial Product (GPP)	=	ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด
Z Skewness	=	ความเบ้
Z Kurtosis	=	ความโค้ง
Pearson Correlation	=	เทคนิคหาขนาดและทิศทางของความสัมพันธ์เชิงเส้นตรง
ระดับนัยสำคัญ (Significance :Sig.)	=	ค่าความน่าจะเป็นในการปฏิเสธสมมติฐาน
Collinearity Statistic	=	สถิติทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระที่ไม่ได้ถูกคัดเลือกเข้าไปในสมการ
Tolerance	=	ค่าบอกระดับความไม่สัมพันธ์กับตัวแปรอิสระ
VIF	=	ค่าสะท้อนให้เห็นถึงอิทธิพลร่วมของตัวแปรทำนายในตัวแบบเส้นตรง
Multicollinearity	=	ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ-ตัวแปรตาม
Coefficients	=	ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร
Degrees of Freedom (DF)	=	จำนวนค่าอิสระที่การวิเคราะห์ทางสถิตินำไปใช้ในการประมาณค่าตัวแปร
Linear-by-Linear Association	=	การทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรเชิงกลุ่ม
Residual	=	ค่าความผิดพลาดที่สามารถปรับปรุงขบวนการคำนวณเพื่อปรับให้ค่าดังกล่าวให้น้อยลงได้
Partial	=	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เชิงส่วนระหว่างตัวแปรอิสระแต่ละตัวที่ไม่ถูกคัดเข้าไปในสมการ
Beta	=	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเชิงส่วนในรูปของคะแนนมาตรฐาน บอกได้ว่าตัวแปรอิสระมีอิทธิพลต่อตัวแปรตามมากหรือน้อยกว่ากัน
Chi-Square	=	การเปรียบเทียบข้อมูลที่อยู่ในรูปแบบความถี่หรือสัดส่วน

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises: SMEs) เป็นธุรกิจที่มีจำนวนการจ้างงาน 1-5 ราย และมีรายได้ไม่เกิน 1,800,000 บาท/ปี และเป็นกำลังสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศไทย เนื่องจากตั้งแต่ปี พ.ศ. 2557 เป็นต้นมา พบว่ามีสัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมปรับตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจนมีสัดส่วนใกล้เคียงกับมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของวิสาหกิจขนาดใหญ่ ซึ่งแสดงถึงบทบาทในระบบเศรษฐกิจของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มากขึ้นเรื่อย ๆ นอกจากนี้ ยังพบว่า โครงสร้างผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศของภาคเกษตรเป็นส่วนสำคัญและมีแนวโน้มอัตราการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ดังตารางที่ 1.1-1.2 (รายงานสถานการณ์วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2562) ตลอดจนมีนโยบายยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ของภาครัฐที่พยายามเร่งผลักดันวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้สามารถเติบโตบนพื้นฐานเทคโนโลยีนวัตกรรมได้ ดังปรากฏในด้านที่ 2 การสร้างความสามารถในการแข่งขัน ประเด็นที่ 5 การพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ ในเรื่องของการสร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ การสร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงินการสร้างโอกาสเข้าถึงตลาด การสร้างโอกาสเข้าถึงข้อมูล การปรับบทบาทและโอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2564) ทั้งนี้เพื่อให้ทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจของประเทศและโลกตามแผนนโยบาย 4.0 ที่ต้องการสร้างผู้ประกอบการที่มีความคิดสร้างสรรค์ สามารถนำเทคโนโลยีไปใช้สร้างนวัตกรรมเพื่อเพิ่มมูลค่าของสินค้าและบริการอีกด้วย

ในระยะหลังตั้งแต่ปี พ.ศ. 2563 เป็นต้นมา ทิศทางเศรษฐกิจของประเทศไทยเริ่มเกิดการชะลอตัวและเข้าสู่ภาวะเศรษฐกิจถดถอย (Bot magazine, 2563) ประกอบกับในปัจจุบันที่มีสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ซึ่งเป็นปัญหาใหญ่ที่ส่งผลกระทบต่ออย่างหนักในทุกด้านทั่วโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านสาธารณสุขที่ต้องเร่งศึกษาแนวทางในการลดหรือยุติการแพร่ระบาดของเชื้ออย่างรวดเร็วที่สุด ตลอดจนการกำหนดแนวทางหรือมาตรการที่จำเป็นต้องคำนึงถึงด้านเศรษฐกิจควบคู่ไปด้วย หากเศรษฐกิจประเทศไทยเกิดการชะลอตัวหรือถล่ม ย่อมส่งผลกระทบต่อการเติบโตของประเทศอีกด้วย นอกจากนี้ยังมีสถิติรายงานการจดทะเบียน

จัดตั้งนิติบุคคลและเลิกนิติบุคคลย้อนหลัง 5 ปี (พ.ศ. 2558-2562) พบว่า การจัดตั้งนิติบุคคลมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่องมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2560 กล่าวคือ ปี พ.ศ. 2561 ลดลงจากปี พ.ศ. 2560 จำนวน 2,408 ราย และในปี พ.ศ. 2562 ลดลงจากปี พ.ศ. 2561 จำนวน 624 ราย ส่วนการเลิกนิติบุคคลมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี พ.ศ. 2559 กล่าวคือ ปี พ.ศ. 2560 เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2559 จำนวน 506 ราย ปี พ.ศ. 2561 เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2560 จำนวน 331 ราย และในปี พ.ศ. 2562 เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2561 จำนวน 354 ราย ดังตารางที่ 1.3 ซึ่งสร้างมูลค่าการสูญเสียรายได้จากนิติบุคคลหลายล้านบาท (กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, 2563)

ตารางที่ 1.1 มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ปี พ.ศ. 2557 – 2561 ของภาคเกษตร

รายการ	ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ณ ราคาประจำปี (ล้านบาท)				
	2557	2558	2559	2560	2561
ภาพรวมประเทศ					
มูลค่า GDP (ล้านบาท)	13,230,301	13,743,463	14,554,571	15,451,955	16,318,033
สัดส่วนของ GDP (ร้อยละ)	100	100	100	100	100
อัตราการขยายตัวของ SMEs ต่อ GDP (ร้อยละ)	1.00	3.40	3.40	4.00	4.10
ภาคเกษตร					
มูลค่า GDP (ล้านบาท)	1,334,795	1,219,421	1,229,565	1,286,171	1,324,140
สัดส่วนของ GDP (ร้อยละ)	10.10	8.90	8.40	8.30	8.10
อัตราการขยายตัวของ SMEs ต่อ GDP (ร้อยละ)	-0.30	-6.50	-1.30	3.70	5.10

ตารางที่ 1.2 มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ปี พ.ศ. 2557 – 2561 จำแนกตามขนาดวิสาหกิจ

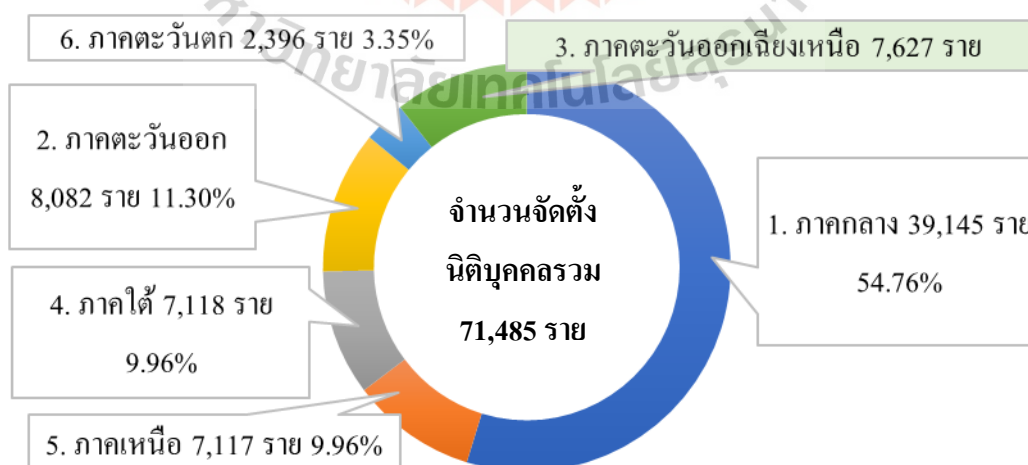
รายการ	มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ณ ราคาประจำปี (ล้านบาท)				
	2557	2558	2559	2560	2561
วิสาหกิจขนาดใหญ่ (LE)					
มูลค่า GDP (ล้านบาท)	5,831,626	6,049,200	6,343,238	6,690,504	7,026,109
สัดส่วนของ GDP (ร้อยละ)	44.10	44.00	43.60	43.30	43.10
อัตราการขยายตัว ของ SMEs ต่อ GDP (ร้อยละ)	1.10	4.40	3.50	4.10	4.00
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)					
มูลค่า GDP (ล้านบาท)	5,261,090	5,631,426	6,099,185	6,557,750	7,013,971
สัดส่วนของ GDP (ร้อยละ)	39.80	41.00	41.90	42.40	43.00
อัตราการขยายตัว ของ SMEs ต่อ GDP (ร้อยละ)	1.40	5.00	4.90	4.80	5.00

ตารางที่ 1.3 จำนวนและมูลค่าทุนของนิติบุคคลที่จดทะเบียนจัดตั้งนิติบุคคลและยกเลิกนิติบุคคล
ปี พ.ศ. 2558-2562

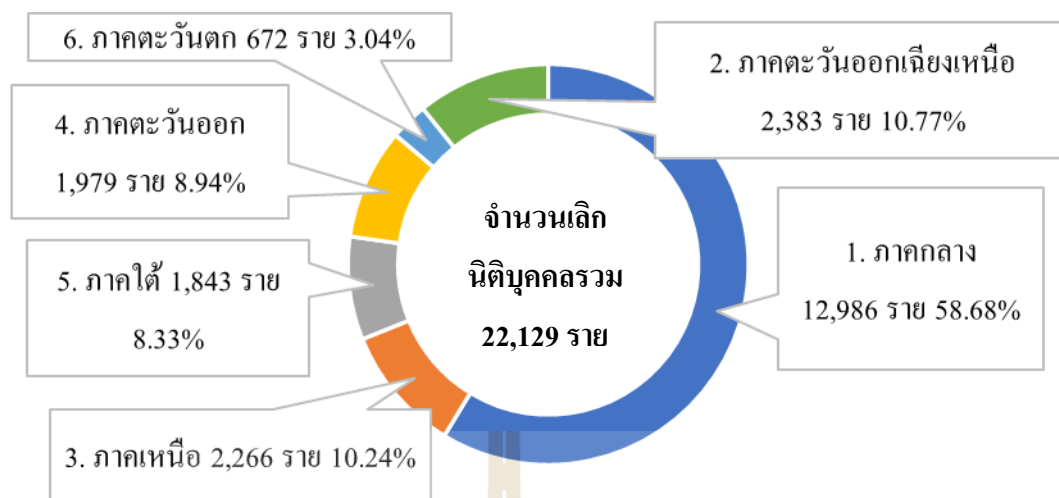
ประจำปี	จำนวนจัดตั้งนิติ บุคคล (ราย)	ผลต่างจากปี ก่อนหน้า (ราย)	จำนวนเลิกนิติบุคคล (ราย)	ผลต่างจากปีก่อน หน้า (ราย)
2558	60,147	-	22,576	-
2559	64,288	-4,141	20,938	-1,638
2560	74,517	-10,229	21,444	506
2561	72,109	-2,408	21,775	331
2562	71,485	-624	22,129	354

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีพื้นที่มากที่สุดในประเทศไทยประมาณ 168,854 ตารางกิโลเมตร และมีจำนวน 20 จังหวัด ได้แก่ นครราชสีมา ขอนแก่น อุบลราชธานี อุดรธานี กาฬสินธุ์ ชัยภูมิ นครพนม บึงกาฬ บุรีรัมย์ มหาสารคาม มุกดาหาร ยโสธร ร้อยเอ็ด เลย ศรีสะเกษ สกลนคร สุรินทร์ หนองคาย หนองบัวลำภู และอำนาจเจริญ แต่กลับเป็นภูมิภาคที่มีจำนวนการจัดตั้งนิติบุคคล อยู่เพียงลำดับที่ 3 จำนวน 7,627 ราย จากจำนวนทั้งหมด 71,485 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.67 ของทั้งหมด ดังรูปที่ 1.1 และมีจำนวนเล็กน้อยถึงลำดับที่ 2 จำนวน 2,383 ราย จากจำนวนทั้งหมด 22,129 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.77 ของทั้งหมด ดังรูปที่ 1.2 (กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, 2563) และมี 4 จังหวัดที่เป็นหลักในการกระตุ้นเศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้มีความคึกคักขึ้น อยู่เสมอ และถูกเรียกว่าเป็น “Big Four of Isan” หรือ 4 จังหวัดที่มีผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดสูงสุดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่

1. จังหวัดนครราชสีมา มีขนาดเศรษฐกิจเท่ากับ 295,511 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 19.00 ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2. จังหวัดขอนแก่น มีขนาดเศรษฐกิจเท่ากับ 211,192 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 13.50 ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
3. จังหวัดอุบลราชธานี มีขนาดเศรษฐกิจเท่ากับ 124,217 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 8.00 ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
4. จังหวัดอุดรธานี มีขนาดเศรษฐกิจเท่ากับ 111,635 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 7.20 ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2561)

รูปที่ 1.1 จำนวนจัดตั้งนิติบุคคล ปี พ.ศ.2562

รูปที่ 1.2 จำนวนเล็กนิติบุคคล ปี พ.ศ. 2562

ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศไทยประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านการเงินหรือเงินทุน เป็นปัจจัยด้านการตลาด ปัจจัยด้านการผลิต ปัจจัยด้านบริหารและจัดการ และปัจจัยด้านผู้นำ (เอกสิทธิ์ โอมณี, 2559) ถือเป็นปัจจัยที่สามารถใช้เป็นหลักในการศึกษา แต่ปัจจัยดังกล่าว เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งยังไม่มีการพลิกมุมมองมาศึกษาว่า ปัจจัยเหล่านี้มีผลต่อความล้มเหลวของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้วยหรือไม่ และปัจจัยใดที่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมพึงระวังมากที่สุด ดังนั้น งานวิจัยนี้จึงมุ่งศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวในการดำเนินธุรกิจของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย โดยศึกษากลุ่มธุรกิจประเภทเกษตรและอาหาร ใช้แบบสอบถามที่ผ่านการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เป็นเครื่องมือในการสำรวจข้อมูล ศึกษาเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตพื้นที่จังหวัดที่มีผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดสูงสุด 4 อันดับแรกของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ นครราชสีมา ขอนแก่น อุบลราชธานี และอุดรธานี ตามลำดับ ทั้งนี้กำหนดกลุ่มเป้าหมายที่ศึกษาเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความล้มเหลว ภายใต้นิยาม วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวมคงที่หรือลดลงอย่างต่อเนื่อง และกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จ ภายใต้นิยาม วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวมที่เติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งข้อมูลทั้ง 2 กลุ่มจะถูกนำมาเปรียบเทียบกัน เพื่อดูความแตกต่างของค่าเฉลี่ยและค่าความแปรปรวนของข้อมูล ทั้งนี้ที่กำหนดศึกษากลุ่มวิสาหกิจ

ขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จด้วย เนื่องจากเพื่อป้องกันกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความล้มเหลวมีการตอบหลักเล็งข้อมูลที่แท้จริง หากค่าเฉลี่ยและค่าความแปรปรวนของทั้ง 2 กลุ่ม ไม่มีความแตกต่างกัน จะสามารถใช้ข้อมูลของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความล้มเหลวเป็นหลักในการทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยที่ศึกษาทั้งหมด 6 ด้าน ซึ่งมีการปรับชื่อปัจจัยและเพิ่มปัจจัยภายนอกตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้มีความเป็นปัจจุบันมากขึ้น ได้แก่ ปัจจัยด้านการวางแผนธุรกิจ ปัจจัยด้านการเงินและบัญชี ปัจจัยด้านภาวะการเป็นผู้นำองค์กร ปัจจัยด้านองค์ความรู้ทางธุรกิจ ปัจจัยด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ และปัจจัยภายนอก มีผลต่อความล้มเหลวหรือไม่ มีการเรียงลำดับความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจากมากที่สุดไปน้อยที่สุด นอกจากนี้ยังมีการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ในศาสตร์วิศวกรรมอุตสาหการและศาสตร์การบริหารในการวิเคราะห์ข้อมูลร่วมกัน โดยกระบวนการในการอธิบายข้อมูลจะอาศัยหลักสถิติเชิงพรรณนาร่วมกับสถิติเชิงอนุมาน มีการใช้ Control Chart ควบคุมคุณภาพของข้อมูลดิบและกำจัดข้อมูลส่วนเกินที่ตกนอกกราฟควบคุม ตลอดจนการนำปัจจัยในแต่ละด้านมาทดสอบสมมติฐาน และแปรผลความสำคัญของข้อมูลด้วย Multiple Regression Analysis ผลการวิเคราะห์ที่ได้ ทำให้เห็นปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวในการดำเนินธุรกิจของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือนำไปสู่การสร้างแนวทางในการพัฒนาผู้ประกอบการให้ตรงตามเป้าหมายนโยบาย 4.0 ในการผลักดันวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อลดปัจจัยความล้มเหลวในการดำเนินธุรกิจของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทยต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

ในการการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวในการดำเนินธุรกิจของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาดังนี้

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวในการดำเนินวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย
2. เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องทั้ง 6 ด้าน ที่มีผลต่อความล้มเหลวในการดำเนินวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย
3. เพื่อศึกษาแนวทางในการวางมาตรการหรือสร้างนโยบายในการบริหารจัดการธุรกิจ และเป็นการลดระดับความเสี่ยงจากปัจจัยดังกล่าวๆ ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย

1.3 สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานการวิจัยเป็นการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวในการดำเนินธุรกิจของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ดังรูปที่ 1.3 โดยมีรายละเอียดดังนี้

ปัจจัยด้านการวางแผนธุรกิจ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวในการดำเนินธุรกิจของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย

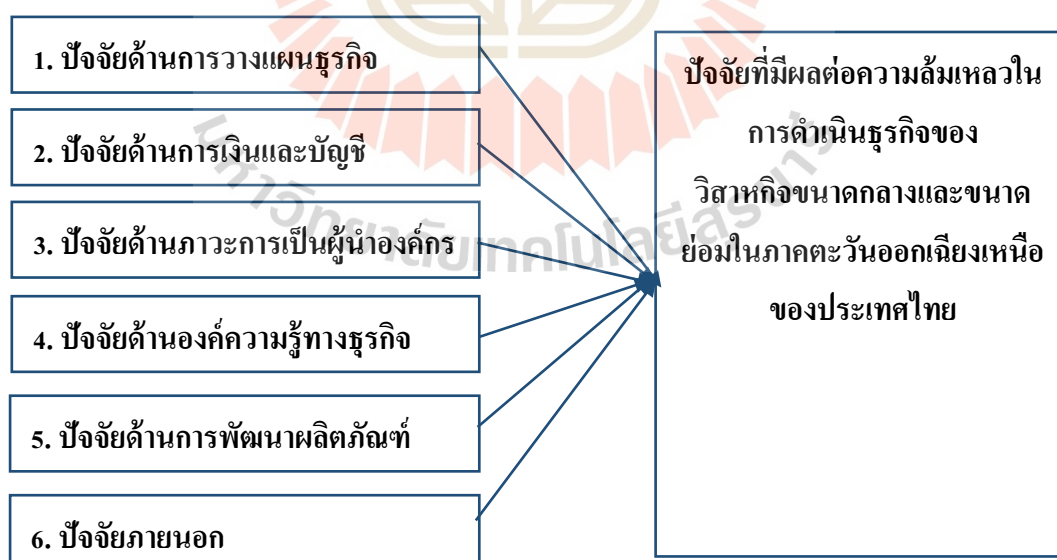
ปัจจัยด้านการเงินและบัญชี เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวในการดำเนินธุรกิจของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย

ปัจจัยด้านภาวะการเป็นผู้นำองค์กร เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวในการดำเนินธุรกิจของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย

ปัจจัยด้านองค์ความรู้ทางธุรกิจ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวในการดำเนินธุรกิจของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย

ปัจจัยด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวในการดำเนินธุรกิจของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย

ปัจจัยภายนอก เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวในการดำเนินธุรกิจของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย

รูปที่ 1.3 สมมติฐานการวิจัย

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1.4.1 ขอบเขตด้านประชากรศาสตร์

การศึกษาวิจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวในการดำเนินธุรกิจของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย กำหนดการศึกษาเฉพาะธุรกิจประเภทเกษตรและอาหาร โดยแบ่งกลุ่มเป้าหมายเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความล้มเหลว หมายถึง หากภายในระยะเวลา 3 ปี ผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวมมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง หรือ หากปีสุดท้ายมีแนวโน้มของผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวมลดลงแล้วติดลบ หรือ ดำเนินการจัดตั้งธุรกิจตั้งแต่ 2 ปี ขึ้นไป แล้วไม่มีการแสดงผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวม จะถือเป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความล้มเหลว

กลุ่มที่ 2 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จ หมายถึง หากภายในระยะเวลา 3 ปี ผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง หรือ หากปีสุดท้ายมีแนวโน้มของผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวมเพิ่มขึ้นแล้วเป็นบวก หรือ ดำเนินการจัดตั้งธุรกิจแล้วมีผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวมเป็นบวก จะถือเป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จ

1.4.2 ขอบเขตด้านพื้นที่

การศึกษาวิจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวในการดำเนินธุรกิจของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย กำหนดศึกษาเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่อยู่ในพื้นที่จังหวัดที่มีผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดสูงสุด 4 จังหวัด ได้แก่ นครราชสีมา ขอนแก่น อุบลราชธานี และอุดรธานี

1.4.3 ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรอิสระ (Independent Variable)

การศึกษาวิจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวในการดำเนินธุรกิจของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย แบ่งตัวแปรอิสระเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจ ประกอบด้วย ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ ประเภทนิติบุคคล ลักษณะภาคธุรกิจของกิจการ ทุนจดทะเบียนของกิจการ จำนวนพนักงานในกิจการ รายได้ต่อปีของกิจการ ตำแหน่งที่ตั้งของกิจการ ประสิทธิภาพในการทำธุรกิจ

2. ปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวในการดำเนินธุรกิจของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย แบ่งเป็น 6 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้าน

การวางแผนธุรกิจ ปัจจัยด้านการเงินและบัญชี ปัจจัยด้านภาวะการณ์เป็นผู้นำองค์กร ปัจจัยด้านองค์ความรู้ทางธุรกิจ ปัจจัยด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ และปัจจัยภายนอก

ตัวแปรตาม (Dependent Variable)

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวในการดำเนินธุรกิจของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย มีตัวแปรตามเป็นระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวในการดำเนินธุรกิจของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย

ตัวแปรควบคุม (Control Variable)

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวในการดำเนินธุรกิจของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย มีตัวแปรควบคุมเป็นจำนวนตัวอย่างขอบเขตด้านประชากรศาสตร์ และขอบเขตด้านพื้นที่

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวในการดำเนินธุรกิจของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย มีประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับในการศึกษาดังนี้

1. ทราบปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวในการดำเนินวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย
2. สามารถจัดลำดับความสำคัญของปัจจัยทั้ง 6 ด้าน ที่มีผลต่อความล้มเหลวในการดำเนินวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย
3. ได้แนวทางในการวางมาตรการหรือสร้างนโยบายในการบริหารจัดการธุรกิจ และเป็นการลดระดับความเสี่ยงจากปัจจัยดังกล่าวของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย

1.6 ส่วนประกอบของวิทยานิพนธ์

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ประกอบด้วยเนื้อหาทั้งหมด 5 บท ประกอบด้วย บทที่ 1 บทนำ จะกล่าวถึงความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของงานวิจัย สมมติฐานการวิจัย ขอบเขตการวิจัย และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ บทที่ 2 ปริทัศน์วรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จะกล่าวถึงความหมายของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเบื้องต้น ผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว รวมถึงทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย จะกล่าวถึงรายละเอียดและขั้นตอนใน

การดำเนินการวิจัย บทที่ 4 ผลการศึกษา และการวิเคราะห์ผล จะกล่าวถึงผลที่ได้จากการศึกษา การคำนวณต่าง ๆ ที่ร้อยเรียงไปตามวิธีการดำเนินการวิจัย บทที่ 5 สรุปและข้อเสนอแนะ จะกล่าวถึงบทสรุปของการดำเนินงานวิจัยนี้ รวมถึงข้อเสนอแนะหรือแนวทางที่เป็นไปได้สำหรับการศึกษางานวิจัยในอนาคต

บทที่ 2

ปริทัศน์ วรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เนื้อหาในบทนี้กล่าวถึงปริทัศน์ วรรณกรรม งานวิจัย และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวในการดำเนินธุรกิจของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมใน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย รวมถึงทฤษฎีในการคำนวณทางสถิติศาสตร์ วิศวกรรม อุตสาหกรรม และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

2.1 ตัวชี้วัดระดับเศรษฐกิจในประเทศไทย

2.1.1 ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product: GDP)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ เป็นมูลค่าตลาดของสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายที่ผลิตในประเทศ ณ ช่วงเวลาหนึ่ง ไม่คำนึงว่าได้จากทรัพยากรในหรือต่างประเทศ เป็นตัวบ่งชี้มาตรฐานการครองชีพ รายได้ รายจ่ายภาคครัวเรือนภาคธุรกิจ ภาครัฐ มีบทบาทสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจเป็นอย่างมาก หากมีแนวโน้มเป็นบวก แสดงถึง เศรษฐกิจภาพรวมมีการเติบโตขึ้น และหากเป็นลบ แสดงถึง ภาวะเศรษฐกิจหยุดชะงักหรือชะลอตัว

2.1.2 ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (Gross Provincial Products: GPP)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด เป็นข้อมูลตัวเลขที่แสดงยอดรายได้จากกิจกรรมการผลิตของจังหวัด หรือ ผลรวมของมูลค่าเพิ่ม (Value added: VA) ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินกิจกรรมการผลิตสินค้าและบริการทุกชนิดในขอบเขตพื้นที่จังหวัด

2.2 การทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2.1 ธุรกิจเกษตรและอาหาร

ในปัจจุบัน ธุรกิจด้านเกษตรและอาหารถือเป็นหนึ่งธุรกิจที่กำลังเป็นที่นิยม เนื่องจากพฤติกรรมของผู้บริโภคที่ให้ความสำคัญกับอาหารมากขึ้น และมีการคำนึงตั้งแต่กระบวนการเริ่มต้นผลิตวัตถุดิบและนำมาซึ่งอาหารที่ได้รับประทานในชีวิตประจำวัน รวมถึงมีการหันมาใส่ใจสุขภาพและเลือกรับประทานอาหารที่ดีมีประโยชน์ เช่น อาหารจากเกษตรอินทรีย์ เครื่องดื่มสุขภาพ อาหารทางการแพทย์ และอาหารแห่งนวัตกรรมเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ยังมีการศึกษา พบว่า อุตสาหกรรมอาหาร ถือเป็นอุตสาหกรรมที่ใหญ่ที่สุดในโลก และได้รับผลกระทบ

โดยตรงจากสถานการณ์โลก หัวใจสำคัญ ไม่ใช่ผลิตภัณฑ์ขั้นสุดท้าย แต่เป็นกรรมวิธีการผลิตที่ต้อง
 ตอบโจทย์และเพียงพอต่อความต้องการ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีการคาดการณ์อุตสาหกรรม
 เกษตรและอาหารใน 10 ปีข้างหน้า โดยปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออย่างมาก คือ เทคโนโลยีเข้าสู่
 อุตสาหกรรมอาหารและเกษตรอย่างเต็มรูปแบบ ก่อให้เกิดความเสี่ยงใหม่ที่ส่งผลกระทบต่อเนื่องให้เกิด
 ความอดอยาก สงคราม และผลลัพธ์ในทางลบด้านอื่นๆ (แบรดลีย์ คริต, 2563) นอกจากนี้ ธุรกิจ
 ด้านเกษตรและอาหารจะมีแนวโน้มที่ดีในอนาคต และอาจมี 2 แนวทางในการพัฒนาธุรกิจด้านนี้
 ได้แก่ การผลักดันให้เติบโตไปเป็นภาคอุตสาหกรรมเกษตรมากขึ้น และการวิจัยและพัฒนา
 ผลิตภัณฑ์เพิ่มแนวคิดเชิงระบบมากขึ้น (บัวพันธ์ พรหมพิทักษ์ และมุกดา วงศ์อ่อน, 2563)

2.2.2 ปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เป็นการพลิกนำ
 มุมมองของปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมาเป็นหลักใน
 การพิจารณา จากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า นอกจากการแบ่งปัจจัยหลัก
 ออกเป็น 6 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านการเงินหรือเงินทุน ปัจจัยด้านการตลาด ปัจจัยด้านการผลิต ปัจจัยด้าน
 บริหารและจัดการ และปัจจัยด้านผู้นำแล้วนั้น ยังมีปัจจัยอื่นที่น่าสนใจ เช่น ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ
 ซึ่งผู้นำจำเป็นต้องมีวิสัยทัศน์กว้างไกลควบคู่กับการนำองค์ความรู้และเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้
 ปัจจัยด้านบุคลากร เป็นการสรรหาบุคลากรที่มีคุณภาพรวมทั้งกัน แต่ต้องให้ผลตอบแทนที่
 เหมาะสม และปัจจัยด้านนโยบายรัฐ (รุ่งนภา ต่ออุดม, 2556) และการดำเนินธุรกิจควรคำนึงถึง
 ปัจจัยด้านองค์ความรู้ทางธุรกิจ ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ด้านการเงินและบัญชี ด้านผู้นำองค์กร
 และด้านการวางแผนการจัดการ ตามลำดับ เพื่อให้สามารถประกอบธุรกิจได้อย่างมั่นคง และ
 ลดความเสี่ยงในความล้มเหลวของธุรกิจ และจำเป็นต้องศึกษาเพิ่มเติมในแต่ละปัจจัยและศึกษา
 ปัจจัยภายนอกเพิ่มเติม เพื่อให้เกิดความครอบคลุม โดยมุ่งเน้นประสบการณ์ตรงจากผู้ประกอบการ
 เพื่อค้นหาแนวทางในการพัฒนางานวิจัยต่อไปในอนาคต (Paphakorn Pitayachaval and Waritsara
 Putomnak, 2021) ส่วนเป็นปัจจัยหลักที่เหมาะสมแก่การศึกษา จึงมีการทบทวนวรรณกรรมเพิ่มเติม
 และพบว่าในแต่ละปัจจัยหลักมีปัจจัยย่อยที่อาจนำมาประกอบในปัจจัยแต่ละด้าน ได้แก่ ลักษณะ
 ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม การจัดการและความรู้ ผลิตภัณฑ์และบริการ ลูกค้าและ
 ตลาด วิธีการดำเนินธุรกิจและความร่วมมือ ทรัพยากรและการเงิน กลยุทธ์ และสภาพแวดล้อม
 ภายนอก (Chuthamas Chittithaworn, Md. Islam, Thiyada Keawchana and Dayang Muhd Yusuf,
 2554) การเลือกธุรกิจ การมีแผนงาน การมีจุดมุ่งหมายที่ดี การเลือกทำเลที่ตั้ง การมีวิสัยทัศน์ที่
 กว้างไกล การสร้างพันธมิตรทางการค้า การมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี คุณภาพของสินค้าหรือบริการ
 การจัดการแหล่งการเงิน มีการจัดทำระบบบัญชี การกำหนดกลุ่มลูกค้าเป้าหมายชัดเจน การมีเครดิต

เป็นที่น่าเชื่อถือ ประสิทธิภาพในการทำงาน ความรู้ความสามารถ ตอบสนองให้ตรงต่อสนิยมของลูกค้า การแยกรายรับรายจ่าย มีหลักการจัดงานที่มีประสิทธิภาพ มีการสั่งการที่มีความยืดหยุ่น และมีปัจจัยที่มีผลให้ธุรกิจล้มเหลว ได้แก่ การบริหารการตลาดผิดพลาด ขาดการบริหารจัดการแหล่งเงินทุน ไร้ประสิทธิภาพของการจัดการ ผู้บริหารขาดทักษะ ขาดความรู้ ความเข้าใจในการจัดหาและจัดจ้างแรงงาน และภัยคุกคามอื่น ๆ (พิริญา กัณท์บุตร, 2559) อัตราส่วนกำไรก่อนดอกเบี้ยและภาษีต่อปริมาณสินทรัพย์รวม สามารถพยากรณ์การอยู่รอดของกิจการได้อย่างมีนัยสำคัญ (นันทพงษ์ บุญป่อง อติชน ทองปน และวิชา ลิวานานนท์ชัย, 2560) และมีปัจจัยแวดล้อมภายในธุรกิจ ได้แก่ ระบบบุคลากร ระบบการเงิน ระบบการตลาด และระบบการบริหารจัดการทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยระบบบุคลากรและระบบบริหารการจัดการ มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจมากที่สุด (สุติมา หวังเบญญ์หมัด และธนัชชา บินคูเหล็ม, 2563) นอกจากนี้การสรุปและทบทวนงานวิจัยพบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาธุรกิจให้สามารถดำรงอยู่ได้อย่างยั่งยืนมี 18 ประการ แบ่งเป็น 5 กลุ่ม ตามลำดับความสำคัญ ได้แก่ กลุ่มที่ 1 มี 2 ข้อ ได้แก่ การตอบสนองความต้องการลูกค้าและการจัดการแหล่งเงิน กลุ่มที่ 2 มี 2 ข้อ ได้แก่ การมีความรู้ความสามารถและการมีสินค้าคุณภาพและมีมาตรฐาน กลุ่มที่ 3 มี 3 ข้อ ได้แก่ การมีวิสัยทัศน์กว้างไกล การมีประสบการณ์ด้านธุรกิจ และการมีหลักการจัดการงานที่ดี กลุ่มที่ 4 มี 6 ข้อ ได้แก่ การวางแผนงาน การสร้างพันธมิตรทางการค้า การมีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดี การกำหนดกลุ่มเป้าหมายชัดเจน การจัดทำระบบบัญชี และการมีเครดิต และกลุ่มที่ 5 มี 5 ข้อ ได้แก่ การเลือกธุรกิจ การมีจุดมุ่งหมายที่ดี การเลือกทำเล การสั่งการที่มีความยืดหยุ่น และการแยกรายรับ-รายจ่าย ตามลำดับ รวมถึงยังมีปัจจัยภายนอก เช่น การได้รับการสนับสนุนจากองค์กรภาครัฐ เป็นต้น (ปภากร พิทยชาวล และวริศรา ภูมณาค, 2563)

2.2.3 สัญญาณเตือนภัยความล้มเหลวของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

สัญญาณเตือนภัยความล้มเหลวของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นสัญญาณที่บ่งบอกถึงอันตรายที่จะเกิดขึ้นอันนำมาสู่ความเสี่ยงต่อการปิดกิจการในที่สุด ซึ่งสามารถดูได้จากอัตราส่วนทางการเงิน ซึ่งแบ่งเป็น 4 อัตราส่วน ได้แก่ อัตราส่วนกำไรสะสมต่อสินทรัพย์รวม กำไรสุทธิ ขาดทุนสะสม อัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น ตามลำดับ ที่เป็นหลักในการบอกสถานะทางการเงินของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (ไพรินทร์ นาคจัน, 2544) อัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์ อัตราส่วนหมุนเวียนทรัพย์สิน และอัตรากำไรสุทธิ (ไพรินทร์ ชลไพศาล, 2543) ที่เป็นตัวเลขในการแสดงสถานะทางการเงิน หากมีการคงที่หรือลดลงอย่างต่อเนื่อง หมายถึง วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมกำลังเผชิญหน้ากับสถานะถดถอยของธุรกิจ ซึ่งสาเหตุของความล้มเหลวมี 2 ปัจจัย คือ 1. ปัจจัยภายใน ได้แก่ การขาดประสิทธิภาพในการบริหาร การขาดทักษะในการทำงาน ไม่มีการฝึกอบรมให้แก่พนักงาน และมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อ

ลูกค้า 2. ปัจจัยภายนอก ได้แก่ ความไม่พร้อมในการขนส่ง ต้นทุนที่สูง การขาดเงินทุน และ อาชญากรรม (Olawale Fatoki, 2014) ปัจจัยด้านข้อบ่งชี้การแข่งขันและศักยภาพองค์กร ทั้งด้าน ต้นทุน ความแตกต่างของตลาด การจัดการความสัมพันธ์กับลูกค้า และความรู้ในการทำงาน (รุ่งอรุณ กระแสร์สินธุ์ ระพีพรรณ พิริยะกุล และนภาพร ชันชนภา, 2559) การคอร์รัปชันเพิ่มความเสียหายให้ธุรกิจล้มเหลว ทำให้ผู้ประกอบการมีต้นทุนทำธุรกิจเพิ่มขึ้น และอนุมานได้ว่า ภัยคุกคามทางการเงินการฉ้อโกงบ เพิ่มความเสี่ยงของความล้มเหลวทางธุรกิจ ดังนั้น การลดลงของสถาบันคอร์รัปชันมีผลต่อความสามารถของธุรกิจในการอยู่รอดและเติบโต (Temple Moses, 2561) การเงิน การเมือง การบริหารจัดการองค์กร และเศรษฐกิจ รวมถึงค่าวัสดุ การขาดทรัพยากร ความล่าช้าในการรวบรวมหนี้จากลูกค้า การผูกขาดการเปลี่ยนแปลงเงินทุน แหล่งที่มาการจัดการ กับผู้สนับสนุนและผู้ค้าและการ โจมตีของอิสราเอล (Khalid Al Hallaq, 2562)

2.3 การเลือกและหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง

2.3.1 การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การเลือกกลุ่มตัวอย่างมี 2 แบบ ได้แก่ วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบอาศัยทฤษฎีความน่าจะเป็น และวิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยทฤษฎีความน่าจะเป็น

วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบอาศัยทฤษฎีความน่าจะเป็น

- การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) เหมาะสำหรับการมีประชากร มีคุณลักษณะใกล้เคียงกัน ขนาดเล็ก แต่ขนาดประชากรแน่นอน โอกาสถูกเลือกเท่ากัน

- การสุ่มตัวอย่างมีระบบ (Systematic random sampling) เหมาะสำหรับการมีประชากร จำนวนแน่นอน เรียงลำดับไว้แล้ว

- การสุ่มตามระดับชั้นภูมิ (Stratified random sampling) เป็นการแบ่งแบบ โควตา แบ่งประชากรเป็นกลุ่มตามระดับชั้นที่มีลักษณะเดียวกัน หรือ แตกต่างกันแต่ละชั้น การสุ่มตัวอย่าง ระดับชั้นอย่างเป็นสัดส่วนและไม่เป็นสัดส่วน

- การสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) เป็นการแบ่งประชากรเป็นกลุ่มตาม สถานที่ สภาพทางภูมิศาสตร์ เขตการปกครอง โดยใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย

- การสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage sampling) เป็นการแบ่งประชากรเป็นลำดับชั้น แบบลดหลั่นกัน สุ่มตามลำดับชั้น จนถึงหน่วยย่อยของประชากรที่ต้องการศึกษา ใช้ได้ดีกับ ประชากรขนาดใหญ่ที่แบ่งเป็นลำดับชั้น

- การสุ่มตัวอย่างจากตาราง (Random number) มีโอกาสจะถูกเลือกเท่า ๆ กัน โดยกำหนด ตัวเลขแทนหน่วยตัวอย่าง

วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบไม่ใช่หลักทฤษฎีความน่าจะเป็น

- การสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเท่าที่จะหาได้จนครบจำนวนที่ต้องการ ไม่มีกฎเกณฑ์ที่แน่นอน

- การสุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างเพื่อให้ได้กลุ่มย่อย มีการกำหนดจำนวนตามคุณสมบัติที่ต้องการ

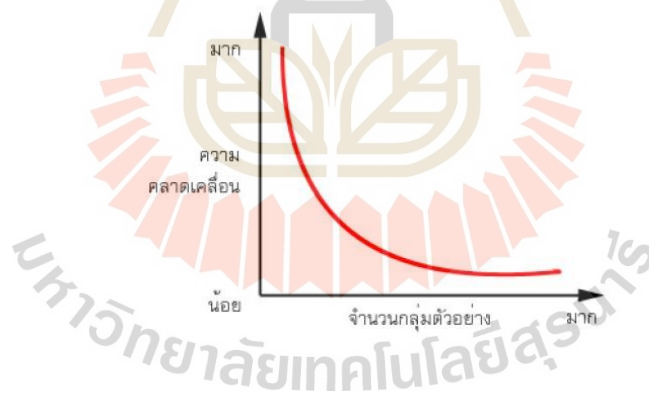
- การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เป็นการกำหนดคุณลักษณะของประชากรที่ต้องการ

- การสุ่มตัวอย่างแบบตามความสะดวก (Convenience Sampling) พิจารณาความสะดวกง่ายต่อการศึกษา โดยใช้วิธี จับสลาก โยนเหรียญ หรือวิธีที่เห็นว่าสะดวกที่สุด

2.3.2 การหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสม

กลุ่มตัวอย่าง (Sample groups)

กลุ่มตัวอย่าง หมายถึง บางส่วนของประชากรที่ถูกเลือกเป็นตัวแทนของประชากร การใช้กลุ่มตัวอย่างขนาดเล็กจะทำให้โอกาสเกิดความคลาดเคลื่อนมาก และการใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่างใหญ่จะมีโอกาสเกิดความคลาดเคลื่อนน้อย ดังรูปที่ 2.1

รูปที่ 2.1 กราฟแสดงกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมกับความคลาดเคลื่อน

สิ่งที่ควรคำนึงในการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

1. ค่าใช้จ่าย เวลา แรงงาน และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ขนาดของประชากร ถ้าประชากรมากควรเลือกกลุ่มตัวอย่าง ถ้าประชากรน้อยควรศึกษาทั้งหมด
3. ความเหมือนกัน ถ้าเหมือนกันใช้กลุ่มตัวอย่างเล็ก แต่ถ้าต่างมากใช้กลุ่มตัวอย่างใหญ่ขึ้น

4. ความแม่นยำชัดเจน ยิ่งขนาดกลุ่มตัวอย่างใหญ่มาก ผลของการศึกษายิ่งแม่นยำ
5. ความคลาดเคลื่อนจากการสุ่มตัวอย่าง มักยอมให้เกิดได้ 1% หรือ 5% (สัดส่วน 0.01 หรือ 0.05) และขึ้นอยู่กับความสำคัญของเรื่องที่กำลังศึกษาด้วย
6. ความเชื่อมั่น ต้องกำหนดความเชื่อมั่นที่ยอมรับได้

วิธีการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยสูตรของทาโร ยามาเน่ (Yamane)

ในปี 1970 ทาโร ยามาเน่ นักเศรษฐศาสตร์และสถิติชาวญี่ปุ่น ได้คิดค้นทฤษฎีการคำนวณ สำหรับการกำหนดขนาดกลุ่มจำนวนประชากรตัวอย่าง ซึ่งเหมาะสำหรับการวิจัยที่สนใจประชากรจำนวนมากและทราบจำนวนประชากรทั้งหมดที่ต้องการศึกษา โดยมีสมการดังสมการที่ 2.1

$$n = N / (1 + Ne^2) \quad (2.1)$$

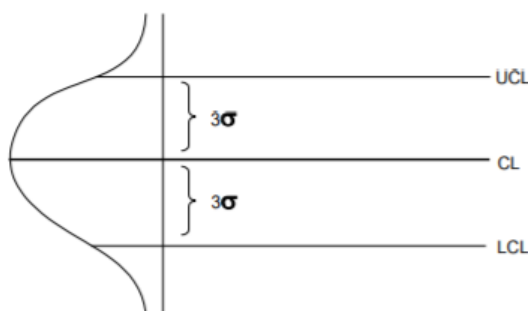
เมื่อ n คือ ขนาดกลุ่มตัวอย่าง
 N คือ ขนาดของประชากรทั้งหมด
 e คือ ค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ (ร้อยละ)

2.4 แผนภูมิควบคุม (Control Chart)

แผนภูมิควบคุม หมายถึง แผนภูมิที่ใช้ตรวจสอบค่าของตัวแปรที่ต้องการควบคุมคุณภาพว่าเกิดความแปรผันเกินจากขอบเขตที่กำหนดไว้หรือไม่ ซึ่งหากพบว่าเกินจากขอบเขตที่กำหนดไว้ ผู้วิเคราะห์จะต้องหาสาเหตุของความแปรผันและดำเนินการแก้ไขก่อนที่จะเกิดความเสียหายขึ้นกับผลิตภัณฑ์

2.4.1 องค์ประกอบของแผนภูมิควบคุม

ข้อมูลที่วัดได้จากกระบวนการผลิตจะมีการแจกแจงแบบปกติ (Normal Distribution) ซึ่งมีค่าพารามิเตอร์ที่เกี่ยวข้อง 2 ค่า คือ ค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) โดยมีโอกาสหรือความน่าจะเป็นที่ค่าสังเกตที่วัดได้จะอยู่ในช่วง $\pm 3\sigma$ เท่ากับ 0.9974 นำมาสร้างกราฟแผนภูมิควบคุม ซึ่งประกอบด้วยเส้นสำคัญ 3 เส้น ดังรูปที่ 2.2

รูปที่ 2.2 กราฟแสดงองค์ประกอบของแผนภูมิควบคุม

เส้นแกนกลาง (Central Line : CL) เป็นค่าเฉลี่ยของกระบวนการผลิต ซึ่งคำนวณได้โดยนำค่าจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมาหาค่าเฉลี่ย

ขีดจำกัดควบคุมด้านบน (Upper Control Limit : UCL) เป็นเส้นที่มีระยะห่างจากเส้นแกนกลางเท่ากับ 3σ ทางค่ามาก

ขีดจำกัดควบคุมด้านล่าง (Lower Control Limit : LCL) เป็นเส้นที่มีระยะห่างจากเส้นแกนกลางเท่ากับ 3σ ทางค่าน้อย

ขีดจำกัดควบคุมด้านบนและล่าง แสดงถึงขอบเขตของความแปรผันที่อยู่ในระดับมาตรฐานที่ผู้ผลิตยอมรับได้ ซึ่งอยู่ในช่วง $\pm 3\sigma$ ดังนั้น หากค่าสังเกตที่วัดได้อยู่ภายในขอบเขต แสดงว่า กระบวนการผลิตอยู่ภายใต้การควบคุม (In Control) สินค้าที่ผลิตได้มีคุณภาพ หากความแปรผันมาก ทำให้ค่าสังเกตอยู่นอกเส้นขีดจำกัด แสดงว่า กระบวนการผลิต “อยู่เหนือการควบคุม (Out of Control)” หรือสินค้าไม่ได้มาตรฐาน

2.4.2 แผนภูมิควบคุมสำหรับการวัดแบบตัวแปร

แผนภูมิควบคุมสำหรับการวัดแบบตัวแปร เป็นแผนภูมิควบคุมกระบวนการผลิตที่มีการตรวจวัดผลิตภัณฑ์ในเชิงปริมาณ มีตัวแปรที่นิยมมี 2 ชนิด คือ แผนภูมิควบคุมค่าเฉลี่ย (X –Chart) และแผนภูมิควบคุมค่าพิสัย (R–Chart)

แผนภูมิควบคุม x-bar and R ใช้ควบคุมค่าเฉลี่ยของกระบวนการผลิต (x chart) และใช้ควบคุมการกระจายของกระบวนการผลิต (R chart) และใช้ประเมินสมรรถนะกระบวนการเพื่อวิเคราะห์ถึงความสามารถในการผลิตภายใต้ข้อกำหนด

ขั้นตอนการสร้าง X-bar R Chart

1. กำหนดลักษณะที่ต้องการควบคุม
2. กำหนดจำนวนตัวอย่าง และวิธีการเก็บ

3. รวบรวมข้อมูล

4. หาขอบเขตการควบคุมกราฟ ดังสมการที่ 2.2-2.4

$$UCL_{\bar{x}} = \bar{\bar{X}} + 3\sigma_{\bar{x}} \quad (2.2)$$

$$CL_{\bar{x}} = \bar{\bar{X}} \quad (2.3)$$

$$LCL_{\bar{x}} = \bar{\bar{X}} - 3\sigma_{\bar{x}} \quad (2.4)$$

โดย $\sigma_{\bar{x}}$ = ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของค่าเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่าง
 $\bar{\bar{X}}$ = ค่าเฉลี่ย

2.5 การทดสอบสมมติฐานด้วย F-Test และ T-Test

การทดสอบสมมติฐานเป็นการทดสอบเพื่อยืนยันความเป็นไปไ้ของข้อมูล โดยเป็นสถิติเชิงปริมาณ โดยการทดสอบสมมติฐานด้วย F-Test เป็นการทดสอบความแปรปรวนของข้อมูล และการทดสอบสมมติฐานด้วย T-Test เป็นการทดสอบค่าเฉลี่ยของข้อมูล ค่า t-value เป็น 0 หมายถึงว่าค่าประมาณของตัวอย่างเท่ากับสมมติฐานหลักทุกประการ ในทางสถิติเราเรียกความแตกต่างระหว่างค่าประมาณตัวอย่างและสมมติฐานหลักว่าขนาดผลกระทบ เมื่อความแตกต่างนี้เพิ่มขึ้นค่าสัมบูรณ์ของค่า t-value จะเพิ่มขึ้น

2.6 การวิเคราะห์ด้วยสถิติ Multiple Regression Analysis: MRA

การวิเคราะห์การถดถอยเป็นวิธีการทางสถิติที่ใช้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ (Independent Variable) กับตัวแปรตาม (Dependent Variable) จะเป็นการศึกษาความสัมพันธ์เชิงเส้นตรง (Linearity) โดยมีข้อตกลงดังนี้

1. ตัวแปรต้น (Independent) ต้องเกิดก่อนตัวแปรตาม (Dependent)
2. ตัวแปรตาม (Dependent) ต้องมีการกระจายข้อมูลแบบโค้งปกติ (Normality) โดยที่
 - ค่าสัมบูรณ์ (absolute) ของ $Z_{skewness} < 2$
 - ค่าสัมบูรณ์ (absolute) ของ $Z_{kurtosis} < 2$

3. ค่า Correlation ต้องมีนัยสำคัญ (Significant) น้อยกว่า 0.05 แสดงถึงค่า X และ Y ต้องมีความสัมพันธ์กัน หากตัวแปรต้น (Independent) ตัวใดมีนัยสำคัญ (Significant) มากกว่าหรือ

เท่ากับ 0.05 แสดงถึงค่าตัวแปรต้นตัวนั้น และตัวแปรตามไม่มีความสัมพันธ์กัน จึงไม่ต้องนำมาคิดในสมการถดถอยพหุคูณ (Linear Regression)

4. ตัวแปรต้น (Independent) ต้องไม่มีความสัมพันธ์กันสูงจนเกินไป (Collinearity) ซึ่งหากมีค่ามากกว่า 0.80 จะทำให้เกิดภาวะ Multicollinearity โดยตรวจสอบจากค่า Tolerance ต้องมากกว่า 0.1 ค่า VIF ต้องน้อยกว่า 10 และความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตามตั้งต้น ดูจากค่า Zero-Order ถ้ามีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตามเป็นบวกตั้งต้น แต่สมการที่ทำนายเกินจะเกิดภาวะ Multiquality

2.7 โปรแกรม SPSS (Statistical Package for the Social Science for Windows)

โปรแกรม SPSS ใช้วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ เพราะใช้งานง่ายและไม่ซับซ้อน เหมาะสำหรับผู้ที่ต้องการประมวลผลข้อมูลที่ถูกต้องแม่นยำและรวดเร็ว ไม่จำเป็นต้องมีความรู้พื้นฐานทางสถิติเป็นอย่างดี แต่ขอให้มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการนำเสนอข้อมูลด้วยสถิติเบื้องต้น เช่น ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เป็นต้น โดยส่วนใหญ่แล้วการใช้งานโปรแกรม SPSS เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัย แต่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ SPSS ยังสามารถนำมาใช้เป็นเครื่องมือที่ช่วยในการตัดสินใจของผู้บริหาร หรือบุคคลในระดับอื่น ๆ อยู่ที่ว่าจะสามารถนำไปประยุกต์ใช้เทคโนโลยีให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ (Felix Frey and LMU Munich, 2017)

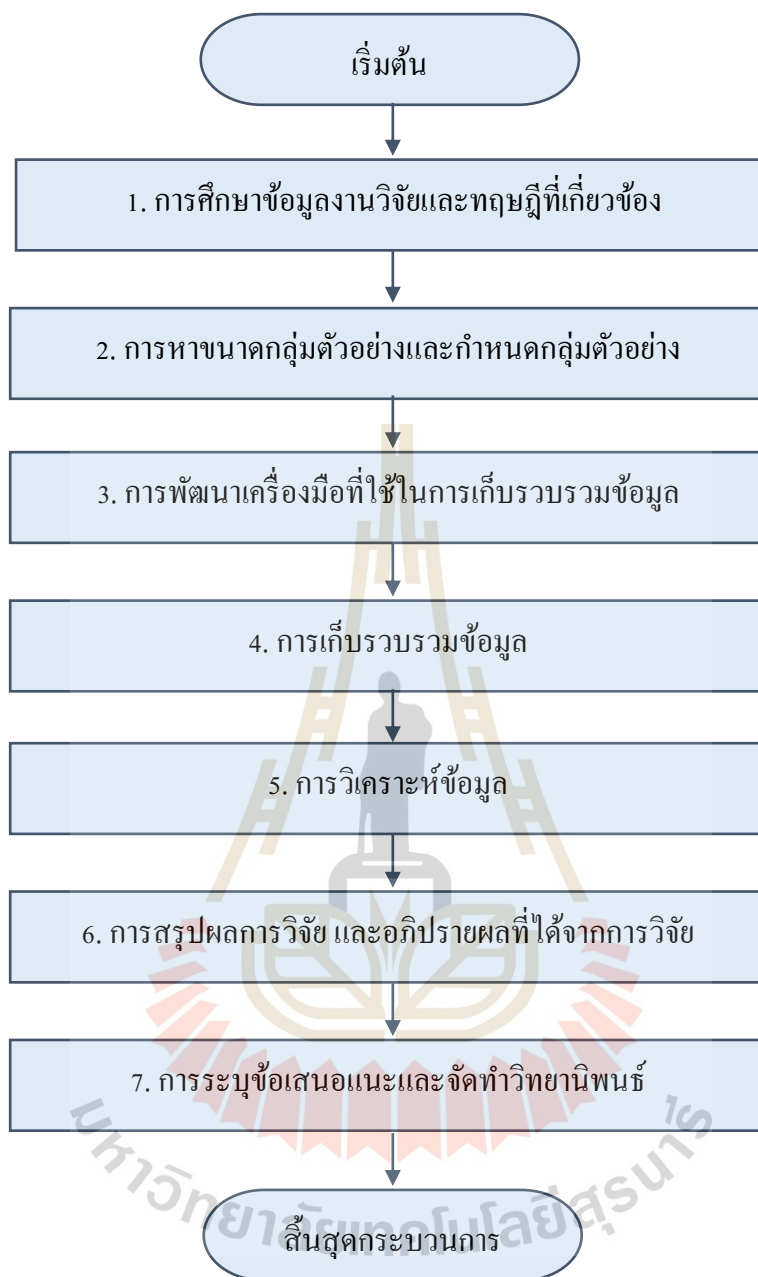
บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

บทนี้นำเสนอวิธีการดำเนินงานวิจัย รวมถึงรายละเอียดขั้นตอนในการดำเนินการทำการวิจัย ทั้งนี้เพื่อการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวในการดำเนินธุรกิจของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย โดยแบ่งกลุ่มเป้าหมายที่ศึกษาธุรกิจเกษตรและอาหาร โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จและความล้มเหลวและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจตามค่านิยมในบทที่ 1 โดยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ที่ใช้การวิจัยเชิงพรรณนาและการวิจัยเชิงสาเหตุเข้ามาช่วยในการวิเคราะห์และแปรผลข้อมูล และใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลของธุรกิจประเภทเกษตรและอาหาร กลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จและความล้มเหลว และกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จตามค่านิยมในบทที่ 1 และแบ่งปัจจัยในการศึกษาออกเป็น 6 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านการวางแผนธุรกิจ ปัจจัยด้านการเงินและบัญชี ปัจจัยด้านภาวะการเป็นผู้นำองค์กร ปัจจัยด้านองค์ความรู้ทางธุรกิจ ปัจจัยด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ และปัจจัยภายนอก โดยใช้โปรแกรมทางสถิติ SPSS ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 วิธีการดำเนินงานวิจัย

วิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณที่ใช้หลักการเขียนแบบวิจัยเชิงพรรณนาและวิจัยเชิงสาเหตุเข้ามาช่วยในการวิเคราะห์และแปรผลข้อมูล และใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล และมีขั้นตอนการดำเนินงานทั้งหมด 7 ขั้นตอนหลัก ดังรูปที่ 3.1

รูปที่ 3.1 วิธีการดำเนินงานวิจัย

3.1.1 การศึกษาข้อมูลงานวิจัยและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาข้อมูลงานวิจัยและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เป็นขั้นตอนในการรวบรวมบทความวิจัย บทความทางวิชาการ นิตยสาร รายงานทั้งในประเทศและต่างประเทศ และได้มาซึ่งปัจจัยเป็น 6 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านการเงินหรือเงินทุน เป็น ปัจจัยด้านการตลาด ปัจจัยด้านการผลิต ปัจจัยด้านบริหารและจัดการ และปัจจัยด้านผู้นำ ดังแสดงในบทที่ 2 ข้อที่ 2.2.2 ปัจจัยที่มี

ผลต่อความล้มเหลวของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่มีความน่าสนใจในการพลิกมุมมองมาศึกษาว่าปัจจัยเหล่านี้มีผลต่อความล้มเหลวของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือหรือไม่ และมีการศึกษาต่อเพื่อค้นหาปัจจัยย่อยในแต่ละด้าน และพบว่ามีการวิจัยที่ทบทวนปัจจัยสำคัญที่จะนำพาธุรกิจไปสู่ความสำเร็จซึ่งมีทั้งหมด 18 ประการ ดังนี้

1. การเลือกธุรกิจ
2. การวางแผนงาน
3. การมีจุดมุ่งหมายที่ดี
4. การเลือกทำเล
5. การมีวิสัยทัศน์กว้างไกล
6. การมีประสบการณ์ของผู้ประกอบการ
7. การมีความรู้ความสามารถ
8. การมีหลักการจัดการงานที่ดี
9. การสั่งการที่มีความยืดหยุ่น
10. การมีคุณภาพสินค้าและมีมาตรฐาน
11. การสร้างพันธมิตรทางการค้า
12. การมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี
13. การกำหนดกลุ่มเป้าหมายชัดเจน
14. การตอบสนองความต้องการลูกค้า
15. การจัดการแหล่งเงิน
16. การจัดทำระบบบัญชี
17. การมีเครดิต
18. การแยกรายรับ-รายจ่าย

ปัจจัยและข้อมูลที่เกี่ยวข้องข้างต้นจะมีการนำไปใช้ต่อไปในขั้นตอนที่ 3 การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ตลอดจนมีการศึกษาค่าสถิติของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จและความล้มเหลวและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จตามการกำหนดขอบเขตในบทที่ 1 ข้อ 1.4.1 ขอบเขตด้านประชากรศาสตร์ และศึกษาเทรนด์ธุรกิจที่เหมาะสม ทำให้พบว่า ธุรกิจประเภทเกษตรและอาหารเป็นธุรกิจที่มีความน่าสนใจควรแก่การนำมาศึกษาต่อไป

3.1.2 การหาขนาดกลุ่มตัวอย่างและกำหนดกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากรตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ กำหนดขึ้นจากจำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมดำเนินการยกเลิกนิติบุคคล โดยอาศัยค่าสถิติจากกรมพัฒนาธุรกิจการค้า

ประจำปี พ.ศ. 2563 ระหว่างเดือนมกราคม-กันยายน มีจำนวน 1,277 ราย จึงนำสูตรของทาร์โฆยามานเน่ ดังสมการ 3.1 มาใช้ในการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ต้องศึกษา และกำหนดความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้อยู่ที่ $\pm 10\%$

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2} \quad (3.1)$$

$$n = \frac{1,277}{1 + (1,277)(0.10)^2}$$

$$n = 92.74 \text{ ราย} \approx 93 \text{ ราย}$$

เมื่อ n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องศึกษา
 N แทน จำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมดำเนินการยกเลิคนิติบุคคล โดยอาศัยค่าสถิติจากกรมพัฒนาธุรกิจการค้า ประจำปี พ.ศ. 2563 ระหว่างเดือนมกราคม-กันยายน มีค่าเท่ากับ 1,277 ราย

e = ความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้อยู่ที่ 10%

สามารถสรุปได้ว่า เมื่อทำการแทนจำนวนประชากรด้วย 1,277 ราย และกำหนดค่าความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้อยู่ 10% จะได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องศึกษาทั้งหมด 93 ราย กำหนดการศึกษากลุ่มตัวอย่างจะต้องไม่ต่ำกว่า 93 ราย และทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยทฤษฎีความน่าจะเป็น (Non-probability sampling) โดยใช้ทฤษฎีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) ในธุรกิจประเภทเกษตรและอาหาร ทั้งนี้ต้องแบ่งการศึกษาเป็น 2 กลุ่มตามการกำหนดขอบเขตในบทที่ 1 ข้อ 1.4.1 ขอบเขตด้านประชากรศาสตร์ จึงนำจำนวนที่ต้องศึกษาทั้งหมดมาแบ่งครึ่งกัน ทำให้สามารถกำหนดจำนวนที่ต้องศึกษาในแต่ละกลุ่มได้ดังนี้

กลุ่มที่ 1 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ประสบความสำเร็จ ความล้มเหลว จำนวน 47 ราย

กลุ่มที่ 2 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ประสบความสำเร็จ จำนวน 47 ราย

เนื่องจากการกำหนดขอบเขตในบทที่ 1 ข้อ 1.4.2 ขอบเขตด้านพื้นที่ พบว่ามีการศึกษาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จและความล้มเหลวและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จในพื้นที่ 4 จังหวัดที่มีผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดสูงสุดใน

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ นครราชสีมา ขอนแก่น อุบลราชธานี และอุดรธานี โดยในแต่ละพื้นที่มีเปอร์เซ็นต์ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดประจำปี พ.ศ. 2561 (ปีล่าสุดที่มีข้อมูล) ที่แตกต่างกัน ทำให้จำเป็นต้องคิดจำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ต้องศึกษาในแต่ละพื้นที่ โดยอาศัยการเทียบบัญชีไตรยางค์ โดยมีรายละเอียดดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 จำนวนตัวอย่างของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ต้องศึกษาทั้ง 4 จังหวัด

จังหวัด	ผลิตภัณฑ์มวลรวม ของจังหวัดปี พ.ศ.2561 ของภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ	วิธีการเทียบ บัญชีไตรยางค์	รวมที่ต้อง ศึกษาทั้งหมด (ราย)	จำนวนที่ต้อง ศึกษแบบแยก กลุ่ม (ราย)
นครราชสีมา	19.00%	(19.00% x 93 ราย)/ 47.70%	37	19
ขอนแก่น	13.50%	(13.50% x 93 ราย)/ 47.70%	26	13
อุบลราชธานี	8.00%	(8.00% x 93 ราย)/ 47.70%	16	8
อุดรธานี	7.20%	(7.20% x 93 ราย)/ 47.70%	14	7
รวม	47.70%	-	93	47

จากตารางที่ 3.1 สามารถอธิบายให้เข้าใจได้ง่าย ดังนี้

ในจังหวัดนครราชสีมาจะต้องศึกษาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จอย่างละ 19 ราย รวมที่ต้องศึกษา 37 ราย

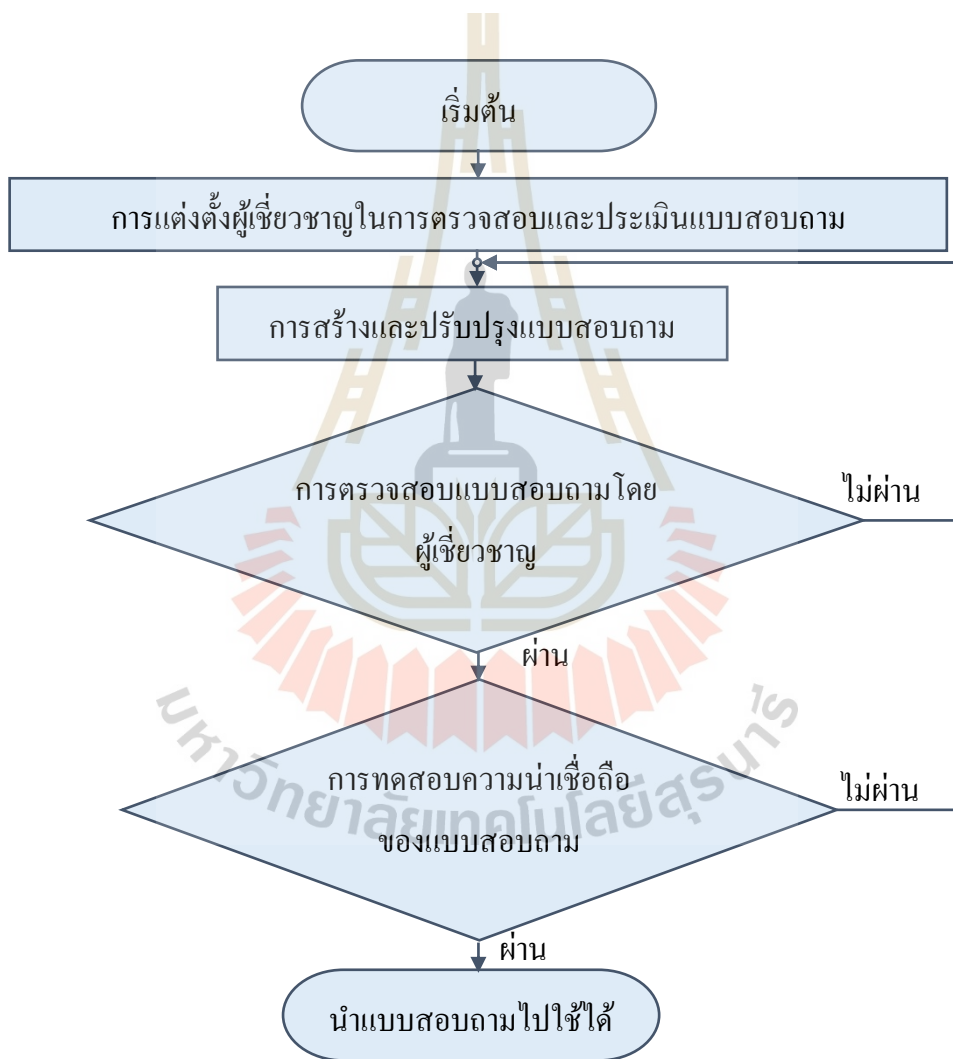
ในจังหวัดขอนแก่นจะต้องศึกษาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จอย่างละ 13 ราย รวมที่ต้องศึกษา 26 ราย

ในจังหวัดอุบลราชธานีจะต้องศึกษาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จอย่างละ 8 ราย รวมที่ต้องศึกษา 16 ราย

ในจังหวัดอุดรธานีจะต้องศึกษาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จอย่างละ 7 ราย รวมที่ต้องศึกษา 14 ราย

3.1.3 การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นกระบวนการให้ได้มาซึ่งแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจประเมิน ทดสอบความแม่นยำและความน่าเชื่อถือก่อนที่จะนำไปใช้เก็บข้อมูลในขั้นตอนที่ 3.1.4 การเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังรูป 3.2

รูปที่ 3.2 การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1.3.1 การแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบและประเมินแบบสอบถาม

ดำเนินการแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบและประเมินแบบสอบถามจำนวน 3 ท่าน เพื่อให้ได้ซึ่งแบบสอบถามที่เหมาะสมที่สุด โดยได้คัดเลือกจากความเชี่ยวชาญในแต่ละด้านที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ได้มีการทำหนังสือเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบแบบสอบถาม

รายนามคณะกรรมการ มีดังนี้

1. อาจารย์ ดร.วรรณภา นามบุรณะ ตำแหน่ง ผู้ช่วยผู้อำนวยการเทคโนโลยีสารสนเทศ ฝ่ายสำนักงานบ่มเพาะนวัตกรรม เทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี และอาจารย์ประจำสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการ (การประกอบการ) สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

2. คุณวัชรินทร์ วิทย์วิระศักดิ์ ตำแหน่ง ผู้จัดการอาวุโสสมาคมหน่วยบ่มเพาะธุรกิจและอุทยานวิทยาศาสตร์ไทย

3. คุณจิรพิสิทธิ์ รุจร์เจริญ ตำแหน่ง ประธาน YEC (Young Entrepreneur Chamber of Commerce : YEC) รุ่นที่ 9 จังหวัดนครราชสีมา เจ้าของร้านอาหารเพื่อสุขภาพ แบรินด์ Healmeee! และ ผู้บริหารบริษัท เทคออฟ จำกัด

3.1.3.2 การสร้างและปรับปรุงแบบสอบถาม

การสร้างและปรับปรุงแบบสอบถามเป็นการนำข้อมูลที่ศึกษาในข้อที่ 3.1.1 การศึกษาข้อมูลงานวิจัยและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง มาสร้างเป็นแบบสอบถามและมีการปรับปรุงเพิ่มเติมหลักจากที่ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและให้คำแนะนำ ตามข้อ 3.1.3.3 การตรวจสอบแบบสอบถามโดยผู้เชี่ยวชาญ โดยมีรายละเอียดดังนี้

รอบที่ 1

ในการสร้างแบบสอบถามรอบที่ 1 จะดำเนินการโดยศึกษาแนวทางในการทำแบบสอบถามจากการทบทวนงานวิจัย ข้อมูลจากสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) กรมพัฒนาธุรกิจการค้า (DBD) เพื่อนำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์และสร้างแบบสอบถามที่ครอบคลุมประเด็นให้ได้มากที่สุด แบ่งแบบสอบถามเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจ จำนวน 10 ข้อ ได้แก่ ชื่อสถานประกอบการ ประเภทของธุรกิจ ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ ลักษณะภาคธุรกิจ ประเภทนิติบุคคล จำนวนพนักงาน ทุนจดทะเบียน รายได้ต่อปี ตำแหน่งที่ตั้งกิจการ ประสบการณ์ในการทำธุรกิจ

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 23 ข้อ ปัจจัยด้านการวางแผนการจัดการ มี 5 ข้อ คือ

การเลือกธุรกิจ การเลือกทำเล การมีหลักการจัดการงานที่ดี การวางแผนงาน และการสั่งการที่มีความยืดหยุ่น ปัจจัยด้านการเงินและบัญชี มี 4 ข้อ คือ การจัดการแหล่งเงิน การจัดทำระบบบัญชี การมีเครดิต และการแยกรายรับ-รายจ่าย ปัจจัยด้านภาวะการเป็นผู้นำองค์กร มี 3 ข้อ คือ การมีวิสัยทัศน์กว้างไกล การมีจุดมุ่งหมายที่ดี และการมีประสบการณ์ด้านธุรกิจ ปัจจัยด้านองค์ความรู้ทางธุรกิจ มี 5 ข้อ คือ การมีความรู้ความสามารถ การสร้างพันธมิตรทางการค้า การมีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดี การกำหนดกลุ่มเป้าหมายชัดเจน และการตอบสนองความต้องการลูกค้า ปัจจัยด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ มี 1 ข้อ คือ การมีคุณภาพสินค้าและมีมาตรฐาน และปัจจัยภายนอก มี 5 ข้อ คือ สถานการณ์ทางการเมืองและรัฐบาลของประเทศไทย การส่งเสริมของภาครัฐ การส่งเสริมของภาคเอกชน สถานการณ์ของเศรษฐกิจประเทศไทยและสถานการณ์ของเศรษฐกิจโลก

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม จำนวน 3 ข้อ ได้แก่ ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจ วิธีแก้ไขปัญหาที่ผ่านมา และข้อเสนอแนะที่ต้องการให้ภาครัฐช่วยแก้ไขหรือส่งเสริมสนับสนุนผู้ประกอบการ

รอบที่ 2

ในการสร้างแบบสอบถามรอบที่ 2 เป็นรอบในการปรับปรุงแบบสอบถามให้มีความเรียบร้อยตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญในข้อ 3.1.3.3 การตรวจสอบแบบสอบถามโดยผู้เชี่ยวชาญ โดยมีรายละเอียดดังภาคผนวก ข

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจ จำนวน 9 ข้อ ได้แก่ ชื่อสถานประกอบการ ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ ประเภทนิติบุคคล ลักษณะภาคธุรกิจ ทุนจดทะเบียน จำนวนพนักงาน รายได้ต่อปี ตำแหน่งที่ตั้งกิจการ ประสบการณ์ในการทำธุรกิจ

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 42 ข้อ แบ่งเป็น 6 ด้าน ด้านละ 7 ข้อ เพื่อให้ทุกข้อมีค่าน้ำหนักที่เท่ากัน ได้แก่

ปัจจัยด้านด้านวางแผนธุรกิจ คือ การมีไอเดียธุรกิจที่ดีตอบโจทย์ทางธุรกิจ การมีกลุ่มลูกค้า / ตลาดเป้าหมายที่ชัดเจน การมีทำเลที่ตั้งที่ดี การมีระบบจัดการธุรกิจที่ดี การจัดการห่วงโซ่อุปทานที่ดี การที่มีทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ และการมีแบรนด์ที่ดีได้รับ การยอมรับ

ปัจจัยด้านการเงินและบัญชี คือ การจัดการทรัพยากรทางการเงินที่ดี การจัดทำระบบบัญชีที่ถูกต้อง การมีเครดิต/หลักทรัพย์ การมีการวางแผนทางการเงินที่ดีทั้งในระยะสั้นและระยะยาว การคาดการณ์ผลกำไรล่วงหน้าและสามารถปรับแผนการเงิน การแก้ปัญหาด้านการเงินของธุรกิจในทุกสถานการณ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการวางแผนในการใช้เงินทุนอย่างเป็นระบบ และสามารถตรวจสอบได้

ปัจจัยด้านภาวะการเป็นผู้นำองค์กร คือ การมีวิสัยทัศน์กว้างไกล การมีปณิธานการทำงานธุรกิจที่ดีมีธรรมาภิบาล การมีประสบการณ์ด้านธุรกิจ การสั่งการที่มีความยืดหยุ่น การมีระบบบริหารงานที่มีคุณภาพ การสร้างขวัญและกำลังใจแก่พนักงาน และการติดตามความก้าวหน้าของงาน

ปัจจัยด้านองค์ความรู้ทางธุรกิจ คือ การมีความรู้ ความสามารถ ความเข้าใจในธุรกิจ การตอบสนองความต้องการลูกค้า การสร้างเครือข่ายพันธมิตรทางการค้า การปรับ โมเดลธุรกิจที่ตอบสนองพลวัตได้ดี การติดตามเทรนด์ธุรกิจในปัจจุบันและอนาคต การสื่อสารคุณค่าของผลิตภัณฑ์หรือบริการ เพื่อส่งไปยังลูกค้า และการสร้างกลยุทธ์ทางการตลาด

ปัจจัยด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ คือ การมีสินค้าที่โดดเด่น สร้างความแตกต่าง การมีสินค้าที่มีคุณภาพและได้มาตรฐาน การมีสินค้าที่ตอบโจทย์ลูกค้าในปัจจุบัน การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ การเก็บรวบรวมข้อมูลความต้องการของลูกค้า การควบคุมคุณภาพของวัตถุดิบและกระบวนการผลิตทุกขั้นตอนเพื่อให้ได้สินค้าที่มีคุณภาพ และมีกระบวนการดำเนินงานที่เป็นขั้นตอนสะดวกในการดูแลและตรวจสอบ

ปัจจัยภายนอก คือ เสถียรภาพทางการเมือง นโยบายและการส่งเสริมของภาครัฐ การสนับสนุนของเครือข่ายภาคเอกชน ภาวะเศรษฐกิจประเทศไทย ภาวะเศรษฐกิจโลก พฤติกรรมผู้บริโภค และการปรับตัวและการรับมือกับเทคโนโลยี

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม จำนวน 3 ข้อ ได้แก่ ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจ วิธีแก้ไขปัญหาค่าที่ผ่านมา และข้อเสนอแนะที่ต้องการให้ภาครัฐช่วยแก้ไขหรือส่งเสริมสนับสนุนผู้ประกอบการ

3.1.3.3 การตรวจสอบแบบสอบถามโดยผู้เชี่ยวชาญ

นำแบบสอบถามเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ตามที่แต่งตั้งในข้อ 3.1.3.1 การแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบและประเมินแบบสอบถาม ทั้งนี้เพื่อเป็นการตรวจสอบปรับปรุง และประเมินความพร้อมของแบบสอบถาม โดยใช้ค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม หรือค่าสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of item objective congruence : IOC) ในการประเมินแต่ละข้อคำถาม หากคะแนนค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถามข้อใดไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินก็จำเป็นต้องปรับปรุงใหม่ หรือตัดทิ้งตามความเหมาะสม จนกว่าแบบสอบถามใหม่ที่ได้จะมีคะแนนค่าความเที่ยงตรงมากกว่า 0.5 ขึ้นไปตามหลักเกณฑ์การประเมิน เมื่อค่าที่ได้ผ่านเกณฑ์จึงสามารถนำแบบสอบถามไปทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามก่อนที่จะมีการนำไปลงพื้นที่ใช้จริง โดยเกณฑ์การให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญที่ใช้ตรวจแบบสอบถาม มีดังต่อไปนี้

- +1 แทน ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์
- 0 แทน ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์
- 1 แทน ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์

และมีสูตรที่ใช้ในการหาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถามหรือค่าสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ ดังสมการที่ 3.2

$$IOC = \frac{\sum R}{N} \quad (3.2)$$

โดยที่ IOC คือ ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม (คะแนน)

$\sum R$ คือ ผลรวมของคะแนนการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน (คะแนน)

N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ (ราย)

การตรวจสอบแบบสอบถามโดยผู้เชี่ยวชาญรอบที่ 1

การตรวจสอบแบบสอบถามโดยผู้เชี่ยวชาญรอบที่ 1 อยู่ในช่วงเดือน ธันวาคม 2563 - มกราคม 2564 ดังรูปที่ 3.3 เป็นเพียงการตรวจสอบแบบสอบถามเบื้องต้นเพื่อรับคำแนะนำและนำไปใช้ปรับปรุงแบบสอบถามต่อไป โดยในรอบนี้ยังไม่มีการใช้ค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถามหรือค่าสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์เข้ามาวิเคราะห์ข้อคำถาม เนื่องจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มีข้อคิดเห็นเกี่ยวกับแบบสอบถามที่ควรพัฒนา ก่อน 1 รอบ แล้วถึงจะสามารถประเมินได้ ดังนั้น แบบสอบถามในรอบที่ 1 ยังไม่สามารถนำไปลงพื้นที่เก็บข้อมูลได้ โดยจำเป็นจะต้องแก้ไขรายละเอียดตามคำแนะนำ เพื่อดำเนินการปรับปรุงแบบสอบถาม และนำมาประเมินค่าสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์รอบที่ 2 โดยมีรายละเอียดในการแก้ไขดังนี้

- ข้อคำถามบางส่วนทำให้เกิดความสับสน ต้องมีการปรับคำเพื่อให้เกิดความเข้าใจมากขึ้น

- เพิ่มจำนวนข้อคำถาม เพื่อให้เกิดคำถาม้าหนักในปัจจุบันแต่ละด้านที่เท่ากัน
- มีการปรับเรียงลำดับคำถาม เพื่อให้เกิดความสอดคล้องของข้อมูล
- ตัวเลือกคำตอบในบางข้อไม่เหมาะสม ต้องมีการปรับเปลี่ยนเพิ่มเติม
- ควรมีการกำหนดกลุ่มเป้าหมายในเรื่องของลักษณะทางธุรกิจเพิ่มเติม

ซึ่งจะทำให้ข้อมูลที่ได้รับเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

- มีการปรับชื่อปัจจัยในแต่ละด้านและเรียงลำดับใหม่เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบันมากขึ้น

รูปที่ 3.3 บรรยากาศการตรวจแบบสอบถามรอบที่ 1

การตรวจสอบแบบสอบถามโดยผู้เชี่ยวชาญรอบที่ 2

การตรวจสอบแบบสอบถาม โดยผู้เชี่ยวชาญรอบที่ 2 อยู่ในช่วงเดือน กุมภาพันธ์ - มีนาคม 2564 ดังรูปที่ 3.4 ในขั้นตอนนี้จะมีการประเมินค่าสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ด้วย พบว่า ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านมีข้อคิดเห็นเกี่ยวกับแบบสอบถามเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ แบบสอบถามสามารถนำไปลงพื้นที่เก็บข้อมูลได้ และมีค่าสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ ดังตารางที่ 3.5 และสามารถสรุปค่าสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ได้ดังตารางที่ 3.3

รูปที่ 3.4 บรรยากาศการตรวจแบบสอบถามรอบที่ 2 และการประเมินค่าสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of item objective congruence : IOC)

ตารางที่ 3.2 ค่าสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ที่คำนวณได้จากผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	รายการ	คะแนนจากผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC (ค่าเฉลี่ย)
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจ					
1	ชื่อสถานประกอบการ	1	1	1	1.00
2	ท่านดำเนินธุรกิจมาเป็นระยะเวลาเท่าใดท่าน ดำเนินธุรกิจมาเป็นระยะเวลาเท่าใด	1	1	1	1.00
3	ประเภทนิติบุคคล	1	1	1	1.00
4	ลักษณะภาคธุรกิจของกิจการ (ตามลักษณะภาค ธุรกิจของประเทศไทย)	1	1	1	1.00
5	ทุนจดทะเบียนของกิจการท่าน	1	1	1	1.00
6	จำนวนพนักงานในกิจการ	1	1	1	1.00
7	รายได้ต่อปีของกิจการท่าน	1	1	1	1.00
8	ตำแหน่งที่ตั้งของกิจการ	1	1	1	1.00
9	ท่านเคยประกอบธุรกิจประเภทอื่นก่อนธุรกิจ ปัจจุบันหรือไม่	1	1	1	1.00
ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมใน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ					
ปัจจัยด้านการวางแผนธุรกิจ					
1	การมีไอเดียธุรกิจที่ตอบโจทย์ทางธุรกิจ	1	1	1	1.00
2	การมีกลุ่มลูกค้า / ตลาดเป้าหมายที่ชัดเจน	1	1	1	1.00
3	การมีทำเลที่ตั้งที่ดี	0	1	1	0.67
4	การมีระบบจัดการธุรกิจที่ดี	1	1	1	1.00
5	การจัดการห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) ที่ดี	1	1	1	1.00
6	การที่มีทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ	1	1	1	1.00
7	การมีแบรนด์ที่ได้รับการยอมรับ	1	1	1	1.00
ปัจจัยด้านการเงินและบัญชี					
1	การจัดการทรัพยากรทางการเงินที่ดี	1	1	1	1.00
2	การจัดทำระบบบัญชีที่ถูกต้อง	1	1	1	1.00
3	การมีเครดิต/หลักทรัพย์	1	1	1	1.00

ข้อที่	รายการ	คะแนนจากผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC (ค่าเฉลี่ย)
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
4	การมีการวางแผนทางการเงินที่ดีทั้งในระยะสั้นและระยะยาว	1	1	1	1.00
5	การคาดการณ์ผลกำไรล่วงหน้าและสามารถปรับแผนการเงิน	1	1	1	1.00
6	การแก้ปัญหาด้านการเงินของธุรกิจในทุกสถานการณ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	1	1	1	1.00
7	มีการวางแผนในการใช้เงินทุนอย่างเป็นระบบและสามารถตรวจสอบได้	1	1	1	1.00
ปัจจัยด้านภาวะการเป็นผู้นำองค์กร					
1	การมีวิสัยทัศน์กว้างไกล	1	1	1	1.00
2	การมีปณิธานการทำธุรกิจที่ดีมีธรรมาภิบาล	1	1	1	1.00
3	การมีประสบการณ์ด้านธุรกิจ	1	1	1	1.00
4	การสั่งการที่มีความยืดหยุ่น	1	1	1	1.00
5	การมีระบบบริหารงานที่มีคุณภาพ	1	1	1	1.00
6	การสร้างขวัญและกำลังใจแก่พนักงาน	1	1	1	1.00
7	การติดตามความก้าวหน้าของงาน	1	1	1	1.00
ปัจจัยด้านองค์ความรู้ทางธุรกิจ					
1	การมีความรู้ ความสามารถ ความเข้าใจในธุรกิจ	1	1	1	1.00
2	การตอบสนองความต้องการลูกค้า	0	1	1	0.67
3	การสร้างเครือข่ายพันธมิตรทางการค้า	1	1	1	1.00
4	การปรับ โมเดลธุรกิจที่ตอบสนองพลวัตได้ดี	1	1	1	1.00
5	การติดตามเทรนด์ธุรกิจในปัจจุบันและอนาคต	1	1	1	1.00
6	การสื่อสารคุณค่าของผลิตภัณฑ์หรือบริการ เพื่อส่งไปยังลูกค้า	1	1	1	1.00
7	การสร้างกลยุทธ์ทางการตลาด	1	1	1	1.00
ปัจจัยด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์					
1	การมีสินค้าที่โดดเด่น สร้างความแตกต่าง	1	1	1	1.00
2	การมีสินค้าที่มีคุณภาพและได้มาตรฐาน	1	1	1	1.00

ข้อที่	รายการ	คะแนนจากผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC (ค่าเฉลี่ย)
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
3	การมีสินค้าที่ตอบโจทย์ลูกค้าในปัจจุบัน	1	1	1	1.00
4	การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์	1	1	1	1.00
5	การเก็บรวบรวมข้อมูลความต้องการของลูกค้า	0	1	1	0.67
6	การควบคุมคุณภาพของวัตถุดิบและกระบวนการผลิตทุกขั้นตอนเพื่อให้ได้สินค้าที่มีคุณภาพ	1	1	1	1.00
7	มีกระบวนการดำเนินงานที่เป็นขั้นตอนสะดวกในการดูแลและตรวจสอบ	1	1	1	1.00
ปัจจัยภายนอก					
1	เสถียรภาพทางการเมือง	1	1	1	1.00
2	นโยบายและการส่งเสริมของภาครัฐ	1	1	1	1.00
3	การสนับสนุนของเครือข่ายภาคเอกชน	1	1	1	1.00
4	ภาวะเศรษฐกิจประเทศไทย	1	1	1	1.00
5	ภาวะเศรษฐกิจโลก	1	1	1	1.00
6	พฤติกรรมผู้บริโภค	1	1	1	1.00
7	การปรับตัวและการรับมือกับเทคโนโลยี	1	1	1	1.00
ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม					
1	ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจของท่าน	1	1	1	1.00
2	วิธีแก้ไขปัญหานั้นที่ผ่านมา	1	1	1	1.00
3	ข้อเสนอแนะที่ต้องการให้ภาครัฐช่วยแก้ไขหรือส่งเสริมสนับสนุนผู้ประกอบการ	1	1	1	1.00

จากตารางที่ 3.2 ค่าสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ที่คำนวณได้จากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ผลลัพธ์ที่ได้จากข้อคำถามทั้งหมด 54 ข้อ โดยแบ่งเป็น 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจ จำนวน 9 ข้อ ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แบ่งปัจจัยเป็น 6 ด้าน ด้านละ 7 ข้อ รวมเป็น 42 ข้อ และส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม จำนวน 3 ข้อ ซึ่งทุกข้อคำถามอยู่ในระดับที่มีความเที่ยงตรงผ่านเกณฑ์ คือ ได้คะแนนตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป โดยมีข้อคำถามที่ได้ค่าความเที่ยงตรง

0.67 คะแนน จำนวน 3 ข้อ ได้แก่ ปัจจัยด้านด้านวางแผนธุรกิจ ข้อที่ 3 การมีทำเลที่ตั้งที่ดี ปัจจัยด้านองค์ความรู้ทางธุรกิจ ข้อที่ 2 การตอบสนองความต้องการลูกค้า และปัจจัยด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ข้อที่ 5 การเก็บรวบรวมข้อมูลความต้องการของลูกค้า ส่วนข้อคำถามที่เหลือมีค่าความเที่ยงตรง 1.00 คะแนนทั้งหมด

3.1.3.4 การทดสอบความน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม

การทดสอบความน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม เป็นขั้นตอนประเมินความน่าเชื่อถือของแบบสอบถามโดยใช้โปรแกรมทางสถิติ SPSS ในการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค (Cronbach's Alpha Coefficient) และต้องมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัคมีเกณฑ์กำหนดที่ต้องไม่ต่ำกว่า 0.70 (Choudhary et al., 2013: 436; Carmeli et al., 2006: 81) เกณฑ์ที่ใช้ในการแปรผลความน่าเชื่อถือของแบบสอบถามมีดังตารางที่ 3.3 มีการกำหนดให้มีการทดสอบแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง 10 เปอร์เซนต์ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ต้องศึกษา ดังตารางที่ 3.4

ตารางที่ 3.3 การแปรผลค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา	การแปรผลค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
ต่ำกว่า 0.50	ความเชื่อมั่น ไม่สามารถรับได้
0.51-0.60	ความเชื่อมั่นต่ำ
0.61-0.70	ความเชื่อมั่นค่อนข้างพอใช้
0.71-0.80	ความเชื่อมั่นพอใช้
0.81-0.90	ความเชื่อมั่นดี
0.91-1.00	ความเชื่อมั่นดีมาก

ตารางที่ 3.4 จำนวนตัวอย่างที่ใช้ทดสอบความน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม

จังหวัด	จำนวนกลุ่มที่ต้องศึกษา (ราย)	10% ของ จำนวนที่ต้อง ศึกษา	จำนวนที่ต้อง ทดสอบความ น่าเชื่อถือ (ราย)	จำนวนที่ต้องทดสอบ ความน่าเชื่อถือแบ่งตาม กลุ่ม (ราย)
นครราชสีมา	37	37 x 10%	4	2
ขอนแก่น	26	26 x 10%	2	1
อุบลราชธานี	16	16 x 10%	2	1
อุดรธานี	14	14 x 10%	2	1
รวม	93	-	10	8

ตารางที่ 3.5 สรุปค่าความน่าเชื่อถือของแบบสอบถามของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่
ประสบความสำเร็จ

ตัวแปรอิสระ	ข้อคำถามทั้งหมด (ข้อ)	ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา
ปัจจัยด้านการวางแผนธุรกิจ	7	0.73
ปัจจัยด้านการเงินและบัญชี	7	0.97
ปัจจัยด้านภาวะการเป็นผู้นำองค์กร	7	0.94
ปัจจัยด้านองค์ความรู้ทางธุรกิจ	7	0.96
ปัจจัยด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์	7	0.93
ปัจจัยภายนอก	7	0.87
รวม	54	-

จากตารางที่ 3.5 สรุปค่าความน่าเชื่อถือของแบบสอบถามของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จ พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบักมีของปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีค่าดังนี้ ปัจจัยด้านการวางแผนธุรกิจมีค่าเท่ากับ 0.73 ปัจจัยด้านการเงินและบัญชีมีค่าเท่ากับ 0.97 ปัจจัยด้านภาวะการเป็นผู้นำองค์กรมีค่าเท่ากับ 0.94 ปัจจัยด้านองค์ความรู้ทางธุรกิจมีค่าเท่ากับ 0.96 ปัจจัยด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์มีค่าเท่ากับ 0.93 และปัจจัยภายนอกมีค่าเท่ากับ 0.87 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ต้องมีค่าไม่ต่ำกว่า 0.70 จึงสามารถนำแบบสอบถามนี้ไปใช้ได้

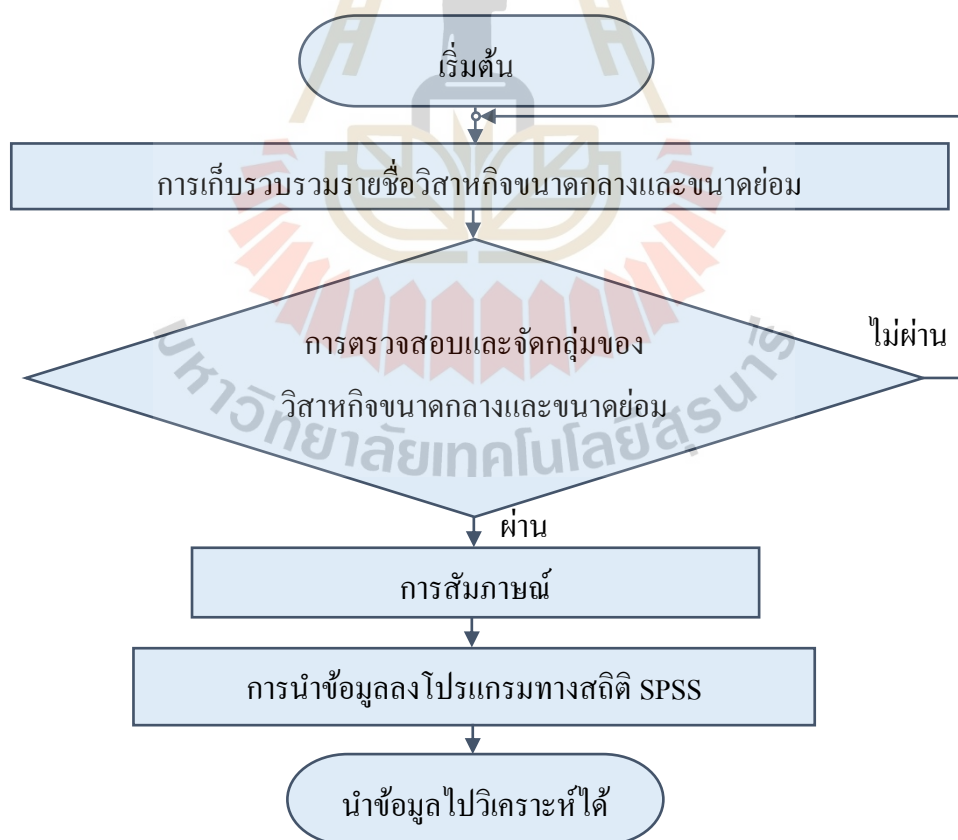
ตารางที่ 3.6 สรุปค่าความน่าเชื่อถือของแบบสอบถามของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่
ประสบความสำเร็จ

ตัวแปรอิสระ	ข้อคำถามทั้งหมด (ข้อ)	ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา
ปัจจัยด้านการวางแผนธุรกิจ	7	0.95
ปัจจัยด้านการเงินและบัญชี	7	0.98
ปัจจัยด้านภาวะการเป็นผู้นำองค์กร	7	0.91
ปัจจัยด้านองค์ความรู้ทางธุรกิจ	7	0.96
ปัจจัยด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์	7	0.87
ปัจจัยภายนอก	7	0.78
รวม	54	-

จากตารางที่ 3.6 สรุปค่าความน่าเชื่อถือของแบบสอบถามของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จ พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัคมีของปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีค่าดังนี้ ปัจจัยด้านการวางแผนธุรกิจมีค่าเท่ากับ 0.95 ปัจจัยด้านการเงินและบัญชีมีค่าเท่ากับ 0.98 ปัจจัยด้านภาวะการเป็นผู้นำองค์กรมีค่าเท่ากับ 0.91 ปัจจัยด้านองค์ความรู้ทางธุรกิจมีค่าเท่ากับ 0.96 ปัจจัยด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์มีค่าเท่ากับ 0.87 และปัจจัยภายนอกมีค่าเท่ากับ 0.78 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ต้องมีค่าไม่ต่ำกว่า 0.70 ดังนั้น จึงสามารถนำแบบสอบถามนี้ไปใช้กับกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จได้

3.1.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นกระบวนการให้ได้มาซึ่งข้อมูลจากวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จในพื้นที่ 4 จังหวัด ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังรูป 3.5

รูปที่ 3.5 กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1.4.1 การเก็บรวบรวมรายชื่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

วิธีการในการเก็บรวบรวมรายชื่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั้ง 4 จังหวัด แบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่ 1. รวบรวมรายชื่อจากเว็บไซต์ที่เป็นแหล่งรวบรวมข้อมูลการติดต่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั่วประเทศไทย ได้แก่ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า และ Biz club 2. รวบรวมรายชื่อจากหน่วยงานบ่มเพาะผู้ประกอบการ ได้แก่ อุทยานวิทยาศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 6 อุทยานวิทยาศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น อุทยานวิทยาศาสตร์มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 4

3.1.4.2 การตรวจสอบและจัดกลุ่มของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

การตรวจสอบและจัดกลุ่มของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นการตรวจสอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวมที่ละรายจากกรมพัฒนาธุรกิจการค้า หากภายในระยะเวลา 3 ปี ผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวมมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่องหรือปีสุดท้ายมีแนวโน้มของผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวมลดลงแล้วติดลบหรือดำเนินการจัดตั้งธุรกิจตั้งแต่ 2 ปีขึ้นไปแล้วไม่มีการแสดงผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวม ถือเป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จส่วนหากภายในระยะเวลา 3 ปีผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องหรือหากปีสุดท้ายมีแนวโน้มของผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวมเพิ่มขึ้นแล้วเป็นบวกหรือดำเนินการจัดตั้งธุรกิจแล้วมีผลตอบแทนจากกำไรสุทธิต่อรายได้รวมเป็นบวก จะถือเป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จ

3.1.4.3 การสัมภาษณ์

การสัมภาษณ์แบ่งเป็น 2 รูปแบบ ได้แก่ รูปแบบที่ 1 เป็นการลงพื้นที่เก็บข้อมูล ซึ่งเป็นการเก็บข้อมูลก่อนที่สถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโคโรนาไวรัสจะกลับมาระบาดอีกครั้ง จึงต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการเก็บข้อมูลมาเป็นรูปแบบที่ 2 การสัมภาษณ์ผ่านทางโทรศัพท์ ดังรูปที่ 3.6 แล้วดำเนินการกรอกข้อมูลลงใน Google Form ดังภาคผนวก ก

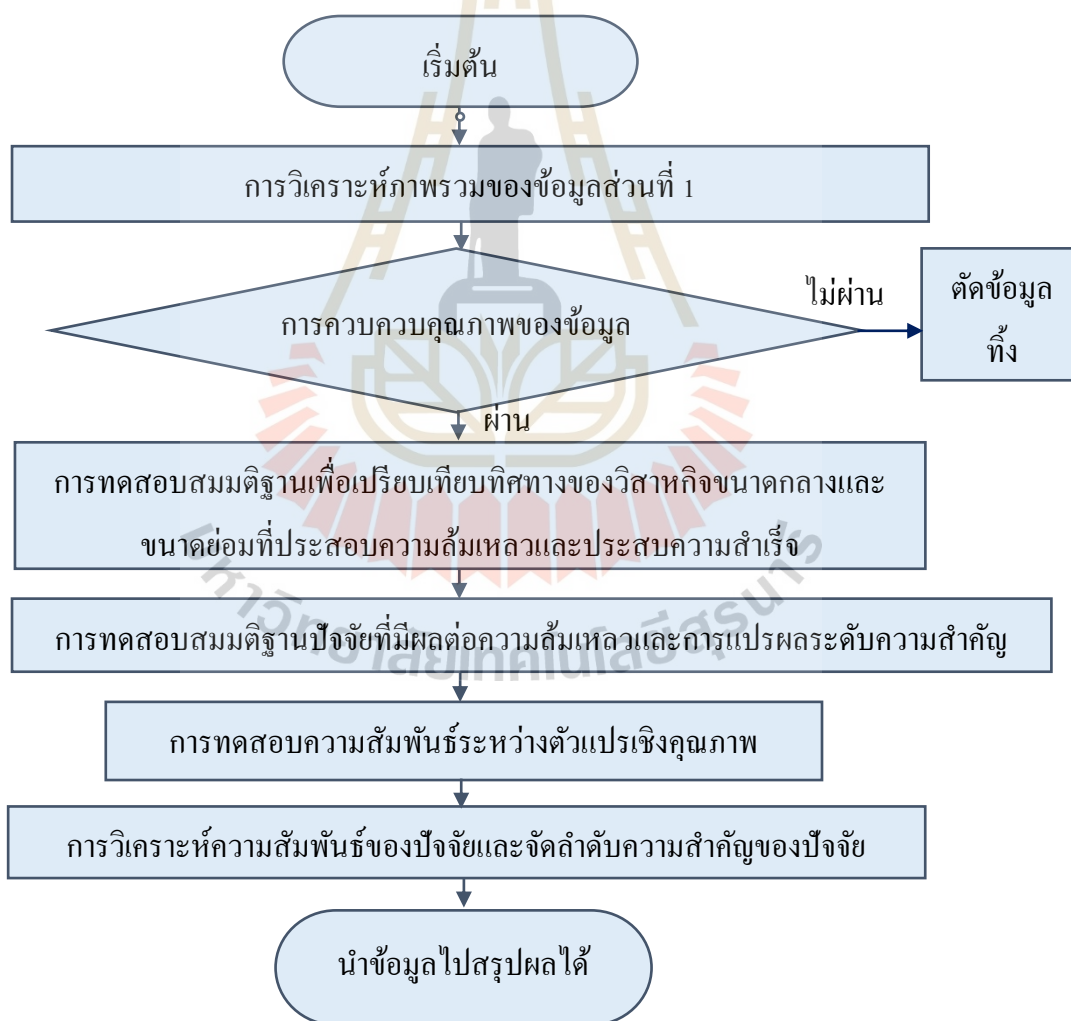
รูปที่ 3.6 รูปแบบการสัมภาษณ์

3.1.4.4 การนำข้อมูลลงโปรแกรมทางสถิติ SPSS

การนำข้อมูลลง โปรแกรมทางสถิติ SPSS เป็นขั้นตอนในการแปลงข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ที่ถูกบันทึกในแบบสอบถามที่เป็นกระดาษและ Google form เป็นตัวเลขทางสถิติ พร้อมกับกำหนดตัวแปรภายในโปรแกรม ทั้งนี้เพื่อเตรียมความพร้อมในการนำข้อมูลไปใช้ในการวิเคราะห์ต่อไป

3.1.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเป็นกระบวนการให้ได้มาซึ่งผลการวิเคราะห์ ทั้งนี้เพื่อใช้ทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีการใช้โปรแกรมทางสถิติ SPSS ช่วยในการวิเคราะห์ ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ดังรูปที่ 3.7

รูปที่ 3.7 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1.5.1 การวิเคราะห์ภาพรวมของข้อมูลส่วนที่ 1

การวิเคราะห์ภาพรวมของข้อมูลส่วนที่ 1 เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจดำเนิน โดยใช้สถิติพื้นฐานช่วยในการวิเคราะห์ เช่น ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ ทั้งนี้เพื่อเป็นการอธิบายลักษณะภาพรวมของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จในแต่ละจังหวัด และแบบรวมทุกจังหวัด

3.1.5.2 การควบคุมคุณภาพของข้อมูล

การควบคุมคุณภาพของข้อมูล เป็นการควบคุมข้อมูลที่ได้ไม่ให้เกิดการสวิงของข้อมูล โดยใช้ Quality Control เข้ามาช่วยในการควบคุมข้อมูลดิบ ซึ่งมีสูตรในการหาขอบบนของกราฟ ดังสมการที่ 3.3 การหาแกนกลาง ดังสมการที่ 3.4 และการหาขอบล่างของกราฟ ดังสมการที่ 3.5 จากนั้นจึงทำการพล็อตกราฟข้อมูล หากข้อมูลมีการตกนอก Control Limit จะต้องตัดค่าดังกล่าวออก ก่อนที่จะนำข้อมูลไปใช้ทดสอบสมมติฐานอื่น ดังภาคผนวก ง

$$UCL_{\bar{x}} = \bar{\bar{X}} + 3\sigma_{\bar{x}} \quad (3.3)$$

$$CL_{\bar{x}} = \bar{\bar{X}} \quad (3.4)$$

$$LCL_{\bar{x}} = \bar{\bar{X}} - 3\sigma_{\bar{x}} \quad (3.5)$$

โดย $\sigma_{\bar{x}}$ = ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของค่าเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่าง
 $\bar{\bar{X}}$ = ค่าเฉลี่ย

3.1.5.3 การทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบทิศทางของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จและประสบความสำเร็จ

เนื่องจากข้อมูลที่ทำการศึกษาจะเป็น 2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ กลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จ ซึ่งค่าเฉลี่ย ค่าความแปรปรวนที่ได้จะมีความแตกต่างกันและไม่สามารถนำข้อมูลของทั้ง 2 กลุ่มมารวมกันได้ จึงจำเป็นต้องมีการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบทิศทางของทั้ง 2 กลุ่มว่าเป็นไปในทิศทางเดียวกันหรือไม่ ซึ่งดูจากค่าความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย โดยใช้การทดสอบ F-Test ดูความแปรปรวนของข้อมูล และ T-Test ดูค่าเฉลี่ยของข้อมูล หากข้อมูลไม่แตกต่างกันจะสามารถนำข้อมูลของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จไป

ใช้ในการทดสอบสมมติฐานอื่นต่อไป แต่ถ้าหากข้อมูลที่ได้แตกต่างกันจะต้องทดสอบสมมติฐานแบบแยกกลุ่มต่อไป

3.1.5.4 การทดสอบสมมติฐานปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวและการแปรผล ระดับความสำคัญ

การทดสอบสมมติฐานว่าปัจจัยในแต่ละด้านมีผลต่อความล้มเหลวของ วิชากิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือหรือไม่ โดยใช้ค่า T-Test ในการทดสอบ ซึ่งถ้าค่า T-Test มากกว่า 0 และค่านัยสำคัญน้อยกว่า 0.05 แสดงว่ายอมรับค่า H_0 หมายความว่า ปัจจัยด้านนั้นมีผลต่อความล้มเหลวของวิชากิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นอกจากนี้ยังมีการแปรผลจากค่าเฉลี่ยเพื่อบอกระดับความสำคัญของปัจจัยตามหลักสถิติเชิงพรรณนาและเชิงปริมาณ การจัดลำดับความสำคัญของแต่ละด้าน โดยใช้เกณฑ์การแปรผลแบบแบ่งช่วงไม่เท่ากัน ซึ่งเป็นวิธีการเพื่อแก้ไขจุดอ่อนของการกำหนดเกณฑ์แบบแบ่งช่วงขึ้นเท่ากันที่ขัดแย้งกับหลักปกตินิยม (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2552) ดังนี้

4.50 - 5.00 คือ มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด

3.50 - 4.49 คือ มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก

2.50 - 3.49 คือ มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง

1.50 - 2.49 คือ มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อย

1.00 - 1.49 คือ มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.1.5.5 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเชิงคุณภาพ

นอกจากนี้ยังได้มีการทดสอบสมมติฐานว่า การมีประสบการณ์มีความสัมพันธ์กับปัจจัยทั้ง 6 ด้านหรือไม่ โดยใช้ค่า Chi-Square ในการวิเคราะห์ข้อมูล และกำหนด H_0 เป็นการมีประสบการณ์ไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยทั้ง 6 ด้าน และ H_1 ประสบการณ์มีความสัมพันธ์กับปัจจัยทั้ง 6 ด้าน หากค่านัยสำคัญมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงถึงการยอมรับ H_0 กล่าวคือ ประสบการณ์ไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยทั้ง 6 ด้าน

3.1.5.6 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยและจัดลำดับความสำคัญของปัจจัย เป็นการจัดลำดับความสัมพันธ์ของปัจจัยทั้ง 6 ด้านโดยใช้สถิติ Multiple Regression Analysis (MRA) โดยกำหนด

หลังจากที่มีการทดสอบว่าปัจจัยทั้ง 6 ด้าน มีผลต่อความล้มเหลวของ วิชากิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือหรือไม่ตามข้อ 3.1.5.4 การทดสอบสมมติฐานปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวและการแปรผลระดับความสำคัญนั้น จึงนำมาสู่การ

วิเคราะห์และจัดลำดับความสำคัญของปัจจัยโดยใช้สถิติ Multiple Regression Analysis (MRA) ซึ่งจะใช้โปรแกรมทางสถิติ SPSS ช่วยวิเคราะห์ โดยกำหนดให้

X_1 แทน ปัจจัยด้านการวางแผนการจัดการ

X_2 แทน ปัจจัยด้านการเงินและบัญชี

X_3 แทน ปัจจัยด้านภาวะการเป็นผู้นำองค์กร

X_4 แทน ปัจจัยด้านองค์ความรู้ทางธุรกิจ

X_5 แทน ปัจจัยด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์

X_6 แทน ปัจจัยภายนอก และ

y แทน ความล้มเหลวของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ขั้นตอนในการใช้สถิติ Multiple Regression Analysis (MRA) ดังนี้

1. การตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้นว่าสามารถนำไปวิเคราะห์ต่อได้หรือไม่ ซึ่งมีทั้งหมด 4 ประการ ดังนี้ ประการที่ 1 ตัวแปรต้นต้องเกิดก่อนตัวแปรตาม เป็นการศึกษาทฤษฎีมาอ้างอิงในบทที่ 2 ประการที่ 2 ตัวแปรตามต้องกระจายข้อมูลแบบปกติ ประการที่ 3 ค่าสัมบูรณ์ของความเบ้กราฟต้องไม่เกิน 3 และค่าความโด่งต้องไม่เกิน 2 (Kline, 1998) ประการที่ 4 ตัวแปรต้นต้องไม่มีความสัมพันธ์กันสูงเกินไปหรือมากกว่า 0.80 สามารถดูได้จากค่าบอกระดับความไม่สัมพันธ์กับตัวแปรอิสระ (Tolerance) มากกว่า 0.1 และค่าสะท้อนให้เห็นถึงอิทธิพลร่วมของตัวแปรทำนายในตัวแบบเส้นตรง (VIF) น้อยกว่า 10 ทั้งนี้เพื่อไม่ให้เกิดภาวะร่วมเส้นตรงพหุ (Multicollinearity) ซึ่งเกิดจากสถานการณ์ที่ตัวแปรอิสระมีความเกี่ยวข้องกันมากเกินไป ผลที่ตามมาคือทำให้ไม่สามารถแยกได้ว่าตัวแปรตัวใดเป็นอิสระต่อกัน หากเป็นไปตามข้อกำหนดจึงนำไปสู่การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร (Correlations) หากความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรใดมีค่านัยสำคัญน้อยกว่า 0.05 แสดงว่า ตัวแปรคู่่นั้นมีความสัมพันธ์กันและสามารถนำไปใช้ในการสร้างสมการได้ หากมีค่านัยสำคัญมากกว่า 0.05 แสดงว่า ตัวแปรคู่่นั้น ไม่มีความสัมพันธ์กันจึงจำเป็นต้องตัดตัวแปรที่ไม่เกี่ยวข้องออก

3. การตรวจสอบค่าคงที่ในตารางการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Coefficients) หากมีค่านัยสำคัญมากกว่า 0.05 จำเป็นต้องมีการตัดค่าคงที่ที่ออก เนื่องจากค่าคงที่ดังกล่าวไม่มีผลต่อสมการ

4. การอ่านผลของข้อมูลระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจากมากที่สุดไปยังน้อยที่สุด สามารถดูได้จากค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยหรือค่า Beta ยิ่งมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาก ระดับความสำคัญของปัจจัยนั้นก็จะมีมากขึ้นตาม

3.1.6 การสรุปผลการวิจัยและอภิปรายผลที่ได้จากการวิจัย

การสรุปผลการวิจัยและอภิปรายผลที่ได้จากการวิจัย เป็นการนำเสนอปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือจากมากที่สุดไปอย่างน้อยที่สุด รวมถึงเป็นการสรุปข้อสมมุติฐานที่ว่าปัจจัยทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านการวางแผนธุรกิจ ปัจจัยด้านการเงินและบัญชี ปัจจัยด้านภาวะการณืเป็นผู้นำองค์กร ปัจจัยด้านองค์ความรู้ทางธุรกิจ ปัจจัยด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ และปัจจัยภายนอก ล้วนมีผลต่อความล้มเหลวของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมหรือไม่

3.1.7 การระบุข้อเสนอแนะและจัดทำวิทยานิพนธ์

การระบุข้อเสนอแนะและจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นการนำเสนอแนวทางให้กับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและภาครัฐ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการลดปัญหาความล้มเหลวของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตลอดจนการให้ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย เพื่อเป็นแนวทางในการนำไปใช้ประโยชน์และพัฒนางานวิจัยต่อไป ตลอดจนเป็นขั้นตอนในการจัดทำวิทยานิพนธ์ให้สมบูรณ์แบบมากที่สุด

บทที่ 4

ผลการศึกษา และการวิเคราะห์ผล

บทนี้นำเสนอผลการศึกษาของการวิจัย โดยทำการประมวลผลการดำเนินงานวิจัยแสดงผลในการวิเคราะห์แบบสอบถาม เพื่อหาค่าระดับความสำคัญของปัจจัย และวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อเป็นแนวทางในการนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาธุรกิจของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของการศึกษา ได้แก่ 1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวในการดำเนินวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย 2. เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องทั้ง 6 ด้าน ที่มีผลต่อความล้มเหลวในการดำเนินวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย และ 3. เพื่อศึกษาแนวทางในการวางมาตรการหรือสร้างนโยบายในการบริหารจัดการธุรกิจ และเป็นการลดระดับความเสี่ยงจากปัจจัยดังกล่าวฯ ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ซึ่งผลการดำเนินการวิจัยจะแสดงให้เห็นถึงการวิเคราะห์ภาพรวมของข้อมูลในแต่ละจังหวัด ได้แก่ นครราชสีมา ขอนแก่น อุดรธานี และอุบลราชธานี และแบบรวมทั้ง 4 จังหวัด มีการนำ Quality Control มาใช้ในการควบคุมคุณภาพของข้อมูลดิบ จากนั้นจึงนำข้อมูลที่ได้อามาทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบทิศทางของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความล้มเหลวและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จ ทดสอบสมมติฐานปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวและการแปรผลระดับความสำคัญ ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเชิงคุณภาพ วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยและจัดลำดับความสำคัญของปัจจัย โดยมีรายละเอียดดังนี้

4.1 การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เป็นการทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวนและค่าเฉลี่ยระหว่างวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความล้มเหลวและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จด้วย

การทดสอบสมมติฐาน F-Test ใช้สำหรับทดสอบความแปรปรวนของข้อมูล และทดสอบสมมติฐาน T-Test ใช้สำหรับทดสอบค่าเฉลี่ยของข้อมูล หากผลลัพธ์ที่ได้จากการทดสอบสมมติฐานเป็นไม่แตกต่างกันจะนำเพียงข้อมูลของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จไปทดสอบสมมติฐานอื่นต่อไป หากผลที่ได้จากการทดสอบสมมติฐานเป็นแตกต่างกันจะนำข้อมูลทั้งวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จไปทดสอบสมมติฐานอื่นต่อไป โดยมีรายละเอียดดังนี้

4.1.1 การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดนครราชสีมา

หลักจากที่มีการนำข้อมูลดิบไปทำการพล็อตกราฟ Quality Control เพื่อควบคุมการสวิงของข้อมูลและกำจัดข้อมูลที่ตกนอกรูปออกตามข้อ 3.1.5.2 การควบคุมคุณภาพ ดังแสดงในภาคผนวก ง ส่งผลให้จำนวนข้อมูลในการทดสอบสมมติฐานปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั้ง 2 กลุ่ม ในจังหวัดนครราชสีมาไม่เท่ากัน ดังตารางที่ 4.1 (จำนวนข้อมูล)

ตารางที่ 4.1 การทดสอบสมมติฐานปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั้ง 2 กลุ่ม ในจังหวัดนครราชสีมา

กลุ่ม	จำนวนข้อมูล	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	F-test	ค่า Sig	T-test	ค่า Sig
ปัจจัยด้านการวางแผนการจัดการ							
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จ	16	4.13	0.46	0.52	0.48	0.06	0.95
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จ	18	4.13	0.53				
ปัจจัยด้านการเงินและบัญชี							
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จ	18	4.23	0.65	0.28	0.60	0.23	0.82
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จ	18	4.18	0.60				

กลุ่ม	จำนวน ข้อมูล	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	F- test	ค่า Sig	T- test	ค่า Sig
ปัจจัยด้านภาวะการเป็นผู้นำองค์กร							
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาด ย่อมที่ประสบความสำเร็จ	16	4.19	0.40	0.26	0.61	1.43	0.16
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาด ย่อมที่ประสบความสำเร็จ	18	4.40	0.47				
ปัจจัยด้านองค์ความรู้ทางธุรกิจ							
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาด ย่อมที่ประสบความสำเร็จ	18	4.22	0.40	0.27	0.61	1.23	0.23
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาด ย่อมที่ประสบความสำเร็จ	18	4.40	0.45				
ปัจจัยด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์							
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาด ย่อมที่ประสบความสำเร็จ	18	4.16	0.47	0.79	0.38	1.90	0.07
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาด ย่อมที่ประสบความสำเร็จ	17	4.44	0.39				
ปัจจัยภายนอก							
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาด ย่อมที่ประสบความสำเร็จ	19	3.67	0.67	0.22	0.64	0.69	0.49
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาด ย่อมที่ประสบความสำเร็จ	18	3.83	0.71				

จากตารางที่ 4.1 เป็นการทดสอบสมมติฐานปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั้ง 2 กลุ่มในจังหวัดนครราชสีมา พบว่า ปัจจัยด้านการวางแผนการจัดการ เมื่อทดสอบค่าความแปรปรวนด้วยสถิติ F-test มีค่าเท่ากับ 0.52 มีนัยสำคัญเท่ากับ 0.48 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า ค่าความแปรปรวนของทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน จึงนำไปสู่การทดสอบค่าเฉลี่ยด้วยสถิติ T-test มีค่าเท่ากับ 0.06 มีนัยสำคัญที่ 0.95 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05

แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน ดังนั้น ในปัจจัยด้านการวางแผนการจัดการจึงสามารถนำข้อมูลของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้

ปัจจัยด้านการเงินและบัญชี เมื่อทดสอบค่าความแปรปรวนด้วยสถิติ F-test มีค่าเท่ากับ 0.28 มีนัยสำคัญเท่ากับ 0.60 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า ค่าความแปรปรวนของทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน จึงนำไปสู่การทำสอบค่าเฉลี่ยด้วยสถิติ T-test มีค่าเท่ากับ 0.23 มีนัยสำคัญที่ 0.82 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน ดังนั้น ในปัจจัยด้านการเงินและบัญชีจึงสามารถนำข้อมูลของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้

ปัจจัยด้านภาวะการเป็นผู้นำองค์กร เมื่อทดสอบค่าความแปรปรวนด้วยสถิติ F-test มีค่าเท่ากับ 0.26 มีนัยสำคัญเท่ากับ 0.61 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า ค่าความแปรปรวนของทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน จึงนำไปสู่การทำสอบค่าเฉลี่ยด้วยสถิติ T-test มีค่าเท่ากับ 1.43 มีนัยสำคัญที่ 0.16 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน ดังนั้น ในปัจจัยด้านภาวะการเป็นผู้นำองค์กรจึงสามารถนำข้อมูลของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้

ปัจจัยด้านองค์ความรู้ทางธุรกิจ เมื่อทดสอบค่าความแปรปรวนด้วยสถิติ F-test มีค่าเท่ากับ 0.27 มีนัยสำคัญเท่ากับ 0.61 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า ค่าความแปรปรวนของทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน จึงนำไปสู่การทำสอบค่าเฉลี่ยด้วยสถิติ T-test มีค่าเท่ากับ 1.23 มีนัยสำคัญที่ 0.23 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน ดังนั้น ในปัจจัยด้านองค์ความรู้ทางธุรกิจจึงสามารถนำข้อมูลของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้

ปัจจัยด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ เมื่อทดสอบค่าความแปรปรวนด้วยสถิติ F-test มีค่าเท่ากับ 0.79 มีนัยสำคัญเท่ากับ 0.38 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า ค่าความแปรปรวนของทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน จึงนำไปสู่การทำสอบค่าเฉลี่ยด้วยสถิติ T-test มีค่าเท่ากับ 1.90 มีนัยสำคัญที่ 0.07 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน ดังนั้น ในปัจจัยด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์จึงสามารถนำข้อมูลของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้

ปัจจัยภายนอก เมื่อทดสอบค่าความแปรปรวนด้วยสถิติ F-test มีค่าเท่ากับ 0.52 มีนัยสำคัญเท่ากับ 0.22 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.64 แสดงว่า ค่าความแปรปรวนของทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน จึงนำไปสู่การทำสอบค่าเฉลี่ยด้วยสถิติ T-test มีค่าเท่ากับ 0.69 มีนัยสำคัญที่ 0.49 ซึ่งมีค่า

มากกว่า 0.05 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน ดังนั้น ในปัจจัยภายนอกจึงสามารถนำข้อมูลของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้

ดังนั้น ในจังหวัดนครราชสีมาปัจจัยทั้ง 6 ด้านของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จที่มีความแปรปรวนและค่าเฉลี่ยที่ไม่แตกต่างกัน จึงสามารถนำเพียงข้อมูลวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

4.1.2 การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดขอนแก่น

หลักจากที่มีการนำข้อมูลดิบไปทำการพล็อตกราฟ Quality Control เพื่อควบคุมการสวิงของข้อมูลและกำจัดข้อมูลที่ตกนอกรายการออกตามข้อ 3.1.5.2 การควบคุมคุณภาพ ดังแสดงในภาคผนวก ง ส่งผลให้จำนวนข้อมูลในการทดสอบสมมติฐานปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั้ง 2 กลุ่ม ในจังหวัดนครราชสีมาจำนวนที่ไม่เท่ากัน ดังตารางที่ 4.2 (จำนวนข้อมูล)

ตารางที่ 4.2 การทดสอบสมมติฐานปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั้ง 2 กลุ่ม ในจังหวัดขอนแก่น

กลุ่ม	จำนวนข้อมูล	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	F-test	ค่า Sig	T-test	ค่า Sig
ปัจจัยด้านการวางแผนการจัดการ							
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จ	13	4.48	0.54	0.02	0.89	0.05	0.96
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จ	13	4.47	0.49				
ปัจจัยด้านการเงินและบัญชี							
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จ	13	4.60	0.40	3.98	0.06	1.19	0.25
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จ	13	4.37	0.57				

กลุ่ม	จำนวน ข้อมูล	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	F- test	ค่า Sig	T- test	ค่า Sig
ปัจจัยด้านภาวะการเป็นผู้นำองค์กร							
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาด ย่อมที่ประสบความสำเร็จ	13	4.56	0.43	0.02	0.88	0.19	0.85
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาด ย่อมที่ประสบความสำเร็จ	13	4.59	0.43				
ปัจจัยด้านองค์ความรู้ทางธุรกิจ							
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาด ย่อมที่ประสบความสำเร็จ	13	4.74	0.30	0.67	0.42	0.00	1.00
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาด ย่อมที่ประสบความสำเร็จ	13	4.74	0.34				
ปัจจัยด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์							
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาด ย่อมที่ประสบความสำเร็จ	13	4.76	0.30	4.35	0.06	1.07	0.30
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาด ย่อมที่ประสบความสำเร็จ	13	4.62	0.42				
ปัจจัยภายนอก							
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาด ย่อมที่ประสบความสำเร็จ	13	4.10	0.52	3.28	0.08	0.19	0.85
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาด ย่อมที่ประสบความสำเร็จ	13	4.04	0.89				

จากตารางที่ 4.2 เป็นการทดสอบสมมติฐานปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั้ง 2 กลุ่มในจังหวัดขอนแก่น พบว่า ปัจจัยด้านการวางแผนการจัดการ เมื่อทดสอบค่าความแปรปรวนด้วยสถิติ F-test มีค่าเท่ากับ 0.02 มีนัยสำคัญเท่ากับ 0.89 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า ค่าความแปรปรวนของทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน จึงนำไปสู่การทำสอบค่าเฉลี่ยด้วยสถิติ T-test มีค่าเท่ากับ 0.05 มีนัยสำคัญที่ 0.96 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า ค่าเฉลี่ย

0.05 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน ดังนั้น ในปัจจัยภายนอกจึงสามารถนำข้อมูลของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้

ดังนั้น ในจังหวัดขอนแก่นมีปัจจัยทั้ง 6 ด้านของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จและความล้มเหลวและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จที่มีความแปรปรวนและค่าเฉลี่ยที่ไม่แตกต่างกัน จึงสามารถนำเพียงข้อมูลวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

4.1.3 การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดอุบลราชธานี

หลักจากที่มีการนำข้อมูลดิบไปทำการพล็อตกราฟ Quality Control เพื่อควบคุมการสวิงของข้อมูลและกำจัดข้อมูลที่ตกนอกรูปออกตามข้อ 3.1.5.2 การควบคุมคุณภาพ ดังแสดงในภาคผนวก ง ส่งผลให้จำนวนข้อมูลในการทดสอบสมมติฐานปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั้ง 2 กลุ่ม ในจังหวัดนครราชสีมาไม่เท่ากัน ดังตารางที่ 4.3 (จำนวนข้อมูล)

ตารางที่ 4.3 แสดงการทดสอบสมมติฐานปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั้ง 2 กลุ่ม ในจังหวัดอุบลราชธานี

กลุ่ม	จำนวนข้อมูล	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	F-test	ค่า Sig	T-test	ค่า Sig
ปัจจัยด้านการวางแผนการจัดการ							
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จ	8	4.21	0.47	0.33	0.58	0.16	0.88
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จ	8	4.18	0.44				
ปัจจัยด้านการเงินและบัญชี							
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จ	8	4.05	0.73	0.26	0.62	0.15	0.88
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จ	8	4.00	0.66				

กลุ่ม	จำนวน ข้อมูล	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	F- test	ค่า Sig	T- test	ค่า Sig
ปัจจัยด้านภาวะการเป็นผู้นำองค์กร							
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาด ย่อมที่ประสบความสำเร็จ	8	4.25	0.55	0.0	0.8	0.42	0.6
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาด ย่อมที่ประสบความสำเร็จ	8	4.14	0.46	7	0		
ปัจจัยด้านองค์ความรู้ทางธุรกิจ							
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาด ย่อมที่ประสบความสำเร็จ	8	4.27	0.45	0.4	0.5	0.09	0.9
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาด ย่อมที่ประสบความสำเร็จ	8	4.29	0.33	5	1		
ปัจจัยด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์							
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาด ย่อมที่ประสบความสำเร็จ	8	4.34	0.57	0.4	0.5	0.96	0.3
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาด ย่อมที่ประสบความสำเร็จ	8	4.04	0.69	0	4		
ปัจจัยภายนอก							
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาด ย่อมที่ประสบความสำเร็จ	8	3.57	0.75	0.0	0.9	0.25	0.8
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาด ย่อมที่ประสบความสำเร็จ	8	3.46	0.98	0	5		

จากตารางที่ 4.3 เป็นการทดสอบสมมติฐานปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั้ง 2 กลุ่มในจังหวัดอุบลราชธานี พบว่า ปัจจัยด้านการวางแผนการจัดการ เมื่อทดสอบค่าความแปรปรวนด้วยสถิติ F-test มีค่าเท่ากับ 0.33 มีนัยสำคัญเท่ากับ 0.58 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า ค่าความแปรปรวนของทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน จึงนำไปสู่การทดสอบค่าเฉลี่ยด้วยสถิติ T-test มีค่าเท่ากับ 0.16 มีนัยสำคัญที่ 0.88 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า

ค่าเฉลี่ยของทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน ดังนั้น ในปัจจัยด้านการวางแผนการจัดการจึงสามารถนำข้อมูลของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้

ปัจจัยด้านการเงินและบัญชี เมื่อทดสอบค่าความแปรปรวนด้วยสถิติ F-test มีค่าเท่ากับ 3.26 มีนัยสำคัญเท่ากับ 0.62 ซึ่งมีความมากกว่า 0.05 แสดงว่า ค่าความแปรปรวนของทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน จึงนำไปสู่การทดสอบค่าเฉลี่ยด้วยสถิติ T-test มีค่าเท่ากับ 0.15 มีนัยสำคัญที่ 0.88 ซึ่งมีความมากกว่า 0.05 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน ดังนั้น ในปัจจัยด้านการเงินและบัญชีจึงสามารถนำข้อมูลของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้

ปัจจัยด้านภาวะการเป็นผู้นำองค์กร เมื่อทดสอบค่าความแปรปรวนด้วยสถิติ F-test มีค่าเท่ากับ 0.07 มีนัยสำคัญเท่ากับ 0.80 ซึ่งมีความมากกว่า 0.05 แสดงว่า ค่าความแปรปรวนของทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน จึงนำไปสู่การทดสอบค่าเฉลี่ยด้วยสถิติ T-test มีค่าเท่ากับ 0.42 มีนัยสำคัญที่ 0.68 ซึ่งมีความมากกว่า 0.05 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน ดังนั้น ในปัจจัยด้านภาวะการเป็นผู้นำองค์กรจึงสามารถนำข้อมูลของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้

ปัจจัยด้านองค์ความรู้ทางธุรกิจ เมื่อทดสอบค่าความแปรปรวนด้วยสถิติ F-test มีค่าเท่ากับ 0.45 มีนัยสำคัญเท่ากับ 0.51 ซึ่งมีความมากกว่า 0.05 แสดงว่า ค่าความแปรปรวนของทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน จึงนำไปสู่การทดสอบค่าเฉลี่ยด้วยสถิติ T-test มีค่าเท่ากับ 0.09 มีนัยสำคัญที่ 0.93 ซึ่งมีความมากกว่า 0.05 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน ดังนั้น ในปัจจัยด้านองค์ความรู้ทางธุรกิจจึงสามารถนำข้อมูลของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้

ปัจจัยด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ เมื่อทดสอบค่าความแปรปรวนด้วยสถิติ F-test มีค่าเท่ากับ 4.35 มีนัยสำคัญเท่ากับ 0.06 ซึ่งมีความมากกว่า 0.05 แสดงว่า ค่าความแปรปรวนของทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน จึงนำไปสู่การทดสอบค่าเฉลี่ยด้วยสถิติ T-test มีค่าเท่ากับ 1.07 มีนัยสำคัญที่ 0.30 ซึ่งมีความมากกว่า 0.05 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน ดังนั้น ในปัจจัยด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์จึงสามารถนำข้อมูลของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้

ปัจจัยภายนอก เมื่อทดสอบค่าความแปรปรวนด้วยสถิติ F-test มีค่าเท่ากับ 0.40 มีนัยสำคัญเท่ากับ 0.54 ซึ่งมีความมากกว่า 0.64 แสดงว่า ค่าความแปรปรวนของทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน จึงนำไปสู่การทดสอบค่าเฉลี่ยด้วยสถิติ T-test มีค่าเท่ากับ 0.96 มีนัยสำคัญที่ 0.35 ซึ่งมีความมากกว่า

0.05 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน ดังนั้น ในปัจจัยภายนอกจึงสามารถนำข้อมูลของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้

ดังนั้น ในจังหวัดอุบลราชธานีมีปัจจัยทั้ง 6 ด้านของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จที่มีค่าความแปรปรวนและค่าเฉลี่ยที่ไม่แตกต่างกัน จึงสามารถนำเพียงข้อมูลวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

4.1.4 การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดอุบลราชธานี

หลักจากที่มีการนำข้อมูลดิบไปทำการพล็อตกราฟ Quality Control เพื่อควบคุมการสวิงของข้อมูลและกำจัดข้อมูลที่ตกนอกรูปออกตามข้อ 3.1.5.2 การควบคุมคุณภาพ ดังแสดงในภาคผนวก ง ส่งผลให้จำนวนข้อมูลในการทดสอบสมมติฐานปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั้ง 2 กลุ่ม ในจังหวัดนครราชสีมาไม่เท่ากัน ดังตารางที่ 4.4 (จำนวนข้อมูล)

ตารางที่ 4.4 แสดงการทดสอบสมมติฐานปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั้ง 2 กลุ่ม ในจังหวัดอุบลราชธานี

กลุ่ม	จำนวนข้อมูล	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	F-test	ค่า Sig	T-test	ค่า Sig
ปัจจัยด้านการวางแผนการจัดการ							
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จ	7	4.45	0.38	0.06	0.82	0.10	0.92
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จ	7	4.46	0.40				
ปัจจัยด้านการเงินและบัญชี							
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จ	7	4.12	0.98	2.05	0.18	0.72	0.49
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จ	7	4.43	0.56				

กลุ่ม	จำนวน ข้อมูล	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	F- test	ค่า Sig	T- test	ค่า Sig
ปัจจัยด้านภาวะการเป็นผู้นำองค์กร							
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาด ย่อมที่ประสบความสำเร็จ	7	4.44	0.38	0.90	3.36	0.57	0.58
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาด ย่อมที่ประสบความสำเร็จ	7	4.55	0.28				
ปัจจัยด้านองค์ความรู้ทางธุรกิจ							
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาด ย่อมที่ประสบความสำเร็จ	7	4.49	0.66	0.45	0.52	0.42	0.68
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาด ย่อมที่ประสบความสำเร็จ	7	4.63	0.60				
ปัจจัยด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์							
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาด ย่อมที่ประสบความสำเร็จ	7	4.43	0.57	0.57	0.47	0.51	0.62
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาด ย่อมที่ประสบความสำเร็จ	7	4.57	0.47				
ปัจจัยภายนอก							
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาด ย่อมที่ประสบความสำเร็จ	7	4.45	0.60	0.25	0.63	0.64	0.54
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาด ย่อมที่ประสบความสำเร็จ	7	4.22	0.71				

จากตารางที่ 4.4 เป็นการทดสอบสมมติฐานปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั้ง 2 กลุ่มในจังหวัดอุดรธานี พบว่า ปัจจัยด้านการวางแผนการจัดการ เมื่อทดสอบค่าความแปรปรวนด้วยสถิติ F-test มีค่าเท่ากับ 0.06 มีนัยสำคัญเท่ากับ 0.82 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า ค่าความแปรปรวนของทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน จึงนำไปสู่การทำสอบค่าเฉลี่ยด้วยสถิติ T-test มีค่าเท่ากับ 0.10 มีนัยสำคัญที่ 0.91 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า ค่าเฉลี่ย

ของทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน ดังนั้น ในปัจจัยด้านการวางแผนการจัดการจึงสามารถนำข้อมูลของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้

ปัจจัยด้านการเงินและบัญชี เมื่อทดสอบค่าความแปรปรวนด้วยสถิติ F-test มีค่าเท่ากับ 2.05 มีนัยสำคัญเท่ากับ 0.18 ซึ่งมีความมากกว่า 0.05 แสดงว่า ค่าความแปรปรวนของทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน จึงนำไปสู่การทดสอบค่าเฉลี่ยด้วยสถิติ T-test มีค่าเท่ากับ 0.72 มีนัยสำคัญที่ 0.49 ซึ่งมีความมากกว่า 0.05 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน ดังนั้น ในปัจจัยด้านการเงินและบัญชีจึงสามารถนำข้อมูลของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้

ปัจจัยด้านภาวะการเป็นผู้นำองค์กร เมื่อทดสอบค่าความแปรปรวนด้วยสถิติ F-test มีค่าเท่ากับ 0.90 มีนัยสำคัญเท่ากับ 0.36 ซึ่งมีความมากกว่า 0.05 แสดงว่า ค่าความแปรปรวนของทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน จึงนำไปสู่การทดสอบค่าเฉลี่ยด้วยสถิติ T-test มีค่าเท่ากับ 0.57 มีนัยสำคัญที่ 0.58 ซึ่งมีความมากกว่า 0.05 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน ดังนั้น ในปัจจัยด้านภาวะการเป็นผู้นำองค์กรจึงสามารถนำข้อมูลของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้

ปัจจัยด้านองค์ความรู้ทางธุรกิจ เมื่อทดสอบค่าความแปรปรวนด้วยสถิติ F-test มีค่าเท่ากับ 0.45 มีนัยสำคัญเท่ากับ 0.52 ซึ่งมีความมากกว่า 0.05 แสดงว่า ค่าความแปรปรวนของทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน จึงนำไปสู่การทดสอบค่าเฉลี่ยด้วยสถิติ T-test มีค่าเท่ากับ 0.42 มีนัยสำคัญที่ 0.68 ซึ่งมีความมากกว่า 0.05 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน ดังนั้น ในปัจจัยด้านองค์ความรู้ทางธุรกิจจึงสามารถนำข้อมูลของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้

ปัจจัยด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ เมื่อทดสอบค่าความแปรปรวนด้วยสถิติ F-test มีค่าเท่ากับ 0.57 มีนัยสำคัญเท่ากับ 0.47 ซึ่งมีความมากกว่า 0.05 แสดงว่า ค่าความแปรปรวนของทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน จึงนำไปสู่การทดสอบค่าเฉลี่ยด้วยสถิติ T-test มีค่าเท่ากับ 0.51 มีนัยสำคัญที่ 0.62 ซึ่งมีความมากกว่า 0.05 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน ดังนั้น ในปัจจัยด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์จึงสามารถนำข้อมูลของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้

ปัจจัยภายนอก เมื่อทดสอบค่าความแปรปรวนด้วยสถิติ F-test มีค่าเท่ากับ 0.25 มีนัยสำคัญเท่ากับ 0.63 ซึ่งมีความมากกว่า 0.05 แสดงว่า ค่าความแปรปรวนของทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน จึงนำไปสู่การทดสอบค่าเฉลี่ยด้วยสถิติ T-test มีค่าเท่ากับ 0.64 มีนัยสำคัญที่ 0.54 ซึ่งมีความมากกว่า

0.05 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน ดังนั้น ในปีวิจัยภายนอกจึงสามารถนำข้อมูลของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้

ดังนั้น ในจังหวัดอุดรธานีมีปัจจัยทั้ง 6 ด้านของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จที่มีความแปรปรวนและค่าเฉลี่ยที่ไม่แตกต่างกัน จึงสามารถนำเพียงข้อมูลวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

4.1.5 การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแบบรวมจังหวัด

หลักจากที่มีการนำข้อมูลดิบไปทำการพล็อตกราฟ Quality Control เพื่อควบคุมการสวิงของข้อมูลและกำจัดข้อมูลที่ตกนอกรูปออกตามข้อ 3.1.5.2 การควบคุมคุณภาพ ดังแสดงในภาคผนวก ง ส่งผลให้จำนวนข้อมูลในการทดสอบสมมติฐานปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั้ง 2 กลุ่ม ในจังหวัดนครราชสีมาไม่เท่ากัน ดังตารางที่ 4.5 (จำนวนข้อมูล)

ตารางที่ 4.5 การทดสอบสมมติฐานปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั้ง 2 กลุ่ม แบบรวมจังหวัด

กลุ่ม	จำนวนข้อมูล	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	F-test	ค่า Sig	T-test	ค่า Sig
ปัจจัยด้านการวางแผนการจัดการ							
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จ	43	4.34	0.46	0.34	0.56	0.01	0.99
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จ	42	4.34	0.48				
ปัจจัยด้านการเงินและบัญชี							
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จ	47	4.24	0.75	1.40	0.24	0.08	0.94
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จ	45	4.25	0.60				

กลุ่ม	จำนวน ข้อมูล	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	F- test	ค่า Sig	T- test	ค่า Sig
ปัจจัยด้านภาวะการเป็นผู้นำองค์กร							
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาด ย่อมที่ประสบความสำเร็จ	47	3.66	0.42	3.06	0.08	11.2 9	0.06
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาด ย่อมที่ประสบความสำเร็จ	32	4.63	0.29				
ปัจจัยด้านองค์ความรู้ทางธุรกิจ							
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาด ย่อมที่ประสบความสำเร็จ	47	4.40	0.48	0.48	0.49	1.49	0.14
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาด ย่อมที่ประสบความสำเร็จ	44	4.54	0.43				
ปัจจัยด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์							
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาด ย่อมที่ประสบความสำเร็จ	47	4.40	0.51	6.67	0.06	1.59	0.12
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาด ย่อมที่ประสบความสำเร็จ	39	4.55	0.39				
ปัจจัยภายนอก							
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาด ย่อมที่ประสบความสำเร็จ	47	3.89	0.69	0.00	0.99	0.78	0.44
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาด ย่อมที่ประสบความสำเร็จ	44	4.00	0.65				

จากตารางที่ 4.5 เป็นการทดสอบสมมติฐานปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั้ง 2 กลุ่ม แบบรวมจังหวัด พบว่า ปัจจัยด้านการวางแผนการจัดการ เมื่อทดสอบค่าความแปรปรวนด้วยสถิติ F-test มีค่าเท่ากับ 0.34 มีนัยสำคัญเท่ากับ 0.56 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า ค่าความแปรปรวนของทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน จึงนำไปสู่การทดสอบ

0.05 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน ดังนั้น ในปัจจัยภายนอกจึงสามารถนำข้อมูลของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้

ดังนั้น แบบรวมจังหวัดมีปัจจัยทั้ง 6 ด้านของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จที่มีความล้มเหลวและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จที่มีค่าความแปรปรวนและค่าเฉลี่ยที่ไม่แตกต่างกัน จึงสามารถนำเพียงข้อมูลวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

4.2 ผลการศึกษาและการวิเคราะห์ผลแบบแบ่งตามจังหวัด

ผลการศึกษาและการวิเคราะห์ผลแบบแบ่งตามจังหวัดเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด 3 ส่วนตามแบบสอบถาม โดยกำหนดการศึกษาเป็น 4 จังหวัด ได้แก่ นครราชสีมา ขอนแก่น อุบลราชธานี และอุดรธานี และแยกข้อมูลเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.2.1 ผลการศึกษาและการวิเคราะห์ผลแบบแบ่งตามจังหวัดนครราชสีมาของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จ และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จ

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จในเขตพื้นที่จังหวัดนครราชสีมาซึ่งดำเนินการศึกษาทั้งหมด 19 ราย ตามข้อ 3.1.2 การหาขนาดกลุ่มตัวอย่างและกำหนดกลุ่มตัวอย่าง ผลการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่มีการดำเนินธุรกิจมาเป็นระยะเวลา 1-3 ปี คิดเป็นร้อยละ 52.60 มีการจดทะเบียนนิติบุคคลในประเภทบริษัทจำกัด คิดเป็นร้อยละ 52.60 มีลักษณะภาคธุรกิจเป็นภาคการผลิต คิดเป็นร้อยละ 84.20 ไม่ได้จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล คิดเป็นร้อยละ 47.40 มีจำนวนพนักงานในกิจการ 1-5 คน คิดเป็นร้อยละ 63.20 รายได้ต่อปีไม่เกิน 1,800,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 84.20 และไม่เคยประกอบการธุรกิจประเภทอื่นก่อนธุรกิจปัจจุบัน คิดเป็นร้อยละ 68.40 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ดังแสดงในตารางที่ 4.6

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จในเขตพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งดำเนินการศึกษาทั้งหมด 19 ราย ตามข้อ 3.1.2 การหาขนาดกลุ่มตัวอย่างและกำหนดกลุ่มตัวอย่าง ผลการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่มีการดำเนินธุรกิจมาเป็นระยะเวลา 1-3 ปี และมากกว่า 3-5 ปี คิดเป็นร้อยละร้อยละ 42.10 มีการจดทะเบียนนิติบุคคลในประเภทบริษัทจำกัด คิดเป็นร้อยละ 36.80 มีลักษณะภาคธุรกิจเป็นภาคการผลิต คิดเป็นร้อยละ 68.40 ไม่ได้จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล คิดเป็นร้อยละ 47.40 มีจำนวนพนักงานในกิจการ 1-5 คน คิดเป็นร้อยละ 57.90

รายได้ต่อปีไม่เกิน 1,800,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 73.70 และไม่เคยประกอบการธุรกิจประเภทอื่น ก่อนธุรกิจปัจจุบัน คิดเป็นร้อยละ 52.60 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ดังแสดงในตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.6 ผลการศึกษาและการวิเคราะห์ผลแบบแบ่งตามจังหวัดนครราชสีมาของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จ ในส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจ

ข้อที่	รายการ	ความถี่ (Frequency)	Percent (%)	Valid Percent	Cumulative Percent
ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจ					
1	ท่านดำเนินธุรกิจมาเป็นระยะเวลาเท่าใด				
	ต่ำกว่า 1 ปี	1	5.30	5.30	5.30
	1-3 ปี	10	52.60	52.60	57.90
	มากกว่า 3 – 5 ปี	1	5.30	5.30	63.20
	มากกว่า 5 – 10 ปี	4	21.00	21.10	84.20
	มากกว่า 10 ปีขึ้นไป	3	15.80	15.80	100.0
	รวม	19	100.00	100.00	100.00
2	ประเภทนิติบุคคล				
	ไม่จดทะเบียน	4	21.10	21.10	21.10
	ทะเบียนพาณิชย์	5	26.30	26.30	47.40
	ห้างหุ้นส่วนสามัญ	0	0.00	0.00	0.00
	ห้างหุ้นส่วนจำกัด	0	0.00	0.00	0.00
	บริษัทจำกัด	10	52.6	52.60	100.00
	บริษัทจำกัดมหาชน	0	0.00	0.00	0.00
	รวม	19	100.00	100.00	100.00
3	ลักษณะภาคธุรกิจของกิจการ (ตามลักษณะภาคธุรกิจของประเทศไทย)				
	ภาคการผลิต	16	84.20	84.20	84.20
	ภาคการบริการ	3	15.80	15.80	100.00
	ภาคการค้าปลีก	0	0.00	0.00	0.00
	ภาคการค้าส่ง	0	0.00	0.00	0.00
	รวม	19	100.00	100.00	100.00

ข้อที่	รายการ	ความถี่ (Frequency)	Percent (%)	Valid Percent	Cumulative Percent
4	ทุนจดทะเบียนของกิจการท่าน				
	ไม่ได้จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล	9	47.40	47.40	47.40
	ไม่เกิน 500,000 บาท	1	5.30	5.30	52.60
	500,001-1,000,000 บาท	3	15.80	15.80	68.40
	1,000,001-5,000,000 บาท	6	31.60	31.60	100.0
	5,000,001-10,000,000 บาท	0	0.00	0.00	0.00
	10,000,000 บาทขึ้นไป	0	0.00	0.00	0.00
	รวม	19	100.00	100.00	100.00
5	จำนวนพนักงานในกิจการ				
	1-5 คน	12	63.20	63.20	63.20
	6-30 คน	4	21.10	21.10	84.20
	31-100 คน	3	15.80	15.80	100.00
	101-300 คน	0	0.00	0.00	0.00
	มากกว่า 300 คนขึ้นไป	0	0.00	0.00	0.00
	รวม	19	100.00	100.00	100.00
6	รายได้ต่อปีของกิจการท่าน				
	ไม่เกิน 1,800,000 บาท	16	84.20	84.20	84.20
	1,800,001-20,000,000 บาท	3	15.80	15.80	100.0
	20,000,001-50,000,000 บาท	0	0.00	0.00	0.00
	50,000,001 – 100,000,000 บาท	0	0.00	0.00	0.00
	100,000,001 – 500,000,000 บาท	0	0.00	0.00	0.00
	รวม	19	100.00	100.00	100.00
7	ท่านเคยประกอบการธุรกิจประเภทอื่นก่อนธุรกิจปัจจุบันหรือไม่				
	เคย	6	31.60	31.60	31.60
	ไม่เคย	13	68.40	68.40	100.00
	รวม	19	100.00	100.00	100.00

ตารางที่ 4.7 ผลการศึกษาและการวิเคราะห์ผลแบบแบ่งตามจังหวัดนครราชสีมาของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จ ในส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจ

ข้อที่	รายการ	ความถี่ (Frequency)	Percent (%)	Valid Percent	Cumulative Percent
ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจ					
1	ท่านดำเนินธุรกิจมาเป็นระยะเวลาเท่าใด				
	ต่ำกว่า 1 ปี	0	0.00	0.00	0.00
	1-3 ปี	8	42.10	42.10	42.10
	มากกว่า 3 – 5 ปี	8	42.10	42.10	84.20
	มากกว่า 5 – 10 ปี	2	10.50	10.50	94.70
	มากกว่า 10 ปีขึ้นไป	1	5.30	5.30	100.00
	รวม	19	100.00	100.00	100.00
2	ประเภทนิติบุคคล				
	ไม่จดทะเบียน	4	21.10	21.10	21.10
	ทะเบียนพาณิชย์	6	31.60	31.60	52.60
	ห้างหุ้นส่วนสามัญ	0	0.00	0.00	0.00
	ห้างหุ้นส่วนจำกัด	2	10.50	10.50	63.20
	บริษัทจำกัด	7	36.80	36.80	100.00
	บริษัทจำกัดมหาชน	0	0.00	0.00	0.00
	รวม	19	100.00	100.00	100.00
3	ลักษณะภาคธุรกิจของกิจการ (ตามลักษณะภาคธุรกิจของประเทศไทย)				
	ภาคการผลิต	13	68.4	68.4	68.4
	ภาคการบริการ	3	15.8	15.8	84.2
	ภาคการค้าปลีก	2	10.5	10.5	94.7
	ภาคการค้าส่ง	1	5.3	5.3	100.0
	รวม	19	100.00	100.00	100.00
4	ทุนจดทะเบียนของกิจการท่าน				
	ไม่ได้จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล	9	47.4	47.4	47.4
	ไม่เกิน 500,000 บาท	2	10.5	10.5	57.9

ข้อที่	รายการ	ความถี่ (Frequency)	Percent (%)	Valid Percent	Cumulative Percent
	500,001-1,000,000 บาท	5	26.3	26.3	84.2
	1,000,001-5,000,000 บาท	3	15.8	15.8	100.0
	5,000,001-10,000,000 บาท	0	0.00	0.00	0.00
	10,000,000 บาทขึ้นไป	0	0.00	0.00	0.00
	รวม	19	100.00	100.00	100.00
5	จำนวนพนักงานในกิจการ				
	1-5 คน	11	57.9	57.9	57.9
	6-30 คน	8	42.1	42.1	100.0
	31-100 คน	0	0.00	0.00	0.00
	101-300 คน	0	0.00	0.00	0.00
	มากกว่า 300 คนขึ้นไป	0	0.00	0.00	0.00
	รวม	19	100.00	100.00	100.00
6	รายได้ต่อปีของกิจการท่าน				
	ไม่เกิน 1,800,000 บาท	14	73.7	73.7	73.7
	1,800,001-20,000,000 บาท	5	26.3	26.3	100.0
	20,000,001-50,000,000 บาท	0	0.00	0.00	0.00
	50,000,001 – 100,000,000 บาท	0	0.00	0.00	0.00
	100,000,001 – 500,000,000 บาท	0	0.00	0.00	0.00
	รวม	19	100.00	100.00	100.00
7	ท่านเคยประกอบการธุรกิจประเภทอื่นก่อนธุรกิจปัจจุบันหรือไม่				
	เคย	9	47.4	47.4	47.4
	ไม่เคย	10	52.6	52.6	100.0
	รวม	19	100.00	100.00	100.00

ตารางที่ 4.8 ผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวและการแปรผลระดับ
ความสำคัญในจังหวัดนครราชสีมา

ที่	รายการ	T-test	Sig	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
1	ปัจจัยด้านการวางแผนการจัดการ	5.47	0.00	4.13	มาก
2	ปัจจัยด้านการเงินและบัญชี	4.75	0.00	4.23	มาก
3	ปัจจัยด้านภาวะการเป็นผู้นำองค์กร	6.82	0.00	4.19	มาก
4	ปัจจัยด้านองค์ความรู้ทางธุรกิจ	7.57	0.00	4.22	มาก
5	ปัจจัยด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์	5.92	0.00	4.16	มาก
6	ปัจจัยภายนอก	1.11	0.02	3.67	มาก

จากตารางที่ 4.8 ผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวและการแปรผลระดับความสำคัญในจังหวัดนครราชสีมา โดยกำหนดให้ H_0 เป็นปัจจัยในแต่ละด้านมีผลต่อความล้มเหลวของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และ H_1 เป็นปัจจัยในแต่ละด้านไม่มีผลต่อความล้มเหลวของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยการทดสอบค่า T-test ซึ่งกำหนดในโปรแกรมทางสถิติ SPSS ให้ค่าเฉลี่ยต้องมีค่ามากกว่า 3.5 คะแนนตามการแปลผลและให้ระดับความสำคัญ ทั้งนี้ ค่า T-test ต้องมีค่ามากกว่า 0 และค่านัยสำคัญของ T-test ต้องน้อยกว่า 0.05 (ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95) จึงจะสามารถยอมรับสมมติฐาน H_0 ได้ ดังนั้น จากตารางจะเห็นว่าทุกปัจจัยมีค่า T-test มากกว่า 0 และมีค่านัยสำคัญของ T-test น้อยกว่า 0.05 แสดงถึง ทุกปัจจัยมีผลต่อความล้มเหลวของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยมีการแปลความหมายดังนี้

ปัจจัยด้านการวางแผนการจัดการ (ค่าเฉลี่ย 4.13) ปัจจัยด้านการเงินและบัญชี (ค่าเฉลี่ย 4.23) ปัจจัยด้านภาวะการเป็นผู้นำองค์กร (ค่าเฉลี่ย 4.19) ปัจจัยด้านองค์ความรู้ทางธุรกิจ (ค่าเฉลี่ย 4.22) ปัจจัยด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ (ค่าเฉลี่ย 4.16) และปัจจัยภายนอก (ค่าเฉลี่ย 3.67) มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก

4.2.2 ผลการศึกษาและการวิเคราะห์ผลแบบแบ่งตามจังหวัดขอนแก่นของวิสาหกิจ

ขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความล้มเหลว และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จ

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความล้มเหลวในเขตพื้นที่จังหวัดขอนแก่น ซึ่งดำเนินการศึกษาทั้งหมด 13 ราย ตามข้อ 3.1.2 การหาขนาดกลุ่มตัวอย่างและกำหนดกลุ่มตัวอย่าง ผลการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่มีการดำเนินธุรกิจมาเป็นระยะเวลา 1-3 ปี คิดเป็นร้อยละ 76.90 มีการจดทะเบียนนิติบุคคลในประเภทบริษัทจำกัด คิดเป็นร้อยละ 61.50 มีลักษณะภาคธุรกิจ

ข้อที่	รายการ	ความถี่ (Frequency)	Percent (%)	Valid Percent	Cumulative Percent
	ห้างหุ้นส่วนจำกัด	3	23.10	23.10	38.50
	บริษัทจำกัด	8	61.50	61.50	100.00
	บริษัทจำกัดมหาชน	0	0.00	0.00	100.00
	รวม	13	100.00	100.00	100.00
3	ลักษณะภาคธุรกิจของกิจการ (ตามลักษณะภาคธุรกิจของประเทศไทย)				
	ภาคการผลิต	12	92.3	92.3	92.3
	ภาคการบริการ	1	7.7	7.7	100.0
	ภาคการค้าปลีก	0	0.00	0.00	100.00
	ภาคการค้าส่ง	0	0.00	0.00	100.00
	รวม	13	100.00	100.00	100.00
4	ทุนจดทะเบียนของกิจการท่าน				
	ไม่ได้จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล	2	15.40	15.40	15.40
	ไม่เกิน 500,000 บาท	1	7.70	7.70	23.10
	500,001-1,000,000 บาท	9	69.20	69.20	92.30
	1,000,001-5,000,000 บาท	1	7.70	7.70	100.00
	5,000,001-10,000,000 บาท	0	0.00	0.00	100.00
	10,000,000 บาทขึ้นไป	0	0.00	0.00	100.00
	รวม	13	100.00	100.00	100.00
5	จำนวนพนักงานในกิจการ				
	1-5 คน	10	76.90	76.90	76.90
	6-30 คน	2	15.40	15.40	92.30
	31-100 คน	1	7.70	7.70	100.00
	101-300 คน	0	0.00	0.00	100.00
	มากกว่า 300 คนขึ้นไป	0	0.00	0.00	100.00
	รวม	13	100.00	100.00	100.00
6	รายได้ต่อปีของกิจการท่าน				
	ไม่เกิน 1,800,000 บาท	13	100.00	100.00	100.00

ข้อที่	รายการ	ความถี่ (Frequency)	Percent (%)	Valid Percent	Cumulative Percent
	1,800,001-20,000,000 บาท	0	0.00	0.00	100.00
	20,000,001-50,000,000 บาท	0	0.00	0.00	100.00
	50,000,001 – 100,000,000 บาท	0	0.00	0.00	100.00
	100,000,001 – 500,000,000 บาท	0	0.00	0.00	100.00
	รวม	13	100.00	100.00	100.00
7	ท่านเคยประกอบการธุรกิจประเภทอื่นก่อนธุรกิจปัจจุบันหรือไม่				
	เคย	6	46.20	46.20	46.20
	ไม่เคย	7	53.80	53.80	100.00
	รวม	13	100.00	100.00	100.00

ตารางที่ 4.10 ผลการศึกษาและการวิเคราะห์ผลแบบแบ่งตามจังหวัดขอนแก่นของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จ ในส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจ

ข้อที่	รายการ	ความถี่ (Frequency)	Percent (%)	Valid Percent	Cumulative Percent
ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจ					
1	ท่านดำเนินธุรกิจมาเป็นระยะเวลาเท่าใด				
	ต่ำกว่า 1 ปี	0	0.00	0.00	0.00
	1-3 ปี	5	38.50	38.50	38.50
	มากกว่า 3 – 5 ปี	2	15.40	15.40	53.80
	มากกว่า 5 – 10 ปี	2	15.40	15.40	69.20
	มากกว่า 10 ปีขึ้นไป	4	30.80	30.80	100.00
	รวม	13	100.00	100.00	100.00
2	ประเภทนิติบุคคล				
	ไม่จดทะเบียน	1	7.70	7.70	7.70
	ทะเบียนพาณิชย์	4	30.80	30.80	38.50
	ห้างหุ้นส่วนสามัญ	1	7.70	7.70	46.20
	ห้างหุ้นส่วนจำกัด	0	0.00	0.00	46.20

ข้อที่	รายการ	ความถี่ (Frequency)	Percent (%)	Valid Percent	Cumulative Percent
	บริษัทจำกัด	7	53.80	53.80	100.00
	บริษัทจำกัดมหาชน	0	0.00	0.00	100.00
	รวม	13	100.00	100.00	100.00
3	ลักษณะภาคธุรกิจของกิจการ (ตามลักษณะภาคธุรกิจของประเทศไทย)				
	ภาคการผลิต	12	92.30	92.30	92.30
	ภาคการบริการ	1	7.70	7.70	100.00
	ภาคการค้าปลีก	0	0.00	0.00	100.00
	ภาคการค้าส่ง	0	0.00	0.00	100.00
	รวม	13	100.00	100.00	100.00
4	ทุนจดทะเบียนของกิจการท่าน				
	ไม่ได้จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล	5	38.50	38.50	38.50
	ไม่เกิน 500,000 บาท	1	7.70	7.70	46.20
	500,001-1,000,000 บาท	7	53.80	53.80	100.00
	1,000,001-5,000,000 บาท	0	0.00	0.00	100.00
	5,000,001-10,000,000 บาท	0	0.00	0.00	100.00
	10,000,000 บาทขึ้นไป	0	0.00	0.00	100.00
	รวม	13	100.00	100.00	100.00
5	จำนวนพนักงานในกิจการ				
	1-5 คน	8	61.50	61.50	61.50
	6-30 คน	4	30.80	30.80	92.30
	31-100 คน	1	7.70	7.70	100.00
	101-300 คน	0	0.00	0.00	100.00
	มากกว่า 300 คนขึ้นไป	0	0.00	0.00	100.00
	รวม	13	100.00	100.00	100.00
6	รายได้ต่อปีของกิจการท่าน				
	ไม่เกิน 1,800,000 บาท	12	92.30	92.30	92.30
	1,800,001-20,000,000 บาท	1	7.70	7.70	100.00

ข้อที่	รายการ	ความถี่ (Frequency)	Percent (%)	Valid Percent	Cumulative Percent
	20,000,001-50,000,000 บาท	0	0.00	0.00	100.00
	50,000,001 – 100,000,000 บาท	0	0.00	0.00	100.00
	100,000,001 – 500,000,000 บาท	0	0.00	0.00	100.00
	รวม	13	100.00	100.00	100.00
7	ท่านเคยประกอบการธุรกิจประเภทอื่นก่อนธุรกิจปัจจุบันหรือไม่				
	เคย	9	69.20	69.20	69.20
	ไม่เคย	4	30.80	30.80	100.0
	รวม	13	100.00	100.00	100.00

ตารางที่ 4.11 ผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวและการแปรผลระดับ
ความสำคัญในจังหวัดขอนแก่น

ที่	รายการ	T-test	Sig	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
1	ปัจจัยด้านการวางแผนการจัดการ	6.57	0.00	4.48	มาก
2	ปัจจัยด้านการเงินและบัญชี	9.84	0.00	4.60	มากที่สุด
3	ปัจจัยด้านภาวะการเป็นผู้นำองค์กร	8.80	0.00	4.56	มากที่สุด
4	ปัจจัยด้านองค์ความรู้ทางธุรกิจ	15.03	0.00	4.74	มากที่สุด
5	ปัจจัยด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์	14.95	0.00	4.77	มากที่สุด
6	ปัจจัยภายนอก	4.18	0.00	4.10	มาก

จากตารางที่ 4.11 ผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวและการแปรผลระดับความสำคัญในจังหวัดขอนแก่น โดยกำหนดให้ H_0 เป็นปัจจัยในแต่ละด้านมีผลต่อความล้มเหลวของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และ H_1 เป็นปัจจัยในแต่ละด้านไม่มีผลต่อความล้มเหลวของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยการทดสอบค่า T-test ซึ่งกำหนดในโปรแกรมทางสถิติ SPSS ให้ค่าเฉลี่ยต้องมีค่ามากกว่า 3.5 คะแนนตามการแปลผลและให้ระดับความสำคัญ ทั้งนี้ ค่า T-test ต้องมีค่ามากกว่า 0 และค่านัยสำคัญของ T-test ต้องน้อยกว่า 0.05 (ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95) จึงจะสามารถยอมรับสมมติฐาน H_0 ได้ ดังนั้น จากตารางจะเห็นว่า

ทุกปัจจัยมีค่า T-test มากกว่า 0 และมีค่านัยสำคัญของ T-test น้อยกว่า 0.05 แสดงถึง ทุกปัจจัยมีผลต่อความล้มเหลวของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยมีการแปลความหมายดังนี้

ปัจจัยด้านการเงินและบัญชี (ค่าเฉลี่ย 4.60) ปัจจัยด้านภาวะการเป็นผู้นำองค์กร (ค่าเฉลี่ย 4.56) ปัจจัยด้านองค์ความรู้ทางธุรกิจ (ค่าเฉลี่ย 4.74) ปัจจัยด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ (ค่าเฉลี่ย 4.77) มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนปัจจัยด้านการวางแผนการจัดการ (ค่าเฉลี่ย 4.48) และปัจจัยภายนอก (ค่าเฉลี่ย 4.10) มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก

4.2.3 ผลการศึกษาและการวิเคราะห์ผลแบบแบ่งตามจังหวัดอุบลราชธานีของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความล้มเหลว และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จ

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความล้มเหลวในเขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งดำเนินการศึกษาทั้งหมด 8 ราย ตามข้อ 3.1.2 การหาขนาดกลุ่มตัวอย่างและกำหนดกลุ่มตัวอย่าง ผลการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่มีการดำเนินธุรกิจมาเป็นระยะเวลามากกว่า 3-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 50.00 มีการจดทะเบียนนิติบุคคลในประเภททะเบียนพาณิชย์และบริษัทจำกัด คิดเป็นร้อยละ 37.50 มีลักษณะภาคธุรกิจเป็นภาคการผลิตคิดเป็นร้อยละ 87.50 ทุนจดทะเบียนเป็นนิติบุคคล 500,001-1,000,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 50.00 มีจำนวนพนักงานในกิจการ 1-5 คน คิดเป็นร้อยละ 75.00 รายได้ต่อปีไม่เกิน 1,800,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 75.00 และเคยประกอบการธุรกิจประเภทอื่นก่อนธุรกิจปัจจุบัน คิดเป็นร้อยละ 75.00 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ดังตารางที่ 4.12

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จในเขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งดำเนินการศึกษาทั้งหมด 8 ราย ตามข้อ 3.1.2 การหาขนาดกลุ่มตัวอย่างและกำหนดกลุ่มตัวอย่าง ผลการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่มีการดำเนินธุรกิจมาเป็นระยะเวลา 1-3 ปี คิดเป็นร้อยละ 37.50 มีการจดทะเบียนนิติบุคคลในประเภทบริษัทจำกัด คิดเป็นร้อยละ 87.50 มีลักษณะภาคธุรกิจเป็นภาคการผลิต คิดเป็นร้อยละ 50.00 ทุนจดทะเบียนเป็นนิติบุคคล 500,001-1,000,000 บาท และ 1,000,001-5,000,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 50.00 มีจำนวนพนักงานในกิจการ 1-5 คน และ 6-30 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 รายได้ต่อปี ไม่เกิน 1,800,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 75.00 และเคยประกอบการธุรกิจประเภทอื่นก่อนธุรกิจปัจจุบัน คิดเป็นร้อยละ 75.00 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ดังแสดงในตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.12 ผลการศึกษาและการวิเคราะห์ผลแบบแบ่งตามจังหวัดอุบลราชธานีของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จใน ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจ

ข้อที่	รายการ	ความถี่ (Frequency)	Percent (%)	Valid Percent	Cumulative Percent
ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจ					
1	ท่านดำเนินธุรกิจมาเป็นระยะเวลาเท่าใด				
	ต่ำกว่า 1 ปี	0	0.00	0.00	0.00
	1-3 ปี	2	25.00	25.00	25.00
	มากกว่า 3 – 5 ปี	4	50.00	50.00	75.00
	มากกว่า 5 – 10 ปี	1	12.50	12.50	87.50
	มากกว่า 10 ปีขึ้นไป	1	12.50	12.50	100.00
	รวม	8	100.00	100.00	100.00
2	ประเภทนิติบุคคล				
	ไม่จดทะเบียน	0	0.00	0.00	0.00
	ทะเบียนพาณิชย์	3	37.50	37.50	37.50
	ห้างหุ้นส่วนสามัญ	2	25.00	25.00	62.50
	ห้างหุ้นส่วนจำกัด	0	0.00	0.00	62.50
	บริษัทจำกัด	3	37.50	37.50	100.00
	บริษัทจำกัดมหาชน	0	0.00	0.00	100.00
	รวม	8	100.00	100.00	100.00
3	ลักษณะภาคธุรกิจของกิจการ (ตามลักษณะภาคธุรกิจของประเทศไทย)				
	ภาคการผลิต	7	87.50	87.50	87.50
	ภาคการบริการ	1	12.50	12.50	100.00
	ภาคการค้าปลีก	0	0.00	0.00	100.00
	ภาคการค้าส่ง	0	0.00	0.00	100.00
	รวม	8	100.00	100.00	100.00
4	ทุนจดทะเบียนของกิจการท่าน				
	ไม่ได้จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล	2	25.00	25.00	25.00
	ไม่เกิน 500,000 บาท	1	12.50	12.50	37.50
	500,001-1,000,000 บาท	4	50.00	50.00	87.50

ข้อที่	รายการ	ความถี่ (Frequency)	Percent (%)	Valid Percent	Cumulative Percent
	1,000,001-5,000,000 บาท	1	12.50	12.50	100.00
	5,000,001-10,000,000 บาท	0	0.00	0.00	100.00
	10,000,000 บาทขึ้นไป	0	0.00	0.00	100.00
	รวม	8	100.00	100.00	100.00
5	จำนวนพนักงานในกิจการ				
	1-5 คน	6	75.00	75.00	75.00
	6-30 คน	2	25.00	25.00	100.00
	31-100 คน	0	0.00	0.00	100.00
	101-300 คน	0	0.00	0.00	100.00
	มากกว่า 300 คนขึ้นไป	0	0.00	0.00	100.00
	รวม	8	100.00	100.00	100.00
6	รายได้ต่อปีของกิจการท่าน				
	ไม่เกิน 1,800,000 บาท	6	75.00	75.00	75.00
	1,800,001-20,000,000 บาท	2	25.00	25.00	100.00
	20,000,001-50,000,000 บาท	0	0.00	0.00	100.00
	50,000,001 – 100,000,000 บาท	0	0.00	0.00	100.00
	100,000,001 – 500,000,000 บาท	0	0.00	0.00	100.00
	รวม	8	100.00	100.00	100.00
7	ท่านเคยประกอบการธุรกิจประเภทอื่นก่อนธุรกิจปัจจุบันหรือไม่				
	เคย	6	75.00	75.00	75.00
	ไม่เคย	2	25.00	25.00	100.00
	รวม	8	100.00	100.00	100.00

ตารางที่ 4.13 ผลการศึกษาและการวิเคราะห์ผลแบบแบ่งตามจังหวัดอุบลราชธานีของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จ ในส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจ

ข้อที่	รายการ	ความถี่ (Frequency)	Percent (%)	Valid Percent	Cumulative Percent
ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจ					
1	ท่านดำเนินธุรกิจมาเป็นระยะเวลาเท่าใด				
	ต่ำกว่า 1 ปี	0	0.00	0.00	0.00
	1-3 ปี	3	37.50	37.50	37.50
	มากกว่า 3 – 5 ปี	2	25.00	25.00	62.50
	มากกว่า 5 – 10 ปี	1	12.50	12.50	75.00
	มากกว่า 10 ปีขึ้นไป	2	25.00	25.00	100.00
	รวม	8	100.00	100.00	100.00
2	ประเภทนิติบุคคล				
	ไม่จดทะเบียน	0	0.00	0.00	0.00
	ทะเบียนพาณิชย์	0	0.00	0.00	0.00
	ห้างหุ้นส่วนสามัญ	1	12.50	12.50	12.50
	ห้างหุ้นส่วนจำกัด	0	0.00	0.00	12.50
	บริษัทจำกัด	7	87.50	87.50	100.00
	บริษัทจำกัดมหาชน	0	0.00	0.00	100.00
	รวม	8	100.00	100.00	100.00
3	ลักษณะภาคธุรกิจของกิจการ (ตามลักษณะภาคธุรกิจของประเทศไทย)				
	ภาคการผลิต	4	50.00	50.00	50.00
	ภาคการบริการ	3	37.50	37.50	87.50
	ภาคการค้าปลีก	0	0.00	0.00	87.50
	ภาคการค้าส่ง	1	12.50	12.50	100.00
	รวม	8	100.00	100.00	100.00
4	ทุนจดทะเบียนของกิจการท่าน				
	ไม่ได้จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล	0	0.00	0.00	0.00
	ไม่เกิน 500,000 บาท	0	0.00	0.00	0.00
	500,001-1,000,000 บาท	4	50.00	50.00	50.00

ข้อที่	รายการ	ความถี่ (Frequency)	Percent (%)	Valid Percent	Cumulative Percent
	1,000,001-5,000,000 บาท	4	50.00	50.00	100.00
	5,000,001-10,000,000 บาท	0	0.00	0.00	100.0
	10,000,000 บาทขึ้นไป	0	0.00	0.00	100.0
	รวม	8	100.00	100.00	100.00
5	จำนวนพนักงานในกิจการ				
	1-5 คน	4	50.00	50.00	50.00
	6-30 คน	4	50.00	50.00	100.00
	31-100 คน	0	0.00	0.00	100.00
	101-300 คน	0	0.00	0.00	100.00
	มากกว่า 300 คนขึ้นไป	0	0.00	0.00	100.00
	รวม	8	100.00	100.00	100.00
6	รายได้ต่อปีของกิจการท่าน				
	ไม่เกิน 1,800,000 บาท	6	75.00	75.00	75.00
	1,800,001-20,000,000 บาท	1	12.50	12.50	87.50
	20,000,001-50,000,000 บาท	1	12.50	12.50	100.00
	50,000,001 – 100,000,000 บาท	0	0.00	0.00	100.00
	100,000,001 – 500,000,000 บาท	0	0.00	0.00	100.00
	รวม	8	100.00	100.00	100.00
7	ท่านเคยประกอบการธุรกิจประเภทอื่นก่อนธุรกิจปัจจุบันหรือไม่				
	เคย	6	75.00	75.00	75.00
	ไม่เคย	2	25.00	25.00	100.00
	รวม	8	100.00	100.00	100.00

ตารางที่ 4.14 ผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวและการแปรผลระดับ
ความสำคัญในจังหวัดอุบลราชธานี

ที่	รายการ	T-test	Sig	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
1	ปัจจัยด้านการวางแผนการจัดการ	4.29	0.00	4.21	มาก
2	ปัจจัยด้านการเงินและบัญชี	2.05	0.08	4.05	มาก
3	ปัจจัยด้านภาวะการเป็นผู้นำองค์กร	3.86	0.01	4.25	มาก
4	ปัจจัยด้านองค์ความรู้ทางธุรกิจ	4.78	0.00	4.27	มาก
5	ปัจจัยด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์	4.16	0.00	4.34	มาก
6	ปัจจัยภายนอก	0.27	0.80	3.57	มาก

จากตารางที่ 4.14 ผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวและการแปรผลระดับความสำคัญในจังหวัดอุบลราชธานี โดยกำหนดให้ H_0 เป็นปัจจัยในแต่ละด้านมีผลต่อความล้มเหลวของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และ H_1 เป็นปัจจัยในแต่ละด้านไม่มีผลต่อความล้มเหลวของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยการทดสอบค่า T-test ซึ่งกำหนดในโปรแกรมทางสถิติ SPSS ให้ค่าเฉลี่ยต้องมีค่ามากกว่า 3.5 คะแนนตามการแปลผลและให้ระดับความสำคัญ ทั้งนี้ ค่า T-test ต้องมีค่ามากกว่า 0 และค่านัยสำคัญของ T-test ต้องน้อยกว่า 0.05 (ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95) จึงจะสามารถยอมรับสมมติฐาน H_0 ได้ ดังนั้น จากตารางจะเห็นว่าทุกปัจจัยมีค่า T-test มากกว่า 0 และมีค่านัยสำคัญของ T-test น้อยกว่า 0.05 แสดงถึง ทุกปัจจัยมีผลต่อความล้มเหลวของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยมีการแปลความหมายดังนี้

ปัจจัยด้านการวางแผนการจัดการ (ค่าเฉลี่ย 4.21) ปัจจัยด้านการเงินและบัญชี (ค่าเฉลี่ย 4.05) ปัจจัยด้านภาวะการเป็นผู้นำองค์กร (ค่าเฉลี่ย 4.25) ปัจจัยด้านองค์ความรู้ทางธุรกิจ (ค่าเฉลี่ย 4.27) ปัจจัยด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ (ค่าเฉลี่ย 4.34) และปัจจัยภายนอก (ค่าเฉลี่ย 3.57) มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก

4.2.4 ผลการศึกษาและการวิเคราะห์ผลแบบแบ่งตามจังหวัดอุดรธานีของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความล้มเหลว และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จ

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความล้มเหลวในเขตพื้นที่จังหวัดอุดรธานี ซึ่งดำเนินการศึกษาทั้งหมด 7 ราย ตามข้อ 3.1.2 การหาขนาดกลุ่มตัวอย่างและกำหนดกลุ่มตัวอย่าง ผลการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่มีการดำเนินธุรกิจมาเป็นระยะเวลา 1-3 ปี คิดเป็นร้อยละ 57.10 มีการจดทะเบียนนิติบุคคลในประเภททะเบียนพาณิชย์และบริษัทจำกัด คิดเป็นร้อยละ 42.90

ข้อที่	รายการ	ความถี่ (Frequency)	Percent (%)	Valid Percent	Cumulative Percent
	บริษัทจำกัด	3	42.90	42.90	100.00
	บริษัทจำกัดมหาชน	0	0.00	0.00	100.00
	รวม	7	100.00	100.00	100.00
3	ลักษณะภาคธุรกิจของกิจการ (ตามลักษณะภาคธุรกิจของประเทศไทย)				
	ภาคการผลิต	6	85.70	85.70	85.70
	ภาคการบริการ	1	14.30	14.30	100.00
	ภาคการค้าปลีก	0	0.00	0.00	100.00
	ภาคการค้าส่ง	0	0.00	0.00	100.00
	รวม	7	100.00	100.00	100.00
4	ทุนจดทะเบียนของกิจการท่าน				
	ไม่ได้จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล	4	57.10	57.10	57.10
	ไม่เกิน 500,000 บาท	0	0.00	0.00	0.00
	500,001-1,000,000 บาท	3	42.90	42.90	100.00
	1,000,001-5,000,000 บาท	0	0.00	0.00	100.00
	5,000,001-10,000,000 บาท	0	0.00	0.00	100.00
	10,000,000 บาทขึ้นไป	0	0.00	0.00	100.00
	รวม	7	100.00	100.00	100.00
5	จำนวนพนักงานในกิจการ				
	1-5 คน	7	100.00	100.00	100.00
	6-30 คน	0	0.00	0.00	100.00
	31-100 คน	0	0.00	0.00	100.00
	101-300 คน	0	0.00	0.00	100.00
	มากกว่า 300 คนขึ้นไป	0	0.00	0.00	100.00
	รวม	7	100.00	100.00	100.00
6	รายได้ต่อปีของกิจการท่าน				
	ไม่เกิน 1,800,000 บาท	7	100.00	100.00	100.00
	1,800,001-20,000,000 บาท	0	0.00	0.00	100.00

ข้อที่	รายการ	ความถี่ (Frequency)	Percent (%)	Valid Percent	Cumulative Percent
	20,000,001-50,000,000 บาท	0	0.00	0.00	100.00
	50,000,001 – 100,000,000 บาท	0	0.00	0.00	100.00
	100,000,001 – 500,000,000 บาท	0	0.00	0.00	100.00
	รวม	7	100.00	100.00	100.00
7	ท่านเคยประกอบการธุรกิจประเภทอื่นก่อนธุรกิจปัจจุบันหรือไม่				
	เคย	1	14.30	14.30	14.30
	ไม่เคย	6	85.70	85.70	100.00
	รวม	7	100.00	100.00	100.00

ตารางที่ 4.16 ผลการศึกษาและการวิเคราะห์ผลแบบแบ่งตามจังหวัดอุดรธานีของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จ ในส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจ

ข้อที่	รายการ	ความถี่ (Frequency)	Percent (%)	Valid Percent	Cumulative Percent
ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจ					
1	ท่านดำเนินธุรกิจมาเป็นระยะเวลาเท่าใด				
	ต่ำกว่า 1 ปี	0	0.00	0.00	0.00
	1-3 ปี	3	42.90	42.90	42.90
	มากกว่า 3 – 5 ปี	4	57.10	57.10	100.00
	มากกว่า 5 – 10 ปี	0	0.00	0.00	100.00
	มากกว่า 10 ปีขึ้นไป	0	0.00	0.00	100.00
2	ประเภทนิติบุคคล				
	ไม่จดทะเบียน	1	14.30	14.30	14.30
	ทะเบียนพาณิชย์	3	42.90	42.90	57.10
	ห้างหุ้นส่วนสามัญ	0	0.00	0.00	57.10
	ห้างหุ้นส่วนจำกัด	0	0.00	0.00	57.10
	บริษัทจำกัด	3	42.90	42.90	100.00

ข้อที่	รายการ	ความถี่ (Frequency)	Percent (%)	Valid Percent	Cumulative Percent
	บริษัทจำกัดมหาชน	0	0.00	0.00	100.00
	รวม	7	100.00	100.00	100.00
3	ลักษณะภาคธุรกิจของกิจการ (ตามลักษณะภาคธุรกิจของประเทศไทย)				
	ภาคการผลิต	6	85.70	85.70	85.70
	ภาคการบริการ	1	14.30	14.30	100.00
	ภาคการค้าปลีก	0	0.00	0.00	100.00
	ภาคการค้าส่ง	0	0.00	0.00	100.00
	รวม	7	100.00	100.00	100.00
4	ทุนจดทะเบียนของกิจการท่าน				
	ไม่ได้จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล	4	57.10	57.10	57.10
	ไม่เกิน 500,000 บาท	0	0.00	0.00	57.10
	500,001-1,000,000 บาท	3	42.90	42.90	100.00
	1,000,001-5,000,000 บาท	0	0.00	0.00	100.00
	5,000,001-10,000,000 บาท	0	0.00	0.00	100.00
	10,000,000 บาทขึ้นไป	0	0.00	0.00	100.00
	รวม	7	100.00	100.00	100.00
5	จำนวนพนักงานในกิจการ				
	1-5 คน	7	100.0	100.0	100.0
	6-30 คน	0	0.00	0.00	100.00
	31-100 คน	0	0.00	0.00	100.00
	101-300 คน	0	0.00	0.00	100.00
	มากกว่า 300 คนขึ้นไป	0	0.00	0.00	100.00
	รวม	7	100.00	100.00	100.00
6	รายได้ต่อปีของกิจการท่าน				
	ไม่เกิน 1,800,000 บาท	7	100.0	100.0	100.0
	1,800,001-20,000,000 บาท	0	0.00	0.00	100.00
	20,000,001-50,000,000 บาท	0	0.00	0.00	100.00

ข้อที่	รายการ	ความถี่ (Frequency)	Percent (%)	Valid Percent	Cumulative Percent
	50,000,001 – 100,000,000 บาท	0	0.00	0.00	100.00
	100,000,001 – 500,000,000 บาท	0	0.00	0.00	100.00
	รวม	7	100.00	100.00	100.00
7	ท่านเคยประกอบการธุรกิจประเภทอื่นก่อนธุรกิจปัจจุบันหรือไม่				
	เคย	1	14.30	14.30	14.30
	ไม่เคย	6	85.70	85.70	100.00
	รวม	7	100.00	100.00	100.00

ตารางที่ 4.17 ผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวและการแปรผลระดับ
ความสำคัญในจังหวัดอุดรธานี

ที่	รายการ	T-test	Sig	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
1	ปัจจัยด้านการวางแผนการจัดการ	6.58	0.00	4.45	มาก
2	ปัจจัยด้านการเงินและบัญชี	1.67	0.15	4.12	มาก
3	ปัจจัยด้านภาวะการเป็นผู้นำองค์กร	6.58	0.00	4.45	มาก
4	ปัจจัยด้านองค์ความรู้ทางธุรกิจ	3.97	0.01	4.49	มาก
5	ปัจจัยด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์	4.35	0.01	4.43	มาก
6	ปัจจัยภายนอก	4.17	0.01	4.45	มาก

จากตารางที่ 4.17 ผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวและการแปรผลระดับความสำคัญในจังหวัดอุดรธานี โดยกำหนดให้ H_0 เป็นปัจจัยในแต่ละด้านมีผลต่อความล้มเหลวของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และ H_1 เป็นปัจจัยในแต่ละด้านไม่มีผลต่อความล้มเหลวของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยการทดสอบค่า T-test ซึ่งกำหนดในโปรแกรมทางสถิติ SPSS ให้ค่าเฉลี่ยต้องมีค่ามากกว่า 3.5 ค่ะแนตามการแปลผลและให้ระดับความสำคัญ ทั้งนี้ ค่า T-test ต้องมีค่ามากกว่า 0 และค่านัยสำคัญของ T-test ต้องน้อยกว่า 0.05 (ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95) จึงจะสามารถยอมรับสมมติฐาน H_0 ได้ ดังนั้น จากตารางจะเห็นว่าทุกปัจจัยมีค่า T-test มากกว่า 0 และมีค่านัยสำคัญของ T-test น้อยกว่า 0.05 แสดงถึง ทุกปัจจัยมีผลต่อความล้มเหลวของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยมีการแปลความหมายดังนี้

ปัจจัยด้านการวางแผนการจัดการ (ค่าเฉลี่ย 4.45) ปัจจัยด้านการเงินและบัญชี (ค่าเฉลี่ย 4.12) ปัจจัยด้านภาวะการเป็นผู้นำองค์กร (ค่าเฉลี่ย 4.45) ปัจจัยด้านองค์ความรู้ทางธุรกิจ (ค่าเฉลี่ย 4.49) ปัจจัยด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ (ค่าเฉลี่ย 4.43) และปัจจัยภายนอก (ค่าเฉลี่ย 4.45) มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก

4.2.5 ผลการศึกษาและการวิเคราะห์ผลแบบรวมจังหวัดของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จ และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จ

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จแบบรวมจังหวัด ซึ่งดำเนินการศึกษาทั้งหมด 47 ราย ตามข้อ 3.1.2 การหาขนาดกลุ่มตัวอย่างและกำหนดกลุ่มตัวอย่าง ผลการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่มีการดำเนินธุรกิจมาเป็นระยะเวลา 1-3 ปี คิดเป็นร้อยละ 55.30 มีการจดทะเบียนนิติบุคคลในประเภทบริษัทจำกัด คิดเป็นร้อยละ 44.70 มีลักษณะภาคธุรกิจเป็น ภาครการผลิต คิดเป็นร้อยละ 87.20 ทุนจดทะเบียนเป็นนิติบุคคล 500,001-1,000,000 บาท คิดเป็น ร้อยละ 40.40 มีจำนวนพนักงานในกิจการ 1-5 คน คิดเป็นร้อยละ 74.50 รายได้ต่อปี ไม่เกิน 1,800,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 89.40 และไม่เคยประกอบการธุรกิจประเภทอื่นก่อนธุรกิจปัจจุบัน คิดเป็นร้อยละ 59.60 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ดังแสดงในตารางที่ 4.18

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จแบบรวมจังหวัด ซึ่งดำเนินการศึกษาทั้งหมด 47 ราย ตามข้อ 3.1.2 การหาขนาดกลุ่มตัวอย่างและกำหนดกลุ่มตัวอย่าง ผลการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่มีการดำเนินธุรกิจมาเป็นระยะเวลา 1-3 ปี คิดเป็นร้อยละ 40.40 มีการจดทะเบียนนิติบุคคลในประเภทบริษัทจำกัด คิดเป็นร้อยละ 51.10 มีลักษณะภาคธุรกิจของ กิจการเป็นภาครการผลิต คิดเป็นร้อยละ 74.50 ทุนจดทะเบียนเป็นนิติบุคคล 500,001-1,000,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 40.40 มีจำนวนพนักงานในกิจการ 1-5 คน คิดเป็นร้อยละ 63.80 รายได้ต่อปีของ กิจการท่าน ไม่เกิน 1,800,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 83.00 และเคยประกอบการธุรกิจประเภทอื่น ก่อนธุรกิจปัจจุบัน คิดเป็นร้อยละ 53.20 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ดังแสดงในตารางที่ 4.19

ตารางที่ 4.18 ผลการศึกษาและการวิเคราะห์ผลแบบรวมจังหวัดของวิสาหกิจขนาดกลางและ
ขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จใน ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจ

ข้อที่	รายการ	ความถี่ (Frequency)	Percent (%)	Valid Percent	Cumulative Percent
ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจ					
1	ท่านดำเนินธุรกิจมาเป็นระยะเวลาเท่าใด				
	ต่ำกว่า 1 ปี	1	2.10	2.10	2.10
	1-3 ปี	26	55.30	55.30	57.40
	มากกว่า 3 – 5 ปี	9	19.10	19.10	76.60
	มากกว่า 5 – 10 ปี	7	14.90	14.90	91.50
	มากกว่า 10 ปีขึ้นไป	4	8.50	8.50	100.00
	รวม	47	100.00	100.00	100.00
2	ประเภทนิติบุคคล				
	ไม่จดทะเบียน	6	12.80	12.80	12.80
	ทะเบียนพาณิชย์	12	25.50	25.50	38.30
	ห้างหุ้นส่วนสามัญ	2	4.30	4.30	42.60
	ห้างหุ้นส่วนจำกัด	6	12.80	12.80	55.30
	บริษัทจำกัด	21	44.70	44.70	100.00
	บริษัทจำกัดมหาชน	0	0.00	0.00	100.00
	รวม	47	100.00	100.00	100.00
3	ลักษณะภาคธุรกิจของกิจการ (ตามลักษณะภาคธุรกิจของประเทศไทย)				
	ภาคการผลิต	41	87.20	87.20	87.20
	ภาคการบริการ	6	12.80	12.80	100.00
	ภาคการค้าปลีก	0	0.00	0.00	100.00
	ภาคการค้าส่ง	0	0.00	0.00	100.00
	รวม	47	100.00	100.00	100.00
4	ทุนจดทะเบียนของกิจการท่าน				
	ไม่ได้จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล	17	36.20	36.20	36.20
	ไม่เกิน 500,000 บาท	3	6.40	6.40	42.60

ข้อที่	รายการ	ความถี่ (Frequency)	Percent (%)	Valid Percent	Cumulative Percent
	500,001-1,000,000 บาท	19	40.40	40.40	83.00
	1,000,001-5,000,000 บาท	8	17.00	17.00	100.00
	5,000,001-10,000,000 บาท	0	0.00	0.00	100.00
	10,000,000 บาทขึ้นไป	0	0.00	0.00	100.00
	รวม	47	100.00	100.00	100.00
5	จำนวนพนักงานในกิจการ				
	1-5 คน	35	74.50	74.50	74.50
	6-30 คน	8	17.00	17.00	91.50
	31-100 คน	4	8.50	8.50	100.00
	101-300 คน	0	0.00	0.00	100.00
	มากกว่า 300 คนขึ้นไป	0	0.00	0.00	100.00
	รวม	47	100.00	100.00	100.00
6	รายได้ต่อปีของกิจการท่าน				
	ไม่เกิน 1,800,000 บาท	42	89.40	89.40	89.40
	1,800,001-20,000,000 บาท	5	10.60	10.60	100.00
	20,000,001-50,000,000 บาท	0	0.00	0.00	100.00
	50,000,001 – 100,000,000 บาท	0	0.00	0.00	100.00
	100,000,001 – 500,000,000 บาท	0	0.00	0.00	100.00
	รวม	47	100.00	100.00	100.00
7	ท่านเคยประกอบการธุรกิจประเภทอื่นก่อนธุรกิจปัจจุบันหรือไม่				
	เคย	19	40.40	40.40	40.40
	ไม่เคย	28	59.60	59.60	100.00
	รวม	47	100.00	100.00	100.00

ตารางที่ 4.19 ผลการศึกษาและการวิเคราะห์ผลแบบรวมจังหวัดของวิสาหกิจขนาดกลางและ
ขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จ ในส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจ

ข้อที่	รายการ	ความถี่ (Frequency)	Percent (%)	Valid Percent	Cumulative Percent
ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจ					
1	ท่านดำเนินธุรกิจมาเป็นระยะเวลาเท่าใด				
	ต่ำกว่า 1 ปี	0	0.00	0.00	0.00
	1-3 ปี	19	40.40	40.40	40.40
	มากกว่า 3 – 5 ปี	16	34.00	34.00	74.50
	มากกว่า 5 – 10 ปี	5	10.60	10.60	85.10
	มากกว่า 10 ปีขึ้นไป	7	14.90	14.90	100.00
	รวม	47	100.00	100.00	100.00
2	ประเภทนิติบุคคล				
	ไม่จดทะเบียน	6	12.80	12.80	12.80
	ทะเบียนพาณิชย์	13	27.70	27.70	40.40
	ห้างหุ้นส่วนสามัญ	2	4.30	4.30	44.70
	ห้างหุ้นส่วนจำกัด	2	4.30	4.30	48.90
	บริษัทจำกัด	24	51.10	51.10	100.00
	บริษัทจำกัดมหาชน	0	0.00	0.00	100.00
	รวม	47	100.00	100.00	100.00
3	ลักษณะภาคธุรกิจของกิจการ (ตามลักษณะภาคธุรกิจของประเทศไทย)				
	ภาคการผลิต	35	74.50	74.50	74.50
	ภาคการบริการ	7	14.90	14.90	89.40
	ภาคการค้าปลีก	3	6.40	6.40	95.70
	ภาคการค้าส่ง	2	4.30	4.30	100.00
	รวม	47	100.00	100.00	100.00
4	ทุนจดทะเบียนของกิจการท่าน				
	ไม่ได้จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล	18	38.30	38.30	38.30
	ไม่เกิน 500,000 บาท	3	6.40	6.40	44.70
	500,001-1,000,000 บาท	19	40.40	40.40	85.10

ข้อที่	รายการ	ความถี่ (Frequency)	Percent (%)	Valid Percent	Cumulative Percent
	1,000,001-5,000,000 บาท	7	14.90	14.90	100.00
	5,000,001-10,000,000 บาท	0	0.00	0.00	100.00
	10,000,000 บาทขึ้นไป	0	0.00	0.00	100.00
	รวม	47	100.00	100.00	100.00
5	จำนวนพนักงานในกิจการ				
	1-5 คน	30	63.80	63.80	63.80
	6-30 คน	16	34.00	34.00	97.90
	31-100 คน	1	2.10	2.10	100.00
	101-300 คน	0	0.00	0.00	100.00
	มากกว่า 300 คนขึ้นไป	0	0.00	0.00	100.00
	รวม	47	100.00	100.00	100.00
6	รายได้ต่อปีของกิจการท่าน				
	ไม่เกิน 1,800,000 บาท	39	83.00	83.00	83.00
	1,800,001-20,000,000 บาท	7	14.90	14.90	97.90
	20,000,001-50,000,000 บาท	1	2.10	2.10	100.00
	50,000,001 – 100,000,000 บาท	0	0.00	0.00	100.00
	100,000,001 – 500,000,000 บาท	0	0.00	0.00	100.00
	รวม	47	100.00	100.00	100.00
7	ท่านเคยประกอบการธุรกิจประเภทอื่นก่อนธุรกิจปัจจุบันหรือไม่				
	เคย	25	53.20	53.20	53.20
	ไม่เคย	22	46.80	46.80	100.00
	รวม	47	100.00	100.00	100.00

ตารางที่ 4.20 ผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวและการแปรผลระดับ
ความสำคัญแบบรวมจังหวัด

ที่	รายการ	T-test	Sig	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
1	ปัจจัยด้านการวางแผนการจัดการ	11.93	0.00	4.34	มาก
2	ปัจจัยด้านการเงินและบัญชี	6.72	0.00	4.24	มาก
3	ปัจจัยด้านภาวะการเป็นผู้นำองค์กร	2.67	0.01	3.66	มาก
4	ปัจจัยด้านองค์ความรู้ทางธุรกิจ	12.70	0.00	4.40	มาก
5	ปัจจัยด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์	12.04	0.00	4.40	มาก
6	ปัจจัยภายนอก	3.86	0.00	3.89	มาก

จากตารางที่ 4.20 ผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวและการแปรผลระดับความสำคัญแบบรวมจังหวัด โดยกำหนดให้ H_0 เป็นปัจจัยในแต่ละด้านมีผลต่อความล้มเหลวของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และ H_1 เป็นปัจจัยในแต่ละด้านไม่มีผลต่อความล้มเหลวของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยการทดสอบค่า T-test ซึ่งกำหนดในโปรแกรมทางสถิติ SPSS ให้ค่าเฉลี่ยต้องมีค่ามากกว่า 3.5 คะแนนตามการแปลผลและให้ระดับความสำคัญ ทั้งนี้ ค่า T-test ต้องมีค่ามากกว่า 0 และค่านัยสำคัญของ T-test ต้องน้อยกว่า 0.05 (ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95) จึงจะสามารถยอมรับสมมติฐาน H_0 ได้ ดังนั้น จากตารางจะเห็นว่าทุกปัจจัยมีค่า T-test มากกว่า 0 และมีค่านัยสำคัญของ T-test น้อยกว่า 0.05 แสดงถึง ทุกปัจจัยมีผลต่อความล้มเหลวของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยมีการแปลความหมายดังนี้

ปัจจัยด้านการวางแผนการจัดการ (ค่าเฉลี่ย 4.34) ปัจจัยด้านการเงินและบัญชี (ค่าเฉลี่ย 4.24) ปัจจัยด้านภาวะการเป็นผู้นำองค์กร (ค่าเฉลี่ย 3.66) ปัจจัยด้านองค์ความรู้ทางธุรกิจ (ค่าเฉลี่ย 4.40) ปัจจัยด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ (ค่าเฉลี่ย 4.40) และปัจจัยภายนอก (ค่าเฉลี่ย 3.89) มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก

จากข้อมูลข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การศึกษาแบบแยกจังหวัดหรือแบบรวมจังหวัดมีความเห็นตรงกันว่า ข้อมูลมีการยอมรับสมมติฐาน H_0 แสดงถึงปัจจัยทั้ง 6 ด้านมีผลต่อความล้มเหลวของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แต่มีระดับการแปรความหมายของค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันออกไป และยังไม่สามารถเรียงลำดับความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวมากที่สุดไปยังน้อยที่สุดได้ จึงนำไปสู่การวิเคราะห์ต่อไป

4.3 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเชิงคุณภาพ

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเชิงคุณภาพ เป็นการทดสอบสมมติฐานการมีประสพการณ์มีความสัมพันธ์กับปัจจัยทั้ง 6 ด้านหรือไม่ โดยใช้ค่า Chi-Square ในการวิเคราะห์ข้อมูล และกำหนด H_0 เป็นการมีประสพการณ์ไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยทั้ง 6 ด้าน และ H_1 ประสพการณ์มีความสัมพันธ์กับปัจจัยทั้ง 6 ด้าน หากค่านัยสำคัญมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงถึงการยอมรับ H_0 กล่าวคือ ประสพการณ์ไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยทั้ง 6 ด้าน

4.3.1 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเชิงคุณภาพจังหวัดนครราชสีมา

ตารางที่ 4.21 แสดงค่า Chi-Square Test ความสัมพันธ์ของการทำธุรกิจประเภทอื่นมาก่อนทำธุรกิจในปัจจุบัน (มีประสพการณ์) กับ ปัจจัยทั้ง 6 ด้าน ของจังหวัดนครราชสีมา

รายการ	ค่าเฉลี่ย	ค่านัยสำคัญ
ปัจจัยด้านการวางแผนการจัดการ		
Pearson Chi-Square	8.24	0.41
ปัจจัยด้านการเงินและบัญชี		
Pearson Chi-Square	12.75	0.31
ปัจจัยด้านภาวะการเป็นผู้นำองค์กร		
Pearson Chi-Square	5.78	0.57
ปัจจัยด้านองค์ความรู้ทางธุรกิจ		
Pearson Chi-Square	7.50	0.48
ปัจจัยด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์		
Pearson Chi-Square	8.25	0.60
ปัจจัยภายนอก		
Pearson Chi-Square	0.90	0.28

จากตารางที่ 4.21 พบว่า เมื่อทดสอบค่า Chi-Square Test ระหว่าง ท่านเคยประกอบการธุรกิจประเภทอื่นก่อนธุรกิจปัจจุบันหรือไม่กับปัจจัยทั้ง 6 ด้าน โดยกำหนดสมมติฐาน

H_0 : การทำธุรกิจประเภทอื่นมาก่อนทำธุรกิจในปัจจุบัน (มีประสพการณ์) ไม่มีความสัมพันธ์ (เป็นอิสระ/ไม่ขึ้นต่อกัน) กับ ปัจจัยทั้ง 6 ด้าน

H_1 : การทำธุรกิจประเภทอื่นมาก่อนทำธุรกิจในปัจจุบัน (มีประสพการณ์) มีความสัมพันธ์ (ไม่เป็นอิสระ/ขึ้นต่อกัน) กับ ปัจจัยทั้ง 6 ด้าน

จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ในจังหวัดนครราชสีมา มีค่านัยสำคัญของสถิติเพียร์สันไคสแควร์ในปัจจัยทั้ง 6 ด้าน ดังนี้ ปัจจัยด้านการวางแผนการจัดการ มีค่าเท่ากับ 0.41 ปัจจัยด้านการเงินและบัญชี มีค่าเท่ากับ 0.31 ปัจจัยด้านภาวะการเป็นผู้นำองค์กร มีค่าเท่ากับ 0.57 ปัจจัยด้านองค์ความรู้ทางธุรกิจ มีค่าเท่ากับ 0.48 ปัจจัยด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ มีค่าเท่ากับ 0.60 และปัจจัยภายนอก มีค่าเท่ากับ 0.28 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 (ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%) จึงยอมรับ H_0 สรุปว่า ตัวแปรไม่มีความสัมพันธ์กัน หรือ การทำธุรกิจประเภทอื่นมาก่อนทำธุรกิจในปัจจุบัน (มีประสบการณ์) ไม่มีความสัมพันธ์ (เป็นอิสระ/ไม่ขึ้นต่อกัน) กับ ปัจจัยทั้ง 6 ด้าน ดังนั้น ไม่ว่าจะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะเคยมีประสบการณ์ในการทำธุรกิจมาก่อนหรือไม่ ไม่มีผลต่อปัจจัยทั้ง 6 ด้าน

4.3.2 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเชิงคุณภาพจังหวัดขอนแก่น

ตารางที่ 4.22 แสดงค่า Chi-Square Test ความสัมพันธ์ของการทำธุรกิจประเภทอื่นมาก่อนทำธุรกิจในปัจจุบัน (มีประสบการณ์) กับ ปัจจัยทั้ง 6 ด้าน ของจังหวัดขอนแก่น

รายการ	ค่าเฉลี่ย	ค่านัยสำคัญ
ปัจจัยด้านการวางแผนการจัดการ		
Pearson Chi-Square	4.95	0.55
ปัจจัยด้านการเงินและบัญชี		
Pearson Chi-Square	4.28	0.64
ปัจจัยด้านภาวะการเป็นผู้นำองค์กร		
Pearson Chi-Square	6.29	0.39
ปัจจัยด้านองค์ความรู้ทางธุรกิจ		
Pearson Chi-Square	2.61	0.63
ปัจจัยด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์		
Pearson Chi-Square	2.27	0.69
ปัจจัยภายนอก		
Pearson Chi-Square	4.95	0.67

จากตารางที่ 4.22 พบว่า เมื่อทดสอบค่า Chi-Square Test ระหว่าง ท่านเคยประกอบการธุรกิจประเภทอื่นก่อนธุรกิจปัจจุบันหรือไม่ กับ ปัจจัยทั้ง 6 ด้าน โดยกำหนดสมมติฐาน

H_0 : การทำธุรกิจประเภทอื่นมาก่อนทำธุรกิจในปัจจุบัน (มีประสบการณ์) ไม่มีความสัมพันธ์ (เป็นอิสระ/ไม่ขึ้นต่อกัน) กับ ปัจจัยทั้ง 6 ด้าน

H_1 : การทำธุรกิจประเภทอื่นมาก่อนทำธุรกิจในปัจจุบัน (มีประสบการณ์) มีความสัมพันธ์ (ไม่เป็นอิสระ/ขึ้นต่อกัน) กับ ปัจจัยทั้ง 6 ด้าน

จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า จังหวัดขอนแก่นมีค่านัยสำคัญของสถิติเพียร์สันไคสแควร์ในปัจจัย 6 ด้าน ดังนี้ ปัจจัยด้านการวางแผนการจัดการ มีค่าเท่ากับ 0.55 ปัจจัยด้านการเงินและบัญชี มีค่าเท่ากับ 0.64 ปัจจัยด้านภาวะการเป็นผู้นำองค์กร มีค่าเท่ากับ 0.39 ปัจจัยด้านองค์ความรู้ทางธุรกิจ มีค่าเท่ากับ 0.63 ปัจจัยด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ มีค่าเท่ากับ 0.69 และปัจจัยภายนอก มีค่าเท่ากับ 0.67 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 (ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%) จึงยอมรับ H_0 สรุปว่าตัวแปรไม่มีความสัมพันธ์กันหรือการทำธุรกิจประเภทอื่นมาก่อนทำธุรกิจในปัจจุบัน (มีประสบการณ์) ไม่มีความสัมพันธ์ (เป็นอิสระ/ไม่ขึ้นต่อกัน) กับปัจจัย 6 ด้าน ดังนั้น ไม่ว่าจะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะเคยมีประสบการณ์ในการทำธุรกิจมาก่อนหรือไม่ ไม่มีผลต่อ ปัจจัยทั้ง 6 ด้าน

4.3.3 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเชิงคุณภาพจังหวัดอุบลราชธานี

ตารางที่ 4.23 แสดงค่า Chi-Square Test ความสัมพันธ์ของการทำธุรกิจประเภทอื่นมาก่อนทำธุรกิจในปัจจุบัน (มีประสบการณ์) กับ ปัจจัยทั้ง 6 ด้าน ของจังหวัดอุบลราชธานี

รายการ	ค่าเฉลี่ย	ค่านัยสำคัญ
ปัจจัยด้านการวางแผนการจัดการ		
Pearson Chi-Square	4.00	0.41
ปัจจัยด้านการเงินและบัญชี		
Pearson Chi-Square	8.00	0.33
ปัจจัยด้านภาวะการเป็นผู้นำองค์กร		
Pearson Chi-Square	8.00	0.24
ปัจจัยด้านองค์ความรู้ทางธุรกิจ		
Pearson Chi-Square	5.33	0.50
ปัจจัยด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์		
Pearson Chi-Square	5.33	0.50
ปัจจัยภายนอก		
Pearson Chi-Square	5.30	0.38

จากตารางที่ 4.23 พบว่า เมื่อทดสอบค่า Chi-Square Test ระหว่าง ท่านเคยประกอบธุรกิจประเภทอื่นก่อนธุรกิจปัจจุบันหรือไม่ กับ ปัจจัยทั้ง 6 ด้าน โดยกำหนดสมมติฐาน

H_0 : การทำธุรกิจประเภทอื่นมาก่อนทำธุรกิจในปัจจุบัน (มีประสบการณ์) ไม่มีความสัมพันธ์ (เป็นอิสระ/ไม่ขึ้นต่อกัน) กับ ปัจจัยทั้ง 6 ด้าน

H_1 : การทำธุรกิจประเภทอื่นมาก่อนทำธุรกิจในปัจจุบัน (มีประสบการณ์) มีความสัมพันธ์ (ไม่เป็นอิสระ/ขึ้นต่อกัน) กับ ปัจจัยทั้ง 6 ด้าน

จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า จังหวัดอุบลราชธานีมีค่านัยสำคัญของสถิติเพียร์สันไคสแควร์ในปัจจัย 6 ด้าน ดังนี้ ปัจจัยด้านการวางแผนการจัดการ มีค่าเท่ากับ 0.41 ปัจจัยด้านการเงินและบัญชี มีค่าเท่ากับ 0.33 ปัจจัยด้านภาวะการเป็นผู้นำองค์กร มีค่าเท่ากับ 0.24 ปัจจัยด้านองค์ความรู้ทางธุรกิจ มีค่าเท่ากับ 0.50 ปัจจัยด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ มีค่าเท่ากับ 0.50 และปัจจัยภายนอก มีค่าเท่ากับ 0.38 ซึ่งมีความมากกว่า 0.05 (ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%) จึงยอมรับ H_0 สรุปว่า ตัวแปรไม่มีความสัมพันธ์กันหรือการทำธุรกิจประเภทอื่นมาก่อนทำธุรกิจในปัจจุบัน (มีประสบการณ์) ไม่มีความสัมพันธ์ (เป็นอิสระ/ไม่ขึ้นต่อกัน) กับ ปัจจัย 6 ด้าน ดังนั้น ไม่ว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะเคยมีประสบการณ์ในการทำธุรกิจมาก่อนหรือไม่ ไม่มีผลต่อ ปัจจัย 6 ด้าน

4.3.4 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเชิงคุณภาพจังหวัดอุบลราชธานี

ตารางที่ 4.24 แสดงค่า Chi-Square Test ความสัมพันธ์ของการทำธุรกิจประเภทอื่นมาก่อนทำธุรกิจในปัจจุบัน (มีประสบการณ์) กับ ปัจจัยทั้ง 6 ด้าน ของจังหวัดอุบลราชธานี

รายการ	ค่าเฉลี่ย	ค่านัยสำคัญ
ปัจจัยด้านการวางแผนการจัดการ		
Pearson Chi-Square	7.00	0.14
ปัจจัยด้านการเงินและบัญชี		
Pearson Chi-Square	7.00	0.14
ปัจจัยด้านภาวะการเป็นผู้นำองค์กร		
Pearson Chi-Square	7.00	0.22
ปัจจัยด้านองค์ความรู้ทางธุรกิจ		
Pearson Chi-Square	2.91	0.57
ปัจจัยด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์		
Pearson Chi-Square	2.92	0.71

รายการ	ค่าเฉลี่ย	ค่านัยสำคัญ
ปัจจัยภายนอก		
Pearson Chi-Square	7.00	0.14

จากตารางที่ 4.24 พบว่า เมื่อทดสอบค่า Chi-Square Test ระหว่าง ท่านเคยประกอบการธุรกิจประเภทอื่นก่อนธุรกิจปัจจุบันหรือไม่ กับ ปัจจัยทั้ง 6 ด้าน โดยกำหนดสมมติฐาน

H_0 : การทำธุรกิจประเภทอื่นมาก่อนทำธุรกิจในปัจจุบัน (มีประสบการณ์) ไม่มีความสัมพันธ์ (เป็นอิสระ/ไม่ขึ้นต่อกัน) กับ ปัจจัยทั้ง 6 ด้าน

H_1 : การทำธุรกิจประเภทอื่นมาก่อนทำธุรกิจในปัจจุบัน (มีประสบการณ์) มีความสัมพันธ์ (ไม่เป็นอิสระ/ขึ้นต่อกัน) กับ ปัจจัยทั้ง 6 ด้าน

จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ในจังหวัดอุดรธานีมีค่านัยสำคัญของสถิติเพียร์สันไคสแควร์ในปัจจัยทั้ง 6 ด้าน ดังนี้ ปัจจัยด้านการวางแผนการจัดการ มีค่าเท่ากับ 0.41 ปัจจัยด้านการเงินและบัญชี มีค่าเท่ากับ 0.33 ปัจจัยด้านภาวะการเป็นผู้นำองค์กร มีค่าเท่ากับ 0.24 ปัจจัยด้านองค์ความรู้ทางธุรกิจ มีค่าเท่ากับ 0.50 ปัจจัยด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ มีค่าเท่ากับ 0.50 และปัจจัยภายนอก มีค่าเท่ากับ 0.38 ซึ่งมีความมากกว่า 0.05 (ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%) จึงยอมรับ H_0 สรุปว่าตัวแปรไม่มีความสัมพันธ์กัน หรือ การทำธุรกิจประเภทอื่นมาก่อนทำธุรกิจในปัจจุบัน (มีประสบการณ์) ไม่มีความสัมพันธ์ (เป็นอิสระ/ไม่ขึ้นต่อกัน) กับ ปัจจัยทั้ง 6 ด้าน ดังนั้น ไม่ว่าจะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะเคยมีประสบการณ์ในการทำธุรกิจมาก่อนหรือไม่ ไม่มีผลต่อปัจจัยทั้ง 6 ด้าน

4.3.5 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเชิงคุณภาพแบบรวมจังหวัด

ตารางที่ 4.25 แสดงค่า Chi-Square Test ความสัมพันธ์ของการทำธุรกิจประเภทอื่นมาก่อนทำธุรกิจในปัจจุบัน (มีประสบการณ์) กับ ปัจจัยทั้ง 6 ด้าน แบบรวมจังหวัด

รายการ	ค่าเฉลี่ย	ค่านัยสำคัญ
ปัจจัยด้านการวางแผนการจัดการ		
Pearson Chi-Square	11.92	0.37
ปัจจัยด้านการเงินและบัญชี		
Pearson Chi-Square	15.82	0.39

รายการ	ค่าเฉลี่ย	ค่านัยสำคัญ
ปัจจัยด้านภาวะการเป็นผู้นำองค์กร		
Pearson Chi-Square	18.80	0.07
ปัจจัยด้านองค์ความรู้ทางธุรกิจ		
Pearson Chi-Square	7.80	0.73
ปัจจัยด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์		
Pearson Chi-Square	11.39	0.50
ปัจจัยภายนอก		
Pearson Chi-Square	11.41	0.29

จากตารางที่ 4.25 พบว่า เมื่อทดสอบค่า Chi-Square Test ระหว่าง ท่านเคยประกอบการธุรกิจประเภทอื่นก่อนธุรกิจปัจจุบันหรือไม่ กับ ปัจจัยทั้ง 6 ด้าน โดยกำหนดสมมติฐาน

H_0 : การทำธุรกิจประเภทอื่นมาก่อนทำธุรกิจในปัจจุบัน (มีประสบการณ์) ไม่มีความสัมพันธ์ (เป็นอิสระ/ไม่ขึ้นต่อกัน) กับ ปัจจัยทั้ง 6 ด้าน

H_1 : การทำธุรกิจประเภทอื่นมาก่อนทำธุรกิจในปัจจุบัน (มีประสบการณ์) มีความสัมพันธ์ (ไม่เป็นอิสระ/ขึ้นต่อกัน) กับ ปัจจัยทั้ง 6 ด้าน

จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า แบบรวมจังหวัดมีค่านัยสำคัญของสถิติเพียร์สันไคสแควร์ในปัจจัยทั้ง 6 ด้าน ดังนี้ ปัจจัยด้านการวางแผนการจัดการ มีค่าเท่ากับ 0.37 ปัจจัยด้านการเงินและบัญชี มีค่าเท่ากับ 0.39 ปัจจัยด้านภาวะการเป็นผู้นำองค์กร มีค่าเท่ากับ 0.07 ปัจจัยด้านองค์ความรู้ทางธุรกิจ มีค่าเท่ากับ 0.73 ปัจจัยด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ มีค่าเท่ากับ 0.50 และปัจจัยภายนอก มีค่าเท่ากับ 0.29 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 (ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%) จึงยอมรับ H_0 สรุปว่า ตัวแปรไม่มีความสัมพันธ์กัน หรือ การทำธุรกิจประเภทอื่นมาก่อนทำธุรกิจในปัจจุบัน (มีประสบการณ์) ไม่มีความสัมพันธ์ (เป็นอิสระ/ไม่ขึ้นต่อกัน) กับ ปัจจัยทั้ง 6 ด้าน ดังนั้น ไม่ว่าจะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะเคยมีประสบการณ์ในการทำธุรกิจมาก่อนหรือไม่ ไม่มีผลต่อปัจจัยทั้ง 6 ด้าน

4.4 การวิเคราะห์ระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวของวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม ด้วยสถิติ Multiple Regression Analysis: MRA

ก่อนที่จะทำการวิเคราะห์ระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวของวิสาหกิจ
ขนาดกลางและขนาดย่อม ด้วยสถิติ Multiple Regression Analysis: MRA ต้องตรวจสอบข้อมูล
เบื้องต้นดังนี้

กำหนดให้	Y แทน ความล้มเหลวของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
	X_1 แทน ปัจจัยด้านด้านวางแผนธุรกิจ
	X_2 แทน ปัจจัยด้านการเงินและบัญชี
	X_3 แทน ปัจจัยด้านภาวะการเป็นผู้นำองค์กร
	X_4 แทน ปัจจัยด้านองค์ความรู้ทางธุรกิจ
	X_5 แทน ปัจจัยด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์
	X_6 แทน ปัจจัยภายนอก

ตารางที่ 4.26 การวิเคราะห์ค่าความเบ้และความโด่งของกราฟ

	Statistic	Std. Error	Z
Y Skewness	-0.819	0.347	$Z_{\text{Skewness}} = 0.819/0.347 = 2.36$
Y Kurtosis	0.106	0.681	$Z_{\text{Kurtosis}} = 0.106/0.681 = 0.16$

จากตารางที่ 4.26 การวิเคราะห์ข้อมูลความเบ้ของกราฟ (Z_{Skewness}) และความโด่ง
ของกราฟ (Z_{Kurtosis}) พบว่า ตัวแปรตามมีการกระจายข้อมูลแบบโค้งปกติ โดยมีรายละเอียดดังนี้

- ค่าสัมบูรณ์ของความเบ้กราฟ $Z_{\text{skewness}} = 2.36$ ซึ่งมีค่าไม่เกิน 3 แสดงว่ากราฟไม่เบ้
หรือไม่โด่งจนเกินไป ซึ่งถือเป็นค่าที่ยอมรับได้ (Kline, 2011) ดังนั้น ค่าสัมบูรณ์ของ $Z_{\text{skewness}} = 2.36$
จึงถือว่ายังมีความปกติและสามารถนำไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลต่อได้

- ค่าสัมบูรณ์ของ $Z_{\text{kurtosis}} = 0.16 < 2$ เป็นค่าที่ยอมรับได้

ตารางที่ 4.27 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร (Correlations)

		Y	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆
Pearson Correlation	Y	1.000	0.739	0.708	0.757	0.838	0.871	0.578
	X ₁	0.739	1.000	0.431	0.568	0.435	0.519	0.436
	X ₂	0.708	0.431	1.000	0.501	0.533	0.562	0.066
	X ₃	0.757	0.568	0.501	1.000	0.608	0.654	0.215
	X ₄	0.838	0.435	0.533	0.608	1.000	0.850	0.379
	X ₅	0.871	0.519	0.562	0.654	0.850	1.000	0.374
	X ₆	0.578	0.436	0.066	0.215	0.379	0.374	1.000
Sig (1-tailed)	Y	.	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
	X ₁	0.000	.	0.002	0.000	0.002	0.000	0.002
	X ₂	0.000	0.002	.	0.000	0.000	0.000	0.337
	X ₃	0.000	0.000	0.000	.	0.000	0.000	0.083
	X ₄	0.000	0.002	0.000	0.000	.	0.000	0.006
	X ₅	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	.	0.007
	X ₆	0.000	0.002	0.337	0.083	0.006	0.007	.

จากตารางที่ 4.27 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร (Correlations) พบว่าตัวแปรทุกตัวมีความสัมพันธ์ระหว่างกัน ยกเว้น ปัจจัยภายนอก (X₆) ที่ไม่มีความสัมพันธ์กับ ปัจจัยด้านการเงินและบัญชี (X₂) และปัจจัยด้านภาวะการเป็นผู้นำองค์กร (X₃) กล่าวคือมีค่านัยสำคัญมากกว่า 0.05 จึงมีความจำเป็นต้องตัดปัจจัยภายนอกออกไป ทั้งนี้เพื่อไม่ให้เกิดความผิดพลาดในการนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 4.28 การตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ-ตัวแปรตามด้วยความสัมพันธ์

ปัจจัย	สถิติทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร อิสระที่ไม่ได้ถูกคัดเลือกเข้าไปในสมการ (Collinearity Statistics)	
	ค่าบอกระดับความไม่สัมพันธ์กับ ตัวแปรอิสระ (Tolerance)	ค่าสะท้อนให้เห็นถึงอิทธิพลร่วมของตัวแปร ทำนายในตัวแบบเส้นตรง (VIF)
	X ₁	0.623
X ₂	0.633	1.579

ปัจจัย	สถิติทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร อิสระที่ไม่ได้ถูกคัดเลือกเข้าไปในสมการ (Collinearity Statistics)	
	ค่าบอกระดับความไม่สัมพันธ์กับ ตัวแปรอิสระ (Tolerance)	ค่าสะท้อนให้เห็นถึงอิทธิพลร่วมของตัวแปร ทำนายในตัวแบบเส้นตรง (VIF)
	X ₃	0.480
X ₄	0.269	3.722
X ₅	0.233	4.298

จากตารางที่ 4.28 การตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ-ตัวแปรตามด้วยความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร (Multicollinearity) พบว่า ค่าบอกระดับความไม่สัมพันธ์กับตัวแปรอิสระ (Tolerance) มากกว่า 0.1 และค่าสะท้อนให้เห็นถึงอิทธิพลร่วมของตัวแปรทำนายในตัวแบบเส้นตรง (VIF) น้อยกว่า 10 ซึ่งผ่านข้อกำหนด และไม่เกิดภาวะร่วมเส้นตรงพหุ (Multicollinearity) อีกด้วย

ตารางที่ 4.29 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร (Coefficients) ครั้งที่ 1

	B	Coe. Std. Error	St. Coe. Beta	Correlations				
				t	Sig	Zero-order	Partial	Part
ค่าคงที่	0.087	0.168		0.519	0.607			
X ₂	0.120	0.028	0.206	4.309	0.000	0.708	0.578	0.164
X ₃	0.117	0.051	0.126	2.293	0.028	0.757	0.353	0.087
X ₁	0.278	0.042	0.316	6.552	0.000	0.739	0.733	0.250
X ₄	0.239	0.060	0.295	4.014	0.000	0.838	0.551	0.153
X ₅	0.201	0.062	0.258	3.265	0.002	0.871	0.473	0.124

จากตารางที่ 4.29 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร (Coefficients) ครั้งที่ 1 เป็นการตรวจสอบค่าคงที่ที่เกิดขึ้นมีค่าเท่ากับ 0.607 ซึ่งมากกว่า 0.05 ดังนั้นในการสร้างวิเคราะห์ลำดับ

ความสำคัญจำเป็นต้องตัดค่าคงที่ออก เมื่อตัดค่าคงที่ออกค่า Beta ที่ใช้สำหรับจัดลำดับความสำคัญ จะมีค่าเพิ่มขึ้นตามดังตารางที่ 4.30

ตารางที่ 4.30 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร (Coefficients) ครั้งที่ 2

	Unstandardized Coefficients		Beta	t	Sig
	B	Std. Error			
X ₁	0.29	0.04	0.30	7.69	0.00
X ₂	0.12	0.03	0.12	4.35	0.00
X ₃	0.12	0.05	0.11	2.40	0.02
X ₄	0.25	0.06	0.26	4.34	0.00
X ₅	0.20	0.06	0.21	3.28	0.00

จากตารางที่ 4.30 พบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาพรวมของ 4 จังหวัดที่มีผลิตภัณฑ์มวลรวมสูงสุดไตรมาสออกเฉียงเหนือ ได้แก่ นครราชสีมา ขอนแก่น อุบลราชธานี และอุดรธานี พบว่า สามารถเรียงลำดับความสำคัญของปัจจัยที่มีต่อความล้มเหลวจากมากที่สุดไปน้อยที่สุด โดยใช้ค่า Beta ในการอธิบาย ได้ดังนี้ ปัจจัยด้านด้านวางแผนธุรกิจ (X₁) มีผลต่อตัวแปรความล้มเหลวของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Y) มากที่สุด มีค่า Beta เท่ากับ 0.30 รองลงมา ได้แก่ ปัจจัยด้านองค์ความรู้ทางธุรกิจ (X₄) มีค่า Beta เท่ากับ 0.26 ปัจจัยด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ (X₅) มีค่า Beta เท่ากับ 0.21 และปัจจัยด้านการเงินและบัญชี (X₂) มีค่า Beta เท่ากับ 0.12 และปัจจัยด้านภาวะการเป็นผู้นำองค์กร (X₃) มีค่า Beta เท่ากับ 0.11 ตามลำดับ

ดังนั้น วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาพรวมของ 4 จังหวัดที่มีผลิตภัณฑ์มวลรวมสูงสุดไตรมาสออกเฉียงเหนือ ได้แก่ นครราชสีมา ขอนแก่น อุบลราชธานี และอุดรธานี ให้ความเห็นว่าปัจจัยทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านการวางแผนการจัดการ ปัจจัยด้านการเงินและบัญชี ปัจจัยด้านภาวะการเป็นผู้นำองค์กร ปัจจัยด้านองค์ความรู้ทางธุรกิจ ปัจจัยด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ และปัจจัยภายนอก ล้วนเป็นปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม แต่ปัจจัยภายนอกเป็นปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยอื่นๆ จึงไม่สามารถนำปัจจัยภายนอกมาใช้ในการหาสมการถดถอยพหุคูณได้ ดังนั้น เพื่อให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมได้ตระหนักถึงความสำคัญของแต่ละปัจจัย และเพื่อนำไปใช้เป็นข้อพึงระวังในการทำธุรกิจ ทั้งนี้เพื่อไม่ให้ธุรกิจประสบปัญหาด้านความล้มเหลว จึงสามารถเรียงลำดับปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจากมากที่สุดไปน้อยที่สุด โดยมีรายละเอียดดังนี้

ปัจจัยที่มีความสำคัญลำดับที่ 1 ได้แก่ ปัจจัยด้านการวางแผนการจัดการ ประกอบด้วย 1) การมีไอเดียธุรกิจที่ดีตอบ โจทย์ทางธุรกิจ 2) การมีกลุ่มลูกค้า / ตลาดเป้าหมายที่ชัดเจน 3) การมีทำเลที่ตั้งที่ดี 4) การมีระบบจัดการธุรกิจที่ดี 5) การจัดการห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) ที่ดี 6) การที่มีทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ และ 7) การมีแบรนด์ที่ได้รับการยอมรับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Khalid Al Hallaq (2562) ที่ระบุว่า ปัจจัยเริ่มต้นที่สำคัญที่ทำให้เกิดความล้มเหลวทางธุรกิจ ได้แก่ การบริหารจัดการองค์กร รวมถึงความล่าช้าในการรวบรวมหนี้จากลูกค้า การผูกขาด การเปลี่ยนแปลงเงินทุน แหล่งที่มาการจัดการกับคู่สนับสนุนและผู้ค้าและการโจมตีของอิสราเอล ดังนั้น หากวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะเริ่มต้นทำธุรกิจใดก็ตามจำเป็นต้องมีการคำนึงปัจจัยด้านการวางแผนการจัดการให้รอบครอบ เพราะถือเป็นปัจจัยเริ่มต้นในการริเริ่มทำธุรกิจ หากวางแผนผิดพลาดย่อมส่งผลให้กระบวนการในการเติบโตของธุรกิจผิดพลาดไปด้วยและสามารถนำไปสู่ความล้มเหลวของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในที่สุด

ปัจจัยที่มีความสำคัญลำดับที่ 2 ได้แก่ ปัจจัยด้านองค์ความรู้ทาง ประกอบด้วย 1) การมีความรู้ ความสามารถ ความเข้าใจในธุรกิจ 2) การตอบสนอง ความต้องการลูกค้า 3) การสร้างเครือข่ายพันธมิตรทางการค้า 4) การปรับ โมเดลธุรกิจที่ตอบสนองพลวัตได้ดี 5) การติดตามเทรนด์ธุรกิจในปัจจุบันและอนาคต 6) การสื่อสารคุณค่าของผลิตภัณฑ์หรือบริการ เพื่อส่งไปยังลูกค้า และ 7) การสร้างกลยุทธ์ทางการตลาด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรุ่งอรุณ กระแสร์สินธุ์ ระพีพรรณ พิริยะกุล และนภาพร ชันชนภา (2559) ที่ระบุว่าปัจจัยด้านองค์ความรู้ทางธุรกิจ โดยระบุว่าสิ่งสำคัญที่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมพึงระวังจะเป็นเรื่องของการสร้างองค์ความรู้ในการทำงาน โดยเฉพาะด้านการตลาดที่ต้องมีความแตกต่างและโดดเด่น เพื่อให้สินค้าหรือบริการสามารถอยู่รอดได้ และยังคงเป็นที่ต้องการ ส่งผลให้เกิดรายได้อย่างต่อเนื่องและนำมาซึ่งมูลค่าของผลิตภัณฑ์มวลรวมของภูมิภาคและประเทศที่สูงขึ้นตามลำดับ ทั้งนี้ยังเป็นการตอบสนองต่อนโยบายยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปีอีกด้วย และเมื่อทำการวิเคราะห์เพิ่มเติม พบว่า การมีหรือไม่มีประสบการณ์ในการทำธุรกิจมาก่อนไม่มีความสัมพันธ์ (เป็นอิสระ/ไม่ขึ้นต่อกัน) กับ ปัจจัยด้านองค์ความรู้ทางธุรกิจ ดังนั้น ไม่ว่าจะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะเคยมีประสบการณ์ในการทำธุรกิจมาก่อนหรือไม่ ไม่มีผลต่อ ปัจจัยด้านองค์ความรู้ทางธุรกิจ เนื่องจากความรู้เป็นสิ่งที่หาได้รอบตัว แม้ในขณะที่ทำธุรกิจอยู่ แต่ยังเป็นปัจจัยที่พึงระวังมากเป็นลำดับที่ 2

ปัจจัยที่มีความสำคัญลำดับที่ 3 ได้แก่ ปัจจัยด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ประกอบด้วย 1) การมีสินค้าที่โดดเด่น สร้างความแตกต่าง 2) การมีสินค้าที่มีคุณภาพและได้มาตรฐาน 3) การมีสินค้าที่ตอบโจทย์ลูกค้าในปัจจุบัน 4) การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ 5) การเก็บรวบรวมข้อมูลความต้องการของลูกค้า 6) การควบคุมคุณภาพของวัตถุดิบและกระบวนการผลิตทุกขั้นตอน

เพื่อให้ได้สินค้าที่มีคุณภาพ และ 7) มีกระบวนการดำเนินงานที่เป็นขั้นตอนสะดวกในการดูแลและตรวจสอบ และเมื่อทำการวิเคราะห์เพิ่มเติม พบว่า การมีหรือไม่มีประสบการณ์ในการทำธุรกิจมาก่อน ไม่มีความสัมพันธ์ (เป็นอิสระ/ไม่ขึ้นต่อกัน) กับ ปัจจัยด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ดังนั้น ไม่ว่าจะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะเคยมีประสบการณ์ในการทำธุรกิจมาก่อนหรือไม่ ไม่มีผลต่อ ปัจจัยด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ซึ่งผลิตภัณฑ์ถือเป็นปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในระดับปานกลาง วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมควรมีการพัฒนาผลิตภัณฑ์อยู่เสมอ แต่จำเป็นต้องคำนึงถึงความต้องการของผู้บริโภคเป็นหลัก ไม่จำเป็นต้องมีการพัฒนาจนเกิดเป็นนวัตกรรม สร้างความแตกต่าง แต่ผู้บริโภคไม่ต้องการ

ปัจจัยที่มีความสำคัญลำดับที่ 4 ได้แก่ ปัจจัยด้านการเงินและบัญชี ประกอบด้วย 1) การจัดการทรัพยากรทางการเงินที่ดี 2) การจัดทำระบบบัญชีที่ถูกต้อง 3) การมีเครดิต/หลักทรัพย์ 4) การมีการวางแผนทางการเงินที่ดีทั้งในระยะสั้นและระยะยาว 5) การคาดการณ์ผลกำไรล่วงหน้า และสามารถปรับแผนการเงิน เพื่อความคล่องตัวในการดำเนินธุรกิจตลอดเวลา 6) การแก้ปัญหาด้านการเงินของธุรกิจในทุกสถานการณ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และ 7) มีการวางแผนในการใช้เงินทุนอย่างเป็นระบบและสามารถตรวจสอบได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Khalid Al Hallaq (2562) ที่ระบุว่า ปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้เกิดความล้มเหลวทางธุรกิจ ได้แก่ การเงิน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Olawale Fatoki (2014) ที่ระบุว่า สาเหตุของความล้มเหลว ได้แก่ ต้นทุนที่สูง การขาดเงินทุน และเมื่อทำการวิเคราะห์เพิ่มเติม พบว่า การมีหรือไม่มีประสบการณ์ในการทำธุรกิจมาก่อน ไม่มีความสัมพันธ์ (เป็นอิสระ/ไม่ขึ้นต่อกัน) กับ ปัจจัยด้านการเงินและบัญชี ดังนั้น ไม่ว่าจะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะเคยมีประสบการณ์ในการทำธุรกิจมาก่อนหรือไม่ ไม่มีผลต่อ ปัจจัยด้านการเงินและบัญชี ดังนั้น การเงินและบัญชีถือว่าเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดความล้มเหลวได้ แต่อาจจะไม่ใช่ปัจจัยที่สำคัญที่สุด แต่เป็นปัจจัยที่ขาดไม่ได้ หากขาดเงินทุน หรือขาดการวางแผนที่รอบคอบย่อมนำพาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไปสู่ความล้มเหลวในที่สุด

ปัจจัยที่มีความสำคัญลำดับที่ 5 ได้แก่ ปัจจัยด้านภาวะการเป็นผู้นำองค์กร ประกอบด้วย 1) การมีวิสัยทัศน์กว้างไกล 2) การมีปณิธานการทำธุรกิจที่ดีมีธรรมาภิบาล 3) การมีประสบการณ์ด้านธุรกิจ 4) การสั่งการที่มีความยืดหยุ่น 5) การมีระบบบริหารงานที่มีคุณภาพ 6) การสร้างขวัญและกำลังใจแก่พนักงาน และ 7) การติดตามความก้าวหน้าของงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Olawale Fatoki (2014) ได้ระบุว่าสาเหตุของความล้มเหลว ได้แก่ ปัจจัยภายใน คือ การขาดประสบการณ์ในการบริหาร การขาดทักษะในการทำงาน แต่เมื่อทำการวิเคราะห์เพิ่มเติม พบว่า การมีหรือไม่มีประสบการณ์ในการทำธุรกิจมาก่อน ไม่มีความสัมพันธ์ (เป็นอิสระ/ไม่ขึ้นต่อกัน) กับ ปัจจัยด้านภาวะการเป็นผู้นำองค์กร ดังนั้น ไม่ว่าจะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะเคยมี

ประสบการณ์ในการทำธุรกิจมาก่อนหรือไม่ ไม่มีผลต่อ ปัจจัยด้านภาวะการณ์เป็นผู้นำองค์กร แต่วิสัยทัศน์ ปณิธาน การสั่งการด้วยความยืดหยุ่น ระบบบริหารที่ดีและมีคุณภาพ การให้กำลังใจแก่ พนักงานและติดตามความก้าวหน้าของงาน ล้วนประกอบกันเป็นสิ่งที่ผู้นำองค์กรพึงมี หากผู้นำ องค์กรไม่มีสิ่งเหล่านี้ย่อมนำพาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไปสู่ความล้มเหลวในที่สุด

ส่วนปัจจัยสุดท้าย เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญลำดับที่ 6 ได้แก่ ปัจจัยภายนอก ประกอบด้วย 1) เสถียรภาพทางการเมือง 2) นโยบายและการส่งเสริมของภาครัฐ 3) การสนับสนุนของเครือข่าย ภาคเอกชน 4) ภาวะเศรษฐกิจประเทศไทย 5) ภาวะเศรษฐกิจโลก 6) พฤติกรรมผู้บริโภค 7) การปรับตัวและการรับมือกับเทคโนโลยี สอดคล้องกับงานวิจัยของ Khalid Al Hallaq (2562) ปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้เกิดความล้มเหลวทางธุรกิจ ได้แก่ เศรษฐกิจ และเมื่อทำการวิเคราะห์เพิ่มเติม พบว่า การมีหรือไม่มีประสบการณ์ในการทำธุรกิจมาก่อนไม่มีความสัมพันธ์ (เป็นอิสระ/ไม่ขึ้นต่อ กัน) กับ ปัจจัยภายนอกดังนั้น ไม่ว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะเคยมีประสบการณ์ในการ ทำธุรกิจมาก่อนหรือไม่ ไม่มีผลต่อ ปัจจัยภายนอก แม้ว่าปัจจัยภายนอกจะไม่มีผลสัมพันธ์หรือไม่ มีผลกับปัจจัยอื่นๆ แต่ถือเป็นปัจจัยที่เป็นอุปสรรคทางอ้อมต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หมายถึง วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไม่ได้ให้ความสำคัญมากเท่าที่ควร เนื่องจากวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมถึงเห็นถึงความสำคัญในการพึ่งพาตนเองเป็นหลักมากกว่าการพึ่งพาจาก ภาครัฐหรือภาคเอกชน แต่ก็ไม่อาจปฏิเสธได้ว่าภาครัฐหรือภาคเอกชนไม่มีผลต่อความล้มเหลวของ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กล่าวคือ นโยบายและการปฏิบัติในการผลักดันให้วิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถเดินไปต่อไปได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถานการณ์การแพร่ ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไม่สามารถที่จะทนต่อพิษ เศรษฐกิจและโรคระบาดได้ เนื่องจากค่าเงินบาทที่แข็งตัวขึ้น ประชาชนระมัดระวังในการใช้เงิน มากขึ้น ทำให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต้องจมนกับการปิดกิจการจำนวนมาก

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

บทนี้นำเสนอบทสรุปในงานวิจัย สรุปให้เห็นภาพรวมของปัจจัยทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านการวางแผนธุรกิจ ปัจจัยด้านการเงินและบัญชี ปัจจัยด้านภาวะการเป็นผู้นำองค์กร ปัจจัยด้านองค์ความรู้ทางธุรกิจ ปัจจัยด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ และปัจจัยภายนอก นำไปสู่การสร้างนโยบาย แนวทาง และมาตรการในการบ่มเพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในข้อเสนอแนะต่อไป

5.1 สรุปผลงานวิจัย

จากการศึกษาเรื่อง “การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวในการดำเนินธุรกิจของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย” กรณีศึกษา 4 จังหวัดที่มีผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดสูงสุด 4 อันดับแรกของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ นครราชสีมา ขอนแก่น อุบลราชธานี อุดรธานี โดยมีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวในการดำเนินวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย (2) เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องทั้ง 6 ด้าน ที่มีผลต่อความล้มเหลวในการดำเนินวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย และ (3) เพื่อศึกษาแนวทางในการวางแผนหรือสร้างนโยบายในการบริหารจัดการธุรกิจ และเป็นการลดระดับความเสี่ยงจากปัจจัยดังกล่าวฯ ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ซึ่งสามารถสรุปผลการศึกษาดังนี้

5.1.1 ผลการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวในการดำเนินวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย

ตามที่มีข้อมูลรายงานผลิตภัณฑ์มวลรวมของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ปี พ.ศ.2556-2561 ที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นและลดลงสลับกันไป และลดลงอย่างหนักในช่วงปี พ.ศ.2560-2561 ทำให้ภาครัฐร่วมหาหรือแนวทางในการผลักดันและเกิดเป็นยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ในประเด็นที่ 8 ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อสร้างนโยบายและแนวทางในการผลักดันวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เพิ่มมากขึ้น ตลอดจนมีข้อมูลรายงานในปี พ.ศ.2562 ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ณ ราคาประจำปี มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.3 โดยภาคเกษตรขยายตัวลดลงร้อยละ 0.6 แต่ภาคนอกเกษตรกลับขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.5 สะท้อน

ให้เห็นถึงความสำคัญของภาคการเกษตรและมูลค่าที่กำไรสุทธิที่เกิดขึ้นน้อยลงอย่างเห็นได้ชัด โดยประเทศไทยมุ่งเป้าหมายไปที่การพัฒนาภาคนอกเกษตรมากกว่าภาคเกษตร แต่ในไตรมาสที่ 4/2563 พบว่า ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ณ ราคาประจำปี มีมูลค่า 4,069.4 พันล้านบาท เมื่อหัก รายได้ปฐมภูมิสุทธิจ่ายไปต่างประเทศ 99.6 พันล้านบาท คงเหลือเป็นรายได้มวลรวมประชาชาติ (Gross National Income: GNI) เท่ากับ 3,969.8 พันล้านบาท การผลิตโดยรวม ลดลงร้อยละ 2.6 ปรับตัวดีขึ้นจากที่ลดลงร้อยละ 4.2 ในไตรมาสที่ 4/2563 โดยภาคเกษตรขยายตัวร้อยละ 1.9 เติบโตขึ้น จากที่ขยายตัวร้อยละ 0.4 ในไตรมาส ก่อนหน้า ภาคนอกเกษตรลดลงร้อยละ 3.0 ปรับตัวดีขึ้นจากที่ ลดลงร้อยละ 4.7 ในไตรมาส ก่อนหน้า เป็นผลจากการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมกลับมาขยายตัวได้ นอกจากนี้ยังพบว่า ในปี พ.ศ.2562 ผลิตภัณฑ์ในประเทศโดยรวม จำแนกตามภูมิภาค ในส่วนของ ธุรกิจด้านเกษตรและอาหารมีมูลค่าอยู่ที่ 308,575 ล้านบาท คิดเป็น 19.33 เปอร์เซ็นต์ของประเทศ และเมื่อพิจารณาผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด ในส่วนของธุรกิจด้านเกษตรและอาหาร พบว่า ในปี พ.ศ.2562 ผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัดของนครราชสีมา มีมูลค่าลดลงอย่างต่อเนื่อง และยิ่ง ในปัจจุบันที่ประเทศไทยกำลังเผชิญหน้ากับสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่ส่งผลกระทบต่ออย่างหนักต่อเศรษฐกิจ ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยแนวทางที่หลากหลาย และก่อนจะค้นหา แนวทางได้ ต้องมีข้อมูลการยืนยันปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลว เพื่อให้เกิดทวิคูณความน่าเชื่อถือ โดยผู้วิจัยมุ่งกลุ่มเป้าหมายไปที่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของ ประเทศไทย กรณีศึกษาเป็นกลุ่ม 4 จังหวัดที่มีผลิตภัณฑ์มวลรวมสูงสุดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และจากการศึกษาทำให้สามารถสรุปปัจจัยทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านการวางแผนการจัดการ ปัจจัยด้านการเงินและบัญชี ปัจจัยด้านภาวะการเป็นผู้นำองค์กร ปัจจัยด้านองค์ความรู้ทางธุรกิจ ปัจจัยด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ และปัจจัยภายนอก ล้วนเป็นปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวของ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ทั้งนี้เพื่อให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมได้ตระหนักถึง ความสำคัญของแต่ละปัจจัย และเพื่อนำไปใช้เป็นข้อพึงระวังในการทำธุรกิจ ทั้งนี้เพื่อไม่ให้ธุรกิจ ประสบปัญหาด้านความล้มเหลว จึงสามารถเรียงลำดับปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวของวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมจากมากที่สุดไปน้อยที่สุด ได้แก่ ปัจจัยด้านการวางแผนการจัดการ เป็น ปัจจัยเริ่มต้นในการทำธุรกิจ หากขาดกระบวนการในการวางแผนการจัดการให้รอบคอบหรือ วางแผนผิดพลาดย่อมส่งผลให้ความล้มเหลวในการเติบโตของธุรกิจ ปัจจัยด้านองค์ความรู้ เป็น ปัจจัยที่พึงระวัง โดยเฉพาะด้านการตลาดที่ต้องมีความแตกต่างและโดดเด่น เพื่อให้สินค้าหรือ บริการสามารถอยู่รอดได้ และยังคงเป็นที่ต้องการ ปัจจัยด้านการเงินและบัญชี ถือว่าเป็นปัจจัยที่ทำ

ให้เกิดความล้มเหลวได้แม้ไม่ใช่ปัจจัยที่สำคัญที่สุด แต่เป็นปัจจัยที่ขาดไม่ได้ หากขาดเงินทุน หรือขาดการวางแผนที่รอบคอบย่อมนำพาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไปสู่ความล้มเหลวปัจจัยด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ซึ่งผลิตภัณฑ์ถือเป็นปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในระดับปานกลาง และควรมีการพัฒนาผลิตภัณฑ์อยู่เสมอ แต่จำเป็นต้องคำนึงถึงความต้องการของผู้บริโภคเป็นหลัก ไม่จำเป็นต้องมีการพัฒนาจนเกิดเป็นนวัตกรรมที่สร้างความแตกต่าง แต่ผู้บริโภคไม่ต้องการจนเกินไป ปัจจัยด้านภาวะการเป็นผู้นำองค์กร ไม่จำเป็นต้องมีประสบการณ์ในการทำธุรกิจมาก่อน แต่พึงมีวิสัยทัศน์ ปณิธาน การสั่งการด้วยความยืดหยุ่น ระบบบริหารที่ดีและมีคุณภาพ การให้กำลังใจแก่พนักงานและติดตามความก้าวหน้าของงาน ในการจัดการธุรกิจ ซึ่งทั้ง 5 ปัจจัยมีความสัมพันธ์ระหว่างกัน

ส่วนปัจจัยสุดท้ายถือเป็นปัจจัยทางอ้อมที่เป็นอุปสรรคต่อการเติบโตของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ได้แก่ ปัจจัยภายนอก แม้ว่าปัจจัยภายนอกจะไม่มีความสัมพันธ์หรือไม่มีผลกับปัจจัยอื่นๆ แต่ถือเป็นปัจจัยที่เป็นอุปสรรคทางอ้อมต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เนื่องจากวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเล็งเห็นถึงความสำคัญในการพึ่งพาตนเองเป็นหลัก มากกว่าการพึ่งพาจากภาครัฐหรือภาคเอกชน แต่ก็ไม่อาจปฏิเสธได้ว่า ภาครัฐหรือภาคเอกชนไม่มีผลต่อความล้มเหลวของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กล่าวคือ นโยบายและการปฏิบัติในการผลักดันให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถเดินไปต่อไปได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโคโรนาไวรัส 2019 ที่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไม่สามารถที่จะทนต่อพิษเศรษฐกิจและโรคระบาดได้ เนื่องจากค่าเงินบาทที่แข็งตัวขึ้น ประชาชนระมัดระวังในการใช้เงินมากขึ้น ทำให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต้องจําแนกกับการปิดกิจการจำนวนมาก ส่งผลกระทบโดยตรงต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัดที่ลดน้อยลง และกระทบต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมรายภูมิภาคและประเทศตามลำดับ และขัดต่อนโยบายยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี อีกด้วย อันเป็นผลทำให้เศรษฐกิจของประเทศเข้าสู่ภาวะชะลอตัวและถดถอยในที่สุด ดังนั้นหากไม่ต้องการให้ธุรกิจของตนเองต้องปิดตัวลง วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต้องตระหนักและพึงระวังในปัจจัยที่ส่งผลต่อความล้มเหลวข้างต้น ทั้งนี้เพื่อให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยังสามารถอยู่รอดได้ และเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เศรษฐกิจของประเทศดีขึ้นในอนาคตอีกด้วย

5.1.2 แนวทางในการวางมาตรการหรือสร้างนโยบายในการบริหารจัดการธุรกิจ และเป็นการลดระดับความเสี่ยงจากปัจจัยดังกล่าวฯ ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย

แนวทางในการวางมาตรการหรือสร้างนโยบายในการบริหารจัดการธุรกิจ และเป็นการลดระดับความเสี่ยงจากปัจจัยดังกล่าวฯ ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ควรคำนึงปัจจัยทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านการวางแผนการจัดการ ปัจจัยด้านการเงินและบัญชี ปัจจัยด้านภาวะการเป็นผู้นำองค์กร ปัจจัยด้านองค์ความรู้ทางธุรกิจ ปัจจัยด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ และปัจจัยภายนอก รวมถึงต้องคำนึงถึงความต้องการของผู้ประกอบการเป็นหลัก เพื่อนำมาใช้ประกอบการสร้างนโยบายหรือแนวทางที่เป็นประโยชน์ต่อไป

ดังนั้น จากการใช้สถิติ Multiple Regression Analysis (MRA) พบว่ามีปัจจัย 5 ด้าน จากทั้งหมด 6 ด้าน ที่มีความสัมพันธ์ระหว่างกัน และสามารถเรียงลำดับปัจจัยที่พึงระวังสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจากปัจจัยแรกไปยังปัจจัยสุดท้ายได้ดังนั้น ปัจจัยด้านการวางแผนการจัดการ ปัจจัยด้านองค์ความรู้ทางธุรกิจ ปัจจัยด้านภาวะการเป็นผู้นำองค์กร ปัจจัยด้านการเงินและบัญชี และปัจจัยด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ตามลำดับ แต่ยังคงมีปัจจัยภายนอกที่เป็นปัจจัยแอบแฝงที่เกิดขึ้น เนื่องจากยังคงเป็นปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ทั้งนี้ปัจจัยทั้ง 6 ด้านควรเป็นปัจจัยที่ต้องคำนึงและพึงระวังไปพร้อมกัน เนื่องจากทุกปัจจัยเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดความล้มเหลวของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั้งสิ้น หากขาดปัจจัยใดปัจจัยหนึ่งย่อมนำมาซึ่งความล้มเหลวของธุรกิจในที่สุด

5.2 ข้อเสนอแนะ

5.2.1 ด้านผู้ประกอบการ

ปัจจัยด้านการวางแผนการจัดการ

ปัจจัยด้านการวางแผนถือเป็นปัจจัยแรกเริ่มในการทำธุรกิจ ที่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมพึงคำนึงเสมอ เนื่องจากการวางแผนจะทำให้รู้ขั้นตอน วิธีการดำเนินงาน ตลอดจนแนวทางที่จะนำไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้

ปัจจัยด้านการเงินและบัญชี

การเงินและบัญชี ถือเป็นหัวใจสำคัญในการทำธุรกิจ หากไม่มีเงินทุนไว้ใช้หมุนเวียนภายในธุรกิจ ทำให้ธุรกิจยากที่จะเดินไปต่อ หรือ นำมาสู่ความล้มเหลวในที่สุด

ปัจจัยด้านภาวะการเป็นผู้นำองค์กร

การปรับตัวเพื่อรับมือกับสถานการณ์ต่างๆ เป็นสิ่งจำเป็น ที่ผู้ประกอบการพึงมี เพื่อให้สามารถรักษาธุรกิจให้อยู่รอดได้

ปัจจัยด้านองค์ความรู้ทางธุรกิจ

การหมั่นศึกษาหาความรู้ โดยอาศัยการเรียนผ่านภาครัฐ ภาคเอกชน ตลอดจนมีการประยุกต์ใช้ทฤษฎีหรือองค์ความรู้มาใช้ในการพัฒนาธุรกิจ สิ่ง que ผู้ประกอบการส่วนใหญ่จะขาด และถือเป็นอุปสรรคอย่างมากในการทำธุรกิจ คือ การตลาด เนื่องจากไม่สามารถมองเห็นถึงแนวทางในการผลักดันธุรกิจให้เป็นที่รู้จักและเกิดความยั่งยืน ดังนั้นหนึ่งในเครื่องมือที่จะช่วยให้ผู้ประกอบการสามารถมองเห็นภาพรวมของธุรกิจได้ คือ Business Model Canvas ซึ่งหลักสูตรการเรียนวิชาต่างๆ มีมากมายตามช่องทางการเรียนรู้ต่างๆ โดยเฉพาะในสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่มีคอร์สอบรมออนไลน์ให้เลือกเรียนมากมาย

ปัจจัยด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมควรมีการพัฒนาผลิตภัณฑ์อยู่เสมอ แต่จำเป็นต้องคำนึงถึงความต้องการของผู้บริโภคเป็นหลัก ไม่จำเป็นต้องมีการพัฒนาจนเกิดเป็นนวัตกรรม สร้างความแตกต่าง แต่ผู้บริโภคไม่ต้องการ

ปัจจัยภายนอก

พฤติกรรมผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว เป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต้องคอยปรับตัวอยู่เสมอ เนื่องจากความต้องการเปลี่ยน ซึ่งจะเห็นได้ชัดจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่เปลี่ยนมาใช้แพลตฟอร์มการบริการเดลิเวอรี่มากขึ้น การไปเดินห้างสรรพสินค้าลดลง ซึ่งส่งกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศไทยและทั่วโลก ดังนั้น ผู้ประกอบการต้องมีการปรับตัวตามพฤติกรรมของผู้บริโภคอยู่เสมอ

ดังนั้น สิ่งสำคัญของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คือ การพึ่งพาตนเองเป็นหลัก เนื่องจากผู้ประกอบการบางรายมีแนวคิดที่ต้องการรอการช่วยเหลือจากภาครัฐในเรื่องของนโยบายที่จะมาสนับสนุน ในบางครั้งกระบวนการของภาครัฐไม่สามารถช่วยได้ตรงตามความต้องการของผู้ประกอบการจริง ดังนั้น สิ่งสำคัญสำหรับผู้ประกอบการคือการพึ่งพาตนเองเป็นหลัก โดยอาศัยปัจจัยทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผนการจัดการ ด้านการเงินและบัญชี ด้านภาวะการเป็นผู้นำองค์กร ด้านองค์ความรู้ทางธุรกิจ ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ และภายนอกที่ต้องดำเนินไปพร้อมกัน ซึ่งสามารถดูตามลำดับการเรียงลำดับความสำคัญของแต่ละปัจจัยที่ผู้วิจัยศึกษาได้

5.2.2 ด้านภาครัฐ

ปัจจัยด้านการวางแผนการจัดการ

ปัญหาที่เป็นข้อสำคัญของการผลักดันนโยบายภาครัฐ คือ การขาดการบูรณาการรวมของแต่ละหน่วยงาน การสั่งการที่ทำให้ผู้ประกอบการไม่สามารถที่จะดำเนินการตามได้เต็มที่ นำมาสู่การเกิดช่องว่างระหว่างข้อมูล ทำให้ไม่สามารถถ่ายทอดองค์ความรู้ได้ตรงตามความต้องการของผู้ประกอบการ ควรเพิ่มความชัดเจนของกระบวนการในการบ่มเพาะ Startup การผลักดันธุรกิจอย่างจริงจัง กำหนดเปอร์เซ็นต์ที่จะช่วยผลักดันให้ผู้ประกอบการประสบความสำเร็จจริง เนื่องจากในปัจจุบันมีโครงการที่เข้ามาช่วยเหลือ Startup หลากหลาย แต่กลายเป็นการแย่งลูกค้าระหว่างกัน ตลอดจนการจับคู่ธุรกิจทางการค้ากับต่างประเทศ การกำหนดแนวทาง หรือวิธีการทำ

ปัจจัยด้านการเงินและบัญชี

การปรับเปลี่ยนนโยบายของภาครัฐที่เกี่ยวกับการเงิน อันส่งผลให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุน เพื่อนำเงินมาพัฒนาและผลักดันธุรกิจได้ เช่น โครงการเงินกู้ยืมดอกเบี้ยต่ำควรกระจายให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เพิ่งเริ่มต้นในการทำธุรกิจสามารถกู้ยืมเงิน เพื่อนำไปใช้ในการหมุนเวียน และขยายธุรกิจในอนาคตได้

ปัจจัยด้านภาวะการเป็นผู้นำองค์กร

ควรปรับวิสัยทัศน์ และสร้างกระบวนการทำงานให้เกิดความยืดหยุ่นในการบริหารจัดการระบบภาครัฐ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการ และสามารถขับเคลื่อนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไปได้อย่างรวดเร็ว

ปัจจัยด้านองค์ความรู้ทางธุรกิจ

ผู้ประกอบการต้องการแนวทางในการปฏิบัติ ไม่ใช่เป็นเพียงการอบรมเท่านั้น เพราะฉะนั้นหากเป็นไปได้อยากให้ภาครัฐช่วยสนับสนุนในเรื่องของวิธีการปฏิบัติหรือแนวทางที่จะเดินในธุรกิจ เช่น การจับคู่ทางการค้า การผลิต การทำการตลาด ไม่ต้องเก็บตัวชี้วัดแบบมุ่งเน้นปริมาณ ควรจะให้การมุ่งเน้นเป็นคุณภาพที่เกิดขึ้นจากผู้ประกอบการแทน

ปัจจัยด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์

ส่งเสริมสินค้าชุมชน หรือสินค้าของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมอย่างต่อเนื่องในช่องทางที่เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน

ปัจจัยภายนอก

ในปัจจุบันสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ส่งผลกระทบอย่างหนักต่อภาวะเศรษฐกิจไทยและโลกในปัจจุบัน โดยสามารถเห็นได้จาก การทยอยปิดตัวลงของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จำเป็นต้องชะลอ ยุติ หรือล้มเลิกกิจการ เนื่องจากไม่

สามารถรับภาระค่าใช้จ่ายที่สูงมากได้ ดังนั้น หากภาครัฐไม่เร่งมือในการออกนโยบายเพื่อช่วยเหลือวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ภาครัฐควรเข้ามาให้ความสำคัญ หาดลาดสินค้า เพื่อช่วยเกษตรกรหรือธุรกิจทางการเกษตร โครงการของภาครัฐที่เกิดขึ้นมาช่วยเกษตรกร บางครั้งไม่ได้ตอบโจทย์โดยตรง เนื่องจากพลิกแพลงไม่ค่อยได้ ต้องการให้ภาครัฐเข้ามาศึกษาข้อมูลความต้องการของเกษตรกรโดยตรง เพื่อปรับโครงการให้เกิดประโยชน์มากที่สุด ตลอดจนการพัฒนาและสร้างระบบนิเวศน์ที่เอื้อต่อการเป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่

ดังนั้น หากภาครัฐต้องการที่จะช่วยเหลือวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ต้องมีการลงพื้นที่ศึกษาข้อมูลความต้องการ สร้างนโยบายหรือแนวทางที่มีความยืดหยุ่น เพื่อผลักดันให้เกิดประโยชน์สูงสุดและเป็นไปตามความต้องการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

5.2.3 ข้อเสนอแนะงานวิจัยต่อไป

- ศึกษาในพื้นที่จังหวัดอื่น ๆ เพิ่มเติม เนื่องจากบริบทของแต่ละพื้นที่ที่เลือกศึกษาไม่เหมือนกัน ส่งผลให้การเรียงลำดับปัจจัยในแต่ละพื้นที่แตกต่างกัน

- ควรขยายกลุ่มประเภทธุรกิจที่จะใช้ในศึกษาเพิ่มเติม เพื่อให้เกิดความหลากหลายของข้อมูล ซึ่งธุรกิจที่ไม่แนะนำให้ศึกษาจะเป็นธุรกิจการก่อสร้าง เนื่องจากเป็นธุรกิจที่มีมูลค่าการลงทุนและการขายที่สูง ยากต่อการจัดการทางการบัญชี ทำให้ยากที่จะได้ข้อมูลที่แท้จริง

- ศึกษาความเหมาะสมของประเภทธุรกิจในพื้นที่ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง

- ในขณะที่ทำการศึกษาในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโคโรนาไวรัส 2019 ทำให้ผู้วิจัยสังเกตเห็นถึงปัญหาของกลุ่มผู้ประกอบการที่เริ่มต้นทำธุรกิจ หรือ ตามนิยามของสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) เรียกว่า ผู้ประกอบการระดับไมโคร เนื่องจากเป็นกลุ่มที่มีอัตราการล้มเหลว หรือ ปิดกิจการมากที่สุด

รายการอ้างอิง

- กรมพัฒนาธุรกิจการค้า. 2562. ข้อมูลการจดทะเบียนนิติบุคคล 2562. รายงานข้อมูลการจดทะเบียนนิติบุคคล ประจำปี 2562.
- ชุติมา หวังเบญญ์หมัดและธัญชา บินคูเหล็ก. (2556). ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา. วารสารวิทยาการจัดการ. 1(1), 109-123
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2552). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย ฉบับปรับปรุง. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพฯ: ไทเนรมิตกิจ อินเทอร์เน็ต โปรเกรสซีฟ.
- ฝ่ายเศรษฐกิจมหภาค. 2563. ทิศทางเศรษฐกิจไทยปี 2563 ชะลอตัวต่ำกว่าที่คาดและต่ำกว่าศักยภาพ. หนังสือ Bot Magazine, 2563(1), 4-7.
- นันทพงษ์ บุญป้อง อติชน ทองปน และวิชา ลีวนานนท์ชัย. (2560). การวิเคราะห์ปัจจัยการกำหนดความอยู่รอดของผู้ประกอบการที่ขายสินค้าในพื้นที่ถนนคนเดินจังหวัดอุบลราชธานี. วารสารบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี. 6(12), 10-27
- บัวพันธ์ พรหมพักพิง และมุกดา วงศ์อ่อน. 2563. การเกษตรและอาหาร: ประเด็นปัญหาเก่าในวาระใหม่ของการวิจัยและการพัฒนา. MFU Connexion:Journal of Humanities and Social Sciences; 2020, 9(1):1-18. DOI:10.14456/connexion.2020.1
- ปภากร พิทยชวลิตและวิศรา ภูธมนาค. (2563). ทบทวนปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก. การประชุมวิชาการข่ายงานวิศวกรรมอุตสาหกรรม ประจำปี 2563 (The Conference of Industrial Engineering Network 2020), โรงแรมพูลแมน พัทยา จี.ชลบุรี. 7-8 พฤษภาคม 2563, 1114-1119
- พีรญา กัณทบุตร. (2559). ปัจจัยแห่งความสำเร็จในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก : SMEs. วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยเวสเทิร์น มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 2(1), 59-76
- ไพรินทร์ ชลไพศาล. (2559). ศึกษานโยบายทางธุรกิจ: กรณีศึกษา บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. สุทธิปริทัศน์ ปีที่ 30 ฉบับที่ 94 เมษายน - มิถุนายน 2559.

- ไพรินทร์ นาคจั่น. (2544). **ปัจจัยที่กำหนดความล้มเหลวทางธุรกิจ กรณีศึกษา: บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย**. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต ISBN 974-284-611-5.
- รุ่งนภา ต่ออุดม. (2550). **ปัจจัยความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม SMEs ในอุตสาหกรรมเกษตร ภาคการค้า ในจังหวัดฉะเชิงเทรา**. การค้นคว้าอิสระ
- รุ่งอรุณ กระแสร์สินธุ์ ระพีพรรณ พิริยะกุล และนภาพร ชันชนภา. (2559). **ผลการดำเนินงานของธุรกิจและสมรรถนะของผู้ประกอบการกับขอบข่ายการแข่งขันและศักยภาพองค์กร**. วารสารเกษมบัณฑิต ปีที่ 17 ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน 2559
- สมาคมการจัดการธุรกิจแห่งประเทศไทย. 2563. **2020 เปลี่ยนวิถีคิดเพื่อความยั่งยืน**. Thailand Management Association, 10(36).
- สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2560. **ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ.2561-25680 (ฉบับย่อ)**. รายงานยุทธศาสตร์ชาติ.
- สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. 2562. **บทที่ 1 ผลลัพธ์โดยรวมในประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม**. รายงานสถานการณ์วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมปี 2562.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2561. **จังหวัดที่มีขนาดเศรษฐกิจใหญ่ที่สุดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ**. สืบค้นเมื่อ 20 พฤศจิกายน, 2563 (<https://www.longtunman.com/26628>)
- เอกสิทธิ์ โอภาส. 2559. **ปัจจัยแห่งความสำเร็จของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) ประเภทอาหารในจังหวัดสตูล**. วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยเวสเทิร์น มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. 2(2), 79-88
- Choudhary, Ali Iftikhar, Alhtar, Syed Azeem and Zaheer, Arshad. (2013). **Impact of Transformational and Servant Leadership on Organizational Performance: A Comparative Analysis**. Journal of Business Ethics. Vol.116. 433-440.
- Chuthamas Chittithaworn, Md.Aminul Islam, Thiyada Keawchana and Thiyada Keawchana. (2011). **Factors Affecting Business Success of Small & Medium Enterprises (SMEs) in Thailand**. Asian Social Science. Vol. 7, No. 5; May 2011

- Felix Frey and LMU Munich. (2017). **SPSS (Software)**. J. P. Matthes, R. Potter, & C. S. Davis (Eds.). (in prep.). International Encyclopedia of Communication Research Methods. Wiley Blackwell.
- Khalid Al Hallaq. (2019). **Critical Factors Causing Contractor's Business Failure in Gaza Strip**. Journal of Engineering research and Technology. Vol 6(2). 10-20
- Kline, R.B. (1998). **Principles and practice of structural equation modeling**. New York: The Guilford Press.
- Olawale Fatoki. (2014). **The Causes of the Failure of New Small and Medium Enterprises in South Africa**. Mediterranean Journal of Social Sciences MCSER Publishing, Rome-Italy. 5(20), 922-927.
- Paphakorn Pitayachaval and Waritsara Putomnak. (2021). **State of the Art Factors that Influence to Small and Medium Business Development in Northeastern of Thailand**. 2021 IEEE 8th International Conference on Industrial Engineering and Applications, 265-269.
- Temple Moses. (2018). **Corruption, Financial Statement Fraud, and Business Failure in Nigeria**. South Asian Journal of Social Studies and Economics 2(4): 1-10, 2018; Article no.SAJSSE.46395.

ภาคผนวก ก

บทความวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่

รายชื่อบทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่

- ปภากร พิทยชवाल, วริศรา ภูมณาค. (2563). ทบทวนปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก. การประชุมวิชาการช่างงานวิศวกรรมอุตสาหกรรม ประจำปี 2563 (The Conference of Industrial Engineering Network 2020), โรงแรมพูลแมน พัทยา จี จ.ชลบุรี. 7-8 พฤษภาคม 2563.
- ปภากร พิทยชवाल, พิพัฒน์ วงสวาท, วริศรา ภูมณาค. (2563). บทบาทของการผลิตโดยอาศัยคอมพิวเตอร์แบบบูรณาการในปัจจุบัน. การประชุมวิชาการราชชมงคลด้านเทคโนโลยีการผลิตและการจัดการ (RMTC 2020), โรงแรมเคพีแกรนด์ จ.จันทบุรี. 28-29 พฤษภาคม 2563.
- Paphakorn Pitayachaval, Waritsara Putomnak. (2021). **State of the Art Factors that Influence to Small and Medium Business Development in Northeastern of Thailand.** 2021 IEEE 8th International Conference on Industrial Engineering and Applications (ICIEA2021), Virtual Conference, 23-26 April, 2021.
- ปภากร พิทยชवाल, วริศรา ภูมณาค. (2564). สถานการณ์ในปัจจุบันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ดำเนินการยกเลิกการจดทะเบียนนิติบุคคล กรณีศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย : นครราชสีมา ขอนแก่น อุดรธานี อุบลราชธานี. การประชุมวิชาการช่างงานวิศวกรรมอุตสาหกรรม ประจำปี 2564 (The Conference of Industrial Engineering Network 2021), โรงแรมเดอะเบค เวคชั่น ราชมั่งกลา จ.สงขลา. 5-7 พฤษภาคม 2564.

State of the Art Factors that Influence to Small and Medium Business Development in Northeastern of Thailand

Paphakorn Pitayachaval
 Suranaree University of Technology
 SUT
 Nakhon Ratchasima, Thailand
 e-mail: paphakorn@g.sut.ac.th

Waritsara Putomnak
 Suranaree University of Technology
 SUT
 Nakhon Ratchasima, Thailand
 e-mail: waritsara_p@g.sut.ac.th

Abstract—The objective of this article was to study the current state of factors in the development of small and medium enterprises in Northeast Thailand. This study had compiled various research articles, research papers, and related reports both at home and abroad during the years 2012-2020. By doing so, the researcher aimed to use the acquired information as guidelines or possible measures in the development of small and medium-sized enterprises, so that such enterprises could function in accordance with the 20-year National Strategy (2018 - 2037), especially in the Second Area, the Ability to Compete Against Competitors, Issue 5: Economic Development on the Basis of Modern Entrepreneurs and the Creation of Smart Entrepreneurs; the Provision of Opportunities to Access Financial Services, Market, Data & Information; and the Role Adjustment of Entrepreneurs and State Institutions and Opportunities for Accessing Government Services. Over the last few years, the economy had begun to fluctuate. It was found that from 2017-2019, the total number of legal entities has decreased and the number of dissolved legal entities had continued to increase. The northeastern region, which has the most area in Thailand, was found to have the number of legal entities in the third order, accounting for only 10.67% and the number of liquidated legal entities is in the second-order, accounting for 10.77%. There were eight provinces listed in the last ten provinces with the lowest GPP values, namely Chaiyaphum, Bueng Kan, Buriram, Amnat Charoen, Sakon Nakhon, Mukdahan, Nong Bua Lam Phu, and Yasothorn. From the mentioned economic conditions, this study of the current state of the related contributing factors was then conducted and found that there were five related factors: management planning, finance and accounting, the vision of the organization's leader, business knowledge, and product development.

Keywords—small and medium business; SME; GDP; factor to development business; GPP; failure business

I. INTRODUCTION

In the last few years, the economy had fluctuated. From 2017 to 2019, there was a continuous decline in the registration of legal entities. In 2018, 72,109 legal entities were registered – 2,408 less than the number in 2017, equaling a lost value of 145,406 baht. In 2019, there were 71,405 legal entities registered, which decreased from the year 2018 by 704, representing 46,820 baht of lost value, as shown in graph 1. Besides, there are statistical reports

that the number of registrations for entity liquidation had increased steadily in the years 2017-2019. In 2017, 21,775 legal entities went out of business. When the number is compared to 2016's 21,444 entities, that means there were 331 more legal entities registered for liquidation. In 2019, there were 22,129 businesses registered for liquidation, compared to 21,775 in 2018. The means the number of liquidation registrations has increased by 354 [1] as shown in graph 1

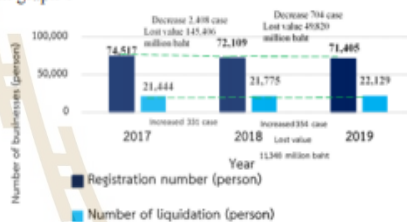

Figure1. Number of registration and dissolution of business in 2017-2019

Thailand is divided into 6 regions: Central, North, South, West, East, and Northeast. The northeastern region is the region with the largest area in Thailand (approximately 168,854 square kilometers) and has a total of 20 provinces. However, the number of new business establishments in the region is in the third rank, accounting for just 10.67%. The number of liquidated entities in the region comes in the second-order, with 10.77%. The net profit of the legal entities is in the third rank, worth 42,014 million baht [2] as shown in graph 2

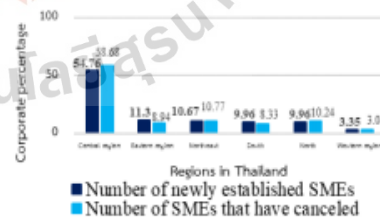

Figure 2. Number of SMEs newly established and dissolved in each region

2021 IEEE 8th International Conference on Industrial Engineering and Applications (ICIEA) | 978-1-6654-2895-8/21/\$31.00 ©2021 IEEE | DOI: 10.1109/ICIEA52957.2021.9436702

Thailand has a GPP per capita of 228,398 baht. The regions with a GPP per capita higher than the national average are the Eastern region, with 500,676 baht, Bangkok and metropolitan with 449,881 baht, Central region with 267,162 baht. At the same time, the remaining four regions have lower than the national average GPP, namely the Western Region, with 149,826 Baht, the Southern Region with 148,066 Baht, the North with 103,760 Baht and the Northeast with 80,352 Baht. Concerning the GPP per capita of the Northeast, it was found that eight provinces were in the last ten of the country, namely Chaiyaphum, Bueng Kan, Buriram, Amnat Charoen, Sakon Nakhon, Mukdahan, Nong Bua Lam Phu, and Yasothorn [3] as shown in graph 3.

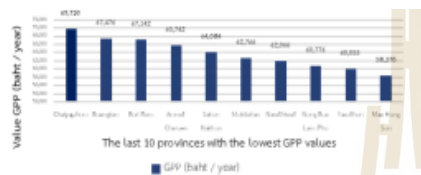

Figure 3. The lowest GPP of the last 10 provinces

Therefore, the study tried to identify the current state of relevant contributing factors related to the development of small and medium enterprises. The researcher compiled relevant articles and various researches on factors affecting the operation of small and medium enterprises in the Northeast and analyzed the acquired data. The study could benefit both government agencies and private sectors, as well as the study of the factors in the future.

II. EXPERIMENT

A. Literature Review

There are five factors needed for small and medium enterprises (SMEs) can be categorized in many forms. this paper, it is divided into five areas: management planning, [4] finance and accounting, [4,20] the vision of the organization's leader [20], business knowledge, [4] and product development [4,20]. There are a total 18 relevant factors: [5]

- 1) Business Choosing [5]
- 2) Planning [5]. It was found that bakery businesses in Bangkok had a concrete working process in every step and focused on long-term planning [4].
- 3) Setting Goals [5]
- 4) Choosing Location [5]
- 5) The entrepreneurs have a broad vision and proper management [8] This is in accordance with a study on entrepreneurs in Ubon Ratchathani Province. It was found that there are mainly two factors affecting the success of the business, which are the qualities of entrepreneurs themselves and their business strategy. Thirteen variables were used in the study of entrepreneurs: their self-confidence, enterprise strategy, patient, monthly income, business strategy, age, the length of the operation period, innovative thinking, gender,

investments, demand for success, the size of the business, and their positions, respectively. [19]

6) Experiences of entrepreneurs [5,7,15] However, there is research that studied a sample group of small and medium enterprises in Bangkok. According to the study, a total of 500 entrepreneurs view that entrepreneurial performance is not a key factor that leads to successful results [6]

7) Knowledge and Ability of entrepreneurs [5,6,15] A survey of the successful merchants in the Don Wai Floating Market, Nakhon Pathom province, found that entrepreneurs must have additional education in management or must have studied cases from other businesses to proficiently apply strategies to their businesses and improve them to be more efficient and able to meet customer needs. [18] A study on the success factors of social enterprises found that factors affecting the success of a knowledge management system were an organizational factor, an information factor, a human resource factor, and an infrastructure factor. However, to have well management of this knowledge, the contents used need to be correct, appropriate, complete and easily understandable. They should also create understanding and motivation of staff [12].

8) Good work management principles [5] and studying the factors of Thai SMEs entrepreneurs, it is found that the strategy of the best organization is the most important and will help lead the business to success [6,8] A study on the factors of Thai SMEs entrepreneurs found that good corporate strategies are the most important factor that will help the business to be successful [6,8]

9) Flexible working conditions [5]

10) Products that meet standards and qualifications [5,15] From a survey of bakery business entrepreneurs in Bangkok, it has been found that a quality inspection system and modern equipment are still needed [4]. The second most important factor for successful businesses, in this regard, are competition, organizational potential towards the operations of small and medium enterprises in Bangkok [6] and production inputs [8].

11) Partnerships [5] A business should network and keep in contact with other relevant businesses [14].

12) Good human relations [5,14]

13) Clear and concrete target [5] This factor should be addressed as soon as possible. A delay will eventually cause failure to the business [16]

14) Ability to meet customers demands [5,15,17] Customer demands are the third priority to be taken into account, [8] as well as differentiating the business from other competitors to survive – especially in the current unstable situation – and to increase operational potential [13,14].

15) Financial resource management [5,6,11] the management of financial resources can strengthen relationships between entrepreneurs and economic growth in developing countries. According to the study of samples in forty-four developing countries during the year 2005-2014, it was found that good financial management can strengthen relationships between entrepreneurs and domestic growth. This varies from region to region [7]. In the Philippines, economic growth has been found to play a key role in income and economic development. Entrepreneurs have an impact on economic development but have no impact on poverty and income inequality [7]. There

is also a construction business that is essential to control the cost of materials and capital changes. [13,16]

16) Effective accounting system [4,5]

17) Having good credit [5] The is to ensure a business' credibility and financial stability as a preparation for business expansion [4]

18) Separation of income and expenditures [5]

In addition to all 18 factors mentioned above that affect the success of entrepreneurs, there are also other external factors involved. The research found that six more factors directly affect the decision to start a business: political factors, economic factors, social factors, technological factors, legal factors, and environmental factors [9]. A

Related study looked at business failures in Nigeria and found that corruption is one of the factors that increase

business risk, by increasing the cost of doing business, which is considered a financial threat [14]. A study on the OTOP community food product group in Satun Province found that the success factors were group income and external support [11]. A study on the success factors of the fabric-products making group in Phetchabun Province found that external factors consisted of financial support, distribution channel support, and equipment support from the government and provincial organizations. Strategies must be established to support local groups of various professions [18]. External factors also include support from civil society organizations, advertisers, and distributors [17] The factors in each area can be determined by subfactors as shown in Table I.

TABLE I. REVIEW RESEARCH

Ref. no	Year	Management planning			Finance & Accounting			leadership		Business knowledge			R&D	More					
		Choose a business location	Good management Plan	Flexible order financial	Accounting	Credit	Income - Pay	Good point	Experience	Knowledge Partner	Relations	Goal	Customers		Quality				
[4]	2012		/		/	/	/	/					/	The business type should be separated.					
[5]	2016	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	-					
[6]	2016		/		/				/	/				Experience is not necessary					
[7]	2019				/									The business type should be separated.					
[8]	2016		/											Should have additional variables					
[9]	2017	External factors such as economic, social, science, technology, law, environment											Collect data through google form						
[10]	2018	External factors such as the reduction of corruption											-						
[11]	2016	External factors such as support from the public / private sector											-						
[12]	2016													-					
[13]	2019													-					
[14]	2014								/	/	/	/	/	The relationship of each parameter should be studied.					
[15]	2014												/	Study additional external factors.					
[16]	2019												/	-					
[17]	2013				/								/	Study additional external factors					
[18]	2015								/					Should have additional variables					
[19]	2018													Should have additional variables					
Total		1	1	3	2	1	6	2	2	2	3	1	3	5	2	2	2	5	3
Total		1.6			3			2.3		3.2			3						

B. Analysis

Figure 4. Shows the current state of factors involved in the development of small and medium enterprises

Figure 4 shows the current state of factors involved in the development of small and medium enterprises. The state can be sorted, according to the research articles, from the highest to least importance as follows:

The most important factor is business knowledge, consisting of 5 factors, namely knowledge and ability of entrepreneurs, partnerships, good human relations, clear and concrete target, and ability to meet customers' demands. Today, technology is changing rapidly causing businesses to always adapt themselves by training personnel about new knowledge and technology, as well as, to have a good personality and good human relations. This will greatly help in the development of the business. However, one should consider topics that are beneficial to business development.

The second most important factors consist of two factors: 1) product development consisted of one factor, namely having products that meet standards. The process of product development requires many bits of knowledge. Entrepreneurs need to invest in research and development to produce and develop new products. Most research results are intangible, so this factor is to use products from research and development to create new and different products, by combining technology and marketing opportunities. The products that are produced from this research and development stage can be sold or to be patented to generate more income. In achieving all this, it requires more knowledge beyond the product itself. Therefore, additional aspects should be added to the study, such as market opportunities, which need to be scrutinized prior to the research and development stage, and strategies to introduce the product in a new market and make it stand out etc. 2) Finance and accounting factor consist of 4 aspects: financial resources management, effective accounting system, and a clear separation of income and expenses. This factor shows the business's financial liquidity. To achieve this factor, a good foundation system is required and make each process clear. What should be paid more attention to is that most entrepreneurs ignore the importance of separating their personal accounts from their corporate accounts. This includes forgetting to count one's wages, which leads one to believe that one's company is profitable.

The third most important factor concerns organizational leadership which consists of 3 factors: having a broad vision, setting a concrete goal, and possessing experiences. This

factor is somewhat important. Organizational leaders play an important role in the administration of the organization. They also have to be good role models for their employees, be able to drive staff to work to their full potentials to reach the goals of the organization. In one article, the experience of organizational leaders is said not need to be necessarily considered, because some entrepreneurs have just started their businesses. This shows that to study the factors regarding experience, there need to be definite criteria for determining the entrepreneur's experience level.

The fourth most important factor is management planning which consists of 5 factors: business selection, location selection, good work management principles, planning, and flexible working conditions. This is the starting factor required for doing business. It is like a manual for operating businesses systematically. All aspects must be met before starting a business, and during the operation of the business, as there may be other hidden factors, so the owner is not able to see. Therefore, entrepreneurs must brace for the unforeseeable and be ready to adjust themselves accordingly. This study analyzes the current state of the factors and found that entrepreneurs in many research ignored this factor. That might be a reason that pushed businesses in the wrong direction, which could lead to the failure of the businesses in the future. However, factors in this area should be re-studied, by collecting data from real operators and entrepreneurs who have failed or have failed before to get more perspective on the subject.

Therefore, business operations should take into account the factors of business knowledge, product development, finance and accounting, organization leadership, and management planning, respectively. This will ensure business' stability and decreasing the risks of business failure. Further studies of each factor are required, to achieve more comprehensive information on the relevant factors. There should also be additional studies of external factors such as studies of laws related to business operations because some businesses have closed down or be closed down due to legal matters; studies of market opportunities before selling products to assess the initial readiness before developing a product. There should also be clear classifications and categorization of businesses. This is because each business has different operating conditions. Classifications and categorizations would result in less error in the analysis of data.

III. RESULTS AND DISCUSSION

In addition to these 18 factors, many studies are examining external factors that may affect the business operations of entrepreneurs, for example, supports from the government and the private sector, by providing funding or training. Some external factors like economic and social factors that can be problematic for many entrepreneurs are also addressed in many studies. Some businesses had to be shut down because they were unable to tolerate the challenging economic situation. Technological factors also play an important role. Due to their always-changing nature, entrepreneurs need to adjust themselves accordingly. To help them survive in the technological age, it requires the government's support. There are also additional external factors such as legal and environmental factors. This is because some businesses may

be restricted by law or environmental requirements, such as farm businesses. There is an environmental requirement that prohibits farms from emitting a bad smell to the villagers nearby. If such action has been committed, the business will be prosecuted according to the law, etc. There require more studies on such topics, which can be done by focusing on the real experiences of entrepreneurs, to get more insight needed for further research.

IV. CONCLUSIONS

Currently, there are eighteen factors in five aspects for small and medium business development in the Northeast region, which can be prioritized as follows: Group 1: Business knowledge consisting of five aspects: knowledge and ability of entrepreneurs, partnerships, good human relations, clear and concrete target, and ability to meet customers' demands; group 2: Product development consisting of one aspect, having quality products, and finance and accounting consist of four aspects: financial resources management, effective accounting system, and a clear separation of income and expenses; group 3, organizational leaders consisting of 3 aspects: having a broad vision, setting a concrete goal, and possessing experiences; group 4, management planning consisting of 5 aspects: business selection, location selection, good work management principles, planning, and flexible working conditions. Many studies have suggested additional factors in each area, as well as additional external factors, such as government support, law, etc. To create a variety and depth of studies that can lead to efficient data analysis and the development of management guidelines for small and medium enterprises, it is necessary to study from entrepreneurs who have real, first-hand experiences in both business success and failure. If studies in this regard are enough in number, they can be used in the comparison of information. If the information suggests a correlation, then they are reliable and can further be used to create a development guideline for leading small and medium enterprises into prosperity in the future.

ACKNOWLEDGMENT

Thanks to the support from the field of industrial engineering, School of Engineering Suranaree University of Technology

REFERENCES

- [1] The Office of Small and Medium Enterprises Promotion (OSMEP). 2019. "Chapter 4 Number and Employment, Medium and Size, 2018". SME White Paper 2019.
- [2] Office of the National Economic and Social Development Council 2019. 2562. "Gross Domestic Product. Retrieved July 27, 2020, from https://www.nesdc.go.th/ewt_dj_link.php?id=5628&filename.
- [3] Terrabkk. 2019. "77 Which province GPP per capita max". Retrieved July 30, 2020, from <https://www.terrabkk.com/articles/196822>".
- [4] Nattawut Wiset .2012. "Factors in the business operation of SMEs in Nonthaburi". This research was funded by a research grant from Rajapruek College. 2012.
- [5] Peeraya Kanthabutr. 2016. "Factors for Success in SMEs". Western University Research Journal Humanities and Social Sciences, Year 2, No. 1: 59-76
- [6] Roong Krasasin, Rapeepan Phiriyakul, and Napaporn Khanthanapa. 2016. "Business performance and entrepreneurial competencies and competitive scope. And organizational potential " Kasem Bundit Journal, Year 17, Issue 1 January - June 2016: 1-21
- [7] Folorunsho M. Ajide, Rufus A. Ajisafe and Olabode P. Olofin. "Capital Controls, Entrepreneurship and Economic Growth in Selected Developing Countries". Asian Economic and Financial Review, 2019, Vol 9(2): 191-212.
- [8] Asakorn Pamphet. 2016. "Success factors of Thai SMEs in entering the market of Cambodia, Laos, Myanmar, Vietnam". Thesis, Master of Business Administration Major in Business Engineering Management Faculty of Business Administration Rajamangala University of Technology Thanyaburi, academic year 2016.
- [9] Mr. Yoosayuwaree. 2017. "Factors Affecting the Decision to Start a Start-Up Business". Independent Study of the Master of Business Administration Program Faculty of Commerce and Accountancy University - Thammasat, Academic Year 2017.
- [10] Temple Moses. "Corruption, Financial Statement Fraud, and Business Failure in Nigeria". South Asian Journal of Social Studies and Economics, 2018, Vol 2(4): 1-10.
- [11] Eaksit Ommanee. 2016. "Factors of Success of Community Products (OTOP) in Food Category in Satun Province". Western University Research Journal Humanities and Social Sciences Vol.2, Issue 2: 79-88.
- [12] Achara Phanthotichai and Wasinee Nunpakdee and 2016. "Analysis of the Success Factors of a Knowledge Management System in a Case of a Social Enterprise Study". Graduate school Suan Dusit University Year 12 Issue 2: 185-200
- [13] Aroon Rung Cham Ja and Sompon Thung Wa. 2019. "Strategies for Accommodation Business in the Kaeng Krachan District Phetchaburi To create a competitive advantage ". Retrieved April 11, 2020, from <https://bit.ly/2yXkzrN>.
- [14] Jirat Chuanchom and Nonlak Phophajit. 2014. "Factors for Success in Tourism Business Administration of Tourism Business: A Case Study of Tourism Business. In Bangkok: SDU Res.J. Vol 10(3): 1-16.
- [15] Puntarika Sukontasingha. 2014. "Factors affecting the success of professional groups. Case studies of occupational groups ". Full research report Management Faculty of Management Phetchabun Rajabhat University Academic year 2014.
- [16] Khalid Al Hallaq. "Critical Factors Causing Contractor's Business Failure in Gaza Strip". Journal of Engineering Research and Technology, 2019, Vol.6(2): 10-20.
- [17] Supasik Kunchitchuewong 2013. "Survival Factors of Local Newspaper Business". BU Academic Review Year 12 Issue 1: 58-71.
- [18] Wanwisa Chokpromanan and Witroj Jesadalak. 2015. "Characteristics of entrepreneurs towards success in business operation of shop operators in Don Wai floating market. Nakhon Pathom Province ". Verdian E-Journal, Slipakorn University ISSN 1906 - 3431 Thai Language Edition in Humanities, Social Sciences and Arts Year 8 Issue 2: 967-988
- [19] Sawee Wongcharaya and Peachyada Foundation. 2018. "Influence of Business Strategy and Entrepreneurial Characteristics on the Success of Small and Medium Business". Journal of the Association of Researchers Vol. 23 (2): 139-152.
- [20] Papopepon Termitrakij. 2012. "Factor influencing performance of small and medium enterprises; a case study of electrical and electronic industries". A thesis submitted in partial fulfillment of the requirements for the degree of doctor of philosophy in public administration graduate college of management Sripatum University academic year 2012

ภาคผนวก ข

ตัวอย่างแบบสอบถาม

**แบบสอบถามชุดนี้เป็นเอกสารประกอบการวิจัยของนักศึกษาระดับปริญญาโท
สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี**

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความอยู่รอดในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยแบบสอบถามมีทั้งหมด 3 ส่วน จำนวน 5 หน้า ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจ จำนวน 9 ข้อ

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 42 ข้อ

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม จำนวน 3 ข้อ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านในการเสียสละเวลาตอบคำถามในแบบสอบถามนี้ จนครบทุกข้อ และผู้วิจัยขอรับรองว่าจะเก็บข้อมูลที่ท่านตอบไว้เป็นความลับ และผลการวิจัยจะเสนอเป็นภาพรวมเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาเชิงวิชาการเท่านั้น

วริศรา ภูมณาค

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม
สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจ

1. ชื่อสถานประกอบการ

.....

2. ท่านดำเนินธุรกิจมาเป็นระยะเวลาเท่าใด

- ต่ำกว่า 1 ปี 1-3 ปี มากกว่า 3-5 ปี
 มากกว่า 3-5 ปี มากกว่า 10 ปีขึ้นไป

3. ประเภทนิติบุคคล

- ไม่จดทะเบียน ทะเบียนพาณิชย์ ห้างหุ้นส่วนสามัญ
 ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด บริษัทจำกัดมหาชน

4. ลักษณะภาคธุรกิจของกิจการ (ตามลักษณะภาคธุรกิจของประเทศไทย)

- ภาคการผลิต ภาคการบริการ
 ภาคการค้าปลีก ภาคการค้าส่ง

5. ทุนจดทะเบียนของกิจการท่าน

- ไม่ได้จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล ไม่เกิน 500,000 บาท
 500,001-1,000,000 บาท 1,000,001-5,000,000 บาท
 5,000,001-10,000,000 บาท 10,000,000 บาทขึ้นไป

6. จำนวนพนักงานในกิจการ

- 1-5 คน 6-30 คน 31-100 คน
 101-300 คน มากกว่า 300 คนขึ้นไป

7. รายได้ต่อปีของกิจการท่าน

- ไม่เกิน 1,800,000 บาท 1,800,001-20,000,000 บาท
 20,000,001-50,000,000 บาท 50,000,001-100,000,000 บาท
 100,000,001-500,000,000 บาท

8. ตำแหน่งที่ตั้งของกิจการ

- นครราชสีมา ขอนแก่น อุตรธานี อุบลราชธานี

9. ท่านเคยประกอบการธุรกิจประเภทอื่นก่อนธุรกิจปัจจุบันหรือไม่

- เคย ไม่เคย

ส่วนที่ 2 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความล้มเหลวของวิสาหกิจขนาดกลางและ
ขนาดย่อมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

คำชี้แจง ใส่เครื่องหมาย ลงในช่อง ที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่าน โดยเลือกเพียง
ระดับเดียว

ลำดับ	ประเด็นที่มีผลต่อการดำเนินธุรกิจของท่าน	ระดับคะแนน				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ปัจจัยด้านการวางแผนการจัดการ						
1	การมีไอเดียธุรกิจที่ดีตอบ โจทย์ทางธุรกิจ					
2	การมีกลุ่มลูกค้า / ตลาดเป้าหมายที่ชัดเจน					
3	การมีทำเลที่ตั้งที่ดี					
4	การมีระบบจัดการธุรกิจที่ดี					
5	การจัดการห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) ที่ดี					
6	การที่มีทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ					
7	การมีแบรนด์ที่ได้รับการยอมรับ					
ปัจจัยด้านการเงินและบัญชี						
8	การจัดการทรัพยากรทางการเงินที่ดี					
9	การจัดทำระบบบัญชีที่ถูกต้อง					
10	การมีเครดิต/หลักทรัพย์					
11	การมีการวางแผนทางการเงินที่ดีทั้งในระยะสั้นและระยะยาว					
12	การคาดการณ์ผลกำไรล่วงหน้าและสามารถปรับแผนการเงิน เพื่อความคล่องตัวในการดำเนินธุรกิจตลอดเวลา					
13	การแก้ปัญหาด้านการเงินของธุรกิจในทุกสถานการณ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
14	มีการวางแผนในการใช้เงินทุนอย่างเป็นระบบและสามารถตรวจสอบได้					

ลำดับ	ประเด็นที่มีผลต่อการดำเนินธุรกิจของท่าน	ระดับคะแนน				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ปัจจัยด้านภาวะการเป็นผู้นำองค์กร						
15	การมีวิสัยทัศน์กว้างไกล					
16	การมีปณิธานการทำธุรกิจที่ดีมีธรรมมาภิบาล					
17	การมีประสบการณ์ด้านธุรกิจ					
18	การสั่งการที่มีความยืดหยุ่น					
19	การมีระบบบริหารงานที่มีคุณภาพ					
20	การสร้างขวัญและกำลังใจแก่พนักงาน					
21	การติดตามความก้าวหน้าของงาน					
ปัจจัยด้านองค์ความรู้ทางธุรกิจ						
22	การมีความรู้ ความสามารถ ความเข้าใจในธุรกิจ					
23	การตอบสนองความต้องการลูกค้า					
24	การสร้างเครือข่ายพันธมิตรทางการค้า					
25	การปรับโมเดลธุรกิจที่ตอบสนองพลวัตได้ดี					
26	การติดตามเทรนด์ธุรกิจในปัจจุบันและอนาคต					
27	การสื่อสารคุณค่าของผลิตภัณฑ์หรือบริการเพื่อส่งไปยังลูกค้า					
28	การสร้างกลยุทธ์ทางการตลาด					
ปัจจัยด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์						
29	การมีสินค้าที่โดดเด่น สร้างความแตกต่าง					
30	การมีสินค้าที่มีคุณภาพและได้มาตรฐาน					
31	การมีสินค้าที่ตอบโจทย์ลูกค้าในปัจจุบัน					
32	การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์					

ลำดับ	ประเด็นที่มีผลต่อการดำเนินธุรกิจของท่าน	ระดับคะแนน				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
33	การเก็บรวบรวมข้อมูลความต้องการของลูกค้า					
34	การควบคุมคุณภาพของวัตถุดิบและกระบวนการผลิตทุกขั้นตอนเพื่อให้ได้สินค้าที่มีคุณภาพ					
35	มีกระบวนการดำเนินงานที่เป็นขั้นตอนสะดวกในการดูแลและตรวจสอบ					
ปัจจัยภายนอก						
36	เสถียรภาพทางการเมือง					
37	นโยบายและการส่งเสริมของภาครัฐ					
38	การสนับสนุนของเครือข่ายภาคเอกชน					
39	ภาวะเศรษฐกิจประเทศไทย					
40	ภาวะเศรษฐกิจโลก					
41	พฤติกรรมผู้บริโภค					
42	การปรับตัวและการรับมือกับเทคโนโลยี					

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

1. ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจของท่าน

.....

2. วิธีแก้ไขปัญหาที่ผ่านมา

.....

3. ข้อเสนอแนะที่ต้องการให้ภาครัฐช่วยแก้ไขหรือส่งเสริมสนับสนุนผู้ประกอบการ

.....

ลงชื่อ.....

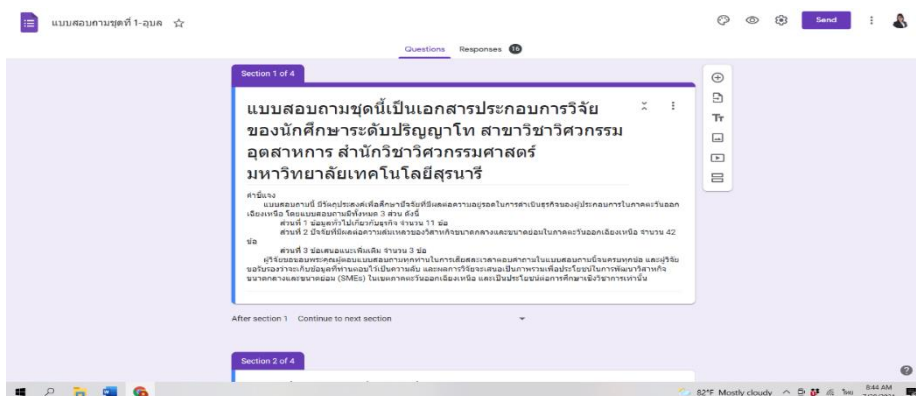
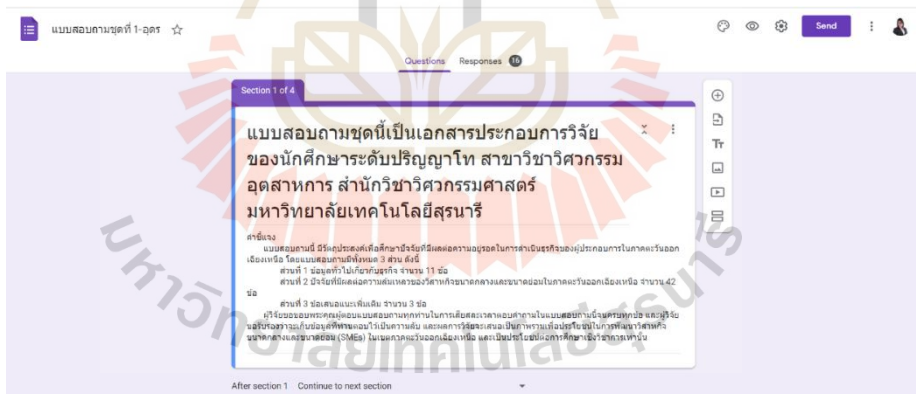
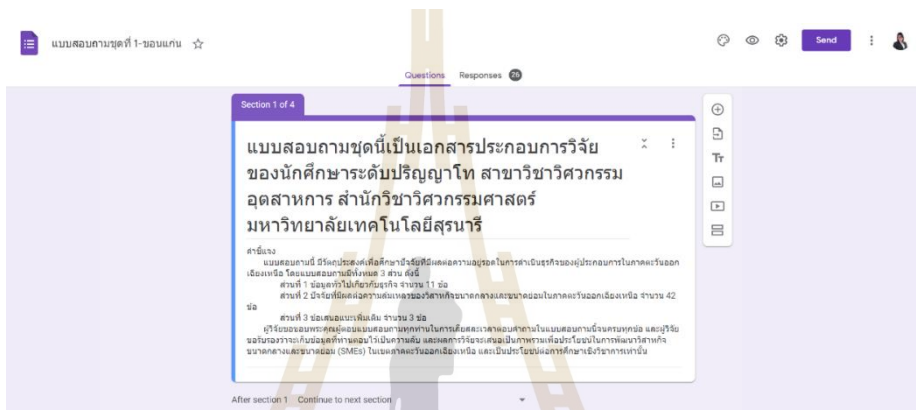
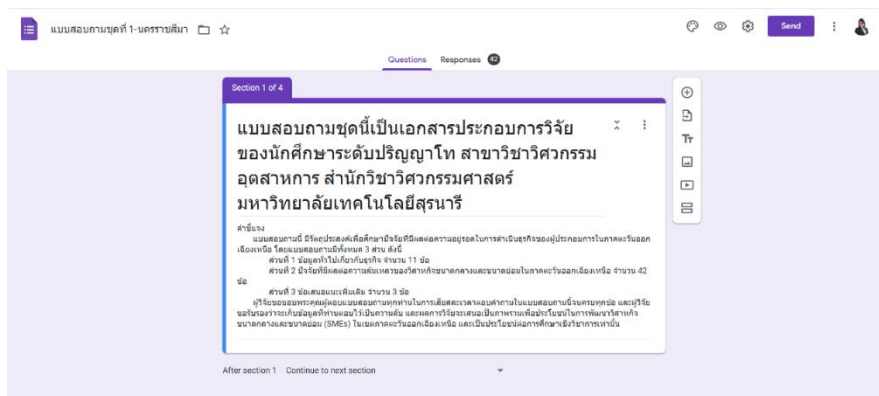
(.....)

เบอร์ติดต่อ.....

ภาคผนวก ค

การเก็บข้อมูลผ่าน Google form

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

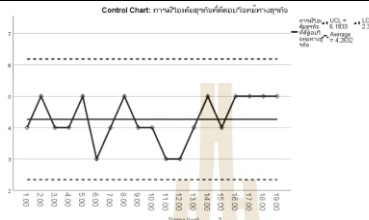
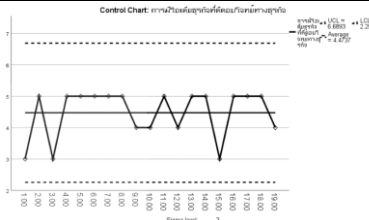
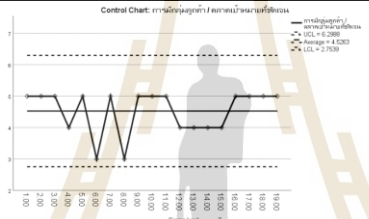
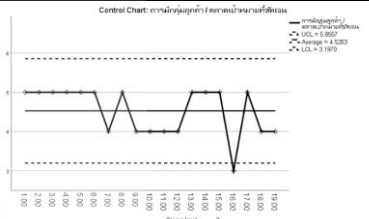
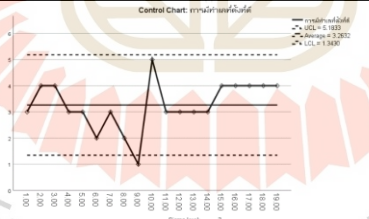
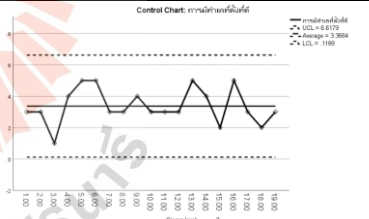
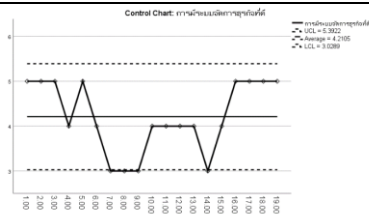
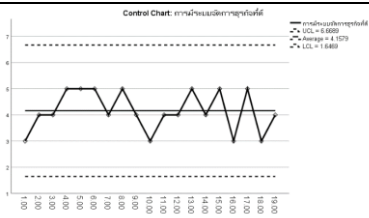

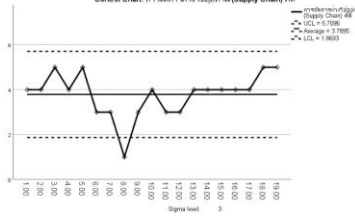
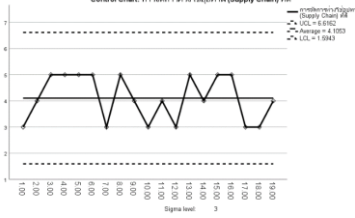
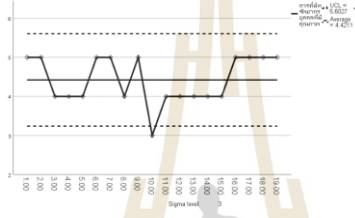
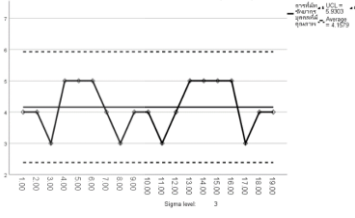
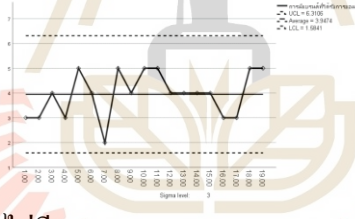
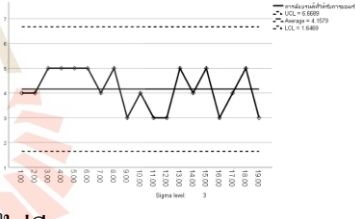
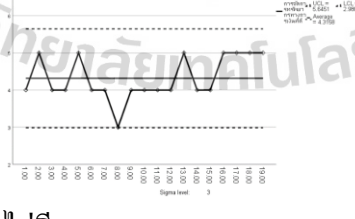
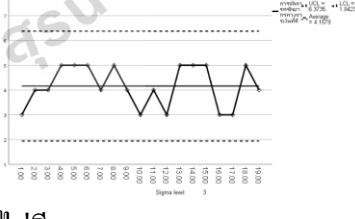
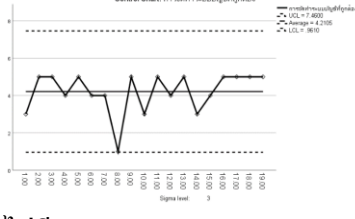
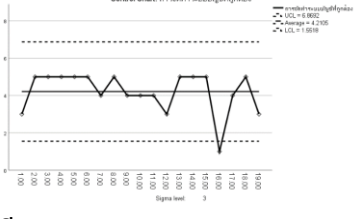

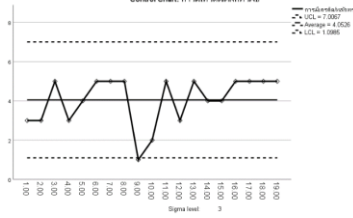
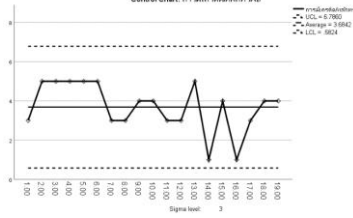
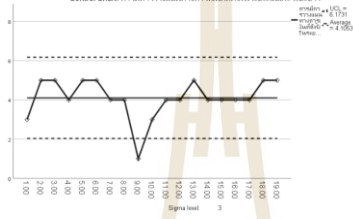
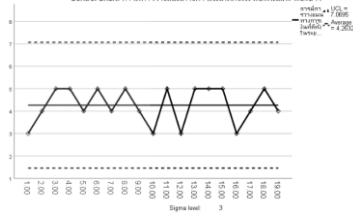
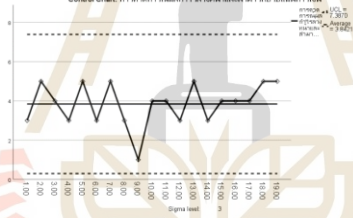

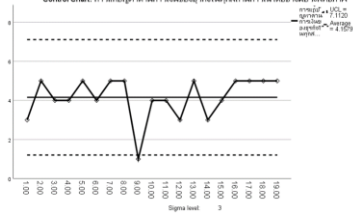
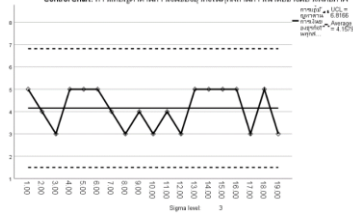
ภาคผนวก ง

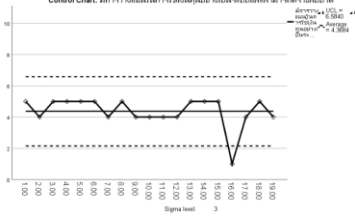
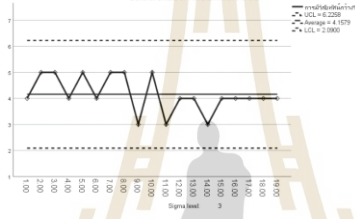
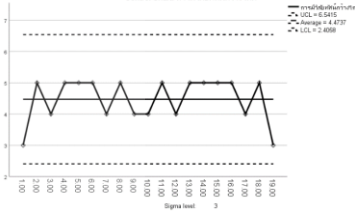
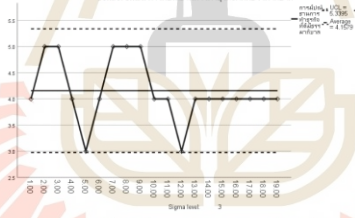
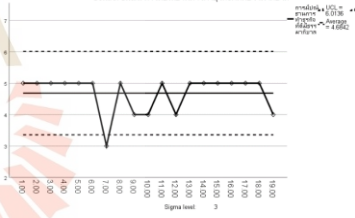
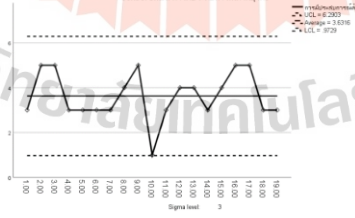
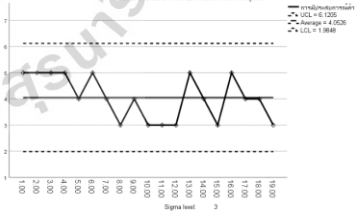
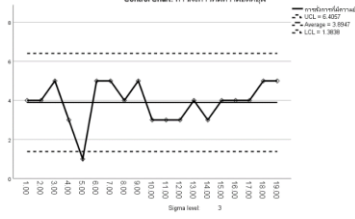
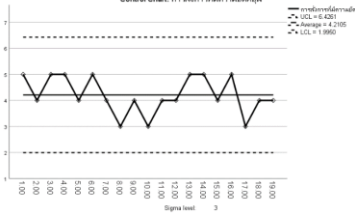
กราฟ Quality Control

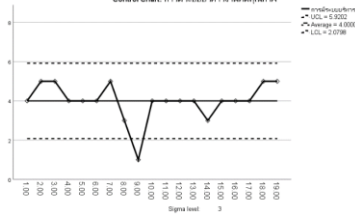
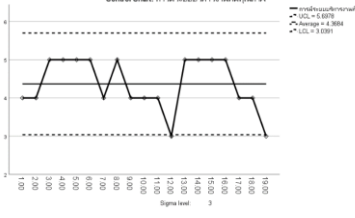
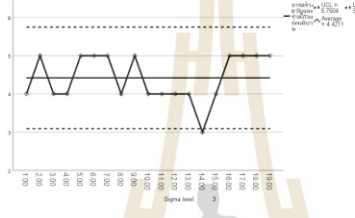
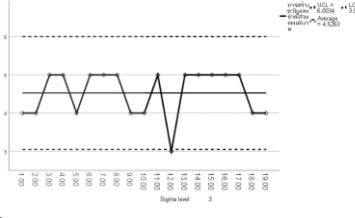
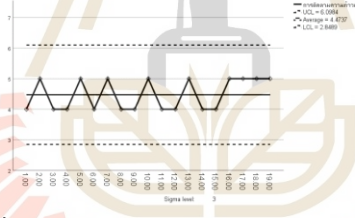
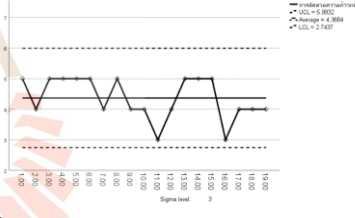
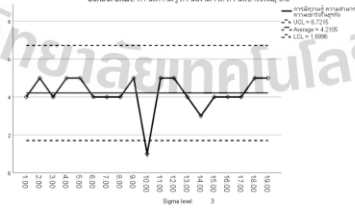
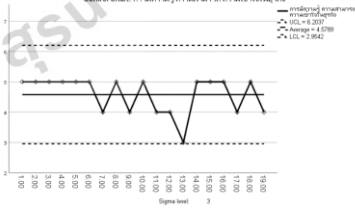
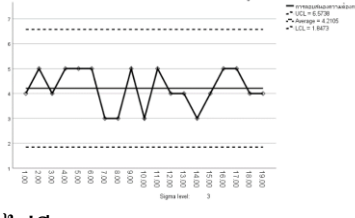
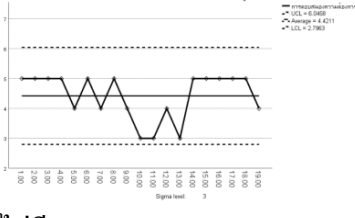
ตารางที่ 6.1 กราฟ X bar Chart ควบคุมคุณภาพข้อมูลดิบของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่
ประสบความสำเร็จและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จใน
จังหวัดนครราชสีมา

ข้อ	ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ
ปัจจัยด้านการวางแผนธุรกิจ			
1	การมีไอเดีย ธุรกิจที่ดีตอบ โจทย์ทางธุรกิจ	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
2	การมีกลุ่มลูกค้า / ตลาด เป้าหมายที่ ชัดเจน	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 16</p>
3	การมีทำเลที่ตั้ง ที่ดี	 <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 9</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
4	การมีระบบ จัดการธุรกิจที่ดี	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>

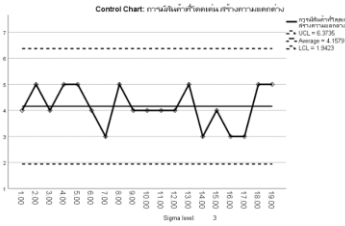
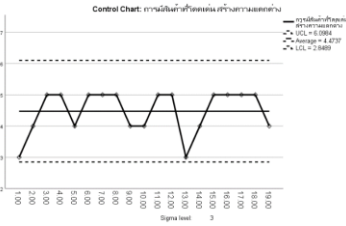
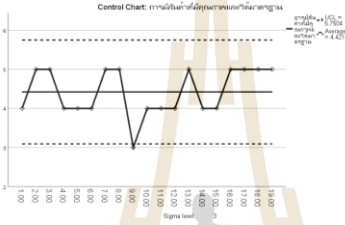
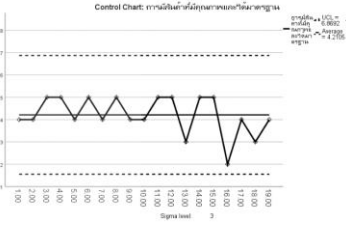
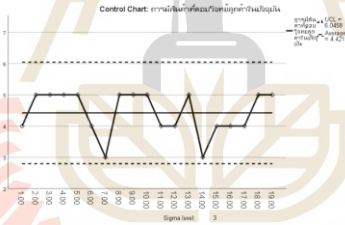
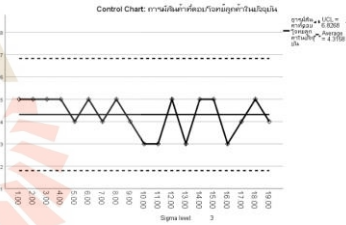
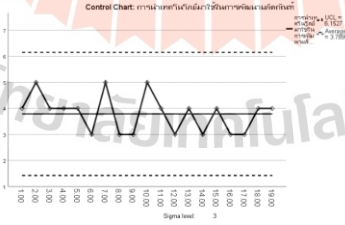
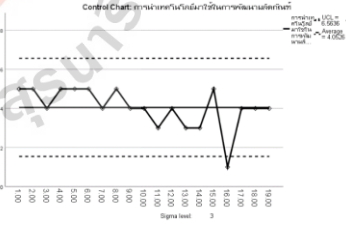
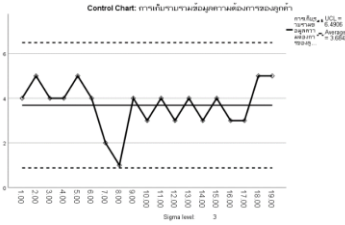

ข้อ	ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ
5	การจัดการห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) ที่ดี	 <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 8</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
6	การที่มีทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ	 <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 10</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
7	การมีแบรนด์ที่ดีได้รับการยอมรับ	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
ปัจจัยด้านการเงินและบัญชี			
1	การจัดการทรัพยากรทางการเงินที่ดี	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
2	การจัดทำระบบบัญชีที่ถูกต้อง	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 16</p>

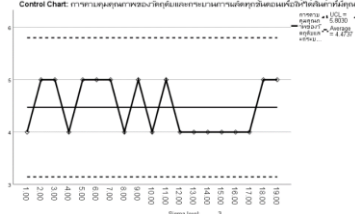
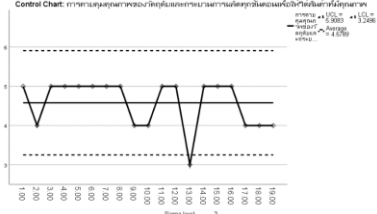
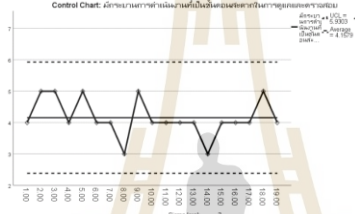
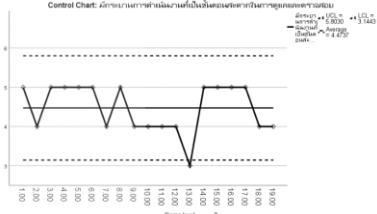
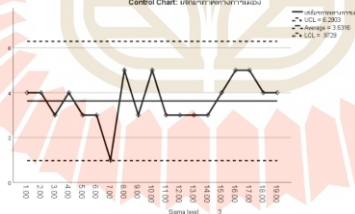
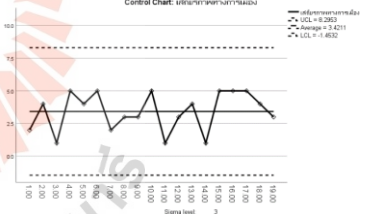
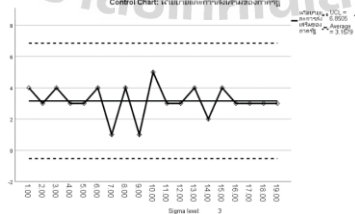
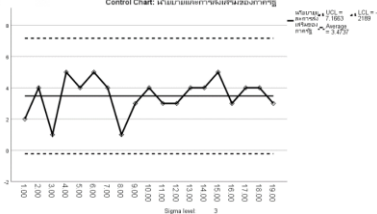
ข้อ	ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ
3	การมีเครดิต/หลักทรัพย์	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
4	การมีการวางแผนทางการเงินที่ดีทั้งในระยะสั้นและระยะยาว	 <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 9</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
5	การคาดการณ์ผลกำไรล่วงหน้าและสามารถปรับแผนการเงินเพื่อความคล่องตัวในการดำเนินธุรกิจตลอดเวลา	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
6	การแก้ปัญหาด้านการเงินของธุรกิจในทุกสถานการณ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	 <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 9</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>

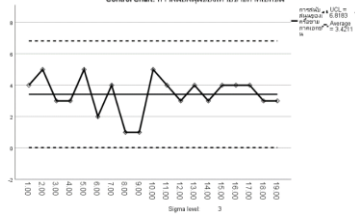
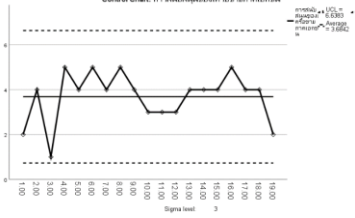
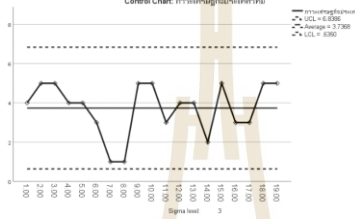
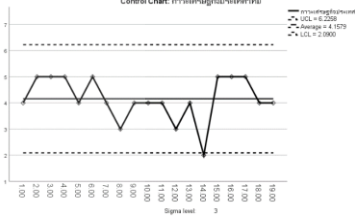
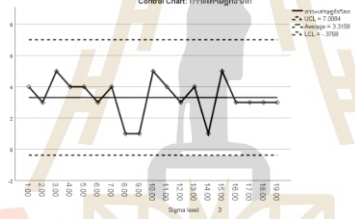
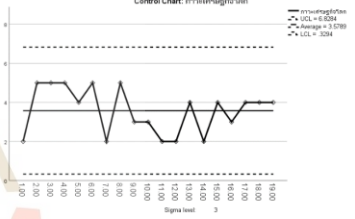
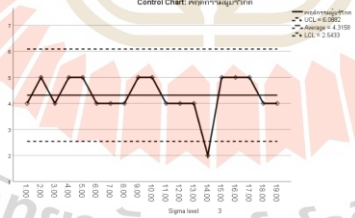
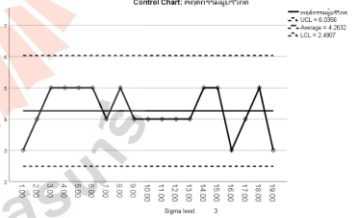
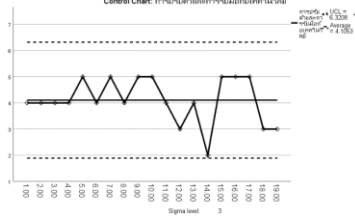
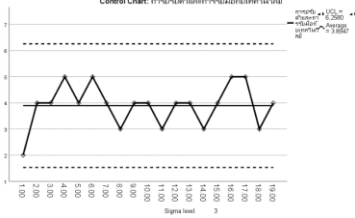
ข้อ	ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ
7	มีการวางแผนในการใช้เงินทุนอย่างเป็นระบบและตรวจสอบได้	<p>Control Chart: มีการวางแผนการใช้เงินทุนอย่างเป็นระบบและตรวจสอบได้</p> <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 9</p>	<p>Control Chart: มีการวางแผนการใช้เงินทุนอย่างเป็นระบบและตรวจสอบได้</p> <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
ปัจจัยด้านภาวะการเป็นผู้นำองค์กร			
1	การมีวิสัยทัศน์กว้างไกล	<p>Control Chart: การมีวิสัยทัศน์กว้างไกล</p> <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	<p>Control Chart: การมีวิสัยทัศน์กว้างไกล</p> <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
2	การมีปณิธานในการทำธุรกิจที่ดี มีธรรมาภิบาล	<p>Control Chart: การมีปณิธานในการทำธุรกิจที่ดี มีธรรมาภิบาล</p> <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	<p>Control Chart: การมีปณิธานในการทำธุรกิจที่ดี มีธรรมาภิบาล</p> <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
3	การมีประสบการณ์ด้านธุรกิจ	<p>Control Chart: การมีประสบการณ์ด้านธุรกิจ</p> <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	<p>Control Chart: การมีประสบการณ์ด้านธุรกิจ</p> <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
4	การสั่งการที่มีความยืดหยุ่น	<p>Control Chart: การสั่งการที่มีความยืดหยุ่น</p> <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 5</p>	<p>Control Chart: การสั่งการที่มีความยืดหยุ่น</p> <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>

ข้อ	ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ
5	การมีระบบบริหารงานที่มีคุณภาพ	 <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 9</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
6	การสร้างขวัญและกำลังใจแก่พนักงาน	 <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 14</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
7	การติดตามความก้าวหน้าของงาน	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
ปัจจัยด้านองค์ความรู้ทางธุรกิจ			
1	การมีความรู้ความสามารถความเข้าใจในธุรกิจ	 <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 10</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
2	การตอบสนองความต้องการลูกค้า	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>

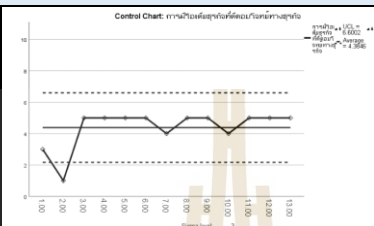
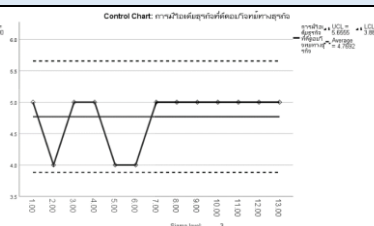
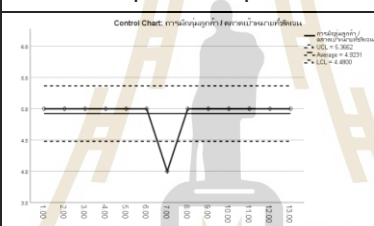
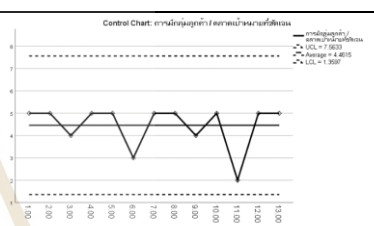
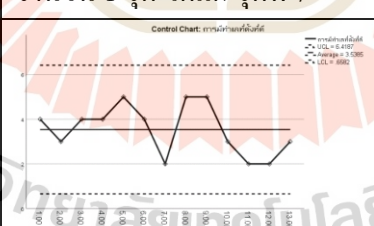
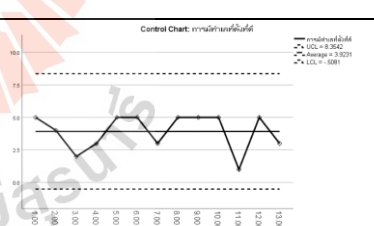
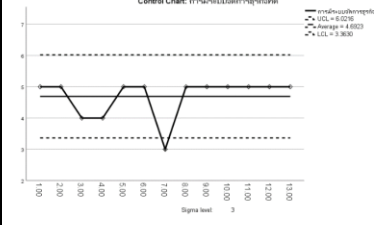
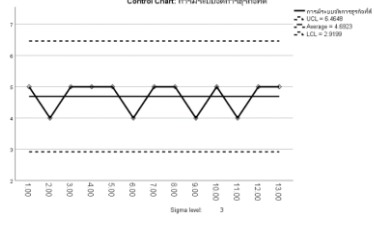
ข้อ	ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ
3	การสร้างเครือข่ายพันธมิตรทางการค้า	<p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	<p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 13</p>
4	การปรับโมเดลธุรกิจที่ตอบสนองพลวัตได้ดี	<p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	<p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
5	การติดตามเทรนด์ธุรกิจในปัจจุบันและอนาคต	<p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	<p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
6	การสื่อสารคุณค่าของผลิตภัณฑ์หรือบริการเพื่อส่งไปยังลูกค้า	<p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	<p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
7	การสร้างกลยุทธ์ทางการตลาด	<p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	<p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>

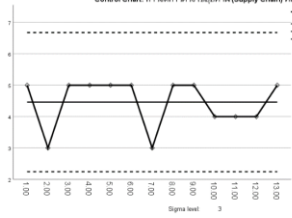
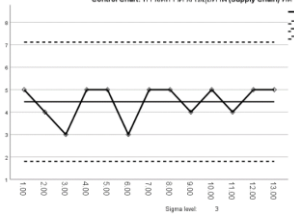
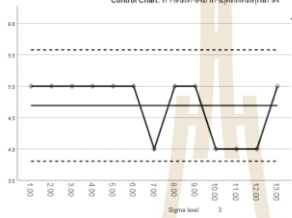
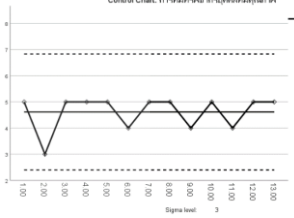
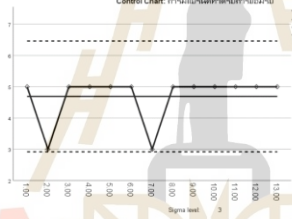
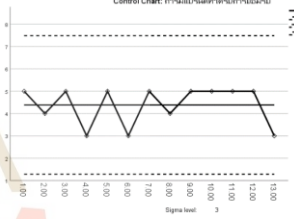
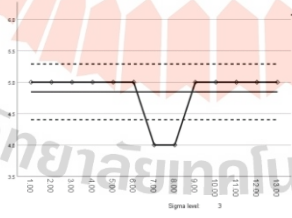
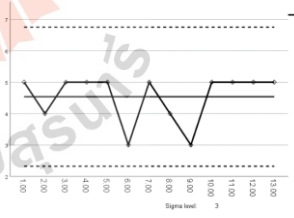
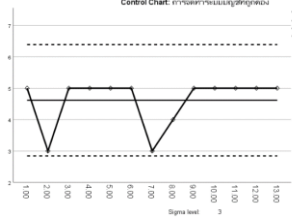
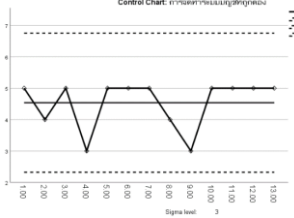
ข้อ	ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ
ปัจจัยด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์			
1	การมีสินค้าที่โดดเด่น สร้างความแตกต่าง	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
2	การมีสินค้าที่มีคุณภาพและได้มาตรฐาน	 <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 9</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
3	การมีสินค้าที่ตอบโจทย์ลูกค้าในปัจจุบัน	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
4	การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 16</p>
5	การเก็บรวบรวมข้อมูลความต้องการของลูกค้า	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>

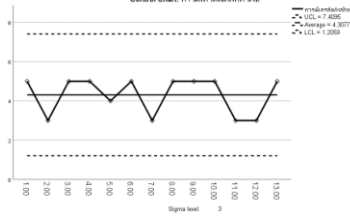
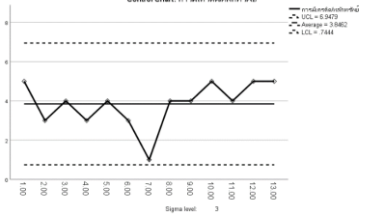
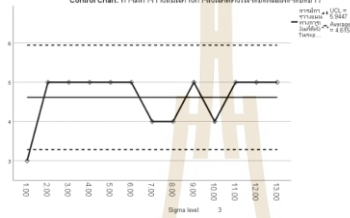
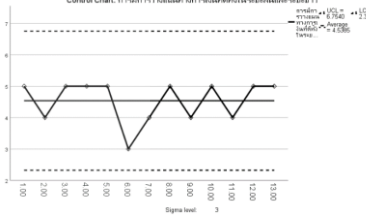
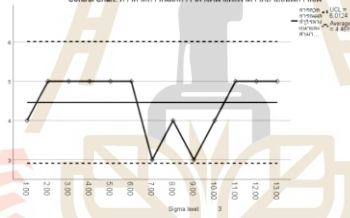
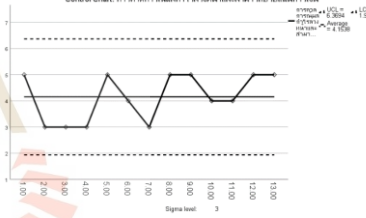
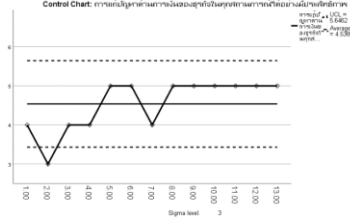
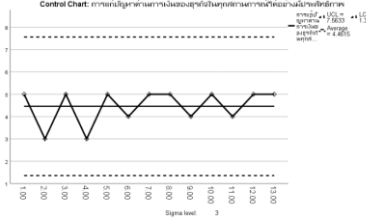
ข้อ	ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ
6	การควบคุมคุณภาพของวัตถุดิบและกระบวนการผลิตทุกขั้นตอนเพื่อให้ได้สินค้าที่มีคุณภาพ	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 13</p>
7	มีกระบวนการดำเนินงานที่เป็นขั้นตอนสะดวกในการดูแลและตรวจสอบ	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 13</p>
ปัจจัยภายนอก			
1	เสถียรภาพทางการเมือง	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
2	นโยบายและการส่งเสริมของภาครัฐ	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>

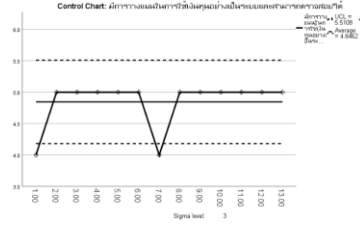
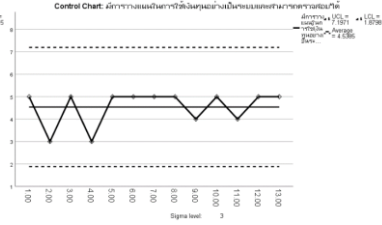
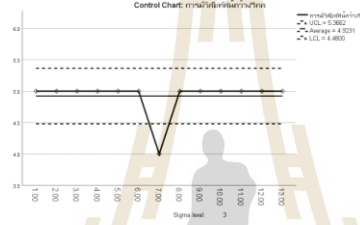
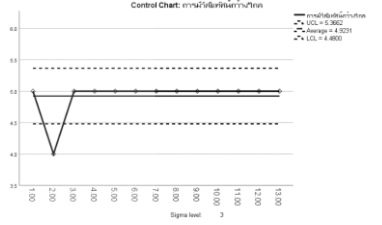
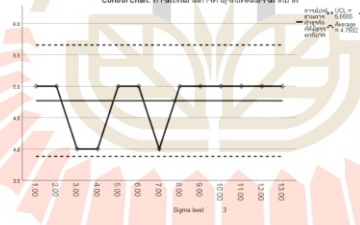
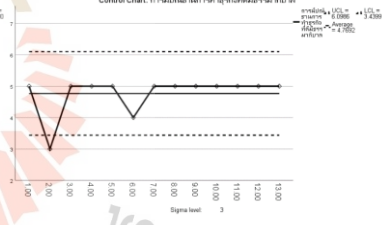
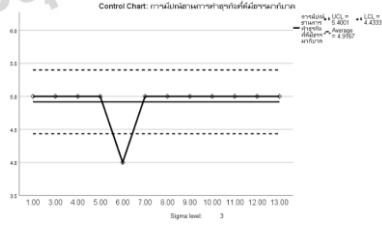
ข้อ	ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ
3	การสนับสนุนของเครือข่ายภาคเอกชน	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
4	ภาวะเศรษฐกิจประเทศไทย	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
5	ภาวะเศรษฐกิจโลก	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
6	พฤติกรรมผู้บริโภค	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
7	การปรับตัวและการรับมือกับเทคโนโลยี	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>

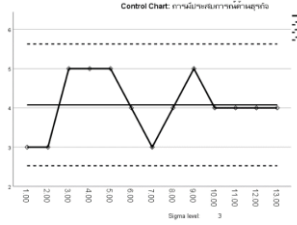
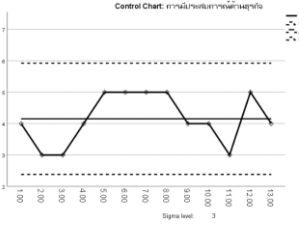
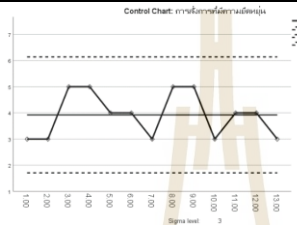
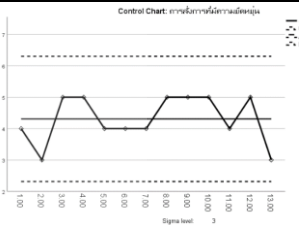
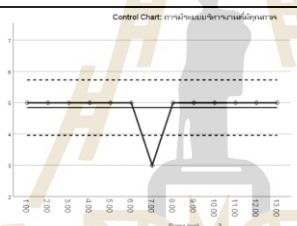
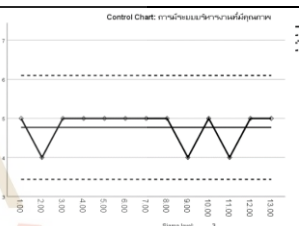
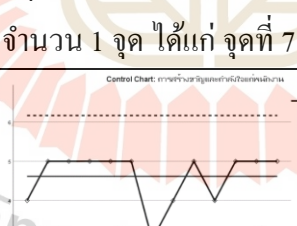
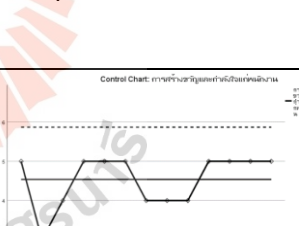
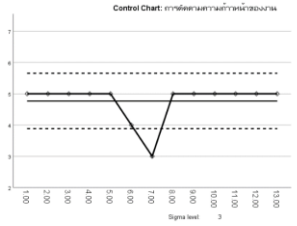
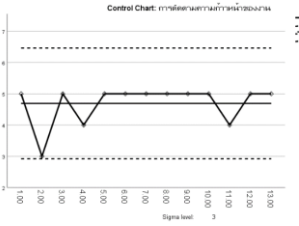
ตารางที่ 6.2 กราฟ X bar Chart ควบคุมคุณภาพข้อมูลดิบของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่
ประสบความสำเร็จและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จใน
จังหวัดขอนแก่น

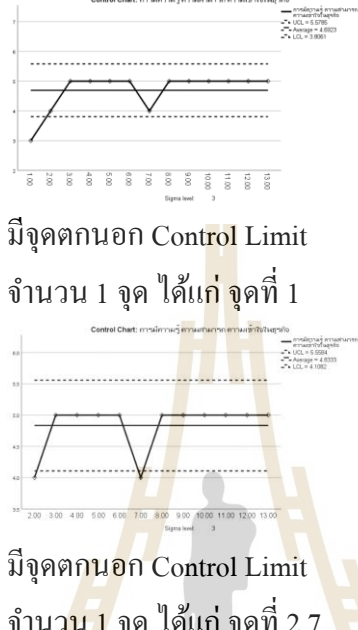
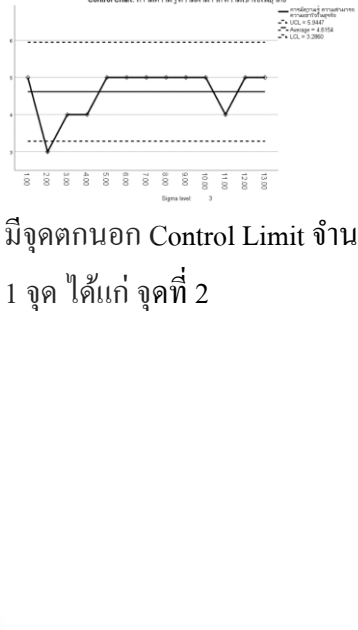

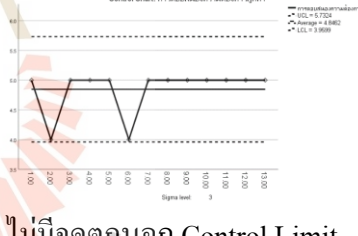
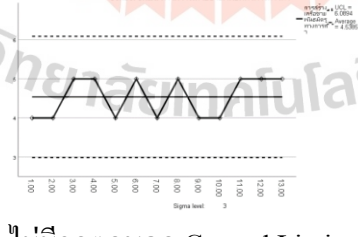
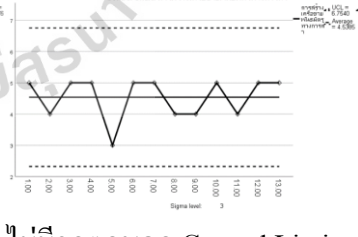
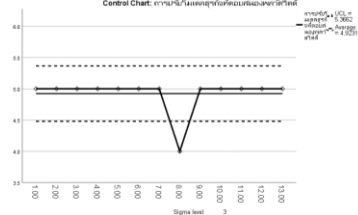
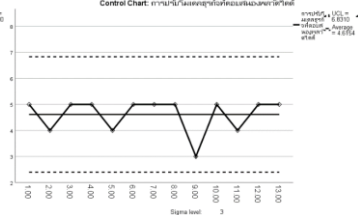
ข้อ	ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ
ปัจจัยด้านการวางแผนธุรกิจ			
1	การมีไอเดีย ธุรกิจที่ดีตอบ โจทย์ทางธุรกิจ	 <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 2</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
2	การมีกลุ่มลูกค้า / ตลาด เป้าหมายที่ ชัดเจน	 <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 7</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
3	การมีทำเลที่ตั้ง ที่ดี	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
4	การมีระบบ จัดการธุรกิจที่ดี	 <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 7</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>

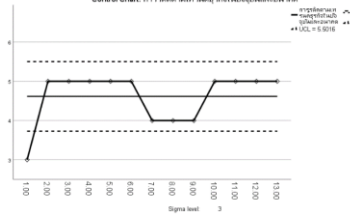
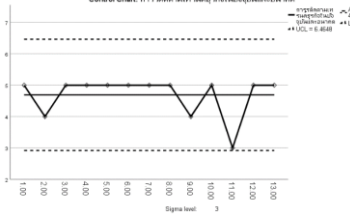
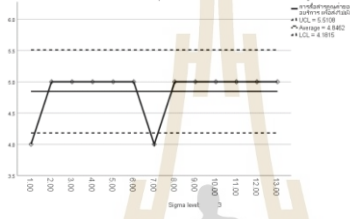
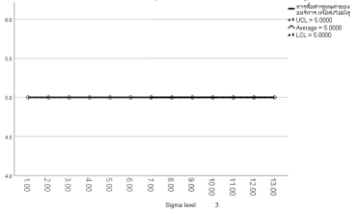
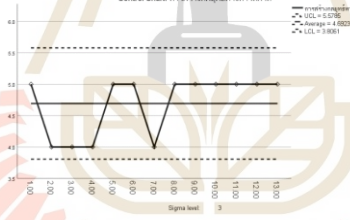
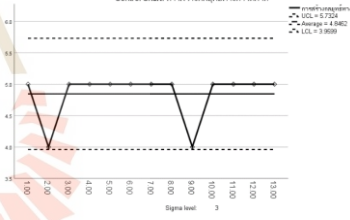
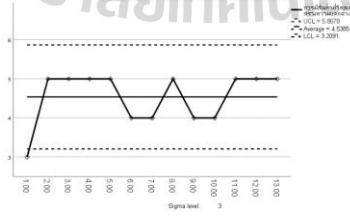
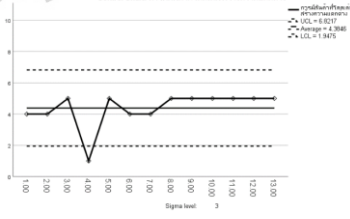
ข้อ	ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ
5	การจัดการห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) ที่ดี	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
6	การที่มีทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
7	การมีแบรนด์ที่ดีได้รับการยอมรับ	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
ปัจจัยด้านการเงินและบัญชี			
1	การจัดการทางการเงินที่ดี	 <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 2 จุด ได้แก่ จุดที่ 7-8</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
2	การจัดทำระบบบัญชีที่ถูกต้อง	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>

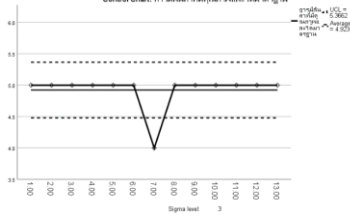
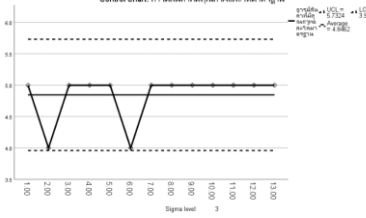

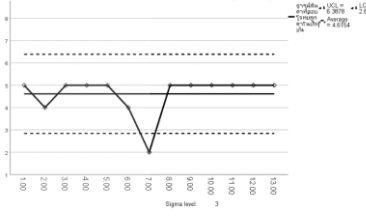
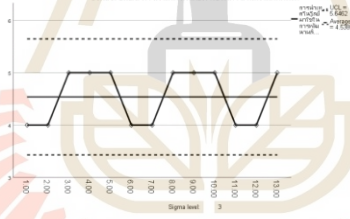
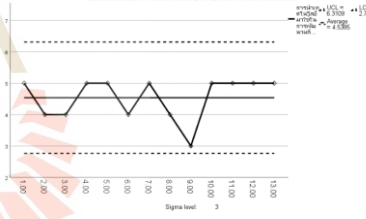
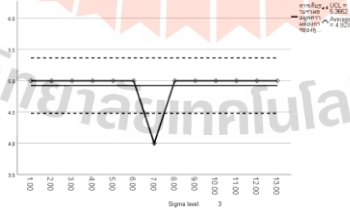
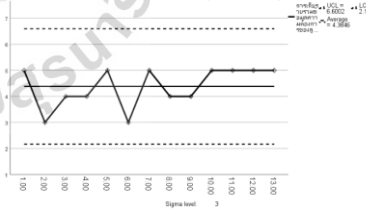
ข้อ	ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ
3	การมีเครดิต/หลักทรัพย์	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
4	การมีการวางแผนทางการเงินที่ดีทั้งในระยะสั้นและระยะยาว	 <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 1</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
5	การคาดการณ์ผลกำไรล่วงหน้าและสามารถปรับแผนการเงินเพื่อความคล่องตัวในการดำเนินธุรกิจตลอดเวลา	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
6	การแก้ปัญหาด้านการเงินของธุรกิจในทุกสถานการณ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	 <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 2</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>

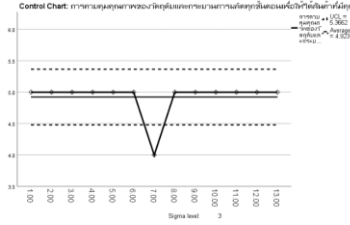
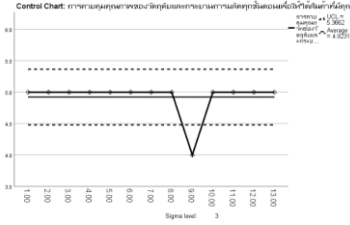
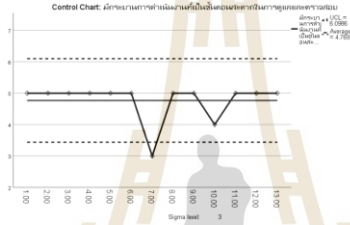
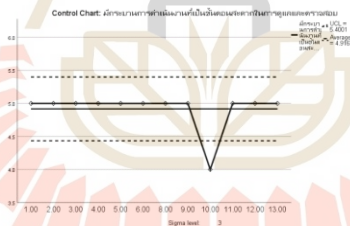
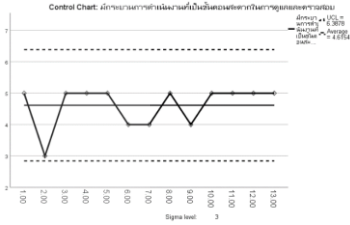
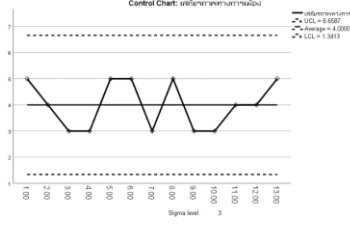
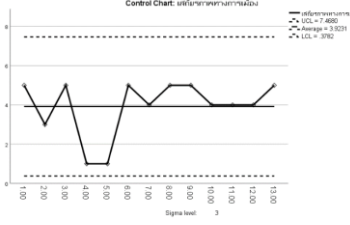
ข้อ	ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ
7	มีการวางแผนในการใช้เงินทุนอย่างเป็นระบบและสามารถตรวจสอบได้	 <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 2 จุด ได้แก่ จุดที่ 1,7</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
ปัจจัยด้านภาวะการเป็นผู้นำองค์กร			
1	การมีวิสัยทัศน์กว้างไกล	 <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 7</p>	 <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 2</p>
2	การมีปณิธานการทำธุรกิจที่ดี มีธรรมาภิบาล	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 2</p> <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 6</p>

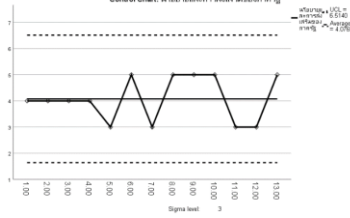
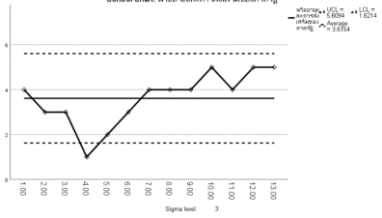
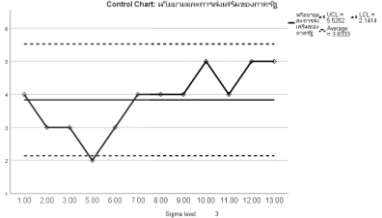
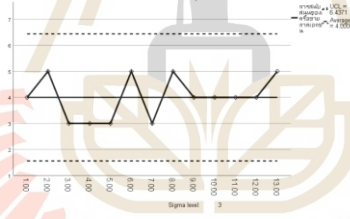
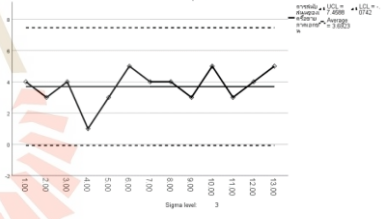
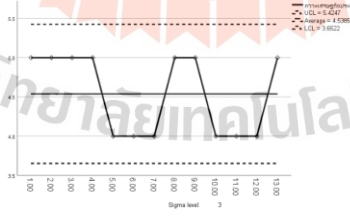
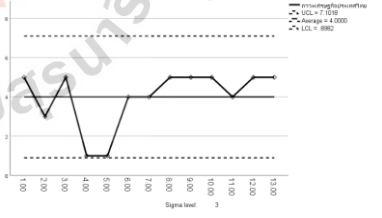
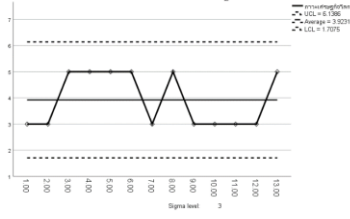
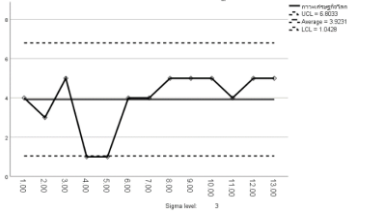
ข้อ	ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ
3	การมีประสบการณ์ด้านธุรกิจ	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
4	การสั่งการที่มีความยืดหยุ่น	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
5	การมีระบบบริหารงานที่มีคุณภาพ	 <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 7</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
6	การสร้างขวัญและกำลังใจแก่พนักงาน	 <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 7</p>	 <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 2</p>
7	การติดตามความก้าวหน้าของงาน	 <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 7</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>

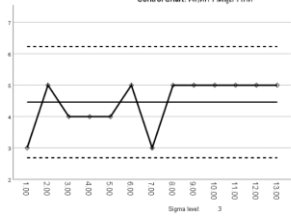
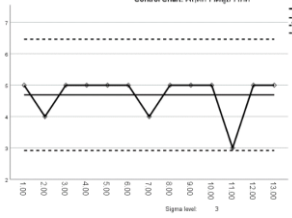
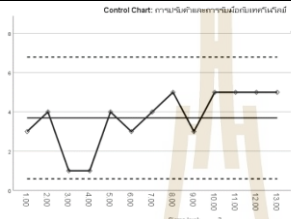
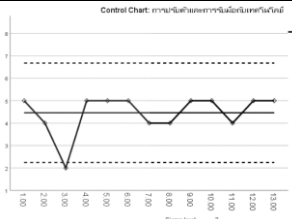
ข้อ	ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ
ปัจจัยด้านองค์ความรู้ทางธุรกิจ			
1	การมีความรู้ความสามารถความเข้าใจในธุรกิจ	 <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 1</p> <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 2,7</p>	 <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 2</p>
2	การตอบสนองความต้องการลูกค้า	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
3	การสร้างเครือข่ายพันธมิตรทางการค้า	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
4	การปรับโมเดลธุรกิจที่ตอบสนองพลวัตได้ดี	 <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 8</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>

ข้อ	ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ
5	การติดตามเทรนด์ธุรกิจในปัจจุบันและอนาคต	 <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 1</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
6	การสื่อสารคุณค่าของผลิตภัณฑ์หรือบริการ เพื่อส่งไปยังลูกค้า	 <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 2 จุด ได้แก่ จุดที่ 1,7</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
7	การสร้างกลยุทธ์ทางการตลาด	 <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 2 จุด ได้แก่ จุดที่ 1,7</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
ปัจจัยด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์			
1	การมีสินค้าที่โดดเด่น สร้างความแตกต่าง	 <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 1</p>	 <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 4</p>

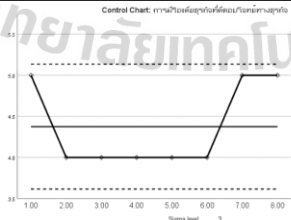
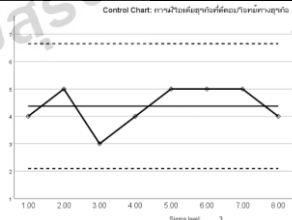
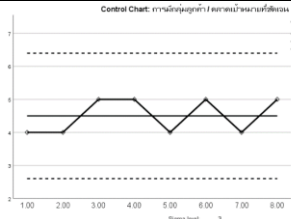
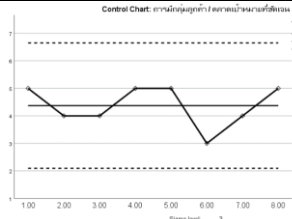
ข้อ	ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ
2	การมีสินค้าที่มีคุณภาพและได้มาตรฐาน	 <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 7</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
3	การมีสินค้าที่ตอบโจทย์ลูกค้าในปัจจุบัน	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 4</p>
4	การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
5	การเก็บรวบรวมข้อมูลความต้องการของลูกค้า	 <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 7</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>

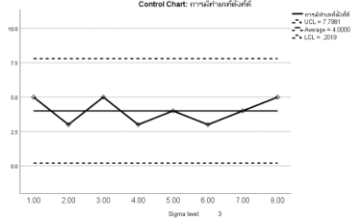
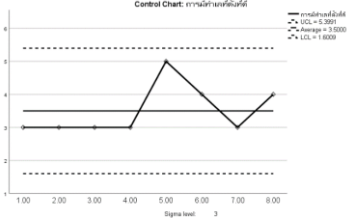
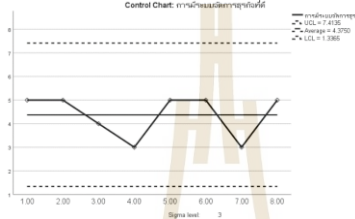
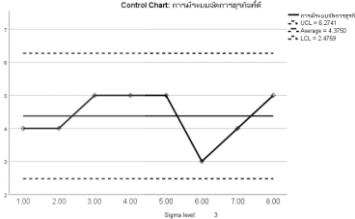
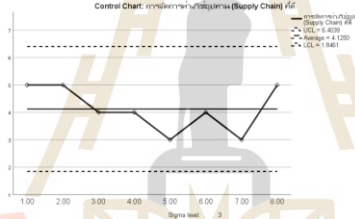
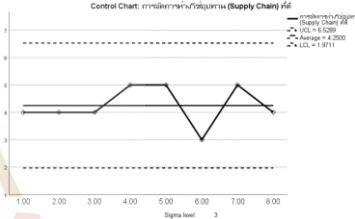
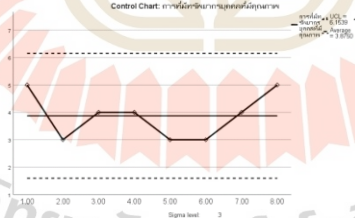
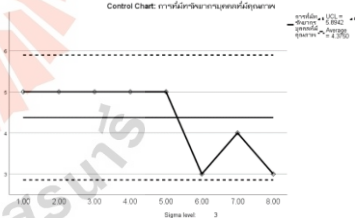
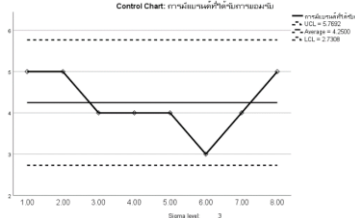
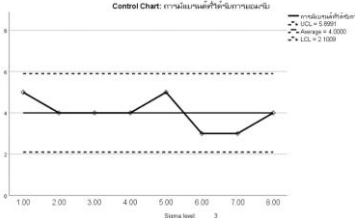
ข้อ	ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ
6	การควบคุมคุณภาพของวัตถุดิบและกระบวนการผลิตทุกขั้นตอนเพื่อให้ได้สินค้าที่มีคุณภาพ	 <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 7</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
7	มีกระบวนการดำเนินงานที่เป็นขั้นตอนสะดวกในการดูแลและตรวจสอบ	 <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 7</p> <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 10</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
ปัจจัยภายนอก			
1	เสถียรภาพทางการเมือง	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>

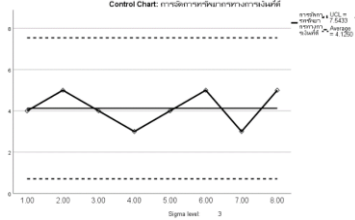
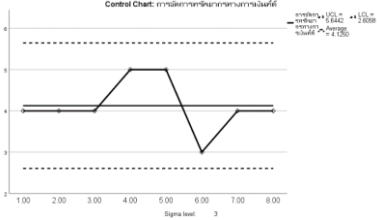
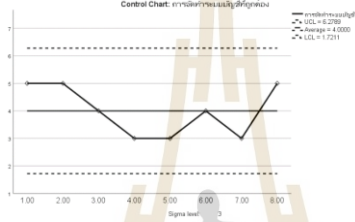
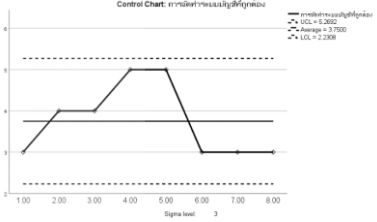
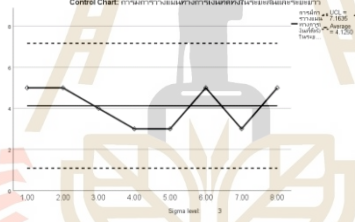
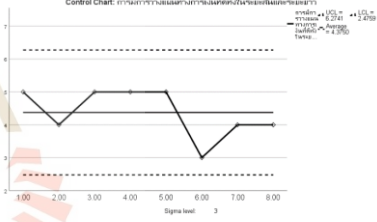
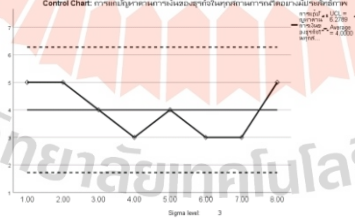
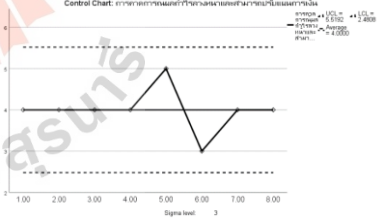
ข้อ	ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ
2	นโยบายและการส่งเสริมของภาครัฐ	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 4</p> <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 5</p>
3	การสนับสนุนของเครือข่ายภาคเอกชน	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
4	ภาวะเศรษฐกิจประเทศไทย	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
5	ภาวะเศรษฐกิจโลก	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>

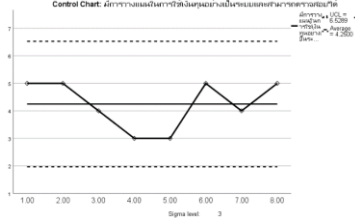
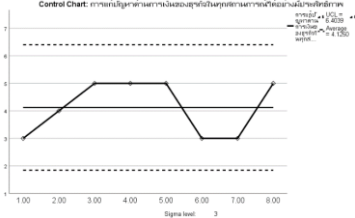
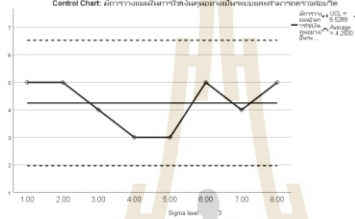
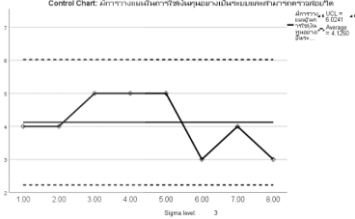
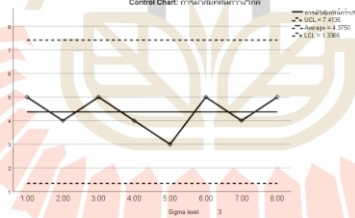
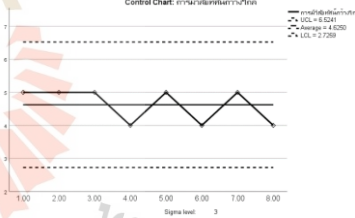
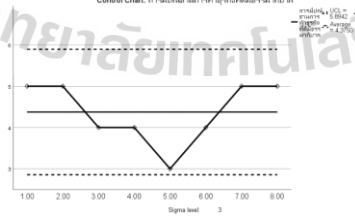
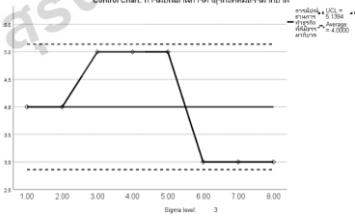
ข้อ	ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ
6	พฤติกรรมผู้บริโภค	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
7	การปรับตัวและการรับมือกับเทคโนโลยี	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 3</p>

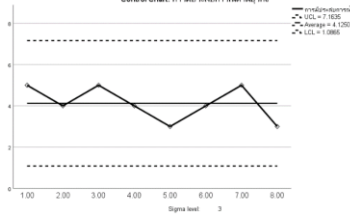
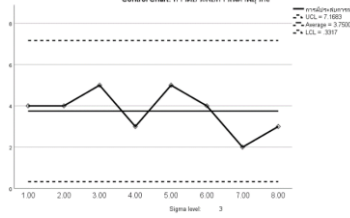
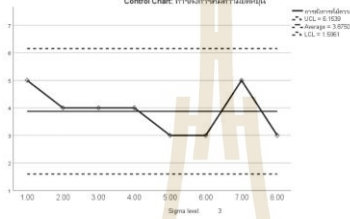
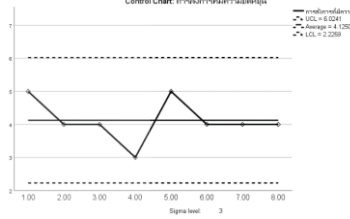
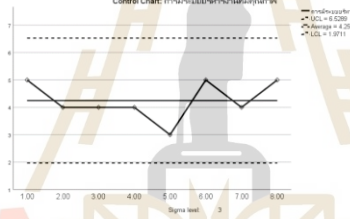
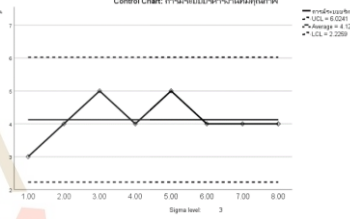
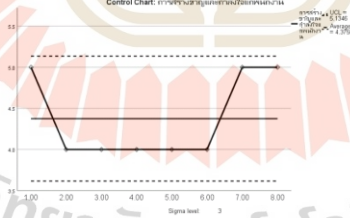
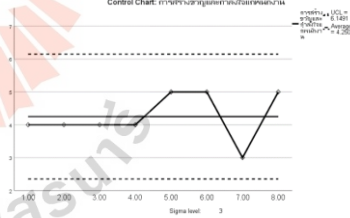
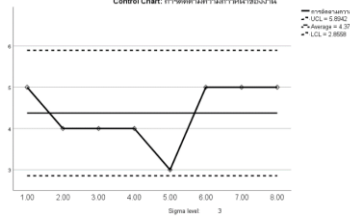
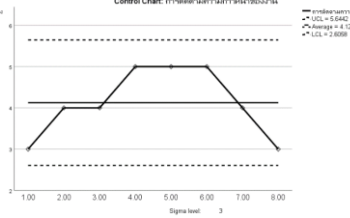
ตารางที่ 6.3 กราฟ X bar Chart ควบคุมคุณภาพข้อมูลดิบของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จในจังหวัดอุบลราชธานี

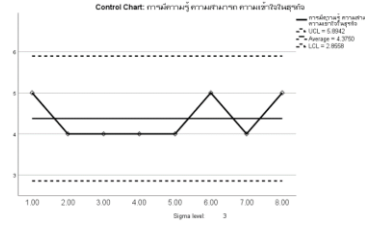
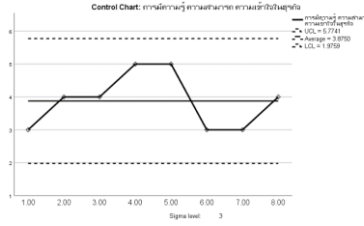

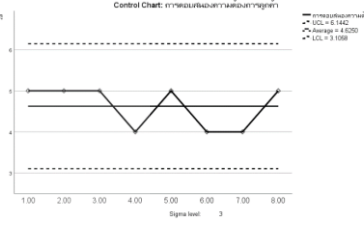
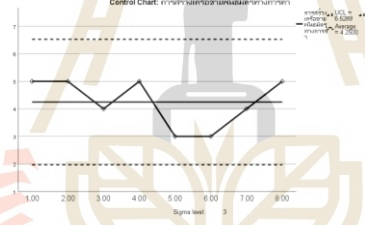
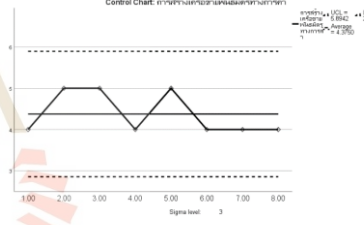
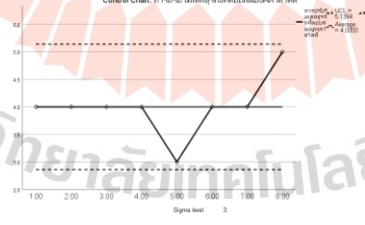
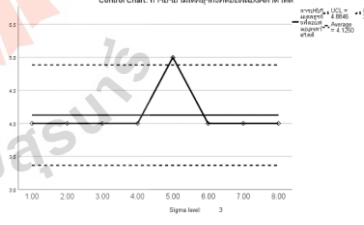
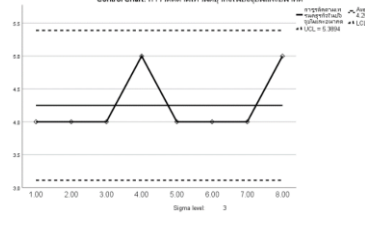
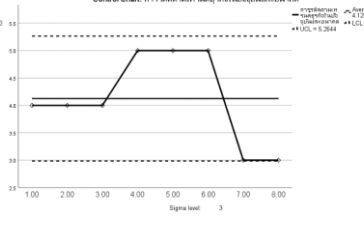
ข้อ	ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ
ปัจจัยด้านการวางแผนธุรกิจ			
1	การมีไอเดียธุรกิจที่ดีตอบโจทย์ทางธุรกิจ	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
2	การมีกลุ่มลูกค้า/ตลาดเป้าหมายที่ชัดเจน	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>

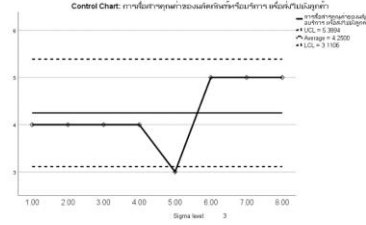
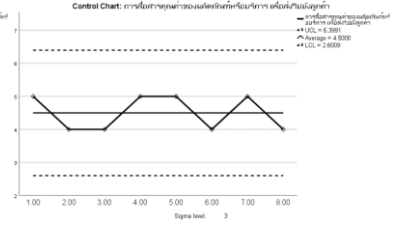
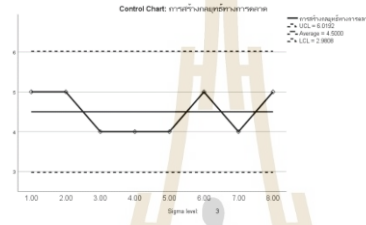
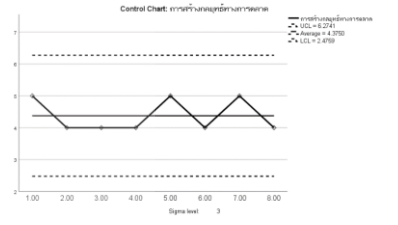
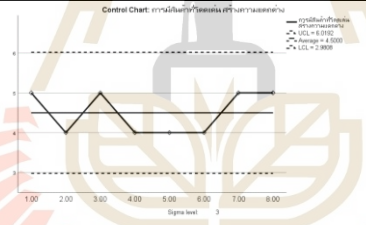
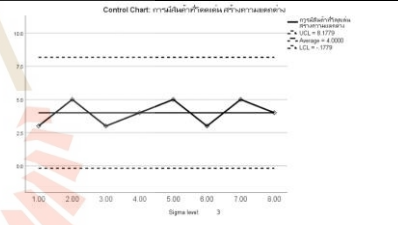
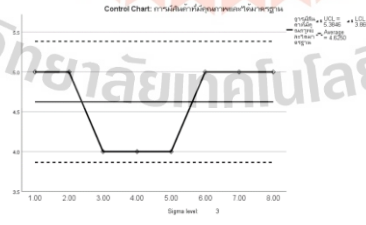
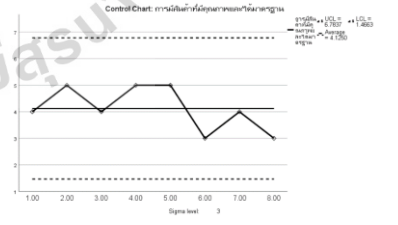
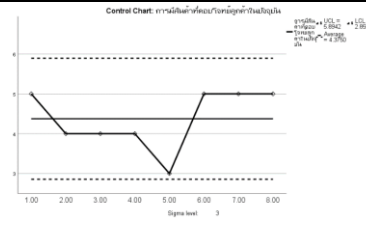
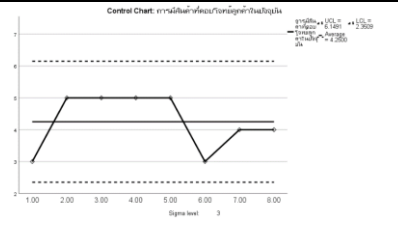
ข้อ	ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ
3	การมีทำเลที่ตั้งที่ดี	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
4	การมีระบบจัดการธุรกิจที่ดี	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
5	การจัดการห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) ที่ดี	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
6	การที่มีทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
7	การมีแบรนด์ที่ได้รับความนิยม	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>

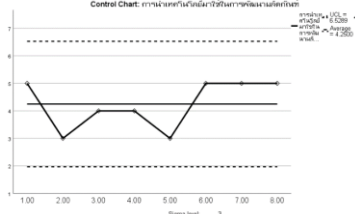
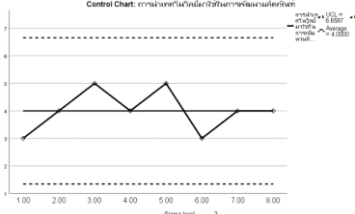
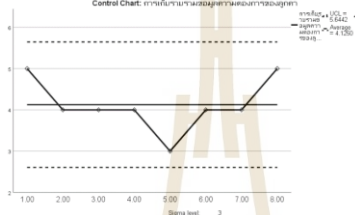
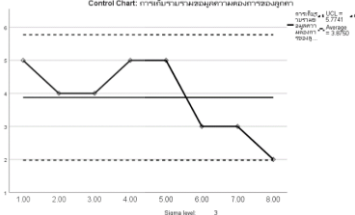
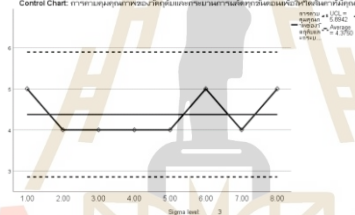
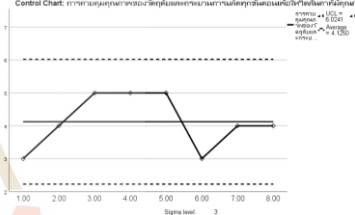
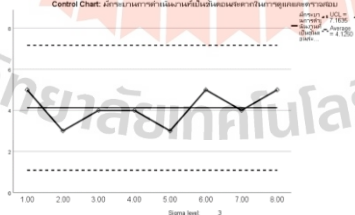
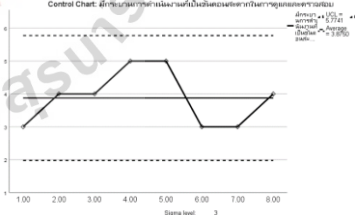
ข้อ	ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ
ปัจจัยด้านการเงินและบัญชี			
1	การจัดการ ทรัพยากร ทางการเงินที่ดี	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
2	การจัดทำระบบ บัญชีที่ถูกต้อง	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
4	การมีการ วางแผนทาง การเงินที่ดีทั้ง ในระยะสั้นและ ระยะยาว	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
5	การคาดการณ์ ผลกำไร ล่วงหน้าและ สามารถปรับ แผนการเงิน เพื่อความ คล่องตัวในการ ดำเนินธุรกิจ ตลอดเวลา	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>

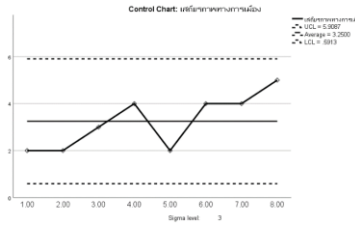
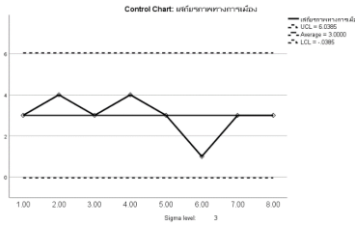
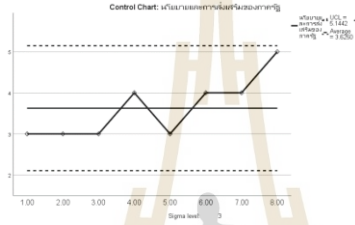
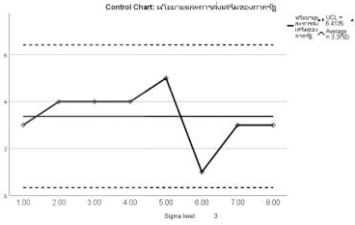
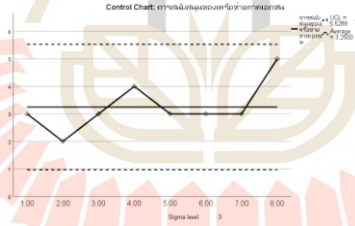
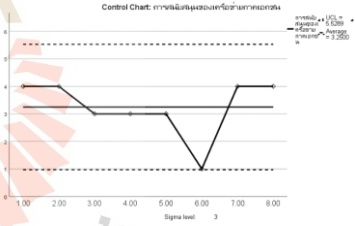
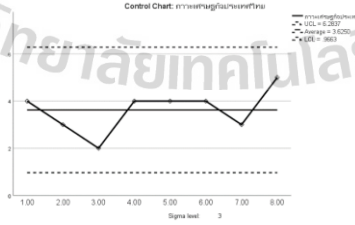
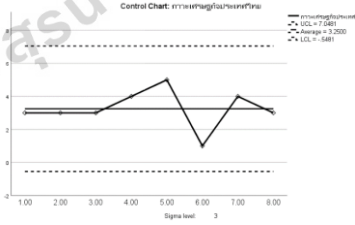
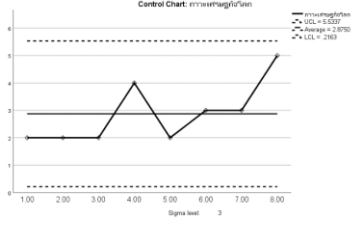
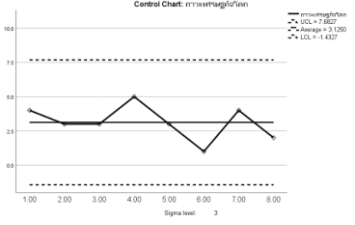
ข้อ	ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ
6	การแก้ปัญหาด้านการเงินของธุรกิจในทุกสถานการณ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	 <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 2</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
7	มีการวางแผนในการใช้เงินทุนอย่างเป็นระบบและสามารถตรวจสอบได้	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
ปัจจัยด้านภาวะการเป็นผู้นำองค์กร			
1	การมีวิสัยทัศน์กว้างไกล	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
2	การมีปณิธานการทำธุรกิจที่ดีมีธรรมาภิบาล	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>

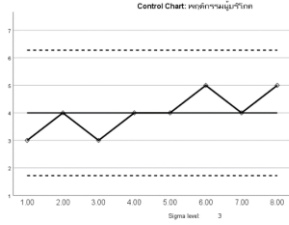
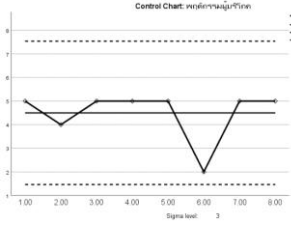
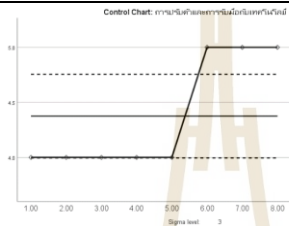
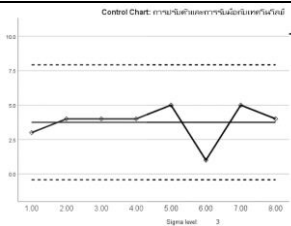
ข้อ	ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ
3	การมีประสบการณ์ด้านธุรกิจ	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
4	การสั่งการที่มีความยืดหยุ่น	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
5	การมีระบบบริหารงานที่มีคุณภาพ	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
6	การสร้างขวัญและกำลังใจแก่พนักงาน	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
7	การติดตามความก้าวหน้าของงาน	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>

ข้อ	ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ
ปัจจัยด้านองค์ความรู้ทางธุรกิจ			
1	การมีความรู้ความสามารถความเข้าใจในธุรกิจ	 <p style="text-align: center;">ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p style="text-align: center;">ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
2	การตอบสนองความต้องการลูกค้า	 <p style="text-align: center;">ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p style="text-align: center;">ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
3	การสร้างเครือข่ายพันธมิตรทางการค้า	 <p style="text-align: center;">ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p style="text-align: center;">ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
4	การปรับโมเดลธุรกิจที่ตอบสนองพลวัตได้ดี	 <p style="text-align: center;">ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p style="text-align: center;">ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
5	การติดตามเทรนด์ธุรกิจในปัจจุบันและอนาคต	 <p style="text-align: center;">ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p style="text-align: center;">ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>

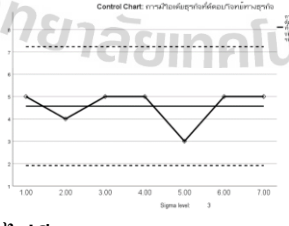
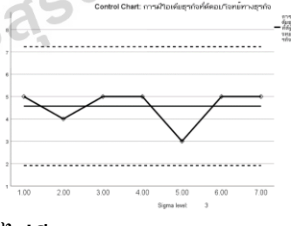
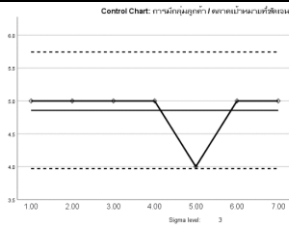
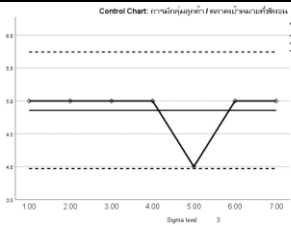
ข้อ	ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ
6	การสื่อสารคุณค่าของผลิตภัณฑ์หรือบริการ เพื่อส่งไปยังลูกค้า	 <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 2 จุด ได้แก่ จุดที่ 5</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
7	การสร้างกลยุทธ์ทางการตลาด	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
ปัจจัยด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์			
1	การมีสินค้าที่โดดเด่น สร้างความแตกต่าง	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 4</p>
2	การมีสินค้าที่มีคุณภาพและได้มาตรฐาน	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
3	การมีสินค้าที่ตอบโจทย์ลูกค้าในปัจจุบัน	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 4</p>

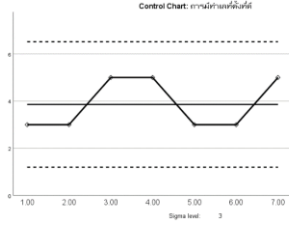
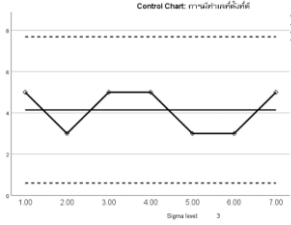
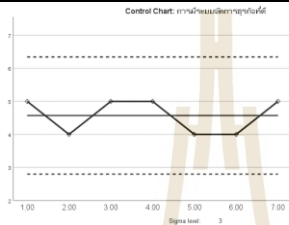
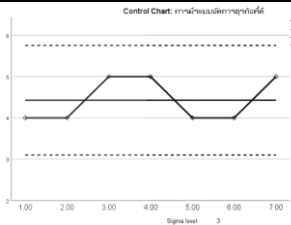
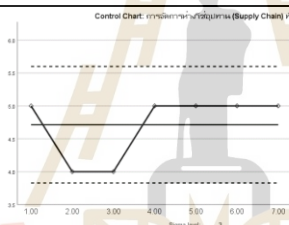
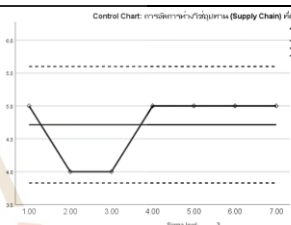
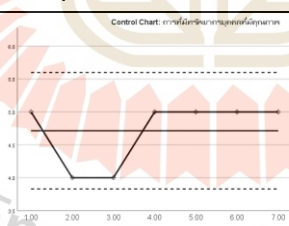
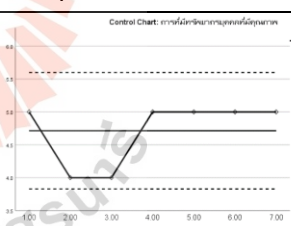
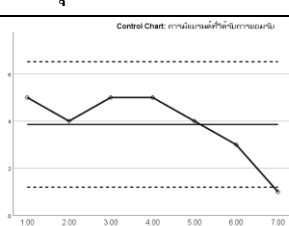
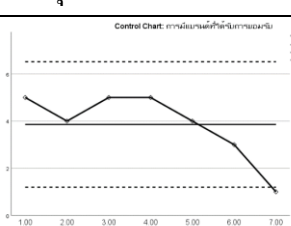
ข้อ	ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ
4	การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
5	การเก็บรวบรวมข้อมูลความต้องการของลูกค้า	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
6	การควบคุมคุณภาพของวัตถุดิบและกระบวนการผลิตทุกขั้นตอนเพื่อให้ได้สินค้าที่มีคุณภาพ	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
7	มีกระบวนการดำเนินงานที่เป็นขั้นตอนสะดวกในการดูแลและตรวจสอบ	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>

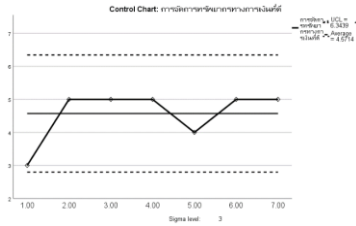
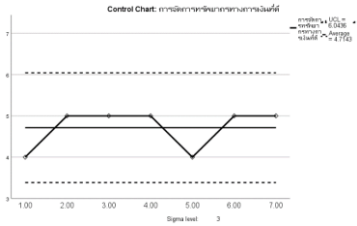
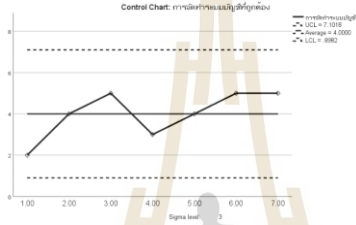
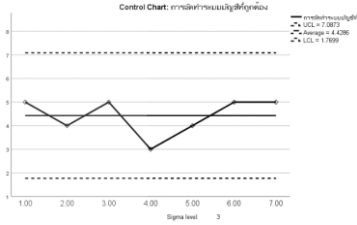
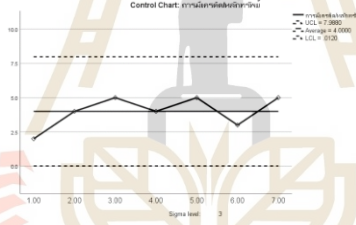
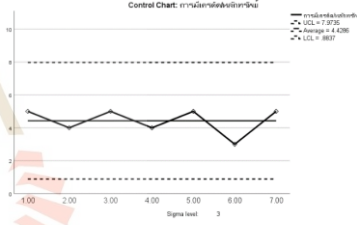
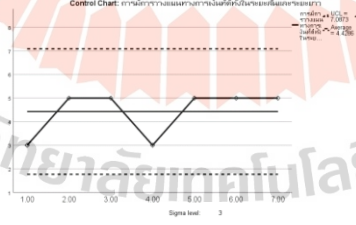
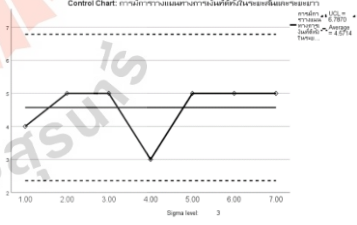
ข้อ	ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ
ปัจจัยภายนอก			
1	เสถียรภาพทางการเมือง	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
2	นโยบายและการส่งเสริมของภาครัฐ	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 4</p>
3	การสนับสนุนของเครือข่ายภาคเอกชน	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
4	ภาวะเศรษฐกิจประเทศไทย	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
5	ภาวะเศรษฐกิจโลก	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>

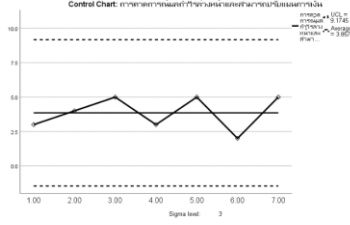
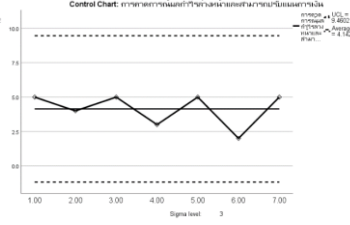
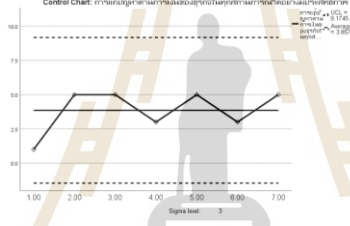
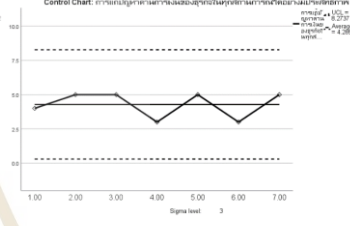
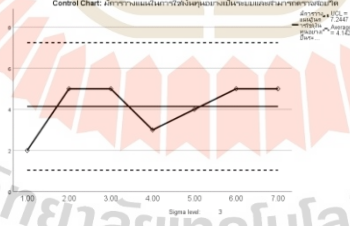
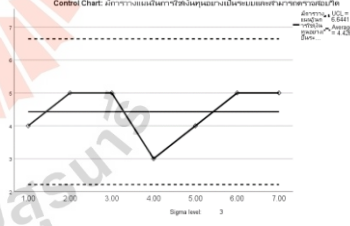
ข้อ	ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ
6	พฤติกรรมผู้บริโภค	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
7	การปรับตัวและการรับมือกับเทคโนโลยี	 <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 6-8</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>

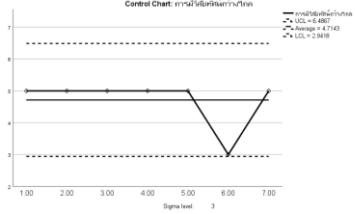
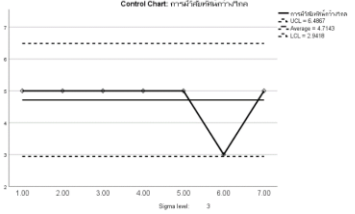
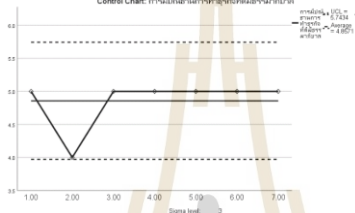
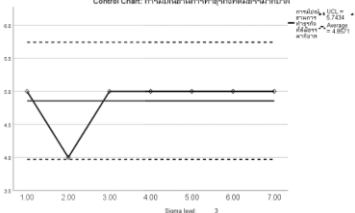
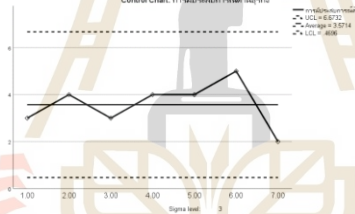
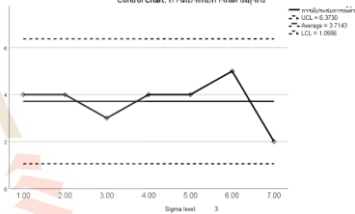
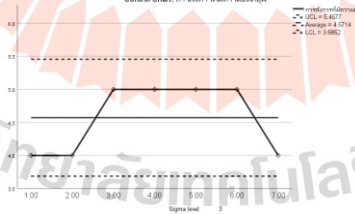
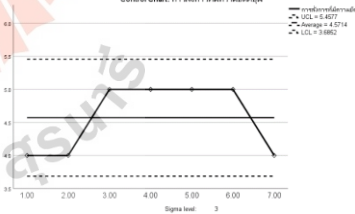
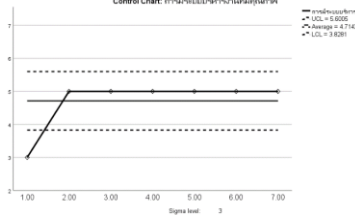
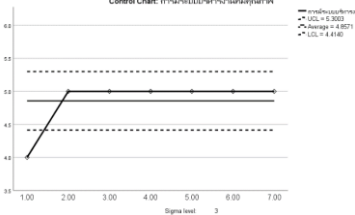
ตารางที่ 6.4 กราฟ X bar Chart ควบคุมคุณภาพข้อมูลดิบของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จในจังหวัดอุดรธานี

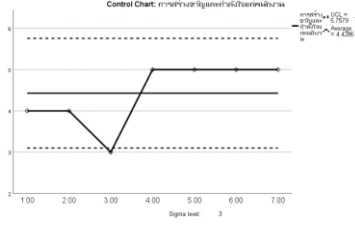
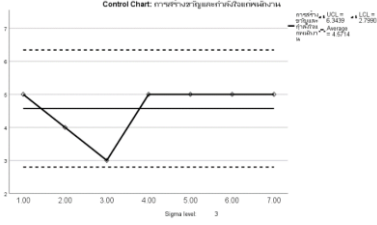
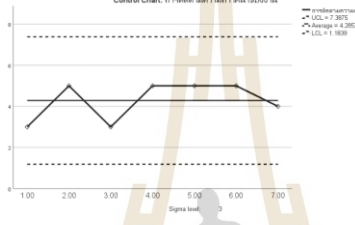
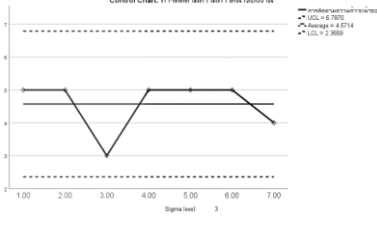
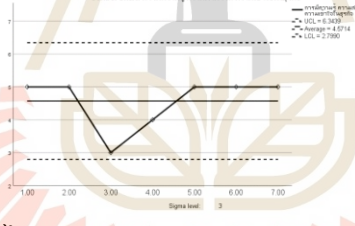
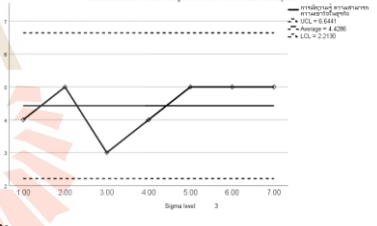
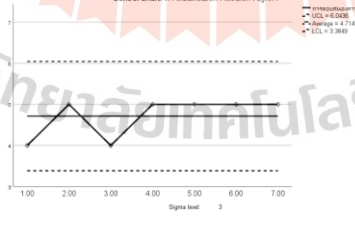
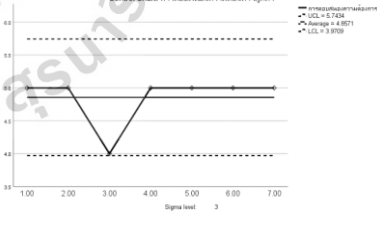
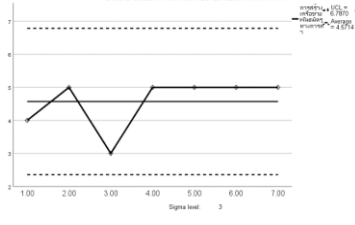
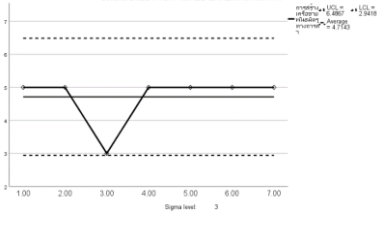
ข้อ	ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ
ปัจจัยด้านการวางแผนธุรกิจ			
1	การมีไอเดียธุรกิจที่ดีตอบโจทย์ทางธุรกิจ	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
2	การมีกลุ่มลูกค้า / ตลาดเป้าหมายที่ชัดเจน	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>

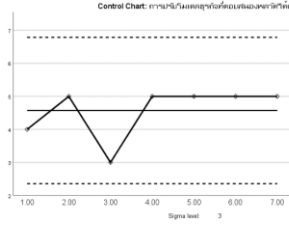
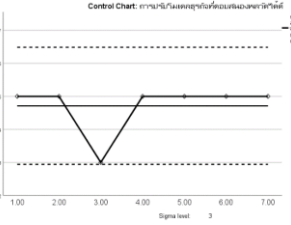
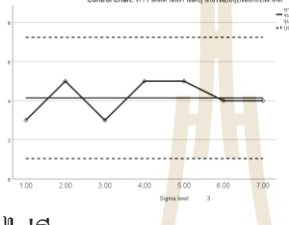
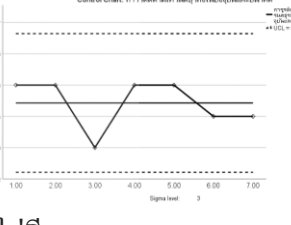
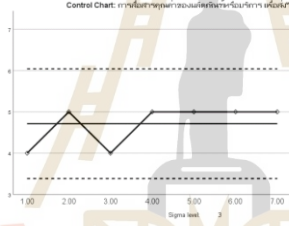
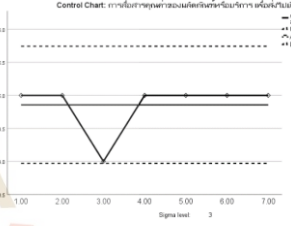
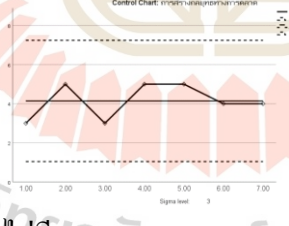
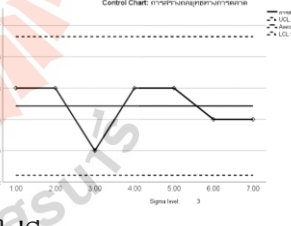
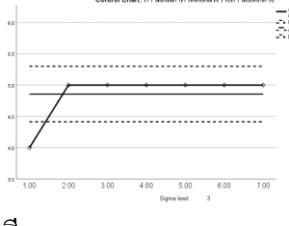
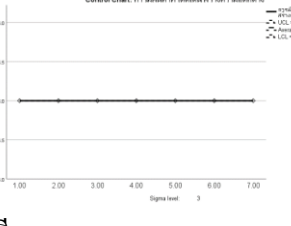
ข้อ	ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ
3	การมีทำเลที่ตั้งที่ดี	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
4	การมีระบบจัดการธุรกิจที่ดี	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
5	การจัดการห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) ที่ดี	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
6	การที่มีทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
7	การมีแบรนด์ที่ได้รับการยอมรับ	 <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 7</p>	 <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 7</p>

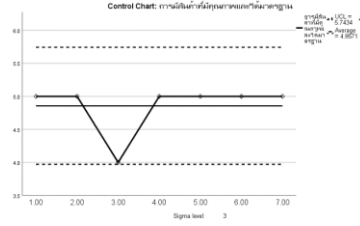
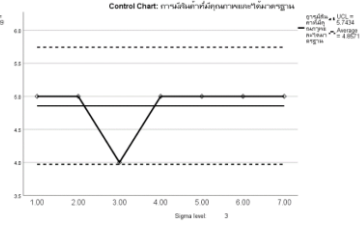
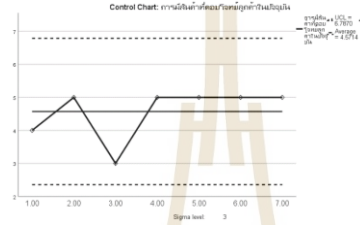
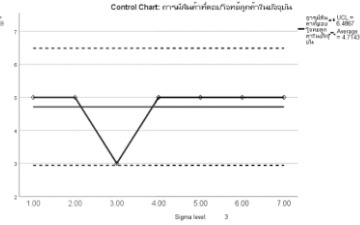
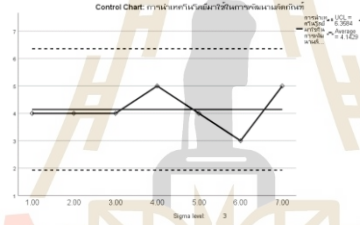
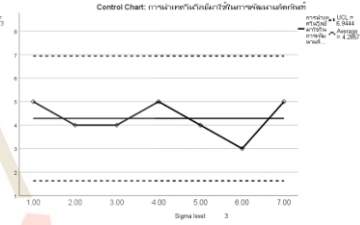
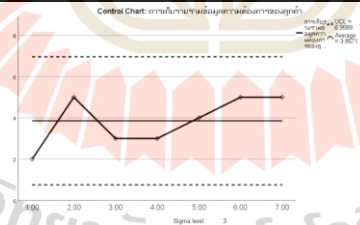
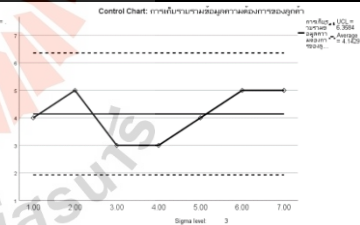
ข้อ	ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ
ปัจจัยด้านการเงินและบัญชี			
1	การจัดการ ทรัพยากร ทางการเงินที่ดี	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
2	การจัดทำระบบ บัญชีที่ถูกต้อง	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
3	การมีเครดิต/ หลักทรัพย์	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
4	การมี วางแผนทาง การเงินที่ดีทั้ง ในระยะสั้นและ ระยะยาว	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>

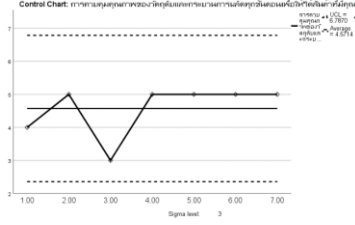
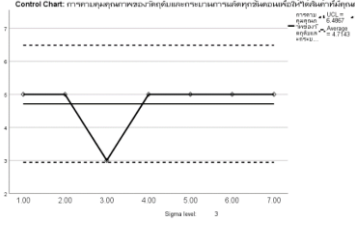
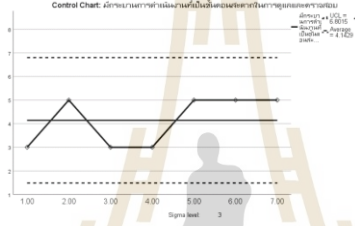
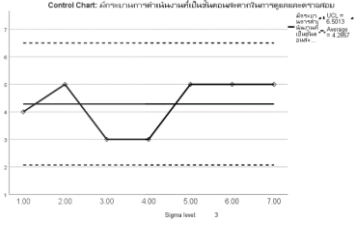
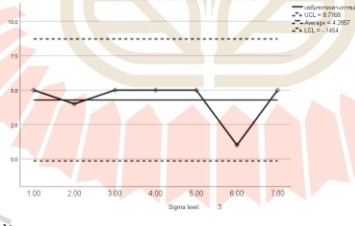
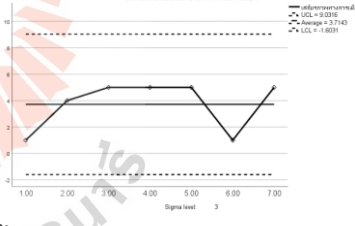
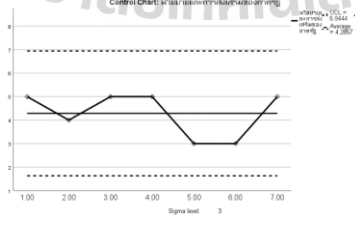
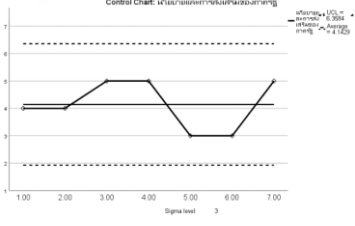
ข้อ	ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ
5	การคาดการณ์ผลกำไรล่วงหน้าและสามารถปรับแผนการเงินเพื่อความคล่องตัวในการดำเนินธุรกิจตลอดเวลา	 <p data-bbox="587 645 938 689">ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p data-bbox="970 645 1321 689">ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
6	การแก้ปัญหาด้านการเงินของธุรกิจในทุกสถานการณ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	 <p data-bbox="587 1167 938 1211">ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p data-bbox="970 1167 1321 1211">ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
7	มีการวางแผนในการใช้เงินทุนอย่างเป็นระบบและสามารถตรวจสอบได้	 <p data-bbox="587 1512 938 1556">ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p data-bbox="970 1512 1321 1556">ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>

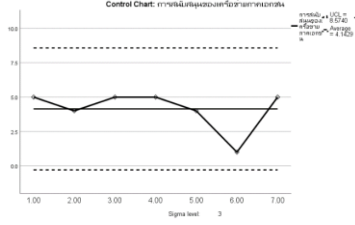
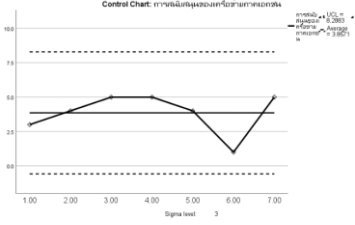
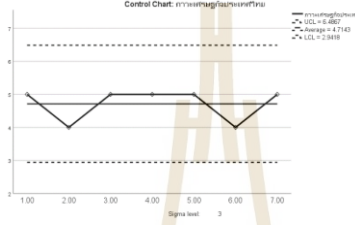
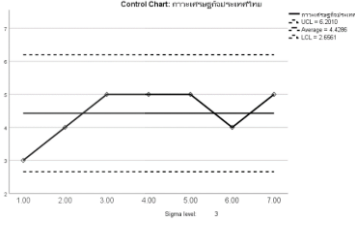
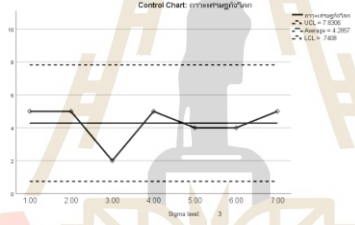
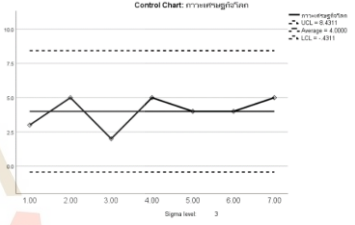
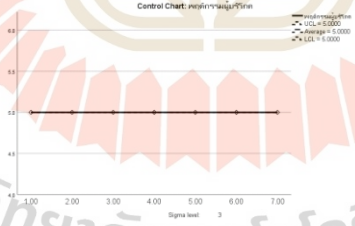
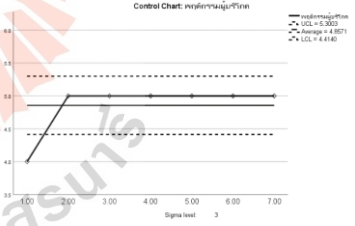
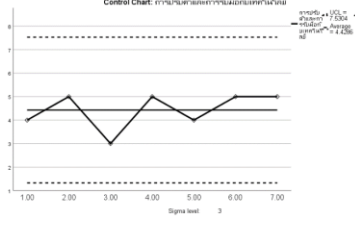
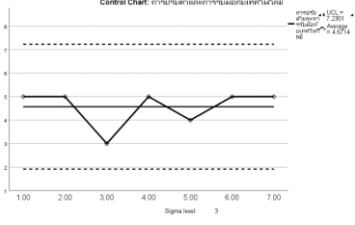
ข้อ	ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ
ปัจจัยด้านภาวะการเป็นผู้นำองค์กร			
1	การมีวิสัยทัศน์กว้างไกล	 <p data-bbox="587 696 943 734">ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p data-bbox="975 696 1331 734">ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
2	การมีปณิธานในการทำธุรกิจที่ดี มีธรรมาภิบาล	 <p data-bbox="587 976 943 1014">ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p data-bbox="975 976 1331 1014">ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
3	การมีประสบการณ์ด้านธุรกิจ	 <p data-bbox="587 1263 943 1301">ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p data-bbox="975 1263 1331 1301">ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
4	การสั่งการที่มีความชัดเจน	 <p data-bbox="587 1547 943 1585">ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p data-bbox="975 1547 1331 1585">ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
5	การมีระบบบริหารงานที่มีคุณภาพ	 <p data-bbox="587 1832 943 1928">มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 1</p>	 <p data-bbox="975 1832 1331 1928">มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 1</p>

ข้อ	ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ
6	การสร้างขวัญและกำลังใจแก่พนักงาน	 <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 3</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
7	การติดตามความก้าวหน้าของงาน	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
ปัจจัยด้านองค์ความรู้ทางธุรกิจ			
1	การมีความรู้ความสามารถความเข้าใจในธุรกิจ	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
2	การตอบสนองความต้องการลูกค้า	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
3	การสร้างเครือข่ายพันธมิตรทางการค้า	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>

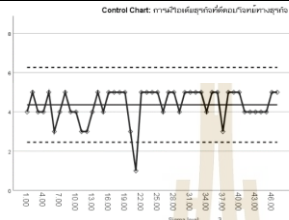
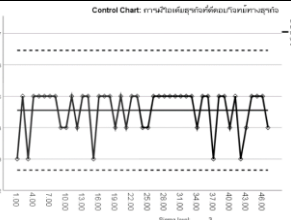
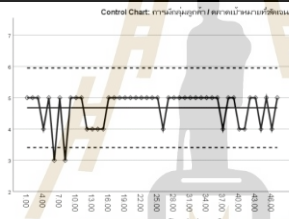
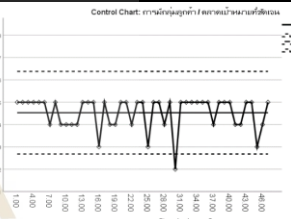
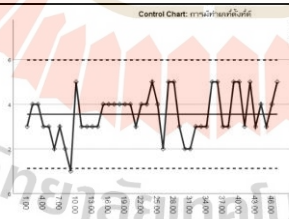
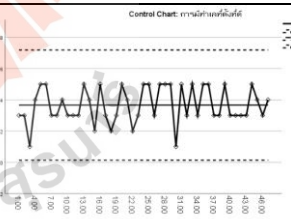
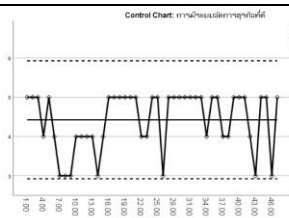
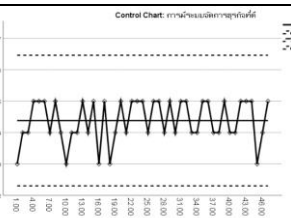
ข้อ	ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ
4	การปรับโมเดลธุรกิจที่ตอบสนองพลวัตได้ดี	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
5	การติดตามเทรนด์ธุรกิจในปัจจุบันและอนาคต	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
6	การสื่อสารคุณค่าของผลิตภัณฑ์หรือบริการเพื่อส่งไปยังลูกค้า	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
7	การสร้างกลยุทธ์ทางการตลาด	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
ปัจจัยด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์			
1	การมีสินค้าที่โดดเด่น สร้างความแตกต่าง	 <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด</p>	 <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 4</p>

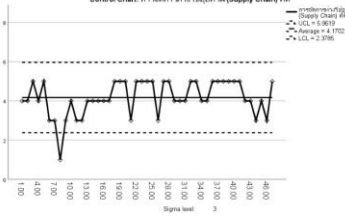
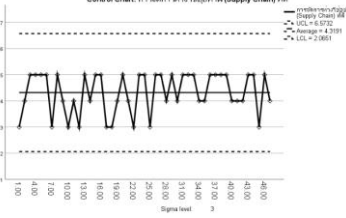
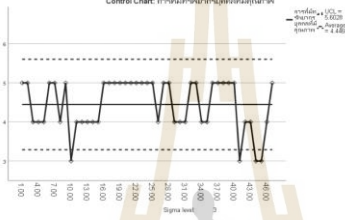
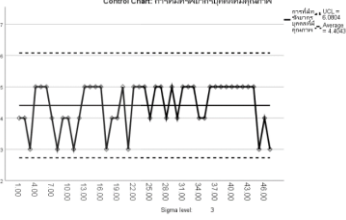
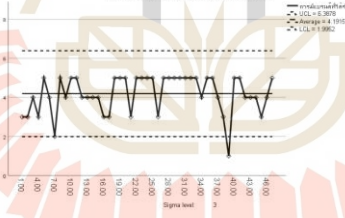
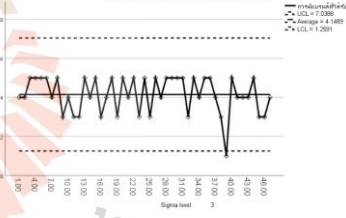
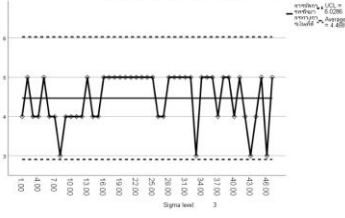
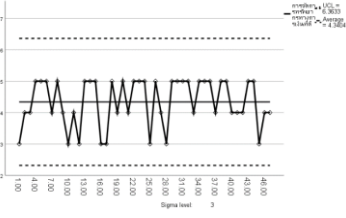
ข้อ	ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ
2	การมีสินค้าที่มีคุณภาพและได้มาตรฐาน	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
3	การมีสินค้าที่ตอบโจทย์ลูกค้าในปัจจุบัน	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
4	การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
5	การเก็บรวบรวมข้อมูลความต้องการของลูกค้า	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>

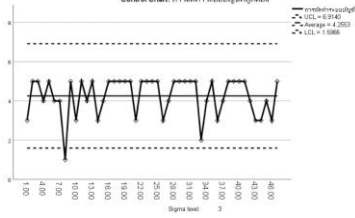
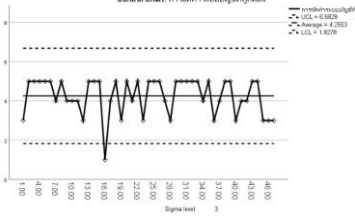
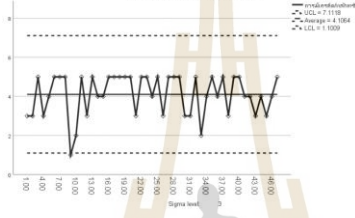
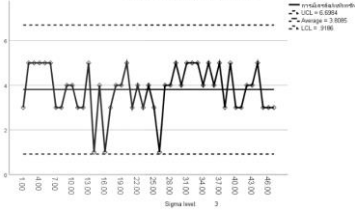
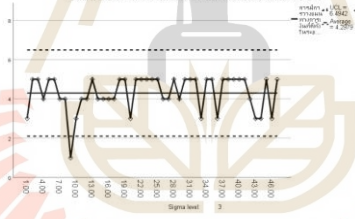
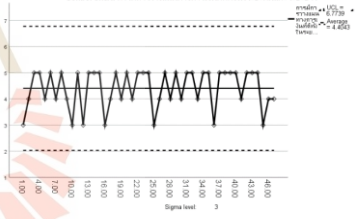
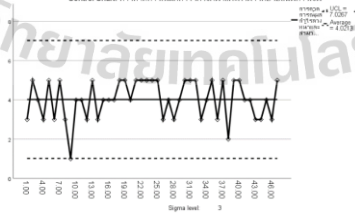
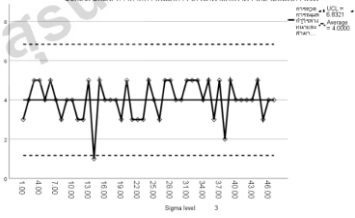
ข้อ	ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ
6	การควบคุมคุณภาพของวัตถุดิบและกระบวนการผลิตทุกขั้นตอนเพื่อให้ได้สินค้าที่มีคุณภาพ	 <p data-bbox="587 640 943 685">ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p data-bbox="975 640 1331 685">ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
7	มีกระบวนการดำเนินงานที่เป็นขั้นตอนสะดวกในการดูแลและตรวจสอบ	 <p data-bbox="587 1043 943 1088">ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p data-bbox="975 1043 1331 1088">ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
ปัจจัยภายนอก			
1	เสถียรภาพทางการเมือง	 <p data-bbox="587 1458 943 1503">ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p data-bbox="975 1458 1331 1503">ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
2	นโยบายและการส่งเสริมของภาครัฐ	 <p data-bbox="587 1738 943 1783">ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p data-bbox="975 1738 1331 1850">มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 4</p>

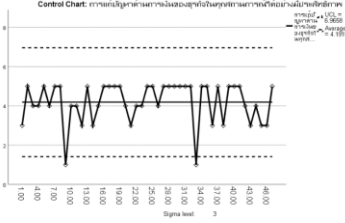
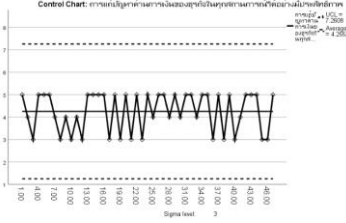
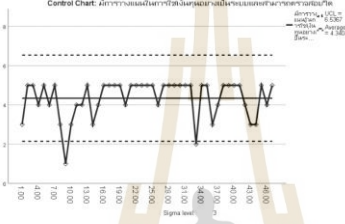
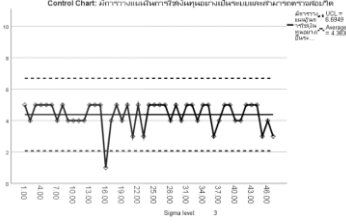
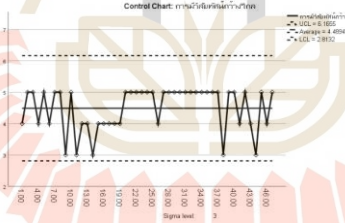
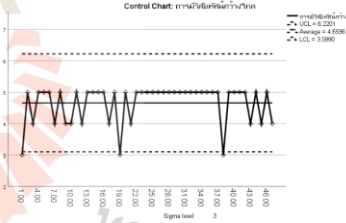
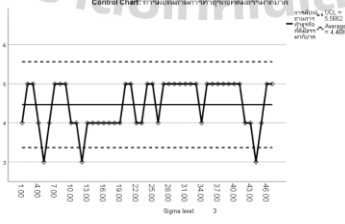
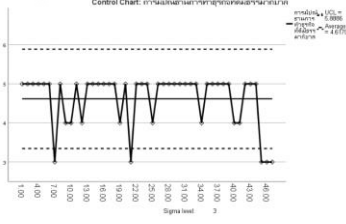
ข้อ	ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ
3	การสนับสนุนของเครือข่ายภาคเอกชน	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
4	ภาวะเศรษฐกิจประเทศไทย	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
5	ภาวะเศรษฐกิจโลก	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
6	พฤติกรรมผู้บริโภค	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 1</p>
7	การปรับตัวและการรับมือกับเทคโนโลยี	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>

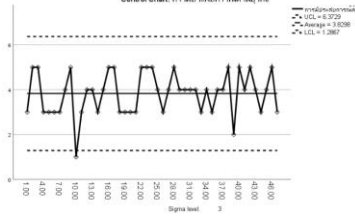
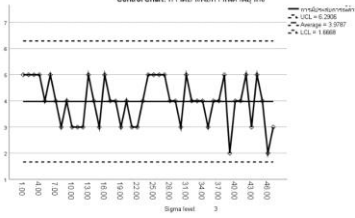
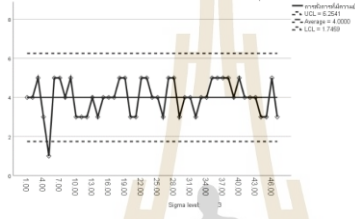
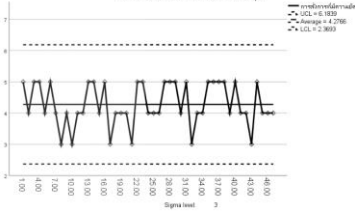
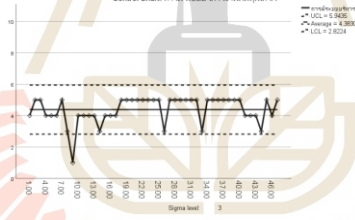
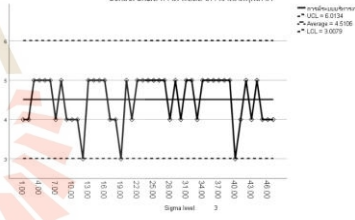
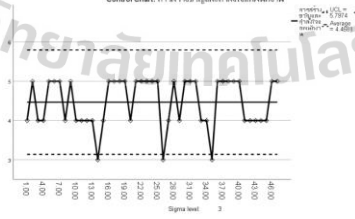
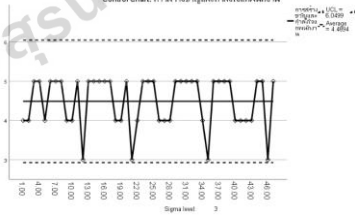
ตารางที่ 6.5 กราฟ X bar Chart ควบคุมคุณภาพข้อมูลดิบของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่
ประสบความสำเร็จใน
แบบรวมจังหวัด

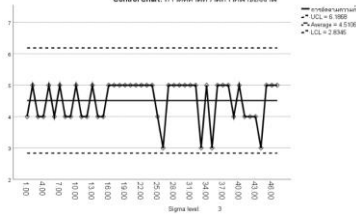
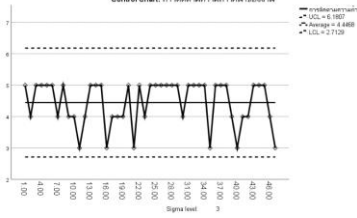
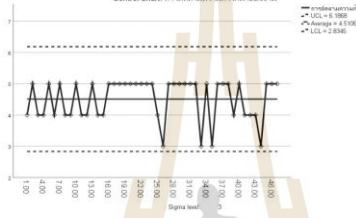
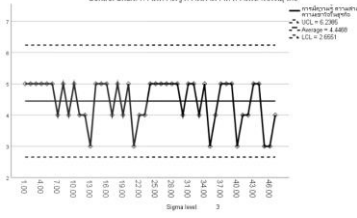
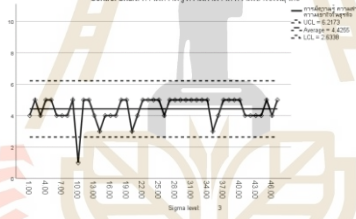
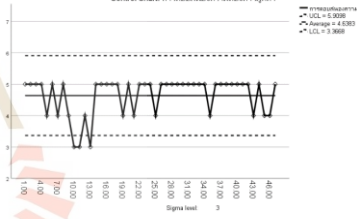
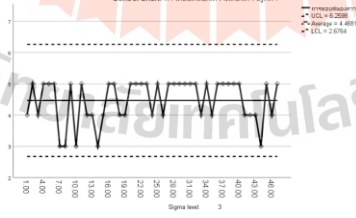
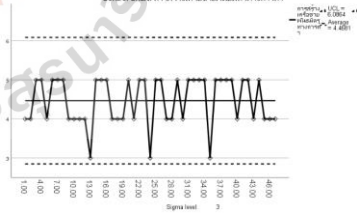
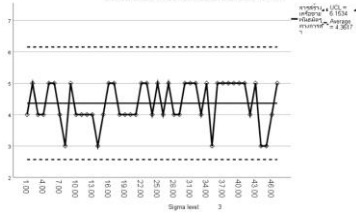
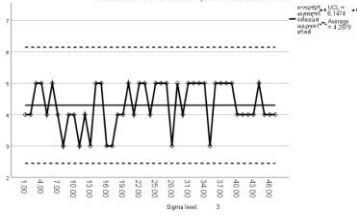
ข้อ	ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ
ปัจจัยด้านการวางแผนธุรกิจ			
1	การมีไอเดีย ธุรกิจที่ดีตอบ โจทย์ทางธุรกิจ	 <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 21</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
2	การมีกลุ่มลูกค้า / ตลาด เป้าหมายที่ ชัดเจน	 <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 2 จุด ได้แก่ จุดที่ 6,8</p>	 <p>จุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 30</p>
3	การมีทำเลที่ตั้ง ที่ดี	 <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 9</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
4	การมีระบบ จัดการธุรกิจที่ดี	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>

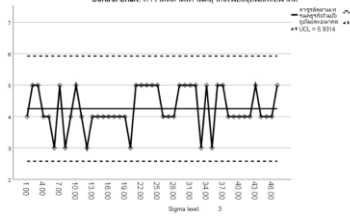
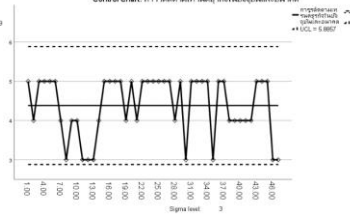
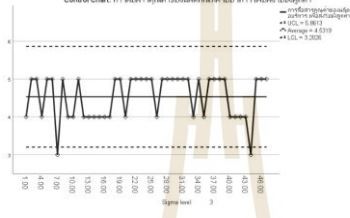
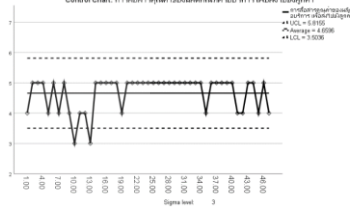
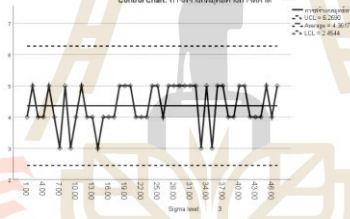
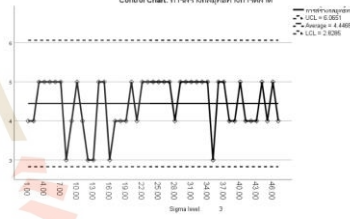
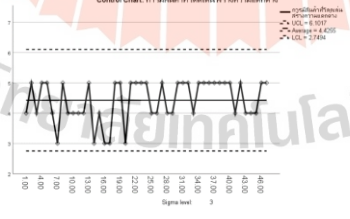
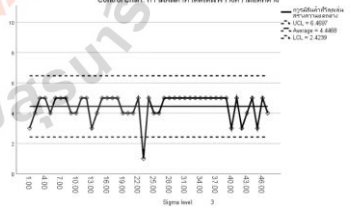
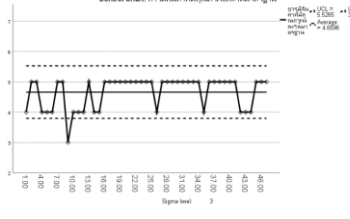
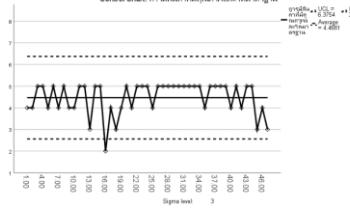
ข้อ	ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ
5	การจัดการห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) ที่ดี	 <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 8</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
6	การที่มีทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ	 <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 4 จุด ได้แก่ จุดที่ 10, 41, 44, 45</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
7	การมีแบรนด์ที่ดีได้รับการยอมรับ	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>จุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 39</p>
ปัจจัยด้านการเงินและบัญชี			
1	การจัดการทรัพยากรทางการเงินที่ดี	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>

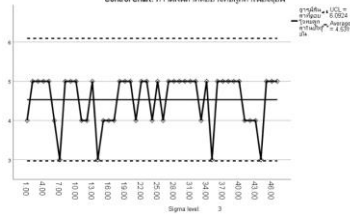
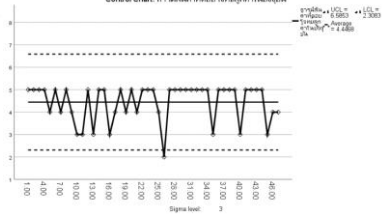
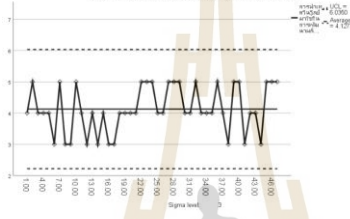
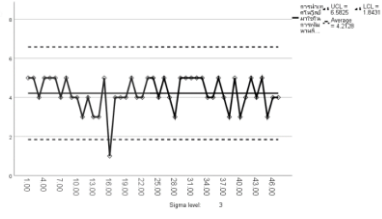
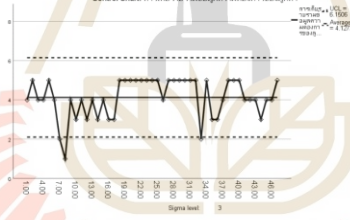
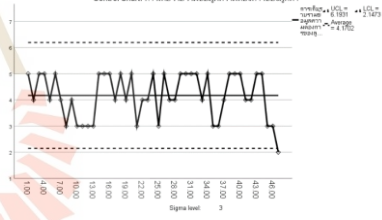
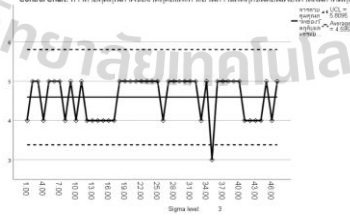
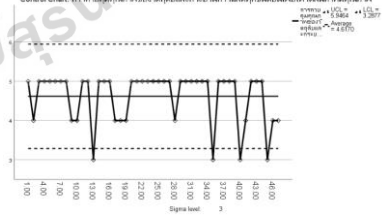
ข้อ	ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ
2	การจัดทำระบบบัญชีที่ถูกต้อง	 <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 8</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
3	การมีเครดิต/หลักทรัพย์	 <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 9</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
4	การมีการวางแผนทางการเงินที่ดีทั้งในระยะสั้นและระยะยาว	 <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 9</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
5	การคาดการณ์ผลกำไรล่วงหน้าและสามารถปรับแผนการเงินเพื่อความคล่องตัวในการดำเนินธุรกิจตลอดเวลา	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>จุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 14</p>

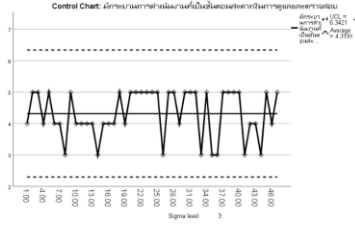
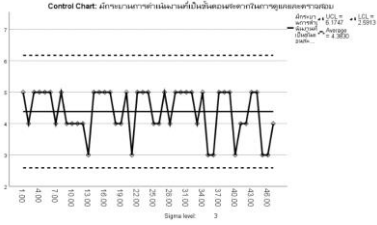
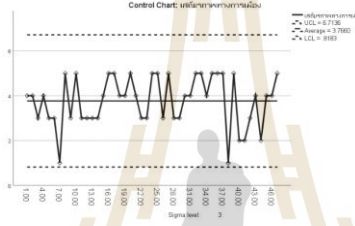
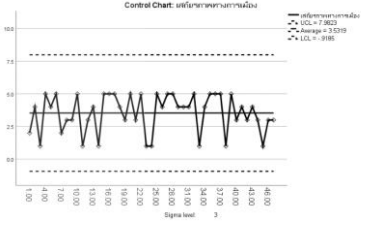
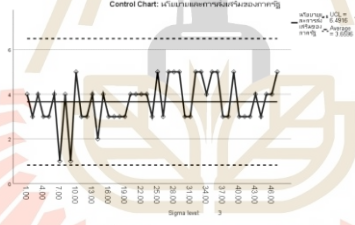
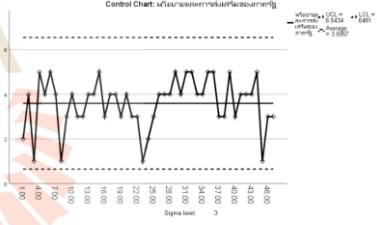
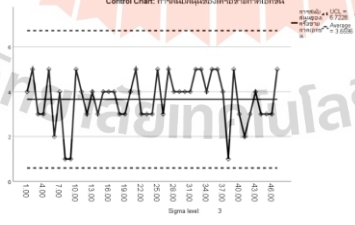
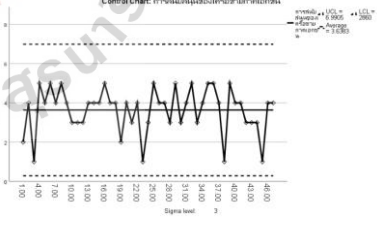
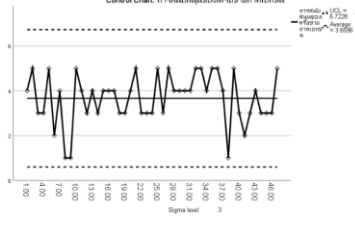
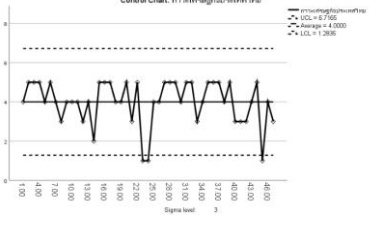
ข้อ	ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ
6	การแก้ปัญหาด้านการเงินของธุรกิจในทุกสถานการณ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	 <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 2 จุด ได้แก่ จุดที่ 9, 33</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
7	มีการวางแผนในการใช้เงินทุนอย่างเป็นระบบและตรวจสอบได้	 <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 2 จุด ได้แก่ จุดที่ 9, 33</p>	 <p>จุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 16</p>
ปัจจัยด้านภาวะการเป็นผู้นำองค์กร			
1	การมีวิสัยทัศน์กว้างไกล	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>จุดตกนอก Control Limit จำนวน 3 จุด ได้แก่ จุดที่ 1, 19, 38</p>
2	การมีปณิธานในการทำธุรกิจที่ดี มีธรรมาภิบาล	 <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 3 จุด ได้แก่ จุดที่ 5, 12, 44 ซึ่งต้องทำ</p>	 <p>จุดตกนอก Control Limit จำนวน 5 จุด ได้แก่ จุดที่ 7, 21, 45, 46, 47</p>

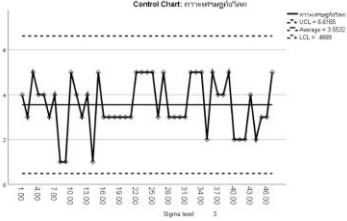
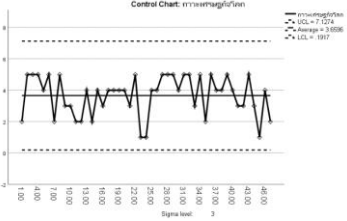
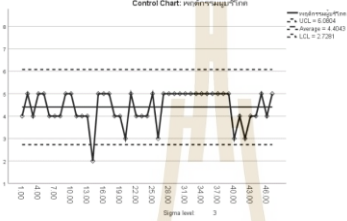
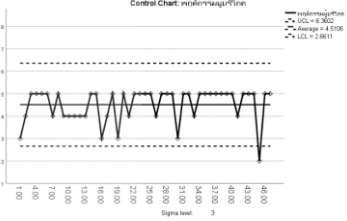
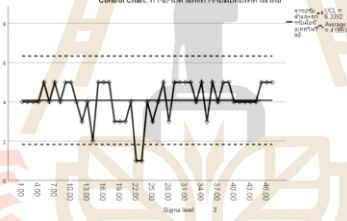
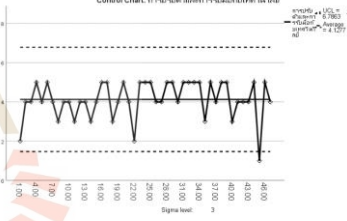
ข้อ	ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ
3	การมีประสบการณ์ด้านธุรกิจ	 <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 10</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
4	การสั่งการที่มีความยืดหยุ่น	 <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 5</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
5	การมีระบบบริหารงานที่มีคุณภาพ	 <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 9</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
6	การสร้างขวัญและกำลังใจแก่พนักงาน	 <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 3 จุด ได้แก่ จุดที่ 14, 26, 35</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>

ข้อ	ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ
7	การติดตามความก้าวหน้าของงาน	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
ปัจจัยด้านองค์ความรู้ทางธุรกิจ			
1	การมีความรู้ความสามารถความเข้าใจในธุรกิจ	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
2	การตอบสนองความต้องการลูกค้า	 <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 10 ซึ่ง</p>	 <p>จุดตกนอก Control Limit จำนวน 3 จุด ได้แก่ จุดที่ 10, 11, 13</p>
3	การสร้างเครือข่ายพันธมิตรทางการค้า	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
4	การปรับโมเดลธุรกิจที่ตอบสนองพลวัตได้ดี	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>

ข้อ	ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ
5	การติดตามเทรนด์ธุรกิจในปัจจุบันและอนาคต	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
6	การสื่อสารคุณค่าของผลิตภัณฑ์หรือบริการเพื่อส่งไปยังลูกค้า	 <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 2 จุด ได้แก่ จุดที่ 7, 44</p>	 <p>จุดตกนอก Control Limit จำนวน 2 จุด ได้แก่ จุดที่ 10, 13</p>
7	การสร้างกลยุทธ์ทางการตลาด	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
ปัจจัยด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์			
1	การมีสินค้าที่โดดเด่น สร้างความแตกต่าง	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 23</p>
2	การมีสินค้าที่มีคุณภาพและได้มาตรฐาน	 <p>มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 9</p>	 <p>จุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 16</p>

ข้อ	ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ
3	การมีสินค้าที่ตอบโจทย์ลูกค้าในปัจจุบัน	 <p data-bbox="587 645 938 683">ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p data-bbox="970 645 1353 741">มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 26</p>
4	การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์	 <p data-bbox="587 992 938 1030">ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p data-bbox="970 992 1353 1088">จุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 16</p>
5	การเก็บรวบรวมข้อมูลความต้องการของลูกค้า	 <p data-bbox="587 1332 938 1429">จุดตกนอก Control Limit จำนวน 2 จุด ได้แก่ จุดที่ 8, 33</p>	 <p data-bbox="970 1332 1353 1429">จุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 47</p>
6	การควบคุมคุณภาพของวัตถุดิบและกระบวนการผลิตทุกขั้นตอนเพื่อให้ได้สินค้าที่มีคุณภาพ	 <p data-bbox="587 1673 938 1769">มีจุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 35</p>	 <p data-bbox="970 1673 1353 1769">จุดตกนอก Control Limit จำนวน 4 จุด ได้แก่ จุดที่ 13,35,40,45</p>

ข้อ	ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ
7	มีกระบวนการดำเนินงานที่เป็นขั้นตอนสะดวกในการดูแลและตรวจสอบ	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
ปัจจัยภายนอก			
1	เสถียรภาพทางการเมือง	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
2	นโยบายและการส่งเสริมของภาครัฐ	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
3	การสนับสนุนของเครือข่ายภาคเอกชน	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
4	ภาวะเศรษฐกิจประเทศไทย	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>จุดตกนอก Control Limit จำนวน 3 จุด ได้แก่ จุดที่ 23, 24, 45</p>

ข้อ	ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ	กราฟ X bar Chart ของ SME ที่ประสบความสำเร็จ
5	ภาวะเศรษฐกิจโลก	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>	 <p>ไม่มีจุดตกนอก Control Limit</p>
6	พฤติกรรมผู้บริโภค	 <p>จุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 14</p>	 <p>จุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 45</p>
7	การปรับตัวและการรับมือกับเทคโนโลยี	 <p>จุดตกนอก Control Limit จำนวน 2 จุด ได้แก่ จุดที่ 22,25</p>	 <p>จุดตกนอก Control Limit จำนวน 1 จุด ได้แก่ จุดที่ 45</p>

ประวัติผู้เขียน

นางสาววิศรา ภูมณาค เกิดเมื่อวันที่ 8 พฤศจิกายน พ.ศ. 2538 ณ โรงพยาบาลสระบุรี สำเร็จการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาจากโรงเรียนอนุบาลสระบุรี อำเภอเมือง จังหวัดสระบุรี ระดับชั้นมัธยมศึกษาจากโรงเรียนสระบุรีวิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดสระบุรี และสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (วิศวกรรมอุตสาหกรรม) สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จังหวัดนครราชสีมา ในปี พ.ศ.2561 และในปี พ.ศ.2562 เข้าศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรวิศวกรรมระบบอุตสาหกรรมและสิ่งแวดล้อม สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จังหวัดนครราชสีมา โดยขณะศึกษาอยู่ได้มีโอกาสนำเสนอบทความวิชาการจำนวน 4 บทความ ได้แก่ 1) ทบทวนปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก ภายในงานการประชุมวิชาการช่างงานวิศวกรรมอุตสาหกรรม ประจำปี 2563 (The Conference of Industrial Engineering Network 2020) 2) บทบาทของการผลิตโดยอาศัยคอมพิวเตอร์แบบบูรณาการในปัจจุบัน ภายในงานการประชุมวิชาการราชมงคลด้านเทคโนโลยีการผลิตและการจัดการ (RMTC 2020) 3) State of the Art Factors that Influence to Small and Medium Business Development in Northeastern of Thailand ภายในงาน 2021 IEEE 8th International Conference on Industrial Engineering and Applications (ICIEA2021) และ 4) สถานการณ์ในปัจจุบันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ดำเนินการยกเลิกการจดทะเบียนนิติบุคคลกรณีศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย : นครราชสีมา ขอนแก่น อุรธานี อุบลราชธานี ภายในงานประชุมวิชาการช่างงานวิศวกรรมอุตสาหกรรม ประจำปี 2564